

எனது

நவம்பர் 2023

இதழ்

16

Source : www.moma.org
Artist : Jacob Lawrence

எழுநா

16

பதிப்பாசிரியர்

கணேசானந்தன் சசீவன்

பொறுப்பாசிரியர்கள்

மாயமுகு பவித்ரா
பரமசிவம் பவதாரணி
ஸ்ரனிஸ்லஸ் கபில்தேவ்

குரல் வடிவம்

பாலரூபன் கிருஷிகா
பவித்ரா இரமணீகரசர்மா

வளவாளர்கள்

இ. பத்மநாப ஐயர்
கனகலிங்கம் சுகுமார்
கதிர் சயந்தன்
தங்கராஜா பிரபாகரன்
பாலசுப்ரமணியம் சிவகுமார்
தில்லைநாதன் கோபிநாத்
மகேந்திரன் திருவரங்கன்

- உசாத்துணை சேவை
- உசாத்துணை சேவை
- நூல் தயாரிப்பு
- கட்டுரை திருத்தம்
- காணொலி எண்ணக்கரு
- நூல் வரிசை
- மொழிபெயர்ப்பு

துறை சார் ஆலோசகர் குழு

கந்தையா ரமணிதரன்
குமாரவடிவேல் குருபரன்
பரமு புஷ்பரட்சன்
இ. மயூரநாதன்
தர்சன் அம்பலவாணர்
சபா ஜெயராசா
சேரன் உருத்திரமூர்த்தி
ஸ்ரீவரதராஜன் பிரசாந்தன்

- நீரியலும் சூழ்நிலையியலும்
- சட்டமும் சட்டமுறைமையும்
- வரலாறும் தொல்லியலும்
- கட்டடக்கலையும் வடிவமைப்பும்
- மதமும் இறையியலும்
- கல்வியியலும் கற்கையும்
- சமூகவியலும் மானிடவியலும்
- மொழியும் இலக்கியமும்

பங்களிப்பாளர்கள்

கணேசலிங்கம் குகரூபன்
கருணானந்தன் சஞ்ஜே

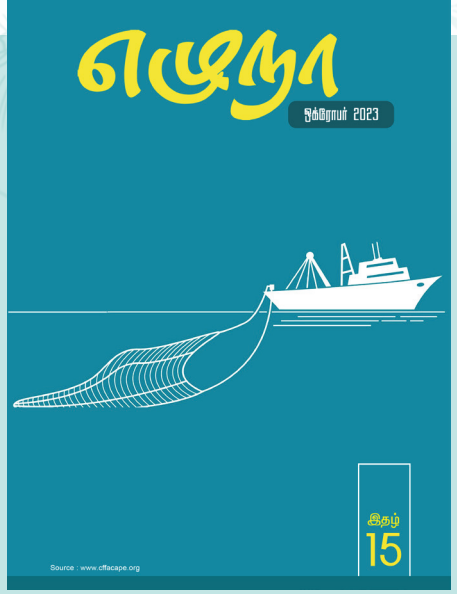
விநியோகத் தொடர்புகளுக்கு

நடராஜா முரளிதரன் - கனடா

தொடர்பு முகவரி :

எழுநா

63, சேர். பொன். இராமநாதன் வீதி
கலட்டி சந்தி, திருநெல்வேலி.

FOLLOW

எழுநா

- <https://ezhunaonline.com/>
- <https://youtube.com/user/Ezhuna>
- <https://www.facebook.com/Ezhunax/>
- <https://twitter.com/Ezhuna>
- <https://www.instagram.com/ezhuna/>
- <https://www.tiktok.com/@ezhuna>
- <https://open.spotify.com/show/4Xn>
- <https://tinyurl.com/ykj8ru3f>
- <https://tinyurl.com/3zfkzme>
- <https://tinyurl.com/2p83m8zj>
- <https://pca.st/swr6zomk>
- <https://radiopublic.com/6rX3L4>
- <https://tinyurl.com/bdeky92h>
- <https://anchor.fm/ezhuna>
- <https://www.clubhouse.com/club/ezhuna>
- <https://www.magzter.com/publishers/>

மின்னஞ்சல்:

contact@ezhunaonline.com
ezhunamedia@gmail.com

உள்ளே...

போரினால் புலம்பெயர்ந்த சமூகங்களின்
தாயகத்துடனான உறவு : சர்வேந்திராவின்
முனைவர் பட்ட ஆய்வு ஓர் அறிமுகம்
- சிவராஜா ரூபன்

04

பெருந்தோட்டங்களின்
அரசுடமையாக்கம்
- இரா. சடகோபன்

105

தேசிய இனப் பிரச்சினையும்
இலங்கையின் இடதுசாரி இயக்கமும்
பகுதி 1,2,3
- கந்தையா சண்முகலிங்கம்

13

நெருக்கடிக் காலத்தில் பெருந்தோட்டம்
- இரா. சடகோபன்

109

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் மக்கட்பெயராய்வு
- எம். ஐ. எம். சாக்சீர்

42

பட்டினிப் போராட்டம்
- இரா. சடகோபன்

112

சமூக மாற்றக் கருவியாக
பக்திப் பேரியக்கம்
- நடேசன் இரவிந்திரன்

48

சர்ச்சைக்குரிய இரு சட்டமூலங்கள்
- வீரகத்தி தபாலசிங்கம்

115

கடல் சார் உயிர்ப்பல்வகைமையும்
வடக்கு— கிழக்கு அபிவிருத்தியும்
- சி. ஜேம்சன் அரசகேசரி

58

மேகம் கவிந்த தாரகை :
மருத்துவர் கிறீன் - பாலசுப்ரமணியம் துவாரகன்

120

யாழ்ப்பாணத்தில் உருவான சில
ஆரம்பகால நூலகங்கள் — 5
- நடராஜா செல்வராஜா

68

பெரிய புளியங்குளம் தமிழ்க்
கல்வெட்டும் முள்ளியான் குடிமனை
அழிபாடுகளும்
- யாழ்ப்பாணம்

124

17 ஆம் நூற்றாண்டின் நிலப்படங்களில்
யாழ்ப்பாணக் குடாநாடும் அதை அண்டிய
தலைநிலப் பகுதிகளும்
- இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்

75

கோழி வளர்ப்புத் தொழிற்முறை :
வளங்களும் வாய்ப்புக்களும்
- அமரசிங்கம் கேதீஸ்வரன்

128

சமூகவியலாளர் கணநாத் ஓயசேகரவின்
'புரட்டஸ்தாந்திய பெளத்தம்' எனும்
கருத்தாக்கம்
- கந்தையா சண்முகலிங்கம்

82

கோடைகாலத்தில் குளிர்ச்சிதரும்
வத்தகப்பழம்
- பால. சிவகடாட்சம்

133

சீன நிறுவனங்களின் பின்னணியில்
கடல்விவசாய முன்னெடுப்பும் பரீட்சார்த்த
முயற்சிகளும்
- மரியநாயகம் நியூட்டன்

89

பிள்ளைகளை ஆளுமைமிக்கவர்களாக
வளர்ப்பது எப்படி? - கணபதிப்பிள்ளை ரூபன்

136

கீழைக்கரைக்கான வேறு
தொன்மச் சான்றுகள் II
- விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சனன்

99

சுத்தமான பாலுற்பத்தி
- சிவபாத சுந்தரலிங்கம் கிருபானந்தகுமரன்

140

சடுதி மரணங்களின் காலம்
- இரா. சடகோபன்

148

'லயத்திலிருந்து வீதிக்கு'
- இரா. சடகோபன்

151

ஈழம் சார்ந்தும் ஈழப்பிரச்சினை சார்ந்தும் ஆங்கிலத்திலும் தமிழல்லாத பிற மொழிகளிலும் பல்வேறு நூல்கள் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. 2009 இற்கு பின்னர் வெளியாகிய அபுனைவு நூல்களை அவற்றின் சமூக - அரசியல் முக்கியத்துவம் கருதி தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யும் நோக்கோடு 'திக்குகள் எட்டும்' என்ற தொடர் வெளிவருகின்றது. இத்தொடரின் மூலம் தமிழ் கூழுவுக்கு தமிழல்லாத பரப்பில் நடைபெறும் ஈழம் சார்ந்த வெளிப்பாடுகள் அறிமுகமாகும்.

● சிவராஜா ரூபன்

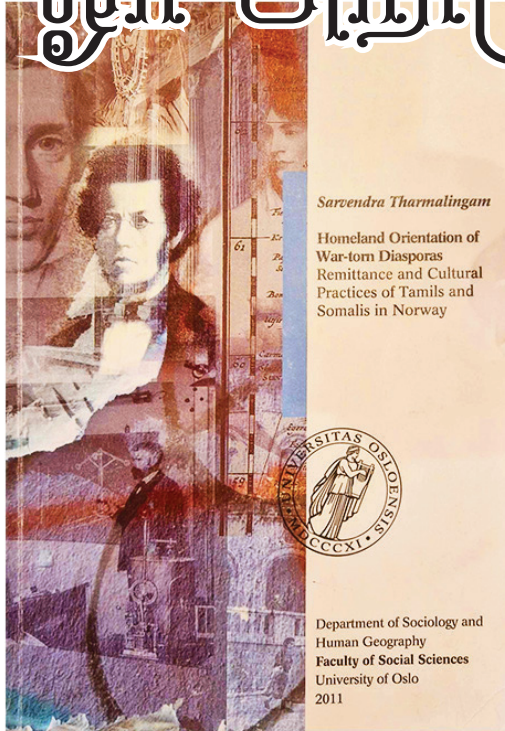
சிவராஜா ரூபன் அவர்கள் 1993 ஆம் ஆண்டு சிறுவனாக இருக்கும்போது ஈழத்திலிருந்து நோர்வேக்குப் புலம்பெயர்ந்தார். தற்போது கட்டுரைகள், கவிதைகள், மொழிபெயர்ப்பு, நாடகம் மற்றும் ஊடகம் ஆகிய தளங்களில் இவர் செயற்பட்டு வருவதுடன் அரசியல், சமூகம், கலை, இலக்கியம் சார்ந்தும் எழுதி வருகிறார். ஈழம், தமிழகம், மற்றும் புலம்பெயர் ஊடகங்கள், இதழ்களில் இவரது எழுத்துக்கள் தொடர்ந்து வெளிவருகின்றன.

'எதிர்ப்பரசியல்', 'அதிகார நலனும் அரசியல் நகர்வும்' (உலக அரசியல் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு), 'எழுதிக் கடக்கின்ற தூரம்' (கவிதைத் தொகுப்பு), 'கலைப்பேச்சு' (திரை நூல் அரங்கு) என்பன இவரது படைப்புகளாகும்.

போரினால் புலம்பெயர்ந்த சமூகங்களின் தாயகத்துடனான உறவு :

சர்வேந்திராவின் முனைவர் பட்ட ஆய்வு

ஓர் அறிமுகம்

நூலின் முன்னட்டை

வ் ஆய்வின் (Homeland orientation of wartorn diasporas) ஆறு கட்டுரைகளில் நான்கு கட்டுரைகள்; பணம் அனுப்புதல்

நோக்கங்கள், வழிமுறைகள், விளைவுகள் தொடர்பானவை. இரண்டு கட்டுரைகள்; தாயகம் சார்ந்த பண்பாட்டு நடைமுறைகள், பின்பற்றல்களோடு தொடர்புடையவை. பணம் அனுப்புதல் தொடர்பான கட்டுரைகள், பணம் அனுப்புதற் செயற்பாடுகள் ஊடான தாயகத்துடனான பொருளாதார உறவுகள் தொடர்புகளையும்; தமிழர்கள், சோமாலியர்களின் நோர்வே வாழ்க்கையிலுள்ள சிக்கல்களைக் கையாள்கின்றன. பண்பாட்டு நடைமுறைகள் பற்றிய கட்டுரைகள், தமிழர்கள் மற்றும் சோமாலியர்களின் பண்பாட்டு ரீதியான தாயகத் தொடர்புகள் நோர்வேயில் அவர்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களை நாடுகடந்த பரிமாணங்களுடன் கையாள்கின்றன.

ஆய்வாளரும் ஆய்வுப்பொருளும்

கலாநிதி சர்வேந்திரா தர்மலிங்கம் ஒஸ்லோ பல்கலைக்கழகத்தின் சமூக மானிடப்புவியியற் துறையிற் தனது கலாநிதி ஆய்வுக்கற்கைக்காக (PhD) 2011 இல் சமர்ப்பித்த 6 ஆய்வுக்கட்டுரைகளின் தொகுப்பு (Article based PhD dissertation) இந்த நூல். *Homeland Orientation of Wartorn diasporas: Remittance and Cultural practices of Tamils and Somalis in Norway* என்பது ஆய்வுத் தொகுப்பின் தலைப்பு. சர்வேந்திரா, கலாநிதி ஆய்வினைத் தொடர்ந்து புலம்பெயர்வு, நாடு கடந்த வாழ்வியல் (Migration and Transnationalism) துறையில் பின்கலாநிதி ஆய்வினையும் (Postdoctoral research) நிறைவு செய்தவர். 1990 களின் ஆரம்பத்திலிருந்து 2000 களின் ஆரம்பம் வரை நோர்வே மற்றும் ஏனைய புலம்பெயர் நாடுகளின் தாயகம் நோக்கிய பல்வேறு சமூக நலன் சார்ந்த கட்டமைப்புகளை உருவாக்குவதிலும் வளர்த்தெடுப்பதிலும் பங்களித்தவர். கலை, இலக்கியம், ஊடகத் தளங்களிலும் இயங்கியவர். தாயகத்தில் ஒரு ஊடகவியலாளராகவும் யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில் சில காலம் விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றியவர். நாடகம், அரங்கியல் துறைகளில் நீண்ட கால செயற்பாட்டு மற்றும் படைப்பாக அனுபவத்தினைக் கொண்டிருப்பவர். 'Forum Theatre - மக்கள் அரங்கு' போன்ற கலைவடிவத்தினையும், அரங்க ஆற்றுகைகள், நாடகங்களையும் அண்மைக்காலமாகத் தொடர்ச்சியாக முன்னெடுத்து வருபவர்.

இவ்வாய்வு நூல் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட புலம்பெயர் சமூகங்களின் தாயகத்துடனான உறவு, நோர்வே வாழ் தமிழர்கள், சோமாலியர்களின் தாயகத்துடனான உறவு தொடர்பானது. இதில் தாயகத்திலுள்ள குடும்பங்கள், உறவினர் மற்றும் தாயகத்தின் சமூக -

அரசியல் நோக்கங்களுக்காகப் பணம் அனுப்புதலும் - பின்பற்றுகின்ற தாயகம் சார்ந்த பண்பாட்டு நடைமுறைகள் பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் உள்ளடங்கியுள்ளன. இதனைச் சற்று எளிமையாகச் சொல்வதானால், இந்த இரண்டு சமூகங்களின் புலம்பெயர்ந்த முதந்தலைமுறை தாயகத்துடன் எந்தவகையான பொருளாதார, பண்பாட்டு, சமூக, அரசியற் தொடர்புகளைப் பேணுகின்றது - அவற்றின் விளைவுகள் எவை - நோர்வே பெரும் சமூகத்துடனான இணைந்து வாழ்தலில் எத்தகைய தாக்கங்களை அவ்வாறான தாயக உறவு சார் நடைமுறைகளும் பின்பற்றல்களும் ஏற்படுத்துகின்றன என்ற விடயங்களை ஆய்வுக்கு உட்படுத்துகின்றன.

தொகுப்பின் கட்டமைப்பும் ஆய்வுமுறைமையும்

இவ்வாய்வுத் தொகுப்பின் கட்டமைப்புப் பற்றிச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது. போரினால் பாதிக்கப்பட்ட இரண்டு நாடுகளின் நோர்வேக்குப் புலம்பெயர்ந்த சமூகங்களான தமிழர்களும் சோமாலியர்களும் ஆய்வுப்பொருளாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டமைக்கான காரணிகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. பணம் அனுப்புதல் மற்றும் தாயகம்சார் பண்பாட்டு நடைமுறைகளைக் கோட்பாட்டு ரீதியான கட்டமைப்பிற்குள் வைத்து அணுகுதல் தொடர்பான குறிப்புகள் உட்பட ஆய்வுக்கான அடித்தளம் விபரிக்கப்படுகின்றது. புலம்பெயர் சமூகம் (Diaspora) மற்றும் நாடுகடந்த வாழ்வியல் (Transnationalism) போன்ற சொல்லாடல்களுக்கான கல்வியியல் மற்றும் கோட்பாட்டு விளக்கம், நாடுகடந்த சமூகத் தளங்கள், நாடுகடந்த பண்பாட்டு நடைமுறைகள், நோர்வேயில் தமிழ் மற்றும்

Homeland Orientation of War-torn Diasporas:

Remittance and Cultural Practices of Tamils and Somalis in Norway

Sarvendra Tharmalingam

Dissertation submitted for the degree of PhD in Human Geography
Department of Sociology and Human Geography
Faculty of Social Sciences
December 2010

நூலின் முதற் பக்கம்

Image source - core.ac.uk

சோமாலியர்களின் புலப்பெயர்வு வரலாற்றுச் சுருக்கம், நோர்வேயில் அவர்களது வாழ்வியல் சமூக அந்தஸ்து ஆகியவை தொடர்பான விபரிப்புகளும் ஆய்வுத்தொகுப்பின் அறிமுகப் பகுதிக்குள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

கையாளப்பட்ட ஆய்வுமுறைமை (Methodology) பற்றிய விபரமான குறிப்புகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. ஆய்வுக் கேள்விகளை முன்வைத்து தமிழர் மற்றும் சோமாலியர்கள் மத்தியில் நடாத்தப்பட்ட விரிவான நேர்காணல்கள் மூலமான தகவல் சேகரிப்பும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பகுதிநேர அவதானிப்புப் பங்கேற்புடனும் இக்கற்கை முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது (Quality interviews with participant observation). ஆய்வுமுறை தொடர்பான விரிவான விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை விபரிப்பது இக்கட்டுரைக்கு அவசியமற்றது என்று கருதுகின்றேன். முன்னெடுக்கப்பட்ட ஆய்வுமுறைமைகள் குறித்த விரிவான கல்வியியல் விளக்கங்கள் உள்ளன. அக்குறிப்புகளுக்குச் செல்லாமல் கட்டுரைகளின் உள்ளடக்கம், வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ள தகவல், தரவு, வாழ்வியல், வரலாற்றுப் பிரதிபலிப்பு மற்றும் இவ்வாய்வுப் பெறுபேறுகளின் பயன்பாடுகள் குறித்துப் பகிர்வது 'திக்குகள் எட்டும்' தொடரின் தன்மைக்குப் பொருத்தமுடையது.

நேர்காணற் தரவுகளின் அறிவியல் நிலை, ஆய்வு அனுபவங்கள், தரவு சேகரிப்புச் செயல்முறை, பெறப்பட்ட தரவுகளின் பகுப்பாய்வு முறைமையும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கூறப்பட்ட அம்சங்கள் இத்தொகுப்பின் முதற் பகுதியாகவும் இரண்டாம் பகுதியில், ஆறு கட்டுரைகளும் வரிசைக்கிரமமாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வுத் தொகுப்புத் தொடர்பான எனது கட்டுரையை இரண்டு பகுதிகளாக அமைத்துள்ளேன். முதற்பகுதி ஆய்வின் அடித்தளம், ஆய்வுப்பொருள், பின்னணி குறித்த அறிமுகமாகவும், அடுத்த பகுதி ஆறு கட்டுரைகளின் அறிமுகமாகவும் அமைகின்றது.

கேள்விகள் அறிவியல் நோக்குநிலைகள்

ஆய்வு என்பது அடிப்படையிற் கேள்விகளை முன்வைப்பதன் மூலம், தகவல்கள், தரவுகளைத் திரட்டுவதும் நிலைமைகளை விவாதிப்பதும் முடிவுகளை எட்டுவதுமாகும். இந்த ஆய்வு, ஆய்வுத்தலைப்புகளின் அடிப்படையில் தமிழர்கள் மற்றும் சோமாலியர்கள் மத்தியில் நடாத்தப்பட்ட நேர்காணல்களின் பெறுபேறுகளையும் ஏலவே கல்வியாளர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்ட ஆய்வுகளையும் மேற்கோளாகக் கொண்டுள்ளது. இதன் முதன்மைக் கேள்வி தமிழர்களினதும் சோமாலியர்களினதும் தாயகத்துடனான உறவு நோர்வேயில் அவர்களது வாழ்வில் எத்தகைய தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதாகும். இரண்டு துணைக் கேள்விகளும் முன்வைக்கப்படுகின்றன :

1. தாயகத்திற்குப் பணம் அனுப்புவதற்கு (பணப்பரிவர்த்தனை) எந்த வடிவங்களிலான வழிமுறைகள் கையாளப்படுகின்றன? பணம் அனுப்புதல், நோர்வேயில் அச்சமூகங்களின் வாழ்வில் எந்தவகையில் தாக்கம் செலுத்துகின்றன?
2. தாயகம் சார்ந்த எந்தப் பண்பாட்டு நடைமுறைகளை அச்சமூகங்கள் நோர்வேயிலும் பின்பற்றுகின்றன. அவை எவ்வாறான தாக்கங்களை வாழும் சூழலில் ஏற்படுத்துகின்றன.

குறித்த பேசுபொருள் அதன் பின்னணிகள் குறித்த முன்வைப்புகளுடன் மிக ஆழமாகவும் விரிவாகவும் அதேவேளை பல்பரிமாண நோக்குநிலைகள் பார்வைகளுடனும் விவாதிக்கப்படுகின்றன. கோட்பாட்டு ரீதியாகவும் விளக்கப்படுகின்றன. பல்வேறு ஆய்வாளர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட வரைவிலக்கணங்கள், கூற்றுகள், ஆய்வுகள் மேற்கோள் காட்டப்படுகின்றன. இந்த ஆய்வின் முறைமை என்பது ஆய்வுக் கேள்விகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. திட்டமிடலும் வடிவமைப்பும் ஆய்வு முன்னெடுப்பும் 2007 - 2010 காலப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்த ஆய்வு இவ்விரு சமூகங்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நோர்வே நிலைமைகளையே அதிகம் கவனப்படுத்தியுள்ளது. அச்சமூகங்களின் தாயக நிலைமைகளுக்குள் ஆழமாகச் செல்லவில்லை. அந்நாடுகளின் போர்ச்சுமூல் காரணமாக ஆய்வாளருக்கு அந்நாடுகளுக்குச் சென்று கள ஆய்வுகளை முன்னெடுக்கின்ற வாய்ப்பு அமையவில்லை. ஆய்வு முன்னெடுக்கப்பட்ட காலத்தினை கருத்திற்கொண்டு இக்கட்டுரை வாசிக்கப்படவேண்டும். தகவல்களும் தரவுகளும் ஆய்வு வெளிவந்த காலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டியவை.

தாயகத்திற்குப் பணம் அனுப்புதல்

Remittance - புதிய நாட்டிற்கு குடியேறியவர்கள் அந்நாட்டிலிருந்து (புலம்பெயர் தேசத்திலிருந்து) தமது தாயகத்திற்குப் பணம் அல்லது பொருள் அனுப்புதலைக் குறிக்கின்ற சொல். இதற்குத் தமிழில் புழக்கத்திலுள்ள சொல் 'காசு அனுப்புதல்'. 2009 இல் 316 பில்லியன் டொலர்கள் உத்தியோகபூர்வமாகப் பதிவுசெய்யப்பட்ட உலகளாவிய அனுப்பப்பட்ட மொத்தத் தொகையெனப்படுகிறது. பணத்தினைப் பெறும் உலகின் முதல் இருபது நாடுகளின் பட்டியலில் முதலாவதாக இந்தியாவும் இரண்டாவதாகச் சீனாவும் இருந்துள்ளன. ஆண்டொன்றுக்கு இந்தியாவிற்கு

புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்களால் அனுப்பப்படும் பணத்தின் மொத்தத் தொகை 49 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களும் சீனாவிற்கு அதன் புலம்பெயர் மக்களால் அனுப்பப்படும் தொகை 48 பில்லியன் டொலர்களுமாகும்.

பணம் அனுப்புதல் மூன்று வகைகளை உள்ளடக்கியுள்ளன. அவை அபிவிருத்தி, பாதுகாப்பு, இணைந்து வாழ்தலுடன் தொடர்புபட்டுள்ளன. அபிவிருத்தி உறவு சார்ந்த பணம் அனுப்புதல் வறுமைக் குறைப்புடனும் பொருளாதார மற்றும் மனித வாழ்வின் வளர்ச்சிகளுடனும் தொடர்புடையது. இந்த நோக்கிலான பணம் அனுப்புதல், பெறுகின்ற (Receiver society) சமூகத்தில் ஒருவகைச் சமத்துவமின்மையை (ஏற்றத் தாழ்வினை) ஏற்படுத்தக்கூடியது. எல்லோருக்கும் வெளிநாடுகளில் உறவினர்கள் இருக்கமாட்டார்கள். அத்தோடு, பெறுகின்ற சமூகத்தில் சொந்தக்காலில் நிற்காத தங்குநிலைச் சமூகத்தைத் தோற்றுவிப்பதற்கும் வழிகோலக்கூடியது.

அபிவிருத்தி நோக்குநிலை

அபிவிருத்தி நோக்கிலான பணம் அனுப்புதல் என்பது அடிப்படையில் குடும்பத்தின் நுகர்வு மற்றும் வாழ்வாதாரச் செலவுகளுக்கானது. அத்தோடு முதலீடு சார்ந்ததுமாகும். முதலீடு என்பது குடும்ப, சமூக முன்னேற்றத்திற்கான கூட்டுவிளைவுகளை உள்ளடக்கியிருக்கின்றது. அபிவிருத்தி நோக்கிலான பணம் அனுப்புதலானது, ஆய்வாளர்கள் மற்றும் கொள்கைவகுப்பாளர்களின் நேர்மறையான கவனத்தினை ஈர்த்துள்ளதாக இந்த ஆய்வில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஐ.நாவின் மிலேனியம் அபிவிருத்தி இலக்கினை அடைவதற்கான கருவிகளில் ஒன்றாக இது கருதப்பட்டிருக்கின்றது. அதனை, முறைசார் (Legal Methods) பணப்பரிவர்த்தனைப் பொறிமுறைகள் மூலம் அனுப்புவதை ஊக்கப்படுத்தும் முகமாக, நாடுகள் அனுப்புதற் கட்டணத்தைக் குறைத்திருந்தன. மிலேனியம் அபிவிருத்தி இலக்கு என்பது உலகில்

வறுமையை எதிர்த்துப் போராடுவது தொடர்பான ஐ.நா.வின் செய்முறையாகும். மிலேனியம் இலக்குகள் 2015 ஆம் ஆண்டிற்குள் நிறைவேற்றப்படவேண்டிய எட்டு இலக்குகளைக் கொண்ட பிரகடனம். அனைத்து ஐநா உறுப்பு நாடுகளும் அப்பிரகடனத்தில் கையெழுத்திட்டன. இந்த இலக்குகள் 1990 களில் ஐ.நா.வின் அனுசரணையில்

நடைபெற்ற பல உச்சிமாநாடுகளின் முன்மொழிவுத் தொகுப்பு. அவை தேசிய அரசுகள், ஐ.நா மற்றும் உலகில் வறுமையைக் குறைப்பதற்காகச் செயல்படும் பிற அமைப்புகளுக்கு முக்கியமான வழிகாட்டியாகவும் கருதப்பட்டன. பணம் பெறும் நாடுகளும் 'வெளியிலிருந்து வருகின்ற தமது சொந்த மக்களின் நிதிவளம்' என்ற கருதுகோளின் அடிப்படையில் இதனை ஊக்கப்படுத்துகின்றன. இரட்டைக் கடவுச்சீட்டு (குடியுரிமை)

உட்பட்ட சிறப்புச் சலுகைகளை வழங்கி பணம் அனுப்புதல், முதலீடுகளை ஊக்குவிக்கின்றன.

பாதுகாப்பு நோக்குநிலை

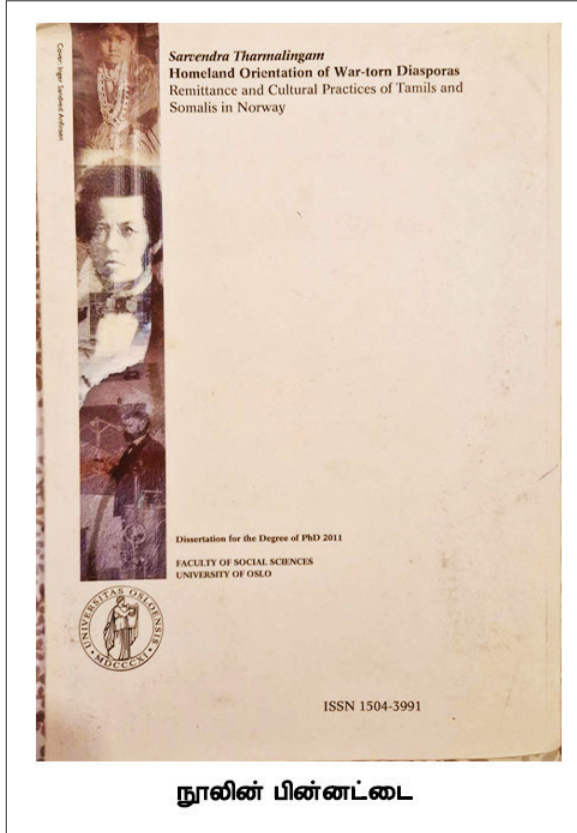
'செப்ரெம்பர் 11' இற்குப் பின்னரான சூழ்நிலையில் பணம் அனுப்புதல் நடைமுறைகள் 'பாதுகாப்பு அக்கறைகள்' எனும் கண்ணாடியூடாகப் பார்க்கப்பட்டன. அது உலகளாவிய பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தலுக்கு பங்களிக்கின்ற நடைமுறையாக அதிகம் கருதப்பட்டது. குறிப்பாக முறைசாரா

(சட்டபூர்வமற்ற) வடிவங்கள் மீது அத்தகைய கவனக்குவிப்பு இருந்தது. முறைசாரா பணம் அனுப்புதல்களுக்கு உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச ரீதியான கண்காணிப்புப் பொறிமுறைகள் எதுவும் இல்லை. எனவே அவ்வாறு அனுப்பப்படும் பணம், முறைசாரா பொறிமுறைகளுக்கூடாக அனுப்பப்படும் பணத்தினை விட அதிகமாக பயங்கரவாத

மற்றும் குற்றவியல் குழுக்களுக்கு பயன்படும் வாய்ப்புகளைக் கொண்டிருந்தன என்று கருதப்பட்டன. சோமாலியர்கள் மத்தியிலுள்ள ஹவாலா (Havala) போன்ற முறைசாரா அனுப்புமுறைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் தீவிரப்படுத்தப்பட்டன. Financial Action Task Force - FATF இற்கு அந்தப் பொறுப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. இது பணமோசடி, பயங்கரவாதத்திற்கான நிதியுதவி உட்பட்டவற்றைக் கண்காணிக்கவும் தடுக்கவுமான உலகளாவிய நடவடிக்கைக் குழுவாகும்.

கறுப்புப்பணமாக்கல், பயங்கரவாதத்திற்கான நிதிதிரட்டல் சார்ந்த ஆய்வுகளையும் முன்னெடுக்கின்றது. இத்தகு நிதிசார் ஆபத்துகளைக் குறைப்பதற்கான உலகளாவிய தரநியமங்களை ஊக்குவிப்பதோடு, உலக நாடுகள் விளைவுத்தாக்கமுள்ள நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்கின்றனவா என்பதையும் இந்தக் குழு மதிப்பிடுகிறது.

சோமாலியாவும் ஈழத்தமிழர் தாயகமும் போர்ப் பிரதேசங்கள் என்ற வகையில் அங்கு நடைபெறும் ஆயுதப்போராட்டத்திற்கான நிதி

நூலின் பின்னட்டை

தமிழர்கள், சோமாலியர்களின் புலப்பெயர்வுக்கான பொதுவான காரணிகள், காலப்பகுதிகள் மற்றும் நோர்வேக்கான அவ்விரு சமூகங்களின் புலப்பெயர்வு வரலாற்றுச் சுருக்கக் குறிப்புகளும் இவ்வாய்வில் இடம்பெற்றுள்ளன. நோர்வேக்கான தமிழர்களின் புலப்பெயர்வு 1960 களின் பிற்பகுதியிற் தொடங்கியது.

வழங்குவோராகவும் கருதப்பட்டனர். தமிழர்கள் விடுதலைப்புலிகளுக்கும் சோமாலியர்கள் Al Shabaab உட்பட்ட இஸ்லாமிய ஆயுதக்குழுக்களுக்கு நிதி ஆதரவு வழங்கிவந்துள்ளனர். Al Shabaab அல்கைடாவுடன் தொடர்பைக் கொண்டிருந்ததாகச் சந்தேகம் நிலவியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. புலம்பெயர் நாடுகளிலிருந்து தாயகத்திற்குப் பணம் அனுப்புதல் மற்றும் பண்பாட்டுப் பின்பற்றல்கள் என்பவை அடிப்படையில் நுண்ணுணர்வு சார்ந்த விடயங்கள். குறிப்பாக தமிழர்கள் விடுதலைப்புலிகளுக்கு நிதி வழங்குவதென்பது சர்ச்சைக்குரிய விடயமாகப் பார்க்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. மேற்கு நாடுகளில் விடுதலைப்புலிகள் தடைசெய்யப்பட்ட அமைப்பு.

நோர்வேயிற் தடை இல்லாத போதும், அந்த விடயம் தமிழர்கள் மத்தியில் 'சென்சிற்றி'வானது. சோமாலியர்களுக்கு ஹவாலா பொறிமுறை மூலம் பணம் அனுப்புதல் என்பது சென்சிற்றிவான விடயம். நோர்வேயில் ஹவாலா அனுப்புமுறை சட்டவிரோதமானது. 2001 மற்றும் 2008 இல் இந்த விவகாரம் தொடர்பாக நோர்வேயில் சோமாலிய சமூகம் மீது, அதாவது ஹவாலா பணப்பரிவர்த்தனையுடன் தொடர்புடையவர்கள் மீது காவல்துறை நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.

பணம் பெறும் நாடுகளிலும் (Receiving countries) நிதிவரவு தொடர்பான கண்காணிப்புப் பொறிமுறை இல்லை. தோற்றுப்போன தேசங்களின் பட்டியலில் இருக்கக்கூடிய சோமாலியா போன்ற நாடுகள் பணப்பரிவர்த்தனை தொடர்பான கண்காணிப்பு உட்பட்ட கட்டுப்பாட்டு விதிமுறைகளை கொண்டிருத்தல் எளிதல்ல. அரசு மற்றும் சிவில் நிறுவனங்கள்

சிதைவுற்ற நிலையில் பயங்கரவாத மற்றும் குற்றவியற் குழுக்களின் கைகளில் பணம் சென்றடைவதற்கான வாய்ப்புகளையும் அவை வழங்குகின்றன.

இணைந்து வாழ்தல் நோக்குநிலை

பணம் அனுப்புதல் நடைமுறை புலம்பெயர்ந்தவர்களின் இணைந்து வாழ்தல் தொடர்பாக இரண்டு கோணங்களிற் பார்க்கப்படுகின்றது. இதன் ஒரு பார்வை, தாயகம் தொடர்பான அக்கறையும் உறவுபேணலும் பெருஞ்சமூகத்துடனான இணைந்து வாழ்தலைப் பாதிக்கின்றது என்பதாகும். புலம்பெயர்ந்து வாழும் தேசத்தினைத் தமது தாயகமாகக் கருதுவதை விடுத்து, பிறந்த நாட்டுடன் இறுக்கமான பிணைப்பினைப் பேணுவதென்பது இணைவாக்கத்திற்கு எதிர்மறையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

ஆய்வில் முன்வைக்கப்படுகின்ற ஒரு உதாரணம்: நோர்வேயிற் குடியேறிய ஒருவர், குறைந்த வருமானம் ஈட்டுபவராக இருக்கின்றார். அதேவேளை அவர் தாயகத்திற்குப் பணம் அனுப்பும் போது, நோர்வேயில் அவருடைய வாழ்க்கைத் தரம் பாதிக்கின்றது. அவருடைய நுகர்வுக்கான நிதிவளம் (தாயகத்திற்குப் பணம் அனுப்பவேண்டியிருப்பதால்) கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது. குடும்பம்

பாதிக்கப்படுகின்றது. கணவன் மனைவிக்கிடையில், பெற்றோர் - பிள்ளைகளுக்கிடையில் ஒருவித முரண்பாட்டுச்சூழல் உருவாகுகின்றது. மட்டுமல்லாமல் இதில் வேறொரு சிக்கலும் தோன்றுகின்றது. பெருஞ்சமூக வாழ்க்கைத்தரத்திற்கு ஒப்பாக பிள்ளைகளின் தேவைகள் தொடர்பான (பிள்ளைகளின்) எதிர்பார்ப்பினை ஈடுகட்ட முடியாத நிலை பெற்றோருக்கு ஏற்படுகின்றது. இது ஒட்டுமொத்தமாக இணைவாக்கத்தினைப் பாதிப்பதோடு புலம்பெயர்ந்தவர்களின் பிள்ளைகள் மீது எதிர்மறையான விளைவுகளையும் ஏற்படுத்துகின்றது. அந்த வகையில் நாடுகடந்த பணம் அனுப்புதல் நடைமுறைகள், உள்நாட்டு தேசிய கொள்கை வகுப்பாளர்களின் கவனத்திற்குரிய விவகாரமாகவும் இருக்கின்றது.

இதன் இன்னொரு பார்வை, சட்ட ரீதியான சிக்கல். அது புலம்பெயர்ந்தோர் வாழும் நாட்டின் தேசிய சட்டங்களுக்கு விசுவாசமாக இல்லாதிருத்தல் தொடர்பானது. பணம் அனுப்புதல் சார்ந்து சாத்தியமான மாற்றுவழிகளின் குறைபாடுகளினாலும் அனுப்புவோருக்கான வேறு அனுகூலங்கள் காரணமாகவும் பெரும்பாலும் முறைசாரா வழிகளினூடாகவே, அதாவது நோர்வேச் சட்டங்களை மீறிய வகையிலேயே அனுப்பப்படுகின்றன. சோமாலியர்களைப் பொறுத்தமட்டில் தாயகத்திற்குப் பணம் அனுப்புதல், அங்குள்ள குடும்ப உறவினர்களின் உயிர்வாழ்தலுக்கு இன்றியமையாதது. ஆனால் சட்டரீதியான பொறிமுறைகள், கட்டமைப்புகள் அவர்களிடத்தில் இல்லை. அவ்வாறான புறநிலை அவர்கள் சட்டத்தை மீறுவதற்கு நிர்ப்பந்திக்கின்றது.

இது பல சோமாலியர்களை வாழும் நாட்டுக்கு விசுவாசமாகவிருத்தல் என்ற அம்சத்தில் முரண்களுக்கும் இணைவாக்கம் சார்ந்த சிக்கல்களுக்கும் உள்ளாக்குகின்றது. தமிழர்கள்

மத்தியிலும் புலப்பெயர்வின் ஆரம்பம், தாயகத்திற் போர் தீவிரமாக இடம்பெற்ற காலங்களில் 'உண்டியல்' போன்ற முறைசாரா பணம் அனுப்புதல் நடைமுறை நிலவியுள்ளது.

நாடுகடந்த வாழ்வும் பண்பாட்டு நடைமுறைகளும்

தேசிய எல்லைகளைக் கடக்கும்போதும் நாடுகடந்த சமூகத்தளங்களை நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் தொடர்புபடுத்தும் போதும் தாயகம் சார்ந்த ஒரு பண்பாட்டுச் செயற்பாட்டைப் பின்பற்றல், நாடுகடந்த பின்பற்றலாக மாறுகின்றது எனப்படுகின்றது. உதாரணமாகச் சோமாலியர்கள் நோர்வேயில் 'நுணை' (தியாகத்திருநாள்) கொண்டாடும்போது, அந்தக் கொண்டாட்டம் தொடர்பான தாயக அநுபவங்களைக் கற்பனை செய்துகொள்கின்றனர். ஆயினும் இந்த கற்பனை செய்து நினைவுகளை மீட்பதனூடு கொண்டாடப்படும் நிகழ்வுக்கு பணம் அனுப்புதல் போன்ற நேரடித்தொடர்பு தாயகத்துடன் இருப்பதில்லை. இங்கு கற்பனை தாயகத்துடனான பிணைப்பினை வலுப்படுத்துகிறது. தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு வகை நிகழ்நேரக் கற்பனைப் பின்பற்றல் உதாரணமாக முன்வைக்கப்படுகின்றது. தமிழர்களின் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள், தமது கிராமத்துக் கோயிற் திருவிழாக்கள் நிகழும் அதே காலத்தில் தமது வீடுகளில் மரக்கறிச் சமையலுடன் விரதமிருக்கின்ற நடைமுறை உள்ளது. பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் ஊடான நாடுகடந்த வாழ்வியலின் பரிமாணங்களும் இதில் பேசப்படுகின்றன.

தமிழர் சோமாலியர் புலப்பெயர்வின் வரலாறு

தமிழர்கள், சோமாலியர்களின் புலப்பெயர்வுக்கான பொதுவான காரணிகள், காலப்பகுதிகள் மற்றும் நோர்வேக்கான அவ்விரு

சமூகங்களின் புலப்பெயர்வு வரலாற்றுச் சுருக்கக் குறிப்புகளும் இவ்வாய்வில் இடம்பெற்றுள்ளன. நோர்வேக்கான தமிழர்களின் புலப்பெயர்வு 1960 களின் பிற்பகுதியிற் தொடங்கியது. சிலோன் - நோர்வே (CeyNor) மீன்வள அபிவிருத்தித் திட்டமே தமிழர்களின் நோர்வே நோக்கிய புலப்பெயர்வுக்கான தொடக்கம். இது (CeyNor) முக்கியமான இரண்டு நிறுவனங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. மற்றையது நோர்வேயின் 'Folk high schools' (Adult Education Center) கல்வி வாய்ப்புத் திட்டம்.

பின்கொலனித்துவ இலங்கையின் யதார்த்தத்திலும் சிங்களம் மட்டும் சட்ட அமுலாக்கத்தின் பின்னணியிலும் தமிழர்களில் ஒரு பிரிவினர் தொழில் அகதிகளாக (Labour Migrants) பிரித்தானியாவிற்குச் சென்றனர். தனிச் சிங்களச் சட்டம்; எதிர்கால வேலைவாய்ப்புகளைத் தடுக்கும் ஒரு ஒடுக்குமுறைக் கருவியாகத் தமிழ் மக்களாற் பார்க்கப்பட்டது. 1975 இற்குப் பின் நோர்வேக்கான தமிழர்களின் புலப்பெயர்வு ஒரு கல்விசார் புலப்பெயர்வாக (Educational migrants) அமைந்தது. குறிப்பாக நோர்வேஜிய 'Folkehøgskole' எனப்படும் Folk high schools (Adult Education Center).

கல்வி வாய்ப்பிற்கூடாகப் ஒரு பிரிவினர் புலம்பெயர்ந்தனர். அத்தோடு குறிப்பிட்ட சிறு எண்ணிக்கையிலான தமிழ் மாணவர்கள், நோர்வேஜியப் பல்கலைக் கழகங்களில் நேரடி அனுமதிபெற்று உயர்கல்வி வாய்ப்புடன் புலம்பெயர்ந்தனர். 1971 இன் சிறிலங்கா அரசின் கல்வித்தரப்படுத்தல் அதற்கான அரசியற் பின்னணியாக அமைந்தது. இவ்வாறாக 1986 வரையான கிட்டத்தட்ட இரண்டு தசாப்தங்கள் தொழில் மற்றும் கல்விசார் புலப்பெயர்வு ஊடாகக் கிட்டத்தட்ட 1000 வரையானவர்கள் நோர்வேக்குப் புலம்பெயர்ந்தனர்.

1980 களின் நடு மற்றும் இறுதிப்பகுதியில் 1983 ஜூலைக் கலவரங்களின் விளைவான

புலப்பெயர்வு, அரசியற் காரணங்களின் பின்னணியில் நிகழ்கின்றது. அதனைத் தொடர்ந்து உள்நாட்டுப் போர் தீவிரமடைந்த நிலையில் அகதிகளாகவும் அரசியற் புகலிடம் கோருபவர்களாகவும் (Asylum seekers and political immigrants) தமிழர்களின் புலப்பெயர்வு நிகழ்கின்றது. போர் காரணமாகப் புலம்பெயர்ந்த இந்தப்பிரிவினரே, தமிழ் டயஸ்போறாவின் உலகளாவிய பரம்பலுக்குரிய பெரும்பான்மையாக உள்ளனர். நோர்வேக்கான தமிழ்ப் புலப்பெயர்விற் பெரும்பான்மையும் அத்தகைய பின்னணியைக் கொண்டதே. அதன் தொடர்ச்சியாக குடும்ப மீள் இணைவு (Family reunion settlers) அமைகின்றது. அதாவது நோர்வேக்கு முதற்கூறப்பட்ட வெவ்வேறு காலகட்டங்களில், குறிப்பாக அகதிகளாகவும் அரசியற் காரணிகளால் புலம்பெயர்ந்தவர்கள், தமது குடும்பத்தினரை நோர்வேக்கு அழைத்த காலகட்டம் அமைகின்றது.

சோமாலியர்களின் நோர்வேக்கான புலப்பெயர்வு 1970 களின் இறுதியிற் தொடங்குகின்றது. மீன்வளப் பின்னணிகொண்ட சிலரே அக்காலப்பகுதியில் புலம்பெயருகின்றனர். சோமாலியர்களைப் பொறுத்தமட்டில் தொழில் மற்றும் கல்விசார் நோக்கங்கள் அவர்களின் நோர்வேக்கான புலப்பெயர்வு வரலாற்றின் அங்கமாக இருக்கவில்லை. 1987 இற்கு முன்னர் 59 சோமாலிய மக்களே நோர்வேக்கு புலம்பெயர்ந்துள்ளனர். அகதிகளாகவும் புகலிடக் கோரிக்கையாளர்களாகவுமே முதன்மையாக அச்சமூகத்தினரின் புலப்பெயர்வு வகைப்படுகின்றது. அகதிகளாகவும் புகலிடக் கோரிக்கையாளர்களாகவும் சோமாலியர்களின் பெருவாரியான புலப்பெயர்வு 1980 இன் பிற்பகுதியில் வட சோமாலியாவின் பல பகுதிகளிலிருந்து (தற்போதைய சோமாலிலாண்ட்) தொடங்கியது. சைட் பார்றே (Siad Barre) தலைமையிலான அரசாங்கம், சோமாலிய தேசிய இயக்கம் (Somali National Movement - SNM) மற்றும் சோமாலி சால்வேஷன் ஜனநாயக முன்னணி

(Salvation Democratic Front SSDF) தலைமையிலான கிளர்ச்சியை முறியடிக்கும் திட்டத்துடன் இராணுவத் தாக்குதலைத் தொடங்கியமை இப்புலப்பெயர்வுக்கான காரணி.

பெருஞ்சமுக்கத்தின் அபிப்பிராயம்

தமிழர்களின் நோர்வேயிய சமூகத்துடனான இணைந்து வாழ்தல் சார்ந்து ஊடகங்களில் நல்ல அபிப்பிராயம் நிலவிவந்துள்ளது.

முன்னுதாரணமான புலம்பெயர் சமூகமென்ற பொதுவான சித்தரிப்பும் உள்ளது. இணைந்து வாழ்தல் சார்ந்து குறைபாடான சிக்கலான சமூகமென்ற சித்தரிப்பே சோமாலியர்கள் பற்றிய ஊடகக் கருத்தாக இருந்துள்ளது. இந்த ஒற்றைத்தன்மையான சித்தரிப்புக்கு (Stereotype) சில அடிப்படைகள் உள்ளன. பெண்களுக்கான 'கத்னா' (பெண்ணுறுப்பு விருத்தசேதனம் - Female circumcision), வெற்றிலை போன்ற ஓர் இலையை மெல்லும் பழக்கம், வேலை செய்வோர் விகிதம் குறைவு, அரசின் சமூக உதவிப் பணத்தில் தங்கியிருத்தல் போன்றவை சார்ந்த சோமாலியர்கள் மீதான கணிப்பு அவர்களைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் அவமானமாக உணர வைக்கின்ற விடயங்களாக இருந்திருக்கின்றன.

அடிப்படையில் இந்த பொதுவெளி மற்றும் ஊடக அபிப்பிராயத்தைக் கட்டமைப்பதற்கான முக்கிய குறிகாட்டி என்பது தொழிற்சந்தைப் பங்கேற்பின் அளவுதான். சோமாலியர்களின் தொழிற்சந்தைப் பங்கேற்பின் குறைபாடு அவர்கள் பற்றிய எதிர்மறை அபிப்பிராயத்தைக் கட்டமைத்துள்ளமைக்கான பிரதான காரணிகளில் ஒன்று. தரவுகளின் படி சோமாலியர்களை விட தமிழர்களின் பொருளாதார நிலை மேம்பட்ட நிலையிலுள்ளது. இதற்கான காரணிகள், இரு சமூகங்களும் நோர்வேயில் வாழ்ந்த காலத்திலுள்ள அளவு வித்தியாசமாகும்.

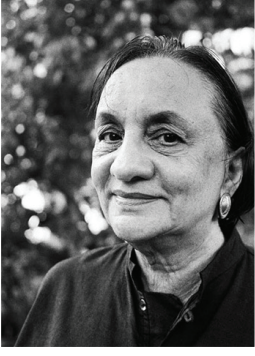
தமிழர்களின் தாயகத்துடனான பிணைப்பும் பேணலும் நோர்வேஜிய பெருஞ்சமூகத்தின் மத்தியில் நன்கு அறியப்பட்ட விடயம். ஆனால் அந்த விடயம் பெருஞ்சமூகப் பொதுவெளியில் எதிர்மறையான சித்தரிப்புகளுக்கு

உட்படவில்லை. இணைந்து வாழ்தலுக்குத் தடையாக முன்வைக்கப்படவில்லை. தொழிற்சந்தையில் தமிழர்களின் பங்கேற்பு அதிகம் என்பதும் சொந்த வீடுகளைப் பெரும்பான்மையான தமிழர்கள் கொண்டிருப்பதுவும் இதற்கான முக்கிய காரணங்கள். தாயக உறவுப் பேணலுடன் சமாந்தரமாக, நோர்வேயில் வெற்றிகரமான வாழ்வை அமைத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதற்கான உதாரணமாக சொல்லப்பட்ட ஆய்வு ஒன்று 2006 இல் வெளிவந்திருந்தமையை (Oivind Fuglerud and Engebriqtsen, 2006) மேற்கோள் காட்டிய குறிப்பு இதில் இடம்பெற்றிருக்கின்றது.

நோர்வே உட்பட்ட மேற்குநாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்த சோமாலியர்கள் தமது தாயகத்துடன் இறுக்கமான தொடர்புகளைப் பேணுகின்றனர். அரசியல், பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு, மற்றும் மதம் சார்ந்த தளங்களில் அத்தொடர்பு பேணல்கள் நிகழுகின்றன. சோமாலியர்களைப் பொறுத்தவரையில், நோர்வேயில் அவர்களது சமூக நிறுவன ஒழுங்கமைப்பிலும் சரி, வாழ்வை ஒழுங்கமைப்பதிலும் சரி மதமும் குலப்பின்னணியும் (Clan) முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

வெளிநாட்டுச் சமூகங்கள் தொடர்பான ஒற்றைப்பார்வை அணுகுமுறைகள் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்ற போதும், சோமாலியர்கள் மெதுவாக தம்மை ஒரு வலுவான புலம்பெயர் சமூகமாக நிலைநிறுத்திவருகின்ற புறநிலைகள் குறித்தும் விபரிக்கப்படுகின்றன. முறைசாரா பணப்பரிவர்த்தனையில் ஈடுபட்ட சந்தேகத்தின் பேரில் சிலர் 2001, 2002 காலப்பகுதிகளில் கைதுசெய்யப்பட்ட போது அதனை அவர்கள் எதிர்கொண்ட விதம் ஒரு சமூகமாக நோர்வேயில் அவர்களின் வளர்ச்சியை நிரூபித்தது. அந்த விவகாரத்தின் போது எதிர்ப்பு, எதிர்வினை மூலம் பொது அபிப்பிராயத்திற்குச் சவால்விடும் வண்ணம் அதனை அவர்கள் எதிர்கொண்டனர். நோர்வேஜிய அரசியற் கட்சிகளிலும் அவர்களின் பங்கேற்பு அதிகரித்து வருகின்றது.

(தொடரும்)

குமாரி ஜயவர்த்தன (Kumari Jayawardena - பிறப்பு 1931)

இலங்கையின் முன்னணி கல்வியாளரும் பெண்ணிய ஆர்வலரும் ஆவர். இவர் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் அரசியல் விஞ்ஞானத் துறையில் இணைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர். ஓய்வு வயதை அடையும் முன்னரே பல்கலைக்கழகப் பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்றார். இவர் ஓர் முழுநேர ஆய்வாளராகச் செயற்பட்டார். இலங்கை சமூக விஞ்ஞானிகள் சங்கம் (SSA) என்ற ஆய்வு நிறுவனத்தின் தொடக்க கால உறுப்பினரான இவர் இந்நிறுவனத்தில் 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பணியாற்றி வருகிறார். இலங்கையில் பெண்கள் ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் மற்றும் சிவில் உரிமை இயக்கங்களின் செயற்பாடுகளில் தொடர்ந்து பங்கேற்று வருகிறார்.

தேசிய இனப் பிரச்சினையும்

இலங்கையின் இடதுசாரி இயக்கமும்

1

● கந்தையா சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. 'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மானிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

தேசியங்களுக்கும் பூரண சமத்துவம், அவையாவற்றுக்கும் சுயநிர்ணய உரிமை, எல்லாத் தேசியங்களின் தொழிலாளர்களும் ஐக்கியப்படுதல் என்பனவே மார்க்சிய தேசியக் கொள்கைத் திட்டத்தின் அடிப்படைகள் என்பதை உலகத் தொழிலாள வர்க்கத்தின் அனுபவமும், ரஷ்யாவின் அனுபவமும் எமக்குக் கற்றுத் தந்துள்ளது.”

லெனின், 'தேசங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை 1914' என்ற நூலில் இருந்து.

மு ரஷ்யாவினதும் அரசியல் சூழல் ரஷ்யப் பெருந்தேசியவாதத்தால் நஞ்சாக்கப்படுகிறது. (ரஷ்யர்கள் என்ற) ஒரு தேசியம் (Nation) பிறதேசியங்களை அடிமைப்படுத்த முனைகிறது. இது அடக்கும் தேசியத்திற்கே பெருந்தீங்காக முடியும். ரஷ்யா முழுவதிலும் இந்த அடக்குமுறைக்கு எதிரான எதிர்வினைகள் தோன்றுகின்றன. எல்லாத்

றோசா லக்சம்பேர்க்

Image source - jacobin.com

தேசங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை - மார்க்சிஸ்டுகளிடையே நடைபெற்ற விவாதம்

முதலாம் உலகயுத்தம் ஆரம்பித்த வேலையில் ஐரோப்பாவில் சோஷலிஸ்டுகள் மத்தியில் தேசியவாத இனவாத உணர்வுகள் கிளப்பப்பட்டன. பெரும்பாலான சோஷலிசக் கட்சிகள் தத்தம் தந்தையர் நாட்டுக்காக (தாய் நாட்டிற்காக) போரில் ஈடுபடும்படி தொழிலாளர்களைக் கேட்டன. நாடுகளின் தேசிய எல்லைகளை தாண்டிய உலகத்தொழிலாளர் ஐக்கியம் என்ற கருத்து குழிதோண்டிப் புதைக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு நாட்டினதும் ஆளும் குழுக்களின் சார்பாக தொழிலாளர்களை பிரங்கித் தீனியாக்குவதில் ஐரோப்பாவின் சோஷலிசக் கட்சிகள் முன் நின்றன. அவ்வேளையில் றோசா லக்சம்பேர்க் (Rosa Luxemburg) அவர்களின் குரல் மட்டும் தனித்து ஒலித்தது.

“உழைக்கும் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு தந்தையர் நாடு என ஒன்று உள்ளதா? அப்படியாயின் உழைக்கும் ஆண்களையும் பெண்களையும் உள்ளடக்கிய மக்கள் திரள் தான் அத் தந்தையர் நாடு” என்ற பொருள்தரும் கேள்வியை அவர் கேட்டார். (“What other Father land is there than the Great mass of working men and Women?”)

1914 ஆம் ஆண்டின் நிகழ்வுகள் சோஷலிசமும் தேசியவாதமும் ஒன்றோடொன்று இணங்கிப் பயணிக்க முடியாதவை என்பதை நிரூபித்துக் கொண்டிருந்தன. தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் வர்க்க உணர்வு, அதன் உலகத் தொழிலாளர் ஐக்கியத்தையும் சகோதரத்துவத்தையும் வெளிப்படுத்தும் சர்வதேசியம் (Internationalism) ஆகிய இரண்டும் ஒருபுறம் ஒன்றாக வைத்து நோக்கப்படத்தக்கன. ஐரோப்பாவில் அக்காலத்தில் கிளர்ந்தெழுந்த தேசியவாதமும், நாட்டுப்பற்றும் இன்னொருபுறம் வைத்து நோக்கப்பட வேண்டியன. தேசியவாத இலக்குகளை குறியாக வைத்துக் கொண்டு நாட்டுப்பற்றுடன் செயற்படும்படி தொழிலாளர்

வர்க்கத்தைக் கேட்கும் போது வர்க்க சமரசத்தையும் வர்க்க இணைவையும் கோருவதாகவே அது அமையும். அது மட்டுமன்றி இனவாதம், பாசிசம், சந்தர்ப்பவாதம் ஆகியனவற்றையும் தழுவிக்கொள்ளும்படி இடதுசாரிக் கட்சிகளை கேட்பதாகவே பொருள்படும். ஐரோப்பிய சோஷலிஸ்ட் கட்சிகள் இச்சந்தர்ப்பவாதத்தை ஏற்றுக் கொண்ட வேளையில் மார்க்சிஸ்டுகள் தேசியங்களின் சுயநிர்ணயம் என்ற சிக்கலான பிரச்சினைக்கு விடைகாணும் தேவை எழுந்தது.

தேசியவாத உணர்வு என்ற விடயம் 1914 ஆம் ஆண்டில்தான் மார்க்சிய விவாதங்களில் புகுந்தது என்று கூறுவது தவறு. மார்க்சிய இயக்கம் அதன் தொடக்க காலத்தில் இருந்தே தேசிய உணர்வு என்னும் விடயம் பற்றிக் கருத்துச் செலுத்தி வந்தது. ஐரோப்பாவில் தேசிய அரசுகள் (Nation States) உருவாகிக் கொண்டிருந்த போதும், காலனிகளில் தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் எழுந்த போதும் தேசிய உணர்வு கிளர்ந்தெழுந்தது. தேசிய உணர்வின் வளர்ச்சி தொடர் இயக்கம் ஒன்றின் ஒரு கூறாகும். தேசிய அரசு (Nation State) முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சியின் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் தோன்றியது என்பதே

மார்க்ஸ் எங்கல்ஸ் கருத்தாகும். தேசிய அரசுகளின் தோற்றக் கட்டத்தில் உருவாகிய தேசிய உணர்வு, முதலாளித்துவம் உலக மட்டத்தில் விரிவாக்கம் பெறும் போது, தொழிலாளர் வர்க்கத்திடையே மங்கி மறைந்து செல்லும் என்று மார்க்ஸ் எங்கல்ஸ் கருதினார்கள். மூலதனம் உலகமட்டத்தில் வியாபித்து வளரும் போது தொழிலாளர் வர்க்கத்திடம் நாடுகள் கடந்த உலகமட்டத்திலான சோஷலிச சர்வதேசியம் என்ற கருத்து வளர்ச்சி பெறும். வெவ்வேறு நாடுகளின் தொழிலாளர் வர்க்கங்களிடையே உறவும் ஐக்கியமும் வளரும் என்றும் அவர்கள்

முதலாளித்துவ முறைமைக்கு எதிராகவும் போராடும் கடப்பாடு சோஷலிஸ்டுகளுக்கு உள்ளது. இவ்வாறிருக்கையில் உள்நாட்டில் எல்லாத் தேசிய இனங்களினதும் தொழிலாளர்களின் உரிமைக்காக போராடுவதை விடுத்து, ஒரு குறிப்பிட்ட தேசிய இனம் அல்லது இனக்குழுமத்திற்கான போராட்டமாகக் குறுக்கிக் கொள்வதை எப்படி நியாயப்படுத்த முடியும்?’

மேற்குறித்த விவாதம் மார்க்சிஸ்டுகளிடையே தொடர்ந்து இடம்பெற்று வந்தது. இவ் விவாதத்தில் பங்குகொண்ட முக்கியமான மார்க்சிஸ்ட்

சிந்தனையாளர்களாக கோட்ஸ்கி, ஒட்டோ பவர் (Otto Bauer), ரோசா லக்சம்பேர்க், லெனின் ஆகியோர் விளங்கினர். இவர்களிடையேயான விவாதத்தின் மையப்பொருளாக போலந்து மக்களின் சுதந்திரத்திற்கும் அவர்களின் சுயநிர்ணய உரிமைக்குமான போராட்டம் அமைந்தது. இவ்விடயம் தொடர்பாக ரோசா லக்சம்பேர்க் போலந்துத் தேசியவாதத்திற்கு எதிரான கருத்தை முன்வைத்தார்.

மார்க்ஸிட்குள் தேசிய சுயநிர்ணய உரிமை போன்ற அருவமான (கருத்து வடிவிலான) உரிமைகள் (Abstract Rights) பற்றிய நம்பிக்கை அற்றவர்கள். இவ்வாறான அருவமான கருத்துக்கள் தொழிலாளர் வர்க்கத்தை பொருத்தவரையில் அர்த்தம் இல்லாதவை. ஏனெனில் வர்க்க எதிரிக்கு எதிரான அவர்களது போராட்டத்தை இது திசைதிருப்பிவிடும். இனம், மொழி போன்ற விடயங்கள் காரணமாக முதலாளிகளுடன் ஒன்று சேர்வது தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்புடையதல்ல.

கருதினர். மார்க்ஸ் - எங்கல்ஸ் நோக்கின்படி தேசியவாதம் என்பது குட்டி முதலாளித்துவத்தை கவரும் கருத்தியல் ஆகும். மார்க்ஸ் - எங்கல்ஸிற்குப் பின்வந்த மார்க்சியக் கோட்பாட்டாளர்களும் தேசியவாதத்தை குட்டி முதலாளித்துவக் கருத்தியலாகவும், தொழிலாளர் இயக்கத்திற்கு ஆபத்தானதாகவும் கருதினர். தேசியமட்டத்தில் சோஷலிஸ்டுகள் எல்லா இனங்களையும் சேர்ந்த தொழிலாளர்களின் ஒன்றுமையின் அடிப்படையிலான போராட்டத்தை முன்னெடுக்க வேண்டும்; அவ்வாறே சர்வதேச மட்டத்தில் முதலாளித்துவ முறைமைக்கு எதிராக அனைத்து நாடுகளினதும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினரை இணைத்து போராடவேண்டும். ஆகையால் உள்நாட்டில் முதலாளிகளுக்கு எதிராகவும், சர்வதேச மட்டத்தில் உலக

மார்க்ஸிட்குள் தேசிய சுயநிர்ணய உரிமை போன்ற அருவமான (கருத்து வடிவிலான) உரிமைகள் (Abstract Rights) பற்றிய நம்பிக்கை அற்றவர்கள். இவ்வாறான அருவமான கருத்துக்கள் தொழிலாளர் வர்க்கத்தை பொருத்தவரையில் அர்த்தம் இல்லாதவை. ஏனெனில் வர்க்க எதிரிக்கு எதிரான அவர்களது போராட்டத்தை இது திசைதிருப்பிவிடும். இனம், மொழி போன்ற விடயங்கள் காரணமாக முதலாளிகளுடன் ஒன்று சேர்வது தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்புடையதல்ல. ரோசா லக்சம்பேர்க் அவர்கள் நோக்கில் முதலாளிகளும், தொழிலாளர்களும் எந்த ஒரு விடயத்திலும் ஓரணியில் ஒன்று சேர முடியாது. போலந்து மக்களின் சுதந்திரம் சுயநிர்ணய உரிமை என்ற பெயரில் போலந்து தொழிலாளர் வர்க்கம் போலந்து முதலாளிகளுடன்

ஒன்றிணைய முடியாது என்பதே ரோசா லக்ஸம்பேர்க் நிலைப்பாடு.

லக்ஸம்பேர்க் நிலைப்பாட்டை

“தொழிலாளவர்க்க சர்வதேசிய வாதம்” (Proletarian Internationalism) எனலாம். அவரது நிலைப்பாடு தேசியவாதத்தை நிராகரிப்பதும், முற்று முழுதாக சர்வதேசியத்தை ஆதரிப்பதுமான கருத்து. ஆகையால் “முழுமுதல் சர்வதேசிய வாதம்” (“Exclusive Internationalist”) என்றும் குறிப்பிடுவர்.

ரோசா லக்ஸம்பேர்க் கருத்துக்கு மாறாக தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை லெனின் அங்கீகரித்தார். லக்ஸம்பேர்க் - லெனின் விவாதம் மார்க்சிய சிந்தனை வரலாற்றில் மிக முக்கியம் வாய்ந்தது. இவ்விவாதத்தில் தேசியவாதம் சம்பந்தமான அடிப்படை பிரச்சினைகளும், வர்க்கப் போராட்டம் பற்றிய கருத்துகளும் அலசப்பட்டன. லக்ஸம்பேர்க் போலந்து நாட்டில் பிறந்தவர். போலந்துக்காரரான அவர் போலந்தின் சுதந்திரம் என்பது, முதலாளித்துவ அமைப்பின் கீழ் அடையப்பட முடியாத இலக்கு எனக் குறிப்பிட்டார். போலந்து ரஷ்யாவின் பிடியில் இருந்து தன்னைத் துண்டித்துக் கொண்டு தனிநாடு ஆகினால் போலந்தின் கைத்தொழில்களுக்கு ரஷ்யாவின் சந்தை கிடைக்காமல் போய்விடும். இதனால் வர்க்கப் போராட்டம் பாதிக்கப்படும் நாட்டுப்பற்று, தேசியப்பற்று என்பதை “சோஷல் நாட்டுப்பற்று” (Social Patriotism) என வருணிக்கும் லக்ஸம்பேர்க் முன்னேற்றமடையாத போலந்துத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தை தேசியவாதம் குழப்பமடையச் செய்து சோஷலிச இயக்கத்தை பலவீனப்படுத்தும் என்றும் குறிப்பிட்டார். தேசியவாதத்தை அவர் பின்னோக்கிப் பார்க்கும் பழமைவாதக் கருத்தியல் (Backward Looking ideology) எனக் கண்டித்தார். ரோசா லக்ஸம்பேர்க்கின் கருத்துக்கு மாறாக தேசியவாதத்தின் தேவையை லெனின் வலியுறுத்தினார். லெனின் ரஷ்யாவின் பெரும்பான்மை இனமான வெள்ளை ரஷ்யியன் (White Russian) இனத்தவர்.

அவ்வினம் ரஷ்யாவின் பிற தேசிய இனங்களை ஒடுக்குவதை அவர் கண்டார். இதனைவிட ரோசா லக்ஸம்பேர்க் போன்ற பிற சமகால மார்க்சிஸ்டுகளை விடத் தூரநோக்குமிக்கவராக விளங்கிய லெனின் ஆசிய நாடுகளில் கிளர்ந்தெழும் தேசியவாத விழிப்புணர்வையும், அங்கு நடைபெறும் சுதந்திர எழுச்சியையும் சுட்டிக்காட்டியதோடு ஆசியாவின் தேசியவாதத்தை ஆதரித்தார். லக்ஸம்பேர்க் கருத்துக்களை நிராகரித்த லெனின் பின்வருமாறு வாதிட்டார்.

“ரஷ்யாவின் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் முன்னே இரு பணிகள் உள்ளன. தத்தம் நாட்டு எல்லைகளுக்கும் வாழும் சிறுபான்மை தேசியங்களின் உரிமைகளை மறுக்கும் ரஷ்ய தேசியவாதம் போன்ற எல்லாவகைத் தேசியவாதங்களுக்கும் எதிராகப் போராடுதல் ஒரு பணி. இப்பணியோடு இணைந்ததாக ஒரு நாட்டின் எல்லைக்குள் வாழும் அனைத்து தேசிய இனங்களுக்கும் சமமான உரிமையை வழங்க வேண்டும் என்பதும், அவற்றின் சுயநிர்ணய உரிமையையும் பிரிந்து செல்வதற்கான உரிமையை ஏற்றலும் உள்ளடங்கும். அதே வேளை பாட்டாளி வர்க்கம் அனைத்து நாடுகளின் தேசியவாதங்களுக்கும் எதிராகப் போராடுவதோடு பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஒன்றுமைக்காகவும், பாட்டாளி வர்க்க அமைப்புக்கள் யாவற்றின் ஒன்றுமைக்காகவும் போராடுதல் வேண்டும். அத்தோடு பாட்டாளிவர்க்க அமைப்புகள் யாவற்றையும் ஐக்கியப்பட்ட சர்வதேச அமைப்பின் கீழ் ஒன்றிணைப்பதற்காகவும் உழைத்தல் வேண்டும்.”

(லெனின்: தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை - (1914) *The Right of Nations to SelfDetermination*)

தேசியவாதமும், வர்க்கப்போராட்டமும் ஒன்றுக்கு ஒன்று முரண்பட்டவை; அவை ஒன்றிணைந்து பயணிக்க முடியாது என்னும் ரோசா லக்ஸம்பேர்க் கருத்து சரியானது; அதில்

உண்மையுள்ளது என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் மார்க்சிஸ்டுகளிடையிலான இந்த விவாதத்தில் ரோசா லக்ஸம்பேர்க் கருத்துக்கு மாறுபட்ட போக்கிலேயே வரலாற்று நிகழ்வுகள் அமைந்தன. ரோசா லக்ஸம்பேர்க் பாட்டாளி வர்க்க இயக்கத்திற்கு தேசியவாதத்தால் ஏற்படக் கூடிய ஆபத்துக்களைச் சுட்டிக் காட்டினார். சோஷலிஸ்ட் இயக்கம் தேசியவாதம் தொடர்பாக எடுக்கும் நிலைப்பாடு காரணமாக சந்தர்ப்பவாதத்தைத் தழுவும் ஆபத்து உள்ளது என்பதை சுட்டிக்காட்டியவர் என்ற சிறப்பு லக்ஸம்பேர்க் அவர்களுக்கு உரியது.

10 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து 20 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிவரை மார்க்சிஸ்டுகளிடையே தேசியவாதம் குறித்த பிரச்சினை பற்றிய விவாதம் தொடர்ந்து வந்துள்ளது. மார்க்சிஸ்டுகள் இவ்விடயம் குறித்து தொடர்ச்சியாகத் தவறு இழைத்து வந்துள்ளனர் என்ற குற்றச்சாட்டை மார்க்சிஸ்டுகள் சிலர் முன்வைத்தனர். இப்போக்கு மார்க்ஸ்—எங்கல்ஸ் காலத்திலேயே ஆரம்பித்து விட்டது. மார்க்ஸ் எங்கல்ஸ் சில தேசியவாதங்களை ஆதரித்தார்கள். சிலவற்றை எதிர்த்தார்கள். உதாரணமாக ஐரிஸ் மக்கள் இங்கிலாந்துக்கு எதிராக நடத்திய தேசிய இயக்கத்தை அவர்கள் ஆதரித்தனர். அவ்வாறே போலந்தின் தேசியவாதத்தை ஆதரித்தனர். பிற்போக்குநாடான ரஷ்யாவை பலவீனப்படுத்தும் என்பதால் போலந்தின் கிளர்ச்சியை மார்க்ஸ்எங்கல்ஸ் ஆதரித்தனர். அவ்வேளை பால்கன் நாடுகளில் துருக்கிய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக எழுந்த தேசியவாதங்களை அவர்கள் எதிர்த்தனர். இதற்கான காரணம் பால்கன் நாடுகளின் தேசியவாதம் துருக்கியைப் பலவீனப்படுத்தும். அதனால் சார் மன்னனின் பிற்போக்கு ரஷ்யாவிற்கே அது நன்மை பயப்பதாக ஆகிவிடும் என்று கூறப்பட்டது. ஆகவே அவர்களுடைய நோக்கில் பயன்வாதம் (Pragmatism) என்ற போக்கு இருந்தது. இப்பயன்வாதம் திட்டவட்டமான தேசியவாதக் கோட்பாட்டை வகுத்துக் கொள்வதற்குத் தடையாக இருந்தது. மார்க்சியத்தின் தேசியவாதம் பற்றிய

இப்பலவீனத்தை சுட்டிக் காட்டிய ரொம் நயர்ன் (Tom Nairn) 'மார்க்சியத்தின் தேசியவாதக் கோட்பாடு மார்க்சியத்தின் பெரும் வரலாற்றுத்தோல்வி' (Theory of Nationalism Represents Marxism's Great Historical Failure) என்றார்.

வரலாற்றுத் தேசங்கள் (Historical Nations)

முதலாளித்துவத்திற்கும் நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கும் இடையிலான முரண்பாட்டின் பயனாக ஐரோப்பாவில் நிலமானியத்தில் இருந்து முதலாளித்துவத்திற்கான மாற்றம் (Transition from Feudalism to Capitalism) நிகழ்ந்தது. அம்மாற்றத்தின் போது ஐரோப்பாவில் நவீன தேசிய அரசுகள் (Modern National States) உருவாகின. அத்தகைய அரசுகள் "வரலாற்றுத் தேசங்கள்" (Historical Nations) ஆகும். இவை தவிர்ந்த "வரலாற்றுத் தேசியங்கள் அல்லாதவை" (Nonhistoric Nations) வரலாற்றின் மிச்ச சொச்சங்களாக உள்ளன. இவை பிற்போக்கானவை. எங்கல்ஸ் கருத்துப்படி "These relics of a nation mercilessly trampled under foot in the course of history"; வரலாறு தன்போக்கில் முன்னேறிச் செல்கின்ற போது இரக்கம் காட்டாமல் சிறு தேசியங்களை தன் காலடியில் போட்டு மிதித்துச் செல்கிறது. இத்தேசியங்களின் சிதைவுகளே மிஞ்சியுள்ளன என்பதே இக்கூற்றின் பொருள். ஹெகல் இவை பற்றிக் கூறியவற்றை எப்பிரஹாம் நிம்னி என்பவர் பின்வருமாறு மேற்கோள் காட்டியுள்ளார்.

"These residual Fragments of People's (Volker False), always become Fanatical Standard Bearers of CounterRevolution"

இத்தேசியங்கள் "மிஞ்சியிருக்கும் துண்டங்கள்" (Residual Fragments) என்றும் எதிர்ப்புரட்சியின் அணியில் இவை சேர்ந்து கொள்கின்றன என்பதே ஹெகலின் கருத்தாகும்.

வரலாற்றுத் தேசியங்கள் அல்லாதவற்றுக்கு உதாரணமாக ஸ்பெய்ன் தேசத்தின் பஸ்குகள் (Basques), ஸ்கொட்லாந்தின் கேல்ஸ் (Gaels), பிரான்சின் பிரிட்டன்கள் (Bretons),

தென்சிலாவியர்கள் ஆகியன குறிப்பிடப்பட்டன.

குடியான் - நிலமானிய (PeasantiFeudal) சமூக அமைப்பை உடைய தேசிய சமூகங்கள் முதலாளித்துவத்தின் சர்வதேசமயமாதலின் மாற்றங்களுக்கும் கொந்தளிப்புகளிற்கும் தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல் அழிந்து போகக் கூடியன எனக் கருதிய மார்க்ஸ் - எங்கல்ஸ் அவற்றிற்கு சுயநிர்ணய உரிமை இல்லை என நிராகரித்தனர்.

இலங்கையின் இடதுசாரிகளும் தேசிய இனப்பிரச்சினையும்

இலங்கை பல இனக்குழுமங்கள், பல்சமயத்தவர்கள், பலமொழிகளைப் பேசுவோர் எனப் பன்மைத்துவம் உடைய மக்களை கொண்ட நாடு. இங்கு தொழிலாளர் வர்க்கம் பல் இனக்குழும மக்களை உள்ளடக்கியதாய் உள்ளது. சுதேசிகளான தொழிலாளர்களும், அந்நிய நாட்டில் இருந்து வந்தோரும் பல் இனக்குழுமங்களைச் சேர்ந்தோரும் உள்ளனர். இவ்வாறு நிலைமை இருந்த போதிலும் இலங்கையின் இடதுசாரி இயக்கத்தில் தேசிய இனப்பிரச்சினை பற்றிய கோட்பாட்டு விவாதம் எதுவும் இடம் பெறவில்லை என்பது ஆச்சரியம் தருவதாக உள்ளது. தேசிய இனப்பிரச்சினை என்று ஒன்று இருக்கிறதா அல்லது இல்லையா என்ற கேள்வி கூட எழுப்பப்படவில்லை. “அரசியல், கருத்தியல், பொருளாதாரம், சட்ட உறவுகள் சார்ந்து தேசிய சமூகங்களிடையே எழும் உறவுகளின் ஒட்டு மொத்தமான முழுமையே தேசிய இனப்பிரச்சினை.” என மார்க்சிஸ்டுகளால் வரையறை செய்யப்பட்ட இந்த விடயம் பற்றி இலங்கையின் இடது சாரிகள் கோட்பாட்டு விவாதத்தை நடத்துவதில் அக்கறை செலுத்தவில்லை.

1935 இல் இலங்கைச் சமசமாஜக்கட்சி ஆரம்பிக்கப்பட்ட நாள் முதல் இன்றுவரை. கட்சியின் தேசிய இனப்பிரச்சினை பற்றிய உரையாடல்கள் தெளிவற்றனவாகவும் இருண்மை உடையனவாகவும் இருந்து வருவதையும் காணலாம். 1935 இற்குப் பின்னர்

1943 இல் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், இவற்றில் இருந்து பிரிந்து சென்ற வேறு பல இடதுசாரிக்கட்சிகளும் இந்த இடைக்காலத்தில் தோன்றின. இவையாவும் லெனினின் சுயநிர்ணய உரிமை, பிரித்து செல்வதற்கான உரிமை, சர்வதேசியம் ஆகியனவற்றை அருவமான கருத்து மட்டத்தில் (Abstract Level) ஏற்றுக்கொண்டிருந்தன. இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஸ்டாலினின் தேசிய இனம் (Nation) என்ற வரையறையையும் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தது. ‘மார்க்சியமும் தேசிய இனப்பிரச்சினையும்’ என்ற நூலில் ஸ்டாலின் தேசிய இனம் என்பதை மொழி, வாழிடம், பொருளாதாரம், உளவியல் இயல்புகள் என்பனவற்றை ஒன்றிணைத்து பண்பாட்டின் ஊடாக வெளிப்படுத்தும் நிலைபேறுடைய, வரலாற்று ரீதியில் உருவாகிய சமூகம்’ (A historically evolved, stable community of

பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரம் அறிமுகப்படுத்தப்படுவதற்கு முன்னர் இலங்கை நிலப்பிரபுத்துவ நாடாக பின்தங்கிய நிலையில் இருந்தது. நிலப்பிரபுத்துவத்தின் பொற்காலம் முடிவுக்கு வந்து நீண்ட காலமாகிவிட்டிருந்தது. அதன் கூறங்குமுக காலகட்டத்தில் தேக்க நிலையை அது எட்டிக்கொண்டிருந்தது.

language, territory, economic life, and psychological make up manifested in a community of culture) என்றே வரையறை செய்தார். ஆனபோதும் தமிழர்களும், முஸ்லிம்களும் தனியான தேசிய இனங்கள் என்ற அந்தஸ்துக்கு உரியவர்களா என்ற விவாதத்தையோ உரையாடலையோ இடதுசாரிக் கட்சிகளோ, அறிவாளிகளோ முன்னெடுக்கவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

சமசமாஜக்கட்சி தொடக்கப்பட்ட போது வெளியிடப்பட்ட செயல்திட்டத்தில் தேசிய

இனப்பிரச்சினை (National Question) என்ற விடயம் பற்றிக் குறிப்பு எதுவும் இருக்கவில்லை. ஆயினும் ஆங்கிலத்திற்குப் பதில் சிங்களமும், தமிழும், கீழ்நிலை நீதிமன்றங்கள், பொலிஸ் நிலையங்கள். அரசாங்க திணைக்களங்கள் என்பனவற்றில் உபயோகிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை சமசமாஜக்கட்சி செயல்திட்டத்தில் முன் வைக்கப்பட்டது. இந்த மொழிபற்றிய கோரிக்கை ஜனநாயகத்தேவை என்றே பார்க்கப்பட்டது; இலங்கையின் இனக்குழுமங்களிற்கிடையிலான உறவு பற்றிய கொள்கை என்ற நிலையில் பார்க்கப்படவில்லை. 1935 இற்கு பிந்திய காலத்தில் இடம்பெற்ற உரையாடல்களில் கூட தேசிய இனப்பிரச்சினை என்ற விடயம் இடம்பெற்றதற்கு சான்றுகள் இல்லை. இலங்கையின் ஸ்தூலமான நிலைமைகளின் பின்னணியில் தேசியப் இனப்பிரச்சினை அலசப்படவில்லை. ஆகையால் தேசியவாதம் பற்றி லெனின், ஸ்டாலின் என்போர் கூறியவற்றை வெறும் கடப்பாடாக மீண்டும் மீண்டும் சொல்வதாகவே இக்கட்சிகளின் நடவடிக்கைகள் அமைந்தன.

இலங்கையில் பல்இனக்குழுமங்கள் வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றன என்ற யதார்த்தத்தின் பின்னணியில், அவ்வப்போது எழுந்த பிரச்சினைகளின் போது, இக்கட்சிகள் கையாண்ட கொள்கைகளும், தந்திரோபாய் நடவடிக்கைகளும் தேசிய இனப்பிரச்சினை பற்றிய தெளிவான கொள்கைத்திட்டம் இல்லாமலே வகுக்கப்பட்டிருந்தன என்பது வெளிப்படையானது. கட்சிகளின் நடவடிக்கைகளும், கொள்கைகளும் பாரபட்சத்திற்கு உள்ளாகும் 'சிறுபான்மை'யினரின் தேவைகள் என்ற முறையிலேயே அமைந்தன. ஒவ்வொரு பிரச்சினையும் தனித்தனியாக எடுக்கப்பட்டு குறித்த சூழ்நிலையின் நடைமுறை அரசியல் பயன், விளைவு என்ற முறையில் நோக்கப்பட்டனவே அன்றி பிரச்சினைகளிற்கிடையே உள்ள உறவு என்ற முறையில் பரிசீலிக்கப்படவில்லை; ஒவ்வொன்றிற்கும் இடையிலான பொருத்தமுடமை நோக்கப்படவில்லை.

லெனின்

Image source - www.theguardian.com

பாராளுமன்ற அரசியல் நிலையில் இப்பிரச்சினைகள் தொடர்பாக கட்சிகள் எடுக்கும் முடிவுகள் பெரும்பான்மையிலான சிங்கள சமூகத்தில் என்ன எதிர்வினையை உருவாக்கும் என்பதே கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டது.

தமிழ் பூஷ்வா தலைவர்களும் இக்காலகட்டத்தில் தம் மக்களின் குறைகளை சிறுபான்மையினர் உரிமைகள்' (Minority Rights) என்ற வகையிலேயே முன்வைத்தார்கள் என்பது உண்மையாகும். தமிழர் ஒரு தனித்துவம் உடைய தேசிய இனம் என்ற அடையாள உணர்வு உருவாக்கம் பெறும் செயல்முறை அப்போது தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது என்பது தான் இதற்கான காரணமாகும். ஆயினும் தமிழ் மக்களின் குறைகளாக அமைந்த பிரச்சினைகள் ஒன்றோடொன்று தொடர்புபட்டவை என்பதும் அவை யாவும் தமிழர் தனித்துவமான தேசிய இனம், தனியான இனக்குழுமம் என்ற யதார்த்தத்தின் அடிப்படையில் அமைந்தவை என்பதும், தேசிய இனப்பிரச்சினை பற்றிய ஆழமான அலசல் நிகழ்த்தப்பட்டிருந்தால் துலக்கமாகியிருக்கும். இவை சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கும்.

1970 களில் தமிழ்த் தீவிரவாதம் எழுச்சியுற்றது.

தமிழர் தரப்பில் இருந்து தனிநாட்டுக் கோரிக்கை எழுந்தது. இக்காரணத்தால் இடதுசாரிகள் தேசிய இனப்பிரச்சினை பற்றி மீள்பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய தேவை எழுந்தது. ஆயினும் அதுவரை இருந்து வந்த கொள்கைகளும் நடைமுறைகளும் மாறவில்லை. இடதுசாரிகள் 1970 களில் என்ன நிலைப்பாட்டை எடுத்தார்கள் என்பதில் இருசுறுகள் இருந்தன.

1. வெளிப்படையாக பேசாதும் விவாதிக்கப்படாதும் மௌனமாக ஏற்கப்பட்ட வாய்ப்பாடு ஒன்று இருந்தது: தேசிய இனங்களுக்குச் சுயநிர்ணய உரிமை உள்ளது; அவை பிரிந்து செல்வதற்கான உரிமையையும் உடையவை.
2. பெரும்பான்மை இனத்தின் கோரிக்கைகளோடு இணங்கிப்போதல், கொள்கைகளை விட்டுக்கொடுத்தல்.

இவற்றுள் இரண்டாவது கூறினால் இடதுசாரிகள் சுயநிர்ணய உரிமை 'ஐக்கியப்பட்ட இலங்கைக்குள் பிராந்திய சுயாட்சி' என்பதாகவே இருக்க முடியும் என்று சொல்லும் கட்டாயத்திற்கு உட்பட்டார்கள். இத்தடவை மீண்டும் விடயங்களைத் தனிமைப்படுத்தி ஒவ்வொரு பிரச்சினையையும் பிறவற்றின் தொடர்பு இன்றி நோக்கும் போக்கு பின்பற்றப்பட்டது. உதாரணமாக காணிகள் தொடர்பாக எந்தளவுக்கு அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கப்படலாம்? சட்டமும் ஒழுங்கும் பற்றிய அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கலாமா? எந்தளவு கொடுக்கலாம்? என்றவாறு நோக்கப்பட்டது. பிறவிடயங்களும் இவ்வாறு தனித்தனியாக நோக்கப்பட்டன. ஓர் இனக்குழுமத்தின் அரசியல், பொருளாதார உரிமைகள் யாவை என்பதே அடிப்படையான பிரச்சினை. இந்த விடயம் ஒட்டு மொத்தமான முழுமையாக (Totality) நோக்கப்படவில்லை.

இக்கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் தேசிய இனப்பிரச்சினை தீர்ப்பதற்குச் சிக்கலான ஒரு பிரச்சினை எனக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். இடதுசாரிகள் இப்பிரச்சினை பற்றி சிந்திப்பதற்கும், ஆராய்வதற்கும் முயற்சிகூட

எடுக்கவில்லை என்பதே முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டிய விடயம். இந்த பலவீனம் காரணமாக இடதுசாரி கட்சிகளின் பிரசன்னம் தமிழ்ப் பகுதிகளில் இன்று இல்லாமலே போய்விட்டது.

இன்று ஏற்பட்டுள்ள இந்த முடக்கம் ஏன் ஏற்பட்டது என்பதை புரிந்து கொள்வதற்கு இலங்கையின் இடது சாரி இயக்கத்தின் முந்தைய வரலாற்றுக்கட்டங்களை மீண்டும் அலசிப்பார்க்க வேண்டும். முந்திய வரலாற்றுக் கட்டங்களில் 1. வர்க்கங்களும் இனக்குழுமங்களும், 2. தேசியவாதம் சோஷலிசம் என்ற கருத்தியல்கள் என்ற இருவகை விடயங்களுக்கும் இடையிலான இடைத்தொடர்புகள் பற்றி எவ்விதம் நோக்கப்பட்டது என்பதை ஆராய்தல் வேண்டும்.

1930 - 1946 காலம்

1930 - 1946 காலத்தை இடதுசாரி இயக்கத்தின் தொடக்ககாலம் எனக்கூறலாம். இக்காலத்தில் இலங்கையின் இனக்குழுமங்கள் பற்றி இடதுசாரிகள் கொண்டிருந்த கொள்கையைத் தீர்மானித்த காரணிகளாக மூன்றைக் குறிப்பிடலாம்.

1. இலங்கையில் அக்காலத்தில் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் இனக்குழுமக் கட்டமைப்பு.
2. இடதுசாரித் தலைவர்களதும், இடதுசாரி அறிவாளிகளினதும் வர்க்கப் பின்புலமும், இயல்புகளும்.
3. இடதுசாரி இயக்கத்தின் மீது குட்டி முதலாளித்துவ வர்க்கக் கருத்தியலின் தாக்கம்.

பிரித்தானிய காலனி ஆட்சியின் போது பெருந்தொகையான தொழிலாளர்கள் தென்இந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்கு கொண்டு வரப்பட்டனர். இவர்கள் பெருந்தோட்டங்களிலும், நகரப்பகுதிகளிலும் கூலித்தொழிலாளர்களாக வேலை செய்தனர். 1921 இல் பெருந்தோட்டங்களின் இந்திய தொழிலாளர்களதும் அவர்களில்

பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்கள்

Image source - www.dailymirror.lk

தங்கியிருப்போரதும் சனத்தொகை 490000 ஆக இருந்தது. பெருந்தோட்டத்துறை அல்லாத பிறத்துறைகளின் இந்தியர்களின் சனத்தொகை 47000 ஆகும். 1946 ஆம் ஆண்டில் இந்தியர்களின் மொத்த சனத்தொகை 780000 ஆக இருந்தது. இத்தொகையில் பெரும்பங்கு பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களையும், அவர்களது தங்கியிருப்போரையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. இந்தியத் தொழிலாளர்கள் இவ்வாறாக நாட்டின் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் பெரும்பங்கினராக இருந்தனர். ஆயினும் பெருந்தோட்டத்துறையில் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் தோட்டங்களுக்கு உள்ளேயே அடைத்து வைக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் தொழிற்சங்கங்கள் மூலமோ வேறு வகையிலோ ஒழுங்கமைக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருக்கவில்லை. அவர்களிடம் 1930 வரை தொழிலாளர் வர்க்க உணர்வும் இருக்கவில்லை.

1930 களில் நகரத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினரில் இந்தியாவில் இருந்து வந்த தொழிலாளர்களின் வீதாசாரம் மிக அதிகமாக இருந்தது. குறிப்பாக இந்தியத் தமிழர்களும், கேரளத்தில் இருந்து வந்த மலையாளிகளும் பெரும் எண்ணிக்கையில் காணப்பட்டனர். இவர்களில் பெரும்பங்கினர் அரசாங்க திணைக்களங்களில் பயிற்றப்படாத தொழிலாளர்களாக வேலை செய்தனர்.

துறைமுகம், ரெயில்வே என்பவற்றிலும் முனிசிப்பல் சபையின் சேவைத் துறைகளிலும் இவ்விந்தியர்கள் பயிற்றப்படாத தொழிலாளர்களாக வேலை செய்தனர். இதனைவிட தனியார் தொழிற்சாலைகள், பொதுவான சமயாசமய ஊழியர்கள், வீட்டுப் பணியாளர்கள் என்ற வகையினராகவும் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் பணியாற்றினர். 1936 ஆம் ஆண்டில் அரசாங்க திணைக்களங்களின் தொழிலாளர்களில் 26 வீதத்தினர் இந்தியர்களாக இருந்தனர். (தமிழர்களும், மலையாளிகளுமான) இவ் இந்தியர் தொகை 1939 இல் 9 வீதமாகக் குறைந்தது. இவ்வாறு குறைவடைந்ததற்குக் காரணம் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் 1931 - 1936 இற்கு இடையில் திருப்பி அனுப்பப்பட்டமையாகும். நகரத்தொழிலாளர்களில் இலங்கைத் தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள், பறங்கியர் ஆகிய சிறுபான்மை இனத்தவர்களும் இருந்தனர்.

1930 களில் சிங்களவர் அல்லாதவர் கூடிய வீதாசாரத்தில் தொழிலாளர்களாக இருந்தமையும், அவர்களின் வேலையின் இயல்பும் தொழிலாளர் வர்க்க இயக்கத்தில் சில விசேட தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது. தோட்டத்தொழிலாளர்கள் கூலி உழைப்பாளர்கள் என்ற வகைமைக்குரியவராய்

இருந்தனர். ஆயினும் கூலி உழைப்பாளர்களுக்குரிய இயல்புகளில் சில இவர்களிடம் காணப்படவில்லை. அத்தொழிலாளர்கள் வேலைசெய்யும் தோட்டங்களிலேயே 'லைன்' வீடுகளில் குடியமர்த்தப்பட்டிருந்தனர். வேலையிடத்துடன் இவ்வாறு பிணைக்கப்படுதல் அரைநிலமானிய உறவுகளின் தன்மையுடையது. அவர்களின் கூலியின் ஒரு பகுதி பண்டங்களாக வழங்கப்பட்டது; கங்காணிகளின் மேற்பார்வைக்கு கட்டுப்பட்டவர்களாக அவர்கள் இருந்தனர். அத்தியாவசியப் பொருட்கள் தோட்ட முதலாளிகளால் அல்லது கங்காணியால் வழங்கப்பட்டது. அதன் பெறுமதி கூலியில் இருந்து கழிக்கப்பட்டது. இவையாவும் கூலித்தொழிலாளர் (Wage Labour) என்ற தன்மையில்லாத அரைநிலமானியப் பண்புகளைக் கொண்டிருந்தன. இத்தொழிலாளர்கள் நகரத் தொழிலாளர் வர்க்கத்துடன் திட்டமிட்ட வகையில் தனிமைப்படுத்தி வைக்கப்பட்டனர். தோட்டங்களில் கடுமையான பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் இருந்தன. இதனால் இவர்கள் வெளியே செல்வதற்கு கட்டுப்பாடுகள் இருந்தன. 'தோட்டத்திற்கு அந்நியமானவர்கள்' அங்கு நுழைவதற்கு சட்ட ரீதியான தடை இருந்தது. இத்தொழிலாளர்கள் கல்வியறிவு அற்றவர்களாகவும் இருந்தனர். தோட்டங்களிற்குள்ளேயே கள்ளுத் தவறணைகளையும் கோவில்களையும் அமைத்துக் கொடுத்து தொழிலாளர்களை தோட்டத்திற்குள்ளேயே தடுத்து வைத்திருந்தனர். முகாமைத்துவத்தின் நேரடி கட்டுப்பாட்டிற்குள் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை அமைந்தது. பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களை தொழிற்சங்கங்களில் அணி சேர்ப்பது மிகவும் கடினமான பணியாக இருந்தது.

மேற்குறித்தவற்றில் இருந்து ஓர் உண்மை வெளிப்படுகிறது. தொடக்கத்தில் இருந்தே தொழிலாளர் வர்க்கம் இனக்குழுமப் பன்மைத்துவம் உடையதாக இருந்தது. இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சியின் பிரத்தியேகமான இயல்புகள் வர்க்கம் - இனக்குழுமம் தொடர்பை சிக்கலாக்கியது. தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் பெரும்பங்கினர்,

- இறக்குமதி செய்யப்பட்ட இடம் பெயர்ந்த தொழிலாளர்களாய் இருந்தனர்.
- அவர்கள் பெருந்தோட்டங்களின் எல்லைக்குள் தனிமைப் படுத்தப்பட்டிருந்தனர்.

மேற்குறித்த இரு காரணங்களாலும் இத்தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகள் பொதுவான பிரச்சினைகளில் இருந்து வேறுபட்டிருந்தன.

- அ. இத்தொழிலாளர்களின் குடியுரிமை
- ஆ. வாக்குரிமை
- இ. வேலை நிபந்தனைகள்

என்பன பற்றிய அடிப்படைப் பிரச்சினைகளில் இடதுசாரிகள் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. இந்தியத் தொழிலாளர்களின் மேற்கூறிய பிரச்சினைகள் சுதேசிகளின் நலன்களிற்கும் எதிரானவையாக இருந்தன. சிங்கள அரசியல்வாதிகளும், ஏ.ஈ. குணசிங்க போன்ற தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் அந்நியத்தொழிலாளர்களிற்கு எதிரான கூச்சலை கிளப்பினர். இக்கூச்சல்கள் 1920 களிலும் 1930 களிலும் கிளம்பின. அந்நியத் தொழிலாளர்கள் சிங்களத் தொழிலாளர்களின் வேலைவாய்ப்பைப் பறிக்கின்றனர்; அந்நியர்களை வேலையில் நிரந்தரமாக்குவதிலும், அவர்களுக்கு குடியுரிமை வழங்குவதிலும் உள்ள அரசியல் ஆபத்துக்கள் என்கிற ரீதியில் கூக்குரல் எழுந்தது. இனவாதக் கூச்சல்கள் எழுந்த பின்னணியில் இடதுசாரிகள் இக்கட்டான நிலை ஒன்றிற்குத் தள்ளப்பட்டனர். மார்க்சிய, இடதுசாரி இயக்கத்தின் தொழிலாளர் வர்க்க சர்வதேசியம் என்ற கொள்கைக்கு ஏற்ப அந்நிய தொழிலாளர்களின் உரிமைகளுக்காக பணியாற்றுவதா அல்லது இலங்கை மக்களின் ஆதரவைத் திரட்டுவதற்காக சிங்களத் தொழிலாளர்களின் நலன்களுக்கு அமைவாக இனவாதக் கொள்கைகளை ஆதரிப்பதா என்பதே இடதுசாரிகள் எதிர்நோக்கிய இக்கட்டான நிலையாகும். 1930 இற்கு முந்திய காலத்தில் இலங்கையின் இடதுசாரி இயக்கம் இவ்விரண்டு கொள்கைகளில் தொழிலாளர் வர்க்க சர்வதேசியம் என்ற கொள்கையை ஏற்றுச் செயற்பட்டது.

இந்தியத் தொழிலாளர்கள் தமது கூலி, வேலைத்தல நிலைமைகள் முதலியனவற்றிற்காகவும், வாக்குரிமை போன்ற அரசியல் உரிமை களுக்காகவும் போராடுவதற்கு இடதுசாரிகள் உதவத் தொடங்கினர். சிங்கள முதலாளி வர்க்கம் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாக்குரிமையை மறுப்பதில் முனைப்புடன் செயற்பட்டது.

மலையாளிகளுக்கு எதிரான இனவாதம்

1930 களில் முதற்தடவையாக கொழும்பு நகரின் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் ஒரு பிரிவினரான மலையாளிகளுக்கு எதிரான இனவாத கூக்குரலை தொடக்கினர். ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட வடிவத்தில் எழுந்த இந்த இனவாத எதிர்ப்பை இடதுசாரி இயக்கம் எதிர்கொள்ள வேண்டியேற்பட்டது. அக்காலத்தின் பொருளாதார மந்தம் வேலையின்மையை அதிகரித்ததால்

இறக்குமதி செய்யப்பட்ட இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்கு எதிரான கோஷங்கள் எழுந்தன. அந்நியர்கள் 'மண்ணின் புதல்வர்களான' சிங்களவர்களின் வேலைகள், வர்த்தக முயற்சிகள் என்பனவற்றை தட்டிப் பறிப்பதாகவும் வஞ்சிப்பதாகவும் குற்றம் சாட்டப்பட்டது. அந்நியர்கள் சிங்களப் பெண்களைக் கவர்ந்து கொள்வதாகவும் கூறப்பட்டது. (ஐயவர்த்தன 1985: 2537) விஷமத்தனமான இந்தப் பிரசாரம் 1930 களில் உச்சக்கட்டத்தை எய்தியது. ஏ.ஈ. குணசிங்கவின் தினசரியான 'விராய்' இப்பிரசாரத்தை முன்னின்று தொடர்ந்தது. மலையாளிகளை 'கொச்சியா' என்று ஏளனம் செய்து, அவர்களை நாடுகடத்த வேண்டும் என்றும் பிரசாரம் செய்யப்பட்டது. மலையாளித் தொழிலாளர்களுக்குச் சார்பாகச் செயற்பட்ட சமசமாஜக்

கட்சித் தலைவர்களையும் ஏ.ஈ. குணசிங்க தாக்கிப் பேசினார். மலையாளிகளுக்கு எதிரான இயக்கத்தில் இன்னொரு அம்சமும் கவனிப்புக்குரிய ஒன்றாகியது. கேரளாவின் கம்யூனிஸ்ட்டுகளுடன் லங்கா சமசமாஜக்கட்சியில் இருந்து 1940 இல் விலக்கப்பட்ட 'ஸ்டாலினிசவாதிகள்' தொடர்புகளை வைத்திருந்தனர். சமசமாஜக் கட்சியில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் கொழும்பு தொழிலாளர் கழகம் (Colombo Workers Club) என்ற அமைப்பை உருவாக்கினர். பின்னர் இக்கழகம் ஐக்கிய சோஷலிசக் கட்சி எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்றது. இறுதியில் 1943 இல் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என இது பெயர் மாற்றம் பெற்றது. இக்காலத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தொழிற் சங்கத்தின் அரைப்பங்கினர் மலையாளிகளான தொழிலாளர்களாக இருந்தனர். கொழும்பு நகரின் மலையாளித் தொழிலாளர்களும், மலையாளிக் கள்ளிறக்கும் தொழிலாளர்களின் தொழிற் சங்கமும் (அகில இலங்கை கள்ளிறக்கும் தொழிலாளர் சங்கம்) கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 'இலங்கை தொழிலாளர் சங்கங்களின் சம்மேளனத்தின்' (இ.தொ.ச.ச) முக்கிய தூண்போன்று 1940 களில் விளங்கின.

பெருந்தோட்டங்களின் இந்தியத் தமிழ் தொழிலாளர்கள்

இந்தியத் தொழிலாளர்கள் தமது கூலி, வேலைத்தல நிலைமைகள் முதலியனவற்றிற்காகவும், வாக்குரிமை போன்ற அரசியல் உரிமைகளுக்காகவும் போராடுவதற்கு இடதுசாரிகள் உதவத் தொடங்கினர். சிங்கள முதலாளி வர்க்கம் தோட்டத்

தொழிலாளர்களின் வாக்குரிமையை மறுப்பதில் முனைப்புடன் செயற்பட்டது. அதற்கு தமிழ், முஸ்லிம் முதலாளி வர்க்கங்களின் ஆதரவையும் பெற்றுக்கொண்டு பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு உள்ளூராட்சி மட்டத்திலும் சட்டசபை தேர்தல்களின் போதும் வாக்குரிமையை வழங்கக் கூடாது என்பதில் சிங்கள முதலாளிவகுப்பு உறுதியாக இருந்தது. இதற்கு அத்தொழிலாளர்கள் தமிழர்களாக இருந்தமை ஒரு காரணம், மற்றது அவர்கள் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினராக இருந்தமை இன்னொரு காரணம். இவ்விதமாக வர்க்கம், இனக்குழுமம் என்ற இரண்டு காரணங்களின் அடிப்படையில் வாக்குரிமையை மறுக்கும் இனவாதப் பிரசாரம் தொடங்கப்பட்டது. இந்தியத் தமிழர்களுக்கு வாக்குரிமை அளிக்கப்பட்டால் கண்டியின் சிங்களவர்களை அரசியல் ரீதியாக தமிழர்கள் பின் தள்ளிவிடுவர் எனப் பிரசாரம் செய்யப்பட்டது. 1928 ஆம் ஆண்டில் டொனமூர் ஆணைக்குழு விசாரணையைத் தொடக்கியபோது மேற்கண்டவிதமான பிரசாரம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இலங்கையில் நிரந்தரமாகத் தங்கிவிட்ட இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வாக்குரிமையை வழங்கும் முன்மொழிவை ஆணைக்குழு முன்வைத்தது. 1936 இல் உள்ளூராட்சி தேர்தல்களில் இந்தியத் தமிழரின் வாக்களிக்கும் உரிமை நீக்கப்பட்டது. பின்னர் 1948 இல் அவர்களின் குடியுரிமை அநீதியான சட்டங்கள் மூலம் பறிக்கப்பட்டது. 1947 தேர்தலின் பின் Red Peril என்ற கோஷம் எழுப்பப்பட்டது. இந்தியத்தோட்டத் தொழிலாளர்களின் ஆதரவைப் பெற்ற ஏழு சட்டசபை உறுப்பினர்களும் எல்லா விடயங்களிலும் பாராளுமன்றத்தில் இடதுசாரிகளுடன் இணைந்து செயற்பட்டனர். 1947 நவம்பரில் ஆளுநர் உரை மீதான வாக்களிப்பில் இடதுசாரிகளுடன் ஏழு உறுப்பினர்களும் இணைந்து எதிராக வாக்களித்தனர். 1947 டிசம்பரில் இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் வழங்கப்படுதலை வரவேற்று வாக்களிப்பு நிகழ்ந்தபோது வாக்களிப்பில் இவ் ஏழு உறுப்பினர்களும் கலந்து கொள்ளாது தவிர்த்தனர். 1948 இல் இந்திய குடியுரிமைச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட போது 52

வாக்குகள் ஆதரவாகவும் 32 வாக்குகள் எதிராகவும் இடப்பட்டன. லங்கா சமசமாஜக் கட்சி, இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (போல்ஷெவிக் லெனினிஸ்ட் கட்சி), இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் என்பனவும், தனி அங்கத்தவர்கள் சிலரும் எதிராக வாக்களித்தனர்.

1948 இன் குடியுரிமைச் சட்டம் இடதுசாரிகளின் அரசியலில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தது. இந்தியத் தமிழ் தொழிலாளர்கள் வாக்குரிமையை இழந்தமையால் பாராளுமன்ற அரசியலில் அவர்கள் முக்கியத்துவம் அற்றவர்கள் ஆயினர். சமசமாஜக் கட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவரான கொல்வின் ஆர் டி சில்வா இது பற்றிச் சுட்டிக் காட்டியிருந்தார்.

“வாக்குரிமையைப் பறித்தமை ‘இந்திய எதிர்ப்பு’ நடவடிக்கையாகும். இதுவே அந்நடவடிக்கையின் பிரதான அம்சம் ஆயினும், தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் அரசியல் இயக்கத்திற்கு அது பலமான ஒரு அடியாகவும் இருந்தது. இலங்கையின் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் மிகப் பெரிய அங்கமாக விளங்கிய இத்தொழிலாளர் பிரிவினர் பாராளுமன்ற அரசியலில் இருந்து நீக்கம் செய்யப்பட்டனர். அதன் மூலம் இலங்கைத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் தேர்தல் அரசியலின் அடித்தளம் தகர்க்கப்பட்டது. இலங்கை முதலாளித்துவத்தின் எதிரியான தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் பலம் குறைக்கப்பட்டு முதலாளிவர்க்கம் தன்னைப் பலப்படுத்திக் கொண்டது.” (எளிமைப்படுத்திய தமிழாக்கம்). 1948 ஐ அண்மித்த ஆண்டுகளில் பெருந்தோட்டத்துறைத் தொழிலாளர்கள் தமக்கான தொழிற்சங்கங்களை அமைத்து அவற்றில் இணைந்து கொண்டனர். அத்தொழிற் சங்கங்களின் தலைவர்களாக இந்தியத் தமிழ்ச்சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் விளங்கினர். தேசிய அரசியல் கட்சிகளான இடதுசாரிக் கட்சிகளின் தலைமைத்துவம் தமக்குத் தேவையில்லை என்ற நிலைப்பாடு பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களிடம் வெளிப்பட்டபோது இடதுசாரிகளுக்கு அது பெரும் ஏமாற்றமாக இருந்தது. ‘குறுகிய’

நோக்குடைய 'இனவாதிகளான' தலைவர்களை இத்தொழிலாளர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு, அரசியல் உணர்வும் வர்க்க உணர்வும் உடைய தேசியத் தலைமையை அவர்கள் கைவிட்டு விட்டதை இடதுசாரிகள் உணர்ந்தனர்.

தேசியக் கொடி

இடதுசாரிகள் தேசியம் பற்றிய ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வரையறைகளை மீறிச் சென்றதற்கு இன்னொரு உதாரணமாக தேசியக் கொடி என்ற விடயத்தைக் குறிப்பிடலாம். தேசியக் கொடி 'நாட்டுப்பற்று', தேசியவாதம் போன்ற உணர்வுகளை உடையவர்களுக்கு மனஎழுச்சியை தூண்டும் விடயமாகும். இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்தபோது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட தேசியக் கொடி ஒன்றைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவ்வேளை சிங்களவர் தமது சிங்கக் கொடியை தேசியக் கொடியாக ஏற்கவேண்டும் என்று அழுங்குப்பிடியாக வாதாடினர். சிறுபான்மை இனத்தவர்கள் இதற்கு இணங்கவில்லை. இந்த விடயம் முதன்முதலாக பாராளுமன்றத்தில் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட போது பிலிப் குணவர்த்தன அவர்கள் "சிங்களவர், டச்சுக்காரர், தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள் என்று இனக்குழு

இடதுசாரிகள் தேசியம் பற்றிய ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வரையறைகளை மீறிச் சென்றதற்கு இன்னொரு உதாரணமாக தேசியக் கொடி என்ற விடயத்தைக் குறிப்பிடலாம். தேசியக் கொடி 'நாட்டுப்பற்று', தேசியவாதம் போன்ற உணர்வுகளை உடையவர்களுக்கு மனஎழுச்சியை தூண்டும் விடயமாகும். இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்தபோது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட தேசியக் கொடி ஒன்றைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவ்வேளை சிங்களவர் தமது சிங்கக் கொடியை தேசியக் கொடியாக ஏற்கவேண்டும் என்று அழுங்குப்பிடியாக வாதாடினர்.

அடிப்படையில் பேசப்படும் கொடிகளில் எதனிலும் எனக்கு விருப்புக் கிடையாது. அவற்றைப் பற்றி நான் அக்கறைப்படப் போவதில்லை" என்றார், அத்தோடு "ஓர் இனக்குழுவின் தலைவர்கள் சிறுபான்மை மக்கள் மீது ஒரு குலக்குழுவின் கொடியைத் திணிக்க முயல்கிறார்கள். அது உண்மையில் ஒரு குறுகிய இனவாதத்தினை வெளிப்படுத்தும் கொடி ஆகும்." என்றும் கூறினார். (ஹன்சாட் தொகுதி 2, 1918 : 3, 193). 1951 இல் மீண்டும் தேசியக் கொடி பற்றி விவாதிக்கப்பட்ட போது இடதுசாரிகள் பிலிப் குணவர்த்தன குறிப்பிட்டது போன்ற கருத்துக்களையே வெளிப்படுத்தினார். அவ்வாண்டில் சிங்கக் கொடியில் மஞ்சள், பச்சைக் கோடுகள் சேர்க்கப்பட்டு தேசியக் கொடியாக ஏற்கப்பட்டது.

மஞ்சள் தமிழர்களையும், பச்சை முஸ்லிம்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அடையாளங்களாக கொடியில் சேர்க்கப்பட்டன. அப்போது பிரேமலால் குமாரசிறி எள்ளி நகையாடும் வகையில் பின்வருமாறு கூறினார். அவரின் பேச்சில்

இடதுசாரி கிளர்ச்சிவாதம் வெளிப்பட்டது.

"இக்கொடி சிங்களவர்களில் மிகவும்

மோசமான இனவாதிகளின் ஆதரவுடன் ஏற்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள்

திரிபுபடுத்தப்பட்ட பொய்யான

வரலாற்றின்படி தம்மைச் சிங்கத்தின் வழி வந்தவர்கள் என நம்புகிறார்கள்.

இப்பொழுது வடிவமைக்கப்பட்டுள்ள

கொடி சிங்களவர்களுக்குள் இருக்கும் இவ்

இனவாதிகளுக்கு கொடுத்த விட்டுக்

கொடுப்பு ஆகும். அவர்கள் பிரித்தானியரின்

யூனியன் கொடியின் கீழ் வாழ விரும்புவார்கள்.

ஆனால் சிறுபான்மையினருக்கு நீதியான

சலுகைகள் எதனையும் வழங்கமாட்டார்கள்."

(ஹன்சாட் தொகுதி 9, 1951 : 1670 - 1)

1918 - 1951 காலத்தில் பிலிப் குணவர்த்தனவும், பிரேமலால் குமாரசிறியும் இனவாத எதிர்ப்புக் கருத்துக்களை உறுதியோடு எடுத்துக் கூறியதைக் காணலாம். இவ்விருவரும் சில

ஆண்டுகளுக்கிடையில் சிங்களம் மட்டும் உத்தியோக மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை தீவிரமாக ஆதரிப்போராக மாறிவிட்டனர்.

இடதுசாரிகளும் சர்வதேசியமும் : 1940 களில்

மலையாளிகள், பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர், தேசியக் கொடி போன்ற விடயங்களில் இடதுசாரிகளின் நிலைப்பாட்டை மேலே குறிப்பிட்டோம். இவற்றுக்கு அப்பால் சென்று சில விடயங்களில் இடதுசாரிகள் கறாரான மார்க்சிய - சர்வதேசிய நிலைப்பாடுகளை எடுத்திருந்ததையும் இங்கு குறிப்பிடுதல் வேண்டும். BLI என்ற சுருக்க எழுத்துக்களால் குறிப்பிடப்படும் 'இந்திய போல்செவிக் லெனினிஸ்ட் கட்சி' (இலங்கைக் கிளை), இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்ற இரு கட்சிகளும், 1940 களில் தேசிய இனப்பிரச்சினை (National Question) தொடர்பாக வெளியிட்ட கொள்கைகள், கருத்துக்கள் என்பன பற்றி இங்கு குறிப்பிடுதல் பொருத்தமானது. அக்காலத்தில் இவ்விரு கட்சிகளும் தேசிய இனப்பிரச்சினையை அரசியல் புறச்சூழலில் வைத்துப் பார்க்காமல் அருவமான கருத்தாக, கோட்பாட்டு நிலைநின்று நோக்கினர். போல்செவிக் லெனினிஸ்ட் கட்சி தாம் ரொட்ஸ்கிச கொள்கையில் பற்றுக் கொண்டவர்கள் என்று ரொட்ஸ்கிச நான்காவது அகிலத்தின் நிலைப்பாட்டை எடுத்தனர். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஸ்டாலினின் மூன்றாம் அகிலத்தின் கொள்கையை ஆதரித்தனர். ஒரு கட்சி ரொட்ஸ்கிசத்தையும், மற்றக்கட்சி ஸ்டாலினிசத்தையும் ஆதரித்தன. இவ்வாறு இரு கட்சிகளும் தேசிய இனப் பிரச்சினையை சர்வதேசிய நிலையில் வைத்துப் பார்த்தனரே தவிர, இலங்கையின் பிரத்தியேகமான யதார்த்த நிலையில் வைத்துப் பரிசீலனை செய்யத் தவறினர்.

1940 களில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சோவியத் யூனியன், பிரித்தானியா, இந்தியா ஆகிய நாடுகளின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளுடன் தொடர்புகளை வைத்திருந்தது. இக்கட்சி குறிப்பாக 1942 இல் தேசிய இனங்களின் பிரச்சினை குறித்து இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி

எடுத்த நிலைப்பாட்டைப் பின்பற்றியது. இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி முஸ்லிம்கள் இந்தியாவின் தனித்துவமான தேசிய இனம் எனவும், அம்மக்களுக்குச் சுயநிர்ணய உரிமையும், பிரிந்து போவதற்கான உரிமையும் உள்ளது எனவும் கூறியது.

இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் 1944 இல் இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுகளின் வழியிலேயே சிந்தித்ததோடு இலங்கைக் தமிழர்களுக்கும் அதே போன்ற உரிமைகள் (சுயநிர்ணய உரிமை) உண்டு என்ற கருத்தை உள்ளடக்கிய சீர்திருந்தங்களை சிபாரிசு செய்தனர். அக்காலத்தில் தமிழர்கள் கோராத உரிமையை இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி முன்வைத்தது. தமிழர் ஒரு தேசிய இனம் (Tamil Nation) என்ற கருத்தை சமஷ்டிக் கட்சி 1951 ஆம் ஆண்டிலேயே முன்வைத்தது. ஆனால் 1914 இல் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி முன்வைத்த திட்டம் இலங்கைக்கு சமஷ்டி முறையையும், சுதந்திரத்தையும் கோரியதோடு இலங்கையில் வாழும் சிங்களவர்களும் தமிழர்களும் தனித்துவமான தேசிய இனங்கள் அவை வரலாற்று ரீதியாக உருவான தேசிய இனங்கள்' என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தது. (Distinct Nation Distinct, historically Evolved Nationalities - இக்கூற்றை மைக்கல் ரொபர்ட்ஸ் 1979:15 மேற்கோள் காட்டியுள்ளார்.)

இலங்கையின் ரொட்ஸ்கிசவாதிகளிடம் 1940 களில் சர்வதேசியம் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. சமசமாஜக் கட்சியின் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினர் கொல்வின் ஆர்.டி.சில்வா, லெஸ்லி குணவர்த்தன, டொரிக் டிகூசா ஆகியோர் தலைமையில் பிரிந்து சென்று, இந்திய போல்செவிக் லெனினிஸ்ட் கட்சியை ஆரம்பிப்பதற்கு ஆதரவு வழங்கினர். இக்கட்சி நான்காவது அகிலத்தின் ஒரு பிரிவாக இருந்தது. மேற்குறித்த தலைவர்கள் இந்திய போல்செவிக் லெனினிஸ்ட் கட்சியின் இலங்கைக் கிளை அலகாக செயற்பட்டனர். 1946 இல் போல்செவிக் லெனினிஸ்ட் கட்சி ஒரு அறிக்கையை 'இலங்கைக்கான திட்டம்' (Program for Ceylon) என வெளியிட்டது. இவ் அறிக்கை இலங்கை சமசமாஜக் கட்சியின் 1941 இன் சமசமாஜக் கட்சியின் திட்டத்தை (Program of The

LSSP) கண்டித்து விமர்சனம் செய்தது. சமசமாஜக் கட்சி “இலங்கையில் தேசியப் புரட்சி பற்றிப் பேசுகிறது. இது கோட்பாட்டு ரீதியில் தவறான ஒரு கருத்து” என்று விமர்சிக்கப்பட்டது. சமசமாஜக் கட்சியின் 1941 திட்டத்தை விமர்சித்த போல்செவிக் லெனினிஸ்ட் கட்சி பின்வருமாறு தனது வாதத்தை முன்வைத்தது. “இலங்கையின் புரட்சி ஏகாதிபத்திய ஆட்சியைத் தூக்கி வீசும் முறையில் இலங்கைக்குள் உள்ள சக்திகளின் முயற்சியினால் மட்டும் தனிமைப்பட்டு நின்று வெற்றியடைய முடியாது. இலங்கை இந்தியாவிற்கு மிக அருகில் உள்ளது. இப்புவியியல் பிணைப்பு மட்டுமல்லாமல் பொருளாதார பண்பாட்டு நிலையிலும் நெருங்கிய பிணைப்புகள் இரு நாடுகளுக்கும் இடையில் உள்ளன. அத்தோடு இவ்விரு நாட்டு மக்களும் பொது எதிரியால் அடிமைப்படுத்தப் பட்டுள்ளனர். பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் இந்தியப் புரட்சியில் இலங்கையின் வெகுஜனங்கள் பங்கு பெறுவதைத் தவிர்க்க முடியாத நியதியாக்கியுள்ளது. இலங்கை மக்கள் இந்திய மக்களுடன் சேர்ந்து பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய நுகர்த்தடியை தூக்கி வீசுவது உறுதியாகிவிட்டது.” (நான்காவது அகிலம் ஒக் 1946 : 316)

“இலங்கை பிரித்தானியாவின் பலம் வாய்ந்த கோட்டையாக இருக்கும் வரை பிரித்தானியா கிழக்குலகை ஆதிக்கம் செய்யும்” என்றும் ஆகையால் இந்தியாவின் விடுதலையை இலங்கையின் விடுதலையில் இருந்து பிரித்துப் பார்க்க முடியாது என்றும் போல்செவிக் லெனினிஸ்ட் கட்சி கருதியது. ஆகையால் இலங்கையின் புரட்சிப் போராட்டம் இந்திய துணைக் கண்டத்தின் விடுதலைப் போரின் ஒவ்வொரு கட்டத்துடனும் பிணைக்கப்பட்டிருப்பதோடு இந்தியப் புரட்சியின் முழுமையான பரிமாணத்தின் பிராந்திய அம்சம் என்ற நிலையில் இந்தியப் புரட்சியோடு தொடர்புபட்டும் உள்ளது.” (மேலது) எனக் கூறப்பட்டது. மேற்குறித்த பின்னணியில் இலங்கை மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையையும் போல்செவிக்

லெனினிஸ்ட் கட்சி வலியுறுத்தியதோடு, இலங்கை மக்களின் நலன்கள் இந்தியர்களின் நலன்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டதாக இருக்க முடியாது என்றும் அக்கட்சி கூறியது. “இந்தியப் புரட்சியினால் ஏகாதிபத்தியம் அழித்தொழிக்கப்பட்ட பின்னரே இலங்கை மக்கள் தமது சுயநிர்ணய உரிமையை நிலைநிறுத்த முடியும். அதன் பின்னர் இலங்கை மக்கள் தமது எதிர்காலம் பற்றித் தாமே முடிவு செய்வர். இந்தியாவுடன் சமஷ்டியின் ஒரு அலகாக இணைந்து கொள்வதா அல்லது அவ்வாறான சமஷ்டியில் இணைந்து கொண்ட பின்னர் அச்சமஷ்டியில் இருந்து ஏதேனும் ஒருகட்டத்தில் பிரிந்து செல்லவேண்டுமா என்பதையும் இலங்கை மக்களே தீர்மானிப்பார்கள்.” (மேலது பக். 317)

போல்செவிக் லெனினிஸ்ட் கட்சியின் நிலைமாறு காலத்திட்டம் ‘இலங்கைத் தேசத்தின் பிரத்தியேகமான நிலைமைகள்’ பற்றியும் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டது.

“இலங்கை, இந்தியாவில் இருந்து அரசியல் நிலையில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் பூஷ்வா வர்க்கத்திற்கும் அதன் குட்டி பூஷ்வா வர்க்கத்திற்கும் இடையே முரண்பாடுகள் வலுத்துள்ளன. இலங்கைக்கு தனியான தேசிய பண்பாட்டுப் பாரம்பரியமும் உள்ளது. இம்முன்று காரணிகளும் ஒன்றிணைந்து இலங்கையில் இந்திய எதிர்ப்பு உணர்வையும் பலமான தேசியவாதப் போக்கையும் உருவாக்கியுள்ளது. இவ் இந்திய எதிர்ப்புத் தேசியவாதம் தொடர்ச்சியாக தொழிலாளி வர்க்கத்திற்குள்ளும் புகுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆகையால் இனவாதத்தை அதன் எல்லா வடிவங்களிலும் எதிர்க்க வேண்டியதும், விட்டுக் கொடுக்காது போராடுவதும், பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான புரட்சிப் போராட்டத்தில் இந்தியாவுடன் இலங்கை ஐக்கியப்பட்டு நிற்கவேண்டியதன் அவசியத்தை எடுத்துக் கூறுவதும் எமது கட்சியின் கட்டாய பணியாகும். அத்தோடு இலங்கை மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை உரத்துக் கூறுவதும் போல்செவிக் லெனினிஸ்டுகளின் கடமையாகும்.” (மேலது பக்: 319).

மொழிகளின் சமஅந்தஸ்து

உத்தியோக மொழிகள் பிரச்சினை தொடர்பாக இடதுசாரிகள் 1956 ஆம் ஆண்டளவில் அரசின் கொள்கைகளுக்கு மாறாக முன்னெடுத்த எதிர்ப்புப் போராட்டம் இனவாத எதிர்ப்பின் உச்சநிலையைத் தொட்டது. அவ்வேளை பாராளுமன்றத்தில் இவ்விடயம் விவாதிக்கப்பட்ட போது இடதுசாரிக் கட்சிகளின் உறுப்பினர்களிடையே பல மட்டங்களிலும் கொள்கை சார்ந்த சந்தேகங்கள் நிலவின. இருந்தபோதும் மக்கள் மத்தியில் தாம் செல்வாக்கு இழக்கப் போகிறோம் என்பதையும் பொருட்படுத்தாது சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை, தமிழை ஒதுக்குவதை எதிர்த்து பாராளுமன்ற விவாதத்தில் சமசமூகக் கட்சியினதும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினதும் தலைவர்கள் உரையாற்றினர். அவ்வேளை நாட்டில் இனவாதமும் மொழிவெறியும் தலைவிரித்து ஆடின என்பதையும் குறிப்பிடுதல் வேண்டும்.

1940 ஆம் ஆண்டு சட்டசபையில் நியாயமான கால எல்லைக்குள் 'சிங்களத்தை இலங்கையின் உத்தியோக மொழியாக ஆக்க வேண்டும்' என்ற பிரேரணையை ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தன முன்மொழிந்தார். அப்போது சட்டசபையில் இருந்த தமிழ் உறுப்பினர்கள் தமிழையும் உத்தியோக மொழியாக ஆக்கவேண்டும் என்ற திருத்தத்தைச் சிபாரிசு செய்தனர். அத்திருத்தத்துடன் கூடிய பிரேரணை 27 வாக்குகள், எதிர் 2 வாக்குகளால் நிறைவேறியது. அவ்வேளை ஜே.ஆர். ஜெவர்த்தனவால் பிரேரிக்கப்பட்ட பிரேரணை 'சிங்களம் மட்டும்' என்பதாகவே இருந்ததைக் கவனித்தல் வேண்டும். 1955 ஆம் ஆண்டு வரை சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இருமொழிகளும் உத்தியோக மொழிகளாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து ஏற்கப்பட்டிருந்தது. ஆயினும் சிங்கள மக்களிடையே நடைபெற்று வந்த 'சுயபாஷா' பிரச்சாரம் உண்மையில் சிங்கள மொழியை உத்தியோக மொழியாக ஆக்கவேண்டும் என்பதாகவே இருந்தது. ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், ஆயுர்வேத வைத்தியர்கள் சிற்றளவு உற்பத்தியாளர்கள் என்ற

பல்வகையினரையும் உள்ளடக்கிய குட்டி முதலாளி வர்க்கம் மொழிக் கொள்கை விடயத்தில் உணர்வு ரீதியாக ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டைக் கொண்டிருந்தது. சிங்கள மொழியில் கற்றவர்களுக்கு உயர் கல்வி வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கும் என்றும் உயர்ந்த சம்பளத்தை பெறக்கூடிய பதவிகள் கிடைக்கும் என்றும் இவ்வர்க்கத்தினர் நம்பினர். இவ்வர்க்கத்தினரின் சிங்களமொழி இயக்கத்தை தலைமை தாங்கி நடத்துவதில் சிங்கள ஆசிரியர்கள், பௌத்த பிக்குகள் என்ற இருபிரிவினர் முன்னணியில் நின்றனர். இவர்களுள் சிங்கள ஆசிரியர்களில் பெரும் எண்ணிக்கையினர் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியிலும், இடதுசாரிக் கட்சிகளிலும் அங்கத்தவர்களாக இருந்தனர். பௌத்தபிக்குகள் பௌத்த சமயத்திற்கும், சிங்கள மொழிக்கும் இடையே நெருங்கிய பிணைப்பு இருப்பதாக நம்பினர். இப்பின்னணியில் 'சுயபாஷா பெரமுன' (சுயமொழி முன்னணி) என்ற இயக்கம் 'பாஷா பெரமுன' என மாற்றம் பெற்றமை கவனிக்கத்தக்கது.

1951 ஆம் ஆண்டளவிலேயே 'அகில இலங்கை சுயபாஷா ஆசிரியர் தொழிற் சங்கம்' உத்தியோக மொழிப் பிரச்சினை (ராஜ்யபாஷா பிரஸ்ஸை) என்ற பெயரில் சிங்களத்தில் ஒரு சிறுபிரசுரத்தை வெளியிட்டது. அப்பிரசுரத்தில் சிங்களம், தமிழ் என்ற இரு மொழிகளும் உத்தியோக மொழிகளாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துக் கூறப்பட்டிருந்தது. இவ்வாறு அவை உத்தியோக மொழிகளாக ஆக்கப்படுதல் மூலம் அவை கல்விக்கான பயிற்று மொழிகளாக ஆக்கப்படும். அதன் மூலம் தமது உயர் இலக்கு அடையப்படும் என ஆசிரியர் தொழிற் சங்கத்தினர் கருதினர். அவர்கள் மக்களைத் தமது இயக்கத்தில் அணிதிரட்டுவதற்காக பண்பாட்டு அடையாளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டனர். உத்தியோக மொழியாக ஏற்புடமை பெறுவதால் அரசாங்க நிர்வாகம் மக்களின் மொழியிலேயே நடத்தப்படும். அது ஒரு ஜனநாயகத் தேவையும் ஆகும். ஆயினும் இவ்வியக்கத்தினர் ஜனநாயகத் தேவை என்பதை மட்டும் தமது இலட்சியமாகக் கொள்ளவில்லை. உத்தியோக மொழி விடயம்,

தேசிய அடையாளத்தை நிறுவுதலும் அவ்வடையாளத்தை பாதுகாப்பதும் ஆகும் என்பதே அவர்களின் இலட்சியமாக இருந்தது. மேற்குறித்த 'ராஜ்ய பாஷா பிரஷ்யை' என்ற பிரசுரத்தில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டிருந்தது. "எமது இப்போராட்டம் அரசியல் போராட்டம் மட்டுமன்று, இது பண்பாட்டு உரிமைகளைப் பெறுவதற்குமான போராட்டமாகும். ஆகையால் இந்நாட்டின் எந்தவொரு குடிமகனும் இவ்வியக்கத்தில் பங்கேற்காது, விலகியிருப்பார் என்று நாம் கருதவில்லை!

"இப்பிரசுரத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கும் 'அந்நிய செல்வாக்கு' போன்ற சொற்பதங்களும், அந்நிய எதிர்ப்புச் சொல்லாடலும் குட்டி முதலாளித்துவக் கருத்தியலின் பண்புகளை வெளிப்படுத்துவனவாய் உள்ளன. ஆங்கிலம் பேசும் ஆட்சியாளர்களான உயர் குழாம் தமது கோரிக்கைக்கு எதிராக இருப்பதாகவும் இப்பிரசுரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இலங்கையில் இனவாதத்தைத் தொடக்கிவைத்தவராக சிங்கள் பௌத்த மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் தலைவரான அநகாரிக தர்மபாலவைக் குறிப்பிடலாம். அவரின் தந்தை தளபாடங்களை விற்பனை செய்யும் நிலையம் ஒன்றைக் கொழும்பில் நடத்தி வந்தார். இவர் அக்காலத்தின் கொழும்பு நகரின் சிங்கள வர்த்தகர்கள் சிலரில் ஒருவராவார். அநகாரிக தர்மபாலவின் சிங்கள பௌத்த மறுமலர்ச்சி இயக்கம் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சி இயக்கமாகும். அது அந்நியப் பண்பாட்டுத்தாக்கத்திற்கு எதிரானது ஆயினும் அதன் எதிர்ப்பு ஏகாதிபத்தியத்தை நோக்கியதாக இருக்கவில்லை. மேற்குலகின் பண்பாட்டு ஊடுருவலை எதிர்ப்பதாகவே இருந்தது. அவரின் சொல்லாடல் சிங்கள பௌத்த வர்த்தகர்கள், கடைவியாபாரிகள், எழுதுவினைஞர்கள், குட்டி முதலாளித்துவ புத்திஜீவிகள் ஆகியோரைக் கவரும் மக்கள் வாதமாக (Populism) இருந்தது. அவரது கருத்துக்கள் நவீன காலத்தின் பெருந்தேசிய வாதம், அந்நியர்களுக்கும் சிறுபான்மை இனத்தவர்களுக்கும் எதிரான இனவாதம் என்பனவற்றின் தோற்றத்தை எடுத்துக்

காட்டுவன. அவை பிறசமயங்களை ஒதுக்கும் இனவாதமாகவும் இருந்தது. அந்நிய பண்பாட்டு தாக்கங்களை எதிர்க்கும் இயக்கங்கள் வெகு ஜனங்களை அணிதிரட்டும் வல்லமை உடையனவேனும், அவை இனவாதமாகச் சீரழிவதும் உண்டு. பெரும்பான்மை இனக்குழுமத்திற்கு அல்லது சமயக் குழுமத்திற்கு வெளியே நிற்கும் அந்நியராக சிறுபான்மை இனமக்களை இனங்காட்டும் இவ்வியக்கங்கள் மக்கள் திரளை சிறுபான்மை இனத்தவர்களுக்கு எதிராகச் செயற்படத் தூண்டிவிடுகின்றன.

அந்நிய எதிர்ப்பு, சிறுபான்மை மக்கள் மீதான எதிர்ப்பு என்ற இரு போக்குகள் பண்பாட்டு 'மறுமலர்ச்சி' இயக்கத்தில் வெளிப்பட்டதை மேலே குறிப்பிட்டோம். 1920 களில் இலங்கையில் தீவிரவாத இளைஞர் குழுக்கள் ஏ.ஈ. குணசிங்க தலைமையிலும் பிற இயக்களின் தலைமையிலும் அணி திரண்டபோது, அக்குழுக்கள் அந்நிய எதிர்ப்பு, சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான பகைமை உணர்வு என்ற இரு போக்குகளையும் வெளிப்படுத்தின. குணசிங்கவின் மதிப்புக்குரிய வீரபுருஷராகவும், குருவாகவும் தர்மபால விளங்கினார். 1920 களில் குணசிங்க முன்னெடுத்த தொழிற்சங்க வேலை நிறுத்தங்கள் போன்ற போராட்டங்களின் போது அந்நிய எதிர்ப்புத் தீவிரவாதமும் சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான இனவாதமும் வெளிப்பட்டன. காலனிய ஆட்சியாளர்களையும், முதலாளிகளையும் தனது தொழிற்சங்கப் போராட்ட நடவடிக்கைகள் ஊடாகத் துணிச்சலோடு எதிர்கொண்ட ஏ.ஈ. குணசிங்க 1930 களில் தன் கொள்கைகளையும் நடைமுறைகளையும் தலைகீழாக மாற்றிக் கொண்டார்.

இனவாதத்தைக் கிளப்பியதோடு மட்டுமன்றி முதலாளிகளோடு கூட்டுச் சேர்ந்து தொழிலாள வர்க்கத்திற்குத் துரோகம் இழைக்கவும் ஆரம்பித்தார். இறுதியில் அவர் வலதுசாரி அரசியலில் முக்கிய பங்காளி ஆகினார். 1930 களில் இடதுசாரிகள் அரசியல் அரங்கிற்கு வந்தனர். அவர்களது வரவுடன் தொடக்க

காலத்தின் தேசியவாதம், அந்நிய எதிர்ப்புத் தீவிரவாதம் என்பனவற்றில் சோஷலிசம் கலப்புற்றது. 1935 ஆம் ஆண்டில் லங்கா சமசமாஜக் கட்சி வெளியிட்ட கொள்கைப் பிரகடனத்தில் சோஷலிசக் கலப்புடைய தேசியவாதமும், தீவிரவாதமும் கோரிக்கைகள் வடிவில் வெளிப்பட்டன. லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் தலைவர்கள் கிராமப்புறக் குட்டி முதலாளிவர்க்கக் குடும்பங்களில் தோன்றியவர்கள். பௌத்த பாடசாலைகளில் கல்விகற்று தர்மபாலவின் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சிக் கருத்துக்களை உள்வாங்கியவர்களாயும், இந்தியாவினதும் ஆசிய நாடுகளினதும் தேசியவாதங்களால் கவரப்பட்டவர்களாகவும் விளங்கினர். இலங்கையின் குட்டி முதலாளி வர்க்கத்தினரிடையே தேசியவாதம், பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சி, இனவாதம், சோஷலிசம் ஆகியன தொடர்பாக 1930 களில் மூன்றுவித போக்குகள் வெளிப்பட்டன. அவை:

அ) ஏ.ஈ. குணசிங்கவின் இனவாதம்

குணசிங்க இனவாதத்தை வெளிப்படையாகப் பேசினார். அவரின் கருத்துக்களிற்கு சிங்கள புத்திஜீவி வகுப்பினரின் ஆதரவு கிடைத்தது. சிங்களவர்களான தொழிலாளர்களிடமும் அவரது இனவாதக் கருத்துக்கள் ஆதரவைப் பெற்றன.

ஆ) எஸ்.டபிள்யூ. ஆர்.டி பண்டாரநாயக்கவின் சிங்கள மகாசபை இயக்கம்

இவ் இயக்கம் சிங்களவர் என்ற அடையாள உணர்வை அழுத்திக் கூறியதோடு சிங்களவர்களின் நலன்கள் பாதுகாக்கப்படுதல் வேண்டும் என்ற கருத்தையும் வலியுறுத்தியது.

இ) சோஷலிசம்

1935 தொடக்கம் லங்கா சமசமாஜக் கட்சியும், 1940 களில் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் சோஷலிசக் கருத்துக்களை முன்வைத்தன. இக்கட்சிகள் குட்டி முதலாளி வகுப்பின் தீவிரவாதப் பிரிவினரை வர்க்கப் போராட்டத்தில் பங்கேற்க வைத்ததுடன் தமது அணியினருக்கு சர்வதேசியம் சார்ந்த கொள்கைத் திட்டத்தையும் வழங்கினர். 1935 தொடக்கம் 90 வரையான காலப்பகுதியில்

இலங்கையின் இடதுசாரிகள் சர்வதேசியம் (Internationalism) என்ற கொள்கையை பின்பற்றினர். ஆயின் 1960 களில் இடதுசாரிகளுக்குள் இருந்த குட்டி முதலாளித்துவப் பிரிவினரின் செல்வாக்கு மேலோங்கியது. அவர்களின் இனவாதக் கருத்துக்கள் அரசியல் அரங்கங்களில் வெளிப்பட்டன. தர்மபாலாவின் இனவாதச் சொல்லாடல் வெளிப்பட்டது. லங்கா சமசமாஜக் கட்சியில் இருந்து பிலிப் குணவர்த்தன பிரிந்து சென்று விப்ளவக்கார லங்கா சமசமாஜக்கட்சி (VLSS) என்னும் கட்சியை உருவாக்கினார். இதற்கு பின்னரும் 1963-1976 காலத்தில் இரு இடதுசாரிக் கட்சிகள் ஒன்றிணைந்து சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் கூட்டமைத்து ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சியை அமைத்தனர்!

சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் இணைந்து ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சியமைத்தமையை 'வலதுசாரிக் திசைவிலகல்' என்று இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பிற்காலத்தில் வருணித்தது. 1960 களிலும் 1970 களிலும் குட்டி முதலாளி வகுப்பைச் சேர்ந்த தனி நபர்கள் புகுந்து கொண்டு அவ்வர்க்கக் கருத்தியலை உள்நுழைத்ததே இதற்கான காரணம் என அக்கட்சி கூறியது. "எமது கட்சியில் ஆரம்பித்தில் இருந்தே வலதுசாரி போக்குடையோர் சேர்ந்திருந்தனர். கட்சியின் கட்டமைப்பில் குட்டி முதலாளித்துவ சக்திகள் பலம் பெற்றிருந்தமையே இதற்கான காரணமாகும். சுயமொழியில் கல்வி கற்றவர்களான, கிராமப்புறத்துக் குட்டி முதலாளிகள் கடந்த இருபது ஆண்டு காலத்தில் முற்போக்கு இடதுசாரி இயக்கத்தின் அரசியல் தலைமைத்துவத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். நகரம் சார்ந்த ஆங்கிலம் கற்ற பிரிவினரிடம் இருந்து கட்சியின் தலைமைத்துவம் கிராமப்புறக் குட்டி பூர்ஷ்வாப் பிரிவினரால் கைப்பற்றப்பட்டது." கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஐக்கிய முன்னணி இக்கால அனுபவம் பற்றி சுயவிமர்சன முறையிலான அறிக்கையை பின்னர் வெளியிட்டது (On our experience of work in the SLFP - LSSP - CPSI United front and its Government P.5). அவ்வறிக்கையில் இருந்து பெறப்பட்ட மேற்கோள் மேலே தரப்பட்டுள்ளது.

இனவாதமும் ஐக்கிய முன்னணி தந்திரோபாயமும்

1950 களில் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின்னர் மக்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் இரு விடயங்களில் அக்கட்சி பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டது.

- சமயம், மொழி என்பன சார்ந்த பண்பாட்டுப் பிரச்சினைகள்
- கைத்தொழில் வர்த்தக முயற்சிகளைத் தேசியமயமாக்கல், ஏகாதிபத்திய இராணுவத் தளங்களை மீட்டு எடுத்தல் ஆகிய கிளர்ச்சிவாதக் கோரிக்கைகளை முன்னெடுத்தல்.

மேற்குறித்த இரு பிரச்சினைகளை அக்கட்சி முன்னெடுத்தபோது இடதுசாரிகளிடையே ஒரு தடுமாற்றம் ஏற்பட்டது. சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சியுடன் தேர்தல் உடன்பாட்டை ஏன் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது? ஏன் அரசியல் களத்தில் அவர்களோடு கூட்டுச் சேர்ந்து நடக்கக் கூடாது என்பன போன்ற வினாக்கள் இடதுசாரிக் கட்சியினரிடம் தோன்றியது. 1935 ஆம் ஆண்டு முதல் லங்கா சமசமாஜக்கட்சி கிளர்ச்சிவாதக் கருத்துக்களைக் கூறிவந்தது. இக்கிளர்ச்சிவாத எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் உச்சக்கட்டமாக 1953 'ஹர்த்தஸ்' என்னும் கதவடைப்பு நிகழ்வு அமைந்தது.

ஆயினும் லங்கா சமசமாஜக் கட்சியினால் உருவாக்கி வளர்க்கப்பட்ட கிளர்ச்சிவாதத்தையும் முற்போக்கு நடவடிக்கைகளையும் 1950 களின் நடுப்பகுதியில் சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சி இலகுவாகவும் விரைவாகவும் லங்கா சமசமாஜக் கட்சியிடம் இருந்து அபகரித்துத் தனதாக்கிக் கொண்டது. குட்டி முதலாளித்துவத்தின் மேலாண்மைக்கு உட்பட்டதான அக்கட்சி, கிளர்ச்சிவாதத்துடன் இனவாதக் கருத்தியலையும் கலப்புச் செய்தது. இக்கலவையான கருத்தியல் 1950 களின் சூழலில் மக்களின் கவனத்தைத் திருப்புவதில் வெற்றி கண்டது.

1955 இல் பிலிப் குணவர்த்தனவின் 'VLSSP' கட்சி 'சிங்களம் மட்டும்' என்ற கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டு 1956 இல் 'மஹாஜன எக்சுத் பெரமுன' (MEP) என்ற கூட்டணியில் இணைந்து தேர்தலில் போட்டியிட்டது. 1956 தேர்தலின்போது லங்கா சமசமாஜக்கட்சியும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் இரு மொழிகளுக்கும் சம அந்தஸ்து என்ற கொள்கையையே பின்பற்றியபோதும், மஹாஜன எக்சுத் பெரமுனவுடன் போட்டித் தவிர்ப்பு உடன்பாட்டைக் கடைப்பிடித்தன. போட்டித் தவிர்ப்பு உடன்பாட்டைச் செய்து கொண்ட கட்சி தேர்தல் முடிந்து 24 மணி நேரத்தில் 'சிங்களம் மட்டும்' சட்டத்தை இயற்றி நடைமுறைப்படுத்துவதாகப் பிரகடனம் செய்திருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இருமொழிகளுக்கும் சம அந்தஸ்து (Parity of Status) என்ற கொள்கையைத் கைவிட்ட அடுத்த கட்சியாக இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி விளங்கியது. 1956 இல் தேர்தலின் போது இவ்விடயம் தொடர்பாக உட்கட்சிக் கருத்துபேதம் இருந்தது. அத்தேர்தலில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மூன்று ஆசனங்களை வென்றது. அவற்றுள் ஒரு ஆசனம் தமிழரான (பொன். கந்தையா) ஒருவரால் வென்றெடுக்கப்பட்டது. தேர்தலின் பிந்திய அரசாங்கத்தின் சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை எதிர்த்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வாக்களித்தது. ஆயினும் பஸ்போக்குவரத்து துறையைத் தேசியமயமாக்குதல், துறைமுகம், பெற்றோலியம் ஆகியவற்றை தேசியமயமாக்குதல், சோஷலிச நாடுகளுடன் இராஜதந்திர உறவுகளை ஏற்படுத்துதல், இலங்கையில் பிரித்தானியர் கையில் விடப்பட்டிருந்த இராணுவத் தளங்களைப் பொறுப்பேற்றல் போன்ற உள்நாட்டு வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளில் கம்யூனிஸ்ட்கட்சி 'மஹாஜன எக்சுத் பெரமுன' அரசுக்கு ஆதரவு வழங்கியது. 'தேசிய முதலாளித்துவத்தின்' முற்போக்குக் கொள்கைகளுக்கு ஆதரவு கொடுக்கலாம் என்ற கொள்கையை 1950 களில் ஏற்றுக் கொண்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு 'மஹாஜன எக்சுத் பெரமுன'வுடன் இணைந்து செயற்படுவதில் எவ்வித தடையும் இருக்கவில்லை.

1960 ஆம் ஆண்டளவில் மொழிக்கொள்கை தொடர்பாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கை மாற்றம் அடைந்து, அவ்வாண்டில் நடைபெற்ற கட்சியின் 6 ஆவது மாநாட்டில் மொழி பற்றிய கட்சியின் முன்னைய கொள்கை 'பண்பாட்டு போராட்டம்' தொடர்பான குறுங்குழுவாதம் எனக் கண்டிக்கப்பட்டது. இது சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இருமொழிகளுக்கும் 'சம அந்தஸ்து' என்ற கொள்கை யதார்த்த நிலைமையை மார்க்சிய லெனினிச அடிப்படையில் புரிந்து கொள்ளத் தவறியதால் ஏற்பட்டது என்று கண்டிக்கப்பட்டது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 1960 தேர்தல் பிரகடனத்தில் 'சிங்களம் மட்டுமே அரச மொழியாக இருக்கும்' என்றும் தமிழர் வாழும் பகுதிகளிலும் கல்வி, நிர்வாகம் ஆகியனவற்றிற்கான மொழியாக மட்டும் தமிழும் இருக்கும் என்றும் கூறப்பட்டது.

லங்கா சமசமாஜக்கட்சியும் இக்காலத்தில் சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சியை நோக்கி நகரத் தொடங்கியது. 1960 தேர்தல் பிரகடனத்தில் அக்கட்சி இருமொழிகளுக்கும் சம அந்தஸ்து என்ற கொள்கையைத் தெரிவித்திருந்தது. ஆயினும் அக்கட்சி சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சியுடன் போட்டித் தவிர்ப்பு உடன்படிக்கையைச் செய்து கொண்டது. சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சி 'சிங்களம் மட்டும்' கொள்கையை அப்போது வலியுறுத்தி வந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1963 இல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, லங்கா சமசமாஜக்கட்சி, பிலிப் குணவர்த்தனவின் VLSSP என்ற மூன்று கட்சிகளும் ஒன்றிணைந்து ஐக்கிய இடதுசாரி முன்னணி (U.L.F) என்ற கூட்டு முன்னணியை ஏற்படுத்தின. இவ்வாறு இக்கட்சிகள் ஒன்றிணைந்தமையினால் சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் சிங்கள தேசியவாத உணர்வை இவையும் உள்வாங்கிக் கொண்டன எனலாம். 1930 களில் இடதுசாரிகளிற்கிடையே பிரிவினைகள் தோன்றின. அதன்பின் முதற்தடவையாக 1963 இல் இக்கட்சிகள் ஐக்கிய இடதுசாரி முன்னணியாக ஒன்றிணைந்தன. இவ்வாறு ஒன்றிணைந்தமை மக்களிடையே பெரும் ஆர்வத்தையும் உற்சாகத்தையும் ஏற்படுத்தியிருந்தன. அவ்வாண்டு இக்கட்சிகள்

நடத்திய கூட்டு மே தினக் கூட்டத்தில் இக்கட்சிகளின் தலைவர்களான பிலிப்குணவர்த்தன, என்.எம்.பெரரா, எஸ்.ஏ. விக்கிரமசிங்க ஆகிய மூவரும் ஒரே மேடையில் தோன்றி உரையாற்றினர். இடதுசாரிக் கட்சிகளின் ஐக்கியம் முன்னர் இக்கட்சிகள் மொழிக்கொள்கை தொடர்பாக எடுத்த மார்க்சிய விரோத நிலைப்பாட்டைத் திருத்திக் கொள்வதற்கு உதவுவதற்குப் பதிலாக அதற்கு எதிர்மறையான விளைவையே தந்தது. இக்கூட்டணி அமைக்கப்பட்ட பின்னர் லங்கா சமசமாஜக் கட்சி இருமொழிகளுக்கும் சம அந்தஸ்து என்ற தனது கொள்கையில் இருந்து பின்வாங்கியது. 1963 இல் இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணியின் கொள்கைத்திட்டம் 'சிங்களம் மட்டும்' சட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டது. தமிழ்ப் பெரும்பான்மையுடைய பகுதிகளில் 'நியாயமான அளவு தமிழ் உபயோகம்' என்ற கருத்தை முன்னணியின் திட்டம் குறிப்பிட்டிருந்தது. (Kearney 1967:12627)

1963 இன் மே தினத்தில் வெளிப்பட்ட இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணியின் (U.L.F) ஒற்றுமை விரைவிலேயே மறைந்தது. 1961 இல்

1960 ஆம் ஆண்டளவில் மொழிக்கொள்கை தொடர்பாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கை மாற்றம் அடைந்து, அவ்வாண்டில் நடைபெற்ற கட்சியின் 6 ஆவது மாநாட்டில் மொழி பற்றிய கட்சியின் முன்னைய கொள்கை 'பண்பாட்டு போராட்டம்' தொடர்பான குறுங்குழுவாதம் எனக் கண்டிக்கப்பட்டது. இது சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இருமொழிகளுக்கும் 'சம அந்தஸ்து' என்ற கொள்கை யதார்த்த நிலைமையை மார்க்சிய லெனினிச அடிப்படையில் புரிந்து கொள்ளத் தவறியதால் ஏற்பட்டது என்று கண்டிக்கப்பட்டது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 1960 தேர்தல் பிரகடனத்தில் 'சிங்களம் மட்டுமே அரச மொழியாக இருக்கும்' என்றும் தமிழர் வாழும் பகுதிகளிலும் கல்வி, நிர்வாகம் ஆகியனவற்றிற்கான மொழியாக மட்டும் தமிழும் இருக்கும் என்றும் கூறப்பட்டது.

லங்கா சமசமாஜக் கட்சி சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி அரசாங்கத்தில் இணைந்து கொண்டது. பின்னர் 1965 இல் லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனம் 'சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை' ஏற்றுக்கொண்டது. இவ்வாறு லங்கா சமசமாஜக் கட்சி தனது கொள்கைத் திட்டத்தை மாற்றிக் கொண்டதால், அக்கட்சியில் பிளவு தோன்றியது. லங்கா சமசமாஜக்கட்சி - புரட்சிப்பிரிவு (LSSP - R) என்ற பெயரில் ஒரு குழுவினர் பிரிந்து தனித்து இயங்கினர். இக் கட்சி (புரட்சிப்பிரிவு) சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இருமொழிகளுக்கும் சம அந்தஸ்து என்ற கொள்கையைத் தொடர்ந்து பின்பற்றியது.

லங்கா சமசமாஜக் கட்சிக்கும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் பின்னடைவான காலமாக 1965-70 அமைந்தது. இந்த இருண்ட காலத்தில் இக்கட்சிகள் மிகக்கேவலமான இனவாதத்தில் இறங்கின. ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும், தமிழர்களின் கட்சியான சமஷ்டிக் கட்சியும் இணைந்து ஆட்சி அமைக்க இக்காலத்தில், இவ்விரு இடதுசாரிக் கட்சிகளும் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் இணைந்து கொண்டு முதலாளித்துவத்திற்கு எதிர்ப்பு என்ற போர்வையில் கத்தோலிக்கர், தமிழர், இந்தியர்கள், பறங்கியர்கள், முஸ்லிம்கள் ஆகிய சிறுபான்மை இனத்தவர்களின் மீது தமது காழ்ப்புணர்ச்சியை வெளியிட்டனர். சிங்கள பெளத்தர்களான முதலாளிகள் தவிர்ந்த பிற எல்லோர் மீதும் முதலாளித்துவ எதிர்ப்புக் கூச்சல் எழுப்பப்பட்டது.

இடதுசாரிக் கட்சிகளின் 'அத்த', 'ஜனதின்', 'ஜனசத்திய', 'ஜயமதய' என்ற ஊடகங்கள் வெளிப்படையாகவே இனவாதத்தைக் கக்கின. இப்பத்திரிகைகளின் இனவாதம் சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் அநகாரிக தர்மபால தன் பேச்சிலும் எழுத்திலும் கக்கிய இனவாதத்தை ஒத்ததாக இருந்தது. "தேர்தலின் போது ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு ஆதரவு கொடுத்து அதனை வெற்றியடையச் செய்தவர்கள் யார்?" என்ற கேள்வியை 1966 மார்ச் 29 ஆம் திகதிய 'ஜனசத்திய'வின் ஆசிரியர் தலையங்கம் எழுப்பியது. அக்கேள்விக்கு

அத்தலையங்கத்தில் அளிக்கப்பட்ட விடை பின்வருமாறு அமைந்தது.

"உள்ளூர் முதலாளிகளும் அந்நிய முதலாளிகளும் கூட்டுச்சேர்ந்து இந்த அரசாங்கத்தை ஆட்சியில் அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். தொண்டமான் தலைமையிலான இந்தியர்களும், பொன்னம்பலம் தலைமையிலான தமிழர்களும், கத்தோலிக்கத் திருச்சபையும் முஸ்லிம்களும் ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தின் வர்த்தகக் கொள்கையை எதிர்த்தார்கள்; அந்நிய கலாசாரத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களாய் எமது சுதேசிய கலாசாரத்தை எதிர்த்தவர்களான குழுவினரும், முதலாளித்துவப் பத்திரிகைகளும், ஒன்றிணைந்து ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு ஆதரவு வழங்கினர்." [வணசிங்க 1964: பக்.16],

20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் குட்டி முதலாளித்துவத்தைக் கவரும் இனவாதம், கிளர்ச்சிவாதம் என்ற போர்வையில் வெளிப்பட்டது. பின்னர் ஏறக்குறைய 40 ஆண்டுகள் கழித்து, இனவாதக் கலவையுடன் கிளர்ச்சிவாதம், 1920 களின் கிளர்ச்சிவாதத்தின் உள்ளடக்கத்தையும் வடிவத்தையும் கொண்டதாக மீண்டும் வெளிப்பட்டது. காலச்சக்கரத்தின் சுழற்சியில் இனவாதம் இடதுசாரிகள் ஊடாக வெளிப்பட்ட கோலம் விநோதமானது. இடதுசாரிகள் குட்டி முதலாளித்துவ வகுப்பைக் கவரும் கிளர்ச்சிவாத, இனவாதக் கலவையை முன்வைத்தனர்.

இடதுசாரிகளின் புதிய கொள்கை உட்கட்சிப் பிரச்சினைகளைக் தோற்றுவித்தது. கட்சியின் உறுப்பினர்களில் கிளர்ச்சிவாதிகளாகவும் தமிழர்களாகவும் இருந்தோரில் பலர் இனவாதத்தைக் கட்சி தழுவியதைப்பற்றிக் கடுமையாக விமர்சித்தனர். லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் புரட்சிப்பிரிவு இடதுசாரிகளின் இனவாதத்தைக் கண்டித்தது. சிட்னி வணசிங்கவினைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த 'யங் சோஷலிஸ்ட்' (Young Socialist) சஞ்சிகையில் 1955, 1966ஆம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்த கட்டுரைகளில் அக்காலகட்டத்தின் பிரச்சினைகள் பற்றி எழுதப்பட்டுள்ளன.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குள்,

•1964 இன் சிறிமா - சாஸ்திரி உடன்படிக்கை

•1966 இல் ஐக்கிய தேசியக்கட்சி அரசினால் முன்வைக்கப்பட்ட தமிழ்மொழி (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டம்

என்ற இரண்டு விடயங்கள் தொடர்பாகக் கருத்து மோதல்கள் ஏற்பட்டன. சிறிமா - சாஸ்திரி உடன்படிக்கையின்படி இந்திய தோட்டத் தொழிலாளர்களை இந்தியாவிற்குத் திருப்பியனுப்புதல், நீண்டகாலப் பிரச்சினை ஒன்றுக்கான தீர்வாக அமையுமெனக் கருதிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இதனை ஆதரித்தது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தோட்டத்தொழிலாளர் சம்மேளனம் (The United Plantation Workers Union) இவ் உடன்படிக்கையை எதிர்த்தது. ஆயினும் கட்சியின் யாழ்ப்பாணத்துத் தலைவர்கள் உடன்படிக்கையை ஆதரித்தனர். தமிழர் பிரதேசங்களில் நிர்வாகத் தேவைகளுக்காக தமிழ்மொழியை உபயோகித்தல், அரசாங்கம் தமிழர்களோடு தொடர்புகளை மேற்கொள்ளும்போது தமிழைத் தொடர்பு மொழியாக உபயோகித்தல் ஆகிய இருவிடயங்களைச் சட்டபூர்வமானதாக ஆக்கும் வகையில் 1966 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்மொழி - விசேட ஏற்பாடுகள் சட்டம் என்ற சட்டத்தை முன்மொழிந்தது. சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் இணைந்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் லங்கா சமசமாஜக் கட்சியும் இச்சட்டத்தை எதிர்த்தன. இச்சட்டத்தை எதிர்த்து 1966 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 6 ஆம் திகதி நடைபெற்ற எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டத்தில் இவ்விரு இடதுசாரிக் கட்சிகளும் கலந்து கொண்டன. இந்த ஆர்ப்பாட்டத்தில் இனவாத வெறிக்கூச்சல்கள் முழங்கின; வன்முறை நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன. பொலிஸ் துப்பாக்கிச் சூட்டில் ஒரு புத்தபிக்கு கொல்லப்பட்டார். இதனையடுத்து அரசினால் அவசரகாலச்சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு, எதிர்கட்சியினருக்கு எதிரான பழிவாங்கல் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதனால் இனவாத உணர்வுகள் கிளர்ந்து எழுந்தன. 1966 மே தினத்தின் போது ஊர்வலத்தில் பங்குபற்றிய

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினதும், லங்கா சமசமாஜக் கட்சியினதும் தொழிலாளர்கள் இனவாதக் கூச்சலிட்டனர்.

மேலே குறிப்பிட்ட நிகழ்வுகள் யாவும் 1968 ஆம் ஆண்டில் சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சி, லங்கா சமசமாஜக்கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகியவற்றிடையே ஐக்கிய முன்னணி (United Front) என்ற கூட்டணியை உருவாக்க வழிகோலின. இம்முன்னணி ஒரு பொதுவேலைத்திட்டத்தை முன்வைத்தது. அவ்வேலைத்திட்டம் எதிர்காலத்தில் தாம் அமைக்கப்போகும் ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தினால் செயற்படுத்தப்படவுள்ள செயல்திட்டங்களைப் பற்றிய உறுதியுரையாக அமைந்தது. 1970 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் ஐக்கிய முன்னணி பெருவெற்றியை ஈட்டியது. இவ்வெற்றியின் பயனாக இடதுசாரிக் கட்சிகள் தமது பாராளுமன்ற ஆசனங்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்துக் கொண்டன. லங்கா சமசமாஜக் கட்சிக்குப் பாராளுமன்றத்தில் 19 ஆசனங்களும், இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு 6 ஆசனங்களும் கிடைத்தன. லங்கா சமசமாஜக் கட்சிக்கு நிதி, பெருந்தோட்டத்துறை, போக்குவரத்து ஆகிய மூன்று அமைச்சுப் பதவிகளும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு வீடமைப்பு அமைச்சு என்ற ஒரு பதவியும் வழங்கப்பட்டன. ஐக்கிய முன்னணி அரசில் லங்கா சமசமாஜக்கட்சி 1975 வரையும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1976 வரையும் இணைந்திருந்தன. இவ்வாறு சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சியுடன் இணைந்திருந்த 36 ஆண்டுகாலம் இனப்பிரச்சினை தொடர்பாக இடதுசாரிக் கட்சிகள் இழைத்த தவறுகளைத் திருத்திக் கொள்வதற்கு உதவக்கூடிய காலமாக இருக்கவில்லை. சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் அரசாங்கத்தில் இடதுசாரிகள் இணைந்திருந்த காரணத்தினால் இனப்பிரச்சினை தொடர்பாகப் பல விட்டுக் கொடுப்புகளை இடதுசாரிகள் செய்தனர். 1972 ஆம் ஆண்டின் குடியரசு அரசியல் யாப்பை கொல்வின் ஆர்.டி.சில்வா வரைந்தார். அவ் அரசியல் யாப்பு 'சிங்களம் மட்டும்' சட்டத்தை அரசியல் யாப்பின் அங்கமாக மாற்றியது. பிரிவு 7 இல் இலங்கையின் உத்தியோக மொழி சிங்களம் ஆக

இருக்கும் (The Official Language of Sri Lanka shall be Sri Lanka) என்று குறிப்பிடப்பட்டது. அத்தோடு பௌத்த சமயத்திற்கு விசேட அந்தஸ்தினையும் அரசியல் யாப்பு வழங்கியது. பௌத்தத்திற்கு அரசியல் யாப்பு முதன்மையிடத்தை வழங்கியமை 'சமயச்சார்பின்மை' என்ற கொள்கைக்கு எதிரான பேரடியாக விளங்கியது. 1972 இன் அரசியல் யாப்பு பௌத்த சமயத்திற்கும், சிங்கள மொழிக்கும் விசேட சலுகையை வழங்கியமை முன்னைய அரசியல் யாப்பின் பிரிவு 29 இற்கு முரணானது. அப்பிரிவின் படி எந்தவொரு சமூகத்திற்கும் பிறசமூகங்களுக்கு வழங்கப்படாத சிறப்புச் சலுகைகளை வழங்குவதோ அல்லது பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துவதோ தடைசெய்யப்பட்டிருந்தது. அரசியல் யாப்பின் படியான இன்னொரு வெளிப்படையான பாரபட்சமான ஏற்பாடு ஒன்றையும் குறிப்பிடலாம். அரசியல் யாப்பின்படியான சில அடிப்படை உரிமைகள் ஆட்களுக்கு (அல்லது நபர்களுக்கு) வழங்குவதற்குப் பதிலாக 'பிரஜைகளுக்கு உரியது' எனக்கூறப்பட்டது. (Certain Fundamental All rights only to 'Citizens' and not to 'Persons') இதன் மூலம் பிரஜைகள் அல்லாதவர்களான பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களிற்கு சில அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டன. இப்பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களே இலங்கையில் மிகவும் பாதுகாப்பற்ற ஒரு சமூகம் என்பதும் அவர்களுக்கு தேவையாக இருந்த பாதுகாப்பு மறுக்கப்பட்டமை அப்பட்டமான பாரபட்சமாகும்.

பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தொடர்பாக ஐக்கிய முன்னணி மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளும் திருப்தியற்றனவாகவே இருந்தன. 1972 ஆம் ஆண்டில் உள்ளூர் முதலாளிகளின் பெருந்தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. பின்னர் 1975 இல் அந்நிய தோட்டக் கம்பனிகளின் உடைமைகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. இவ்வாறு தேசியமயமாக்கப்பட்டபோது தோட்டத்தொழிலாளர்கள் பாதிப்புக்கு உள்ளாயினர், 1972 இல் அமைக்கப்பட்ட காணிச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவின் நடவடிக்கைகள் தொழிலாளர்களுக்கு

பல்வகையான பாதிப்புக்களை உண்டாக்கின. அத்தோடு 1974 இல் திடீர் எண்ணெய் விலை உயர்வால் ஏற்பட்ட பொருட்களின் விலை உயர்வு தோட்டங்களில் பஞ்சத்திற்கு ஒப்பான நிலையை ஏற்படுத்தியது.

மக்கள் விடுதலை முன்னணியும் குடடி முதலாளித்துவக் கருத்தியலும்

மக்கள் விடுதலை முன்னணி (J.V.P - ஜனதா விமுக்தி பெரமுன) ஒரு மக்கள் வாதக் கட்சியாகும் (Populist Party). இக்கட்சியில் கீழ்மத்தியதர வர்க்கத்தினரான சிங்கள இளைஞர்களே பெரும்பான்மையினராக இருந்தனர். இவர்கள் விவசாயக் குடியான சமூகத்தில் இருந்து தோன்றியவர்கள். 1971 ஏப்பிரல் மாதம் இக்கட்சி அரச அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் நோக்கில் கிளர்ச்சியை நடத்தியது. இக்கிளர்ச்சி தோல்வியில் முடிந்தது. மக்கள் விடுதலை முன்னணியை இடதுசாரி இயக்கத்தில் குட்டி முதலாளித்துவக் கருத்தியல் பெற்றிருந்த செல்வாக்கிற்கு மிகச்சிறந்த உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

மக்கள் விடுதலை முன்னணியில் உள்ளாட்டு, வெளிநாட்டுக் கொள்கைகள் கிளர்ச்சிவாதம் (Radicalism) என்ற பண்பை உடையவை. மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் சர்வதேசக் கொள்கை மாவோயிசம், கியுபா நாட்டுப் புரட்சி அனுபவம் என்பனவற்றில் இருந்து பெறப்பட்டவை. உள்ளாட்டில் முதலாளித்துவ ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளை மக்கள் விடுதலை முன்னணி முன்வைத்தது. ஆயினும் இவ்வியக்கத்தின் கொள்கைகளிலும் நடைமுறைகளிலும் தேசியவாத, இனவாதக் கருத்துக்கள் செறிந்திருந்தன. 'இந்திய விஸ்தரிப்புவாதம்', 'தமிழரின் ஆதிக்கம்' ஆகிய இரண்டினதும் ஆபத்துகள் பற்றி மக்கள் விடுதலை இயக்கத்தின் கருத்தியல் எடுத்துக் கூறியது. சேகுவேரா, பிடல் கஸ்ரோ ஆகிய இருவரின் கோஷங்களில் தேசப்பற்று, புரட்சி ஆகிய இரண்டும் உள்ளடங்கியிருந்தன. இவ்விரு புரட்சியாளர்களின் கோஷங்கள் இலங்கையின் மக்கள் விடுதலை இயக்க இளைஞர்களுக்கு கவர்ச்சியானவையாக இருந்தன. உதாரணமாக

“தாய்நாடு அல்லது உயிர்துறப்பு” (Motherland or Death) என்ற கியூபாவின் புரட்சியாளர்களது கோஷம் “சிங்களவர்களின் தாய்நாடு” பற்றிய உணர்வை இவ்விளைஞர்களிடம் கிளர்ந்தெழச் செய்ததில் வியப்பில்லை.

“பழைய இடதுசாரிகள்” (ல.ச.ச.கவும், க.கவும்) சர்வதேசிய கொள்கை நிலைப்பாட்டில் ஆரம்பித்து, தேர்தல் அரசியலில் பங்கேற்றதன் காரணமாகத் தமது சர்வதேசியத்தை கைவிட்டனர். அவர்கள் தமது கடந்தகாலக் கொள்கைகள் பற்றிய மீள்பரிசீலனையில் இருந்தனர். மக்கள் விடுதலை முன்னணி 1960 களின் நடுப்பகுதியில் நேரடியாகவே சிங்கள தேசியவாதத்தைத் தழுவிக்கொண்டது. அக்காலகட்டத்தில் சிங்கள தேசியவாதம் இலங்கையில் மேலாண்மையைப் பெற்றிருந்தது. இடதுசாரிக்கட்சிகளும் இனவாதத்தை அப்போது தழுவிக்கொண்டிருந்தன. அத்தோடு மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் தலைவர்களினதும், உறுப்பினர்களினதும் வர்க்கப்பின்புலம் காரணமாக, தொடக்கத்தில் இருந்தே சிங்களப் பெரும்பான்மையினருடைய நலன்களைப் பேணுவதற்கான இனவாதக் கருத்தியலை அவ்வியக்கம் தழுவிக்கொண்டது.

மக்கள் விடுதலை இயக்கம் பாராளுமன்றப் பாதையுடான சோஷலிசம் என்ற கொள்கையின் தோல்வியின் பின்புலத்தில் தோற்றம் பெற்றது. பழைய இடதுசாரிகளின் பாராளுமன்றப் பாதையின் ஊடாக அரசு அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுதல் புரட்சியைக் கொண்டுவருதல் என்ற கொள்கை ஒரு மாயை என்பது வெளிப்பட்டபோது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பீகிங் பிரிவில் இருந்த இளைஞர்கள் மக்கள் விடுதலை முன்னணியைத் தோற்றுவித்தனர் (Keerawella 1980). மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் உறுப்பினர்கள் யாவரும் கிராமப்புறக் குட்டி முதலாளி வர்க்கத்தினராகவே இருந்தனர் என்பது கவனிப்புக்குரிய முக்கியமான விடயமாகும்.

1956 இல் பண்டாரநாயக்கவின் மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி (MEP) வெற்றி பெறுவதற்குக் காரணமாக குட்டி முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின்

செல்வாக்கு அமைந்தது. இப்பிரிவினர் 1940 களில் விரிவாக்கம் பெற்ற பாடசாலை முறைமையுடாகக் கிட்டிய கல்வி வாய்ப்புக்களை நன்முறையில் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். 1940 களிலேயே சிங்கள மொழியுடாக (முதனிலை இரண்டாம் நிலைக்) கல்வியைத் தொடரும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. 1940 களில் கல்வி கற்ற கிராமத்துக் குட்டி முதலாளித்துவ வகுப்பு 1950 களின் ‘சிங்களம் மட்டும்’ இயக்கத்தின் ஆதரவுத் தளமாக விளங்கியது. ஆனால் 1950 களில் சிங்களம் மூலமாக கல்வி கற்ற வகுப்பினர் 1960 களில் ஏற்பட்ட வேலையின்மைப் பிரச்சினை காரணமாக விரக்தியடைந்த நிலையில் இருந்தனர். இவ்விரக்தியுற்ற இளைஞர்களே, மரபுவழி இடதுசாரிகள் மீதும் விரக்தியுற்றவர்களாய் மக்கள் விடுதலை முன்னணியைத் தோற்றுவித்தனர்.

மக்கள் விடுதலை முன்னணி சோஷலிச மாற்றத்தை இலட்சியமாகக் கொண்டிருந்தது. அத்தோடு அவ்வியக்கம் முழுமையாக தேசியவாதத்தைத் தழுவியும் இருந்தது. குட்டி முதலாளித்துவ சிந்தனைப் போக்கின் பல்வேறு அம்சங்களையும் உள்வாங்கியதாக இத்தேசியவாதக் கருத்தியல் அமைந்தது. கிராமப் புறத்தின் குட்டி முதலாளித்துவ வகுப்பு பொருளாதார நிலையில் உறுதியுடையதாய் இருக்கவில்லை. இவ்வகுப்பின் கருத்தியலின் தோற்றமூலம் பற்றி விளக்கிக் கூறியுள்ள கீரவல்ல அவர்களின் கூற்று வருமாறு.

“ குட்டி முதலாளித்துவ வகுப்பு மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினைகளின் முக்கியமான வெளிப்பாடுகளில் ஒன்று அதன் கிளர்ச்சிவாதம் ஆகும். குட்டி முதலாளித்துவ வகுப்பு சோஷலிசம் என்ற இலக்கில் செயற்பட்டது. பொருளாதார நெருக்கடி அதனை அந்த இலக்கில் செல்ல வைத்தது. ஆயினும் அவர்களின் சோஷலிசத்தில் தேசியவாதம் ஆழமாக ஊடுருவிக் கலந்திருந்தது. மக்கள் விடுதலை முன்னணிக் கிளர்ச்சிவாதிகள் மரபுவழி குடும்பப் பின்னணியில் இருந்து தோன்றியவர்கள். குட்டி முதலாளித்துவப் பழைய தலைமுறையின் இனவாதத்தையும் இவ்விளைஞர்கள் பெற்றிருந்தனர். இனவாதம்

இவ்விளைஞர்களிடம் நாட்டுப்பற்று என்ற போர்வையில் வெளிப்பட்டது.” (கீரவல்ல 1985:23)

மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் இனவாதக் கருத்தியலிற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தொடர்பாக அவர்கள் கொண்டிருந்த மனப்பாங்கினைக் குறிப்பிடலாம்.

கடுமையான கட்டுப்பாடுகள் மூலம் சுரண்டப்பட்டுவரும் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களை, நாட்டின் தொழிலாளி வகுப்பின் ஓர் அங்கமாகக் கொள்வதையே மக்கள் விடுதலை முன்னணி நிராகரித்தது. அத்தொழிலாளர்களை அவ்வியக்கம் இந்தியர்களாக, அந்நியர்களாக நோக்கியது. இலங்கையின் மீது இந்தியாவின் மேலாதிக்கத்தைச் செலுத்துவதற்கான சதித்திட்டத்தின் ஒருகூறாக அத்தொழிலாளி வர்க்கம் நோக்கப்பட்டது. மக்கள் விடுதலை முன்னணி இளைஞர்களின் மூளைச் சலவைக்காக வழங்கிய பயிற்சியின் ஒரு முக்கிய விடயப்பொருளாக இந்திய விஸ்தரிப்புவாதம் பற்றிய விரிவுரை அமைந்தது.

இந்திய விஸ்தரிப்புவாதத்தின் கருவிகளாக இந்திய வர்த்தகர்கள், முதலீட்டாளர்கள், தமிழர்களான கடத்தல்காரர்கள் என்போருடன் இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்களையும் மக்கள் விடுதலை முன்னணி சேர்த்துக் கொண்டது. அத்தோடு இந்தியாவில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் திரைப்படங்கள், புத்தகங்கள். சஞ்சிகைகள் என்பனவும் இந்திய விஸ்தரிப்பு வாதத்திற்கான கருவிகளாக நோக்கப்பட்டன.

இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சிங்கள விவசாயிகளைவிட, உயர் வருமானத்தை பெறுபவர்களாகவும், உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரத்தை உடையவர்களாயும் இருக்கின்றனர் என வாதிட்ட மக்கள் விடுதலை முன்னணி அத்தொழிலாளர்கள் இலங்கையின் மீது பற்றுடையவர்களாக இருக்கவில்லை. அவர்கள் இந்தியா மீதே பற்றுடையவர்களாக இறுக்கின்றனர் எனவும் கூறியது. இந்திய விஸ்தரிப்புவாதம் பற்றிய விரிவுரையில் இவ்விடயம் வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டது.

“அவர்கள் (தோட்டத் தொழிலாளர்கள்) இந்நாட்டை இந்தியாவிற்கு கொடுத்து விடுவார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திடம் அல்லது எம்.ஜி.ஆர் இடம் இந்நாட்டை ஒப்படைத்து அவர்களை இலங்கையின் ஆட்சியாளர்களாக்குவார்கள்.” (ஜே.வி.பியின் 5 விரிவுரைகளில் இருந்து)

இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர் தொடர்பாக மக்கள் விடுதலை முன்னணி காட்டிய மனப்பாங்கு அவ்வியக்கத்தில் குட்டி முதலாளித்துவ கருத்தியல் எந்தளவுக்கு வேரூன்றி இருந்தது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. அண்மைய ஆண்டுகளில் மக்கள் விடுதலை முன்னணியினதும், அதன் தலைவர் ரோஹண விஜயவீர அவர்களதும் பேச்சுக்களிலும் இக்கருத்தியல் நன்கு வெளிப்படுகிறது. இப்பேச்சுக்களில் சிங்கள இனவாதம், ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, முதலாளித்துவ எதிர்ப்பு என்பன ஒருங்கே கலந்திருப்பதைக் காணலாம். குட்டிமுதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் செல்வாக்கு மேலோங்கியிருக்கும் எல்லா இயக்கங்களிலும் கிளர்ச்சிவாதம், இனவாதம் என்ற இரண்டும் ஒன்றிணைந்து வெளிப்படுவது பொது இயல்பாகும்.

1977 இற்குப் பிந்திய காலம்

1977 ஆண்டுத் தேர்தலில் இடதுசாரிகள் படுதோல்விடைந்தனர். இதன் பின்னர் அவர்கள் மத்தியில் சுயவிமர்சனம் இடம்பெற்றது. குறிப்பாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தனது கொள்கைகளை மறுமதிப்பீடு செய்ததோடு, தேசிய இனப்பிரச்சினை தொடர்பான கொள்கையையும் மறுபரிசீலனை செய்தது. 1977 நவம்பரில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி முன்னைய பத்து ஆண்டு காலக் கொள்கைகள் பற்றிய கடுமையான விமர்சனத்தை வெளியிட்டது. இந்த விமர்சனம் 1978 மார்ச் மாதம் நடைபெற்ற கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 1 ஆவது காங்கிரஸில் விவாதிக்கப்பட்டது. அப்போது ‘இடதுசாரித் தவறுகள்’ பற்றி விரிவான பகுப்பாய்வு இடம்பெற்றது. சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் ஐக்கிய முன்னணி அமைத்ததில் தவறு இல்லை என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டபோதும், தம் கட்சி

சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியில் 1956 முதல் ஏற்பட்டுவந்த மாற்றங்களை மதிப்பீடு செய்யத் தவறிவிட்டது எனவும் கூறப்பட்டது. 1950 களில் தேசிய முதலாளித்துவ சக்திகளின் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புணர்வு வலுவானதாக இருந்தது. ஆனால் 1960 களில் இவ்வுணர்வு குறைந்தது, 1970 களில் இது மேலும் குறைவடைந்தது. ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு உணர்வு மழுங்கடிக்கப்பட்ட ஒரு கட்சியுடன் 1970 களில் கூட்டுமுன்னணி வைத்துக்கொண்டு அரசில் இணைந்தமை தவறு என்று விமர்சிக்கப்பட்டது. (The Tasks of our party in the New Political Situation. 1977:19.) '1977 இன் புதிய அரசியல் சூழ்நிலையில் எமது வேலைத்திட்டங்கள்' என்ற அறிக்கையில் ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்க காலத்தில் கட்சி பின்பற்றிய 'வலதுசாரி விலகல்கள்' பற்றியும் குறிப்பாக சிறுபான்மை இனத்தவர்கள் பற்றிய கொள்கை விலகல்கள் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டது. 1966 ஜனவரி 5 ஆம் திகதி நிகழ்வுகள் ஐக்கிய தேசியக்கட்சி சமஷ்டிக் கட்சி அரசாங்கத்தை வீழ்த்த வேண்டும் என்ற எமது ஆதங்கத்தால் உந்தப்பட்டவை. ஆனால் நாம் அன்று அனுமதிக்க முடியாத எல்லை வரை சென்றுவிட்டோம். அன்றைய எமது போராட்டம் இனப்பகைமையை மேலும் மோசமாக்குவதாகவே அமைந்தது." என்றும் அவ் அறிக்கையில் கூறப்பட்டது.

" இவ்விடயம் (சிறுபான்மையினர் பிரச்சினை) தொடர்பாக கட்சி விட்ட தவறுகளையும், கட்சியின் குறையையும் பற்றி சுயவிமர்சன நோக்கில் நாம் ஏற்றுக்கொண்டு அவற்றை வெளியே தெரியப்படுத்த வேண்டும். அதன் மூலம் சிறுபான்மை இனத்தவர்களிடையே நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தலாம். சிறுபான்மை இனத்தவர்கள் மீதான பாரபட்சமான நடவடிக்கைகள், அன்றாட வாழ்க்கையில் அவர்கள் எதிர்நோக்கிய கஷ்டங்கள் என்பனவற்றுக்கு எதிராக நாம் குரல் கொடுக்கத் தவறினோம். எம்மிடம் முரண்பாடற்ற நேரான கொள்கை இருக்கவில்லை. நாம் பொலிசும், இராணுவமும் வடபகுதியில் நடத்திய அத்துமீறல், செயல்களை தட்டிக் கேட்கத் தவறினோம்." (மேலது பக்:36)

அந்த அறிக்கை சிங்கள சமூகமும் தமிழ்ச் சமூகமும் 'அரசியல் எதிர்த்துருவங்களை நோக்கிச்' சென்று விட்டதையும், 'எதிர்காலத்தில் ஏற்படப்போகும் போராட்டங்கள் மீது இது பெரும் முக்கியத்துவத்தைப் பெறப்போகிறது' என்றும் குறிப்பிட்டது. 1977 இன் அறிக்கையில் தமிழர்களுக்குச் சுயநிர்ணய உரிமை உண்டு எனவும் குறிப்பிட்டதோடு கட்சி பிரிவினைவாதத்தை எதிர்ப்பதாகவும் குறிப்பிட்டது. அக்கூற்று வருமாறு:

" இலங்கைத் தமிழர்களைப் பொருத்தவரை எமது கட்சி அவர்களுக்குச் சுயநிர்ணய உரிமை உண்டு என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறது. இவ்வுரிமை இலங்கையின் ஒருமைப்பாட்டையும் இறையாண்மையையும் பாதிக்காத வகையிலும், சிங்களவர் தமிழர் ஆகிய இரு பகுதியினரதும் உழைக்கும் மக்களினதும் ஐக்கியத்தைப் பாதிக்காத வகையிலும் பிரயோகிக்கப் படவேண்டும். ஆகையால் நாம் நாட்டைத் துண்டாக்கி தனியான சிறு அரசுகளை உருவாக்குவதை எதிர்க்கிறோம்." (மேலது)

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வர்க்க ஐக்கியத்தையும், இனக்குழுமங்களிடையே பொதுவான வர்க்க அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும் எனவும் கூறியது. சிறுபான்மை இனத்தவர்களுக்குக் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு என்பனவற்றில் பாரபட்சம் காட்டப்படக் கூடாது என்றும் அக்கட்சி கூறியது. 'இனவாத' வெறுப்பையும், சமயம், சாதி என்பனவற்றின் அடிப்படையிலான வெறுப்பையும் தூண்டும் செயல்களை தண்டனைக் குற்றமாக்கும் சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும் என்ற ஆலோசனையையும் கட்சி முன்வைத்தது. அறிக்கையில் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தொடர்பாக கட்சி பின்பற்றிய கொள்கைகள் கடுமையான விமர்சனத்திற்கு உள்ளானது.

"ஆய்வுக்குரிய இக்காலப்பகுதியில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பெரும் இன்னல்களுக்கு ஆளானார்கள். அவர்களது வாழ்க்கைத்தரம் வீழ்ச்சியுற்றது. உணவுப் பற்றாக்குறை தோட்டப் பகுதிகளில் ஏற்பட்டது. வேலையின்மையும்

குறைவேலையுடமையும் தீவிரமடைந்தன. பட்டினிச் சாவுகளும் நிகழ்ந்தன. ஆயினும் கட்சி இவ்விடயங்கள் பற்றிக் கவனம் செலுத்தவில்லை. அரசாங்கத்தில் கட்சியினர் வகித்த பதவிகளைப் பயன்படுத்தி தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலையை மேம்படுத்தக் கூடிய எதனையும் கட்சி செய்யவில்லை. இத்தொழிலாளர்கள் தமது வாழ்நிலையை முன்னேற்றுவதற்காக முன்னெடுத்த போராட்டங்களிற்கும் கட்சி ஆதரவு கொடுக்கவில்லை. தோட்டப் பாடசாலைகளை அரசு பொறுப்பேற்றமை, தோட்ட வீடமைப்பு ஆகியவற்றில் அரசின் நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றிலும் முன்னேற்றம் போதியதாக இருக்கவில்லை. காணிச் சீர்திருத்தக் கொள்கை தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட தவறான நடவடிக்கைகளின் பயனாக ஏற்பட்ட மகாமோசமான சீர்குலைவுகளைப் பற்றி நாம் கண்டும் காணாமல் இருந்து கொண்டோம்.” (மேலது)

அக்காலத்தில் தோட்டத் தொழிலாளர்களை அரசியல் ரீதியில் அணிதிரட்டவோ தொழிற் சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்துவதற்கோ முயற்சிக்கவில்லை என்பதைக் கட்சியே ஒப்புக்கொண்டிருப்பதைக் காணலாம்.

”இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் முக்கியமான வகிபாகத்தை கருத்திற்கொள்ளத் தவறியதோடு அவர்கள் மத்தியில் அரசியல் வேலை, தொழிற்சங்க வேலை என்ற இரண்டையும் அலட்சியம் செய்தமை, இக்காலகட்டத்தில் தேசிய சிறுபான்மையினர் தொடர்பாக வலதுசாரி அரசியல் சந்தர்ப்பவாதம் மேலோங்கியிருந்தது என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.”

1978 இல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, ‘வலதுசாரி விலகல்’, ‘வலதுசாரி சந்தர்ப்பவாதம்’, குட்டி முதலாளித்துவ கருத்தியல் ஆகியன தமது கட்சிக்குள் புகுந்து விட்டதாக சுயவிமர்சனம் செய்து கொண்டனர். ஆனால், லங்கா சமசமாஜக் கட்சி இவ்விதமான சுயவிமர்சனம்

எதிலும் ஈடுபட்டதாகவோ ஐக்கிய முன்னணி அரசு காலத்து நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக சுயவிசாரணை மேற்கொண்டதாகவோ தெரியவில்லை. லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் அண்மைக் கால வெளியீடுகள் (கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா 1984, 1985) சிலவற்றில் ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்க காலத்தில் தமது கட்சியின் வகிபாகம் பற்றிப் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. கட்சி இனவாதத்தை தழுவிக்கொண்டமை குறித்து விமர்சனம் எதுவும் இதுவரை முன்வைக்கப்படவில்லை.

1977 இல் வாசுதேவ நாணயக்கார, விக்ரமபாகு கருணாரத்தின ஆகிய இருவரின்

1977 ஆண்டுத் தேர்தலில் இடதுசாரிகள் படுதோல்வியடைந்தனர். இதன் பின்னர் அவர்கள் மத்தியில் சுயவிமர்சனம் இடம்பெற்றது. குறிப்பாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தனது கொள்கைகளை மறுமதிப்பீடு செய்ததோடு, தேசிய இனப்பிரச்சினை தொடர்பான கொள்கையையும் மறுபரிசீலனை செய்தது.

தலைமையிலான நவ சமசமாஜக்கட்சி (NSSP) என்ற குழு கட்சியில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டது. அக்குழுவின் மேற்படி பெயரில் புதிய கட்சியை அவ்வாண்டு நிறுவினர். இக்கட்சி ஐக்கிய முன்னணியின் தந்திரோபாயம், தேசிய இனப்பிரச்சினை தொடர்பாக சமசமாஜக் கட்சியின் கொள்கை என்ற இரண்டைப் பற்றியும் விமர்சனத்தை முன்வைத்தனர். லங்கா சமசமாஜக் கட்சி 1950 களில் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியை ஒரு முதலாளித்துவக் கட்சி எனச் சரியாகவே மதிப்பிட்டது. ஆனால் 1960 களில் அதனை ‘ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு போராட்டத்தை முன் எடுக்கக் கூடிய கிளர்ச்சிவாதப் பண்புடைய குட்டி முதலாளித்துவக் கட்சி’ எனத் தவறாக மதிப்பிட்டது. இவ்வாறு நவ சமசமாஜக் கட்சி விமர்சித்தது. 1966 ஜனவரி 8 ஆம் திகதி இனவாதக் கோஷங்களின் அடிப்படையில் ஒருநாள் பொதுவேலை நிறுத்தத்தை ஒழுங்கு செய்யும் அளவிற்கு லங்கா சமசமாஜக் கட்சி

கீழிறங்கியது என்றும் குற்றம் சாட்டியது. இந்த வேலை நிறுத்தம் தோல்வியில் முடிந்தது. சிறுபான்மையினர் மத்தியில் இருந்த மிகச் சருங்கிய ஆதரவுத் தளத்தையும் இது இல்லாமல் செய்ததோடு இடதுசாரித் தலைவர்களின் அரசியல் நம்பகத்தன்மை இந்தப் பொது வேலை நிறுத்தத்தால் முற்றாக அழிவுற்றது.

முடிவுரை

மார்க்சியம் தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை (The Rights of Self Determination of Nations) ஏற்றுக் கொண்டிருந்தது. ஆயினும் இவ்வுரிமை 'வரலாற்று ரீதியாக உருவாகிய தேசியங்களுக்கு' (Historically Evolved Nations) மட்டுமே உரியதென்ற மட்டுப் பாட்டையும் கூறியது. தேசியங்களின் உருவாக்கம் சமூக நிலைமாற்றத்தின் (Social Transformation) ஊடாக ஏற்படும் செயல்முறை என்ற கருத்தும் இதில் உள்ளடங்கி உள்ளது. இலங்கையின் 'இடதுசாரிகள்', இந்நாட்டின் ஸ்தூலமான வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் சுயநிர்ணய உரிமை என்ற கோட்பாட்டை பரிசீலிக்க தவறிவிட்டனர் என்பது வருத்தத் தக்கதோர் விடயமாகும். இலங்கையின் இடதுசாரிக் கட்சிகள் மத்தியில் இவ்விடயம் குறித்து தீவிரமான பரிசீலனை ஒருபோதும் இடம் பெறவில்லை. சில புத்தகவாத (Dogmatic) மனப்பாங்குகள் அவ்வப்போது வெளிப்படுத்தப்பட்டனவேயன்றிக் கோட்பாட்டு ரீதியிலான விவாதங்கள் முன்னெடுக்கப்படவில்லை. கட்சித் தலைவர்களால் அருவமான கருத்துரைகள் முன்வைக்கப்பட்டன. ஸ்தூலமான வரலாற்று நிலைமைகளின் பின்னணியில் அரசியல் செயற்பாட்டுக்கான அடிப்படைகளை இவர்கள் தெளிவுபடுத்தவில்லை. இக்காரணத்தினால் கோட்பாட்டு வெற்றிடம் ஒன்று ஏற்பட்டது. இந்த வெற்றிடத்தைச் சிங்களக் குட்டி முதலாளித்துவ வகுப்பின் குறுகிய

இடதுசாரிக் கட்சிகளிடையே சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்கள் பற்றிய பிரச்சினை தொடர்பான நோக்குமுறையில் முக்கியமான வேறுபாடுகள் உள்ளன. லங்கா சமசமாஜக் கட்சி, 1970 - 77 காலத்தில் பின்பற்றிய கொள்கைகள் பற்றி சுயவிமர்சனம் செய்வதை அவசியமற்றது என்றே கருதியது.

உலகநோக்கு இட்டு நிரப்பியது. சிங்களக் குட்டி முதலாளித்துவ சிந்தனை மேலாண்மை பெற்றிருந்தமைக்கு இடதுசாரிக் கட்சி உறுப்பினர்களின் வர்க்கப் பின்புலம் காரணமாக இருந்தது. கட்சிகளின் அனைத்து மட்டங்களிலும் கிளர்ச்சிவாதக் குட்டி முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினர் தலைமைத்துவத்தைப் பெற்றிருந்தனர். மேலும் இடதுசாரிக் கட்சிகள் தேர்தல் முறைமையூடாக அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதைக் குறியாகக் கொண்டிருந்ததனால் இனப்பிரச்சினை தொடர்பாக சிங்கள வெகுஜனங்களின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் முறையிலேயே இவர்களின் கருத்துக்கள் அமைந்திருந்தன. இதன் விளைவாக சிங்களவர் அல்லாத தொழிலாளர் வர்க்கத்தை இடதுசாரிக் கட்சிகள் முற்றாகக் கைவிட்டன என்று கூறமுடியாவிடினும், அப்பகுதியினரின் நலன்கள் பற்றி அக்கறையற்றனவாகவே நடந்து கொண்டன.

இடதுசாரிக் கட்சிகளிடையே சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்கள் பற்றிய பிரச்சினை தொடர்பான நோக்குமுறையில் முக்கியமான வேறுபாடுகள் உள்ளன. லங்கா சமசமாஜக் கட்சி, 1970 - 77 காலத்தில் பின்பற்றிய கொள்கைகள் பற்றி சுயவிமர்சனம் செய்வதை அவசியமற்றது என்றே கருதியது. அவ்வாறே 1960 களில் அக்கட்சி பின்பற்றிய இனவாத வழித் தவறல்களையும் அது விமர்சனம் செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கவில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, தனது கடந்தகால நடவடிக்கைகளை சுயவிமர்சனம் செய்து

கொள்ளும் மரபைக் கொண்டிருந்தது. 1977 இற்கு பிந்திய காலத்தில் அக்கட்சி 'கடந்தகாலத் தவறுகளை' வெளிப்படையாக ஒப்புக் கொண்டதோடு தன்னைச் சுயவிமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தியது. சிறுபான்மையினர் பற்றியும் முன்னையகால இனவாத நடவடிக்கைகளையும் அக்கட்சி சுயவிமர்சனம் செய்தது.

லங்கா சமசமாஜக் கட்சியில் இருந்து பிரிந்து சென்ற, நவசமசமாஜக் கட்சியும் (NSSP) பாலாதம்புவின் புரட்சிகர மார்க்சிஸ்ட் கட்சியும் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இருந்து பிரிந்து சென்ற நா. சண்முகதாசனின் கட்சியும் (பீகிங்சார்பு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1963), ஐக்கிய முன்னணித் தந்திரோபாயத்தையும், இனவாதக் கொள்கைகளையும் விமர்சித்து வந்தன.

இடதுசாரிகளின் இன்றைய கொள்கையின் படி இனப்பிரச்சினை எவ்வாறு நோக்கப்படுகிறது என்ற கேள்வி இக்கட்டுரையின் ஆய்வு எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டது. ஆயினும் இடதுசாரி இயக்கம் சுயவிமர்சனம் என்ற செயல்முறை ஊடாக இனக்குழுமப் பிரச்சினை குறித்து கூடியளவு விழிப்புணர்வு உடையதாக இருக்கிறது என்பதைக் கூறலாம். பெரும்பாலான இடதுசாரிக் கட்சிகளும் குழுக்களும் ஒரு பெரும்பான்மை இனத்தின் பாரபட்சமான நடவடிக்கைகளால் பாதிப்புக்கு உள்ளாகும் சிறுபான்மை இனத்தின் பிரச்சினை என இனக்குழுமப் பிரச்சினையை வரையறுத்துக் கொள்கின்றன. சிறுகுழுக்களான ரொட்ஸ்கியவாதிகளின் பிரிவுகள் சில தமிழர்களுக்கு சுயநிர்ணய உரிமை உண்டு என்பதை ஏற்பதோடு, தீவிரவாதக் குழுக்களின் பிரிவினைக்கான போராட்டத்தை ஆதரிக்கவும் முன்வந்துள்ளன.

மையநீரோட்ட இடதுசாரிக் கட்சிகள் கொள்கையளவில் சுயநிர்ணய உரிமையை ஏற்றுக்கொண்டு, அவ்வுரிமை இலங்கையின் உழைக்கும் மக்களினது நலன்களுக்கு முரண்பாடு இல்லாத வகையில் பிரயோகிக்கப்படலாம் என்றும், ஐக்கியப்பட்ட இலங்கைக்குள் பிராந்திய சுயாட்சியை வழங்குவதாக இத்தீர்வு இருக்கவேண்டும் என்றும் கூறுகின்றன. லங்கா

சமசமாஜக் கட்சியின் அறிக்கை ஒன்றில் இவ்விடயம் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

“அரசியல் சுதந்திரமுடைய இலங்கை பொருளாதார சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதானால், இலங்கை முழுவதையும் உள்ளடக்கிய ஒரு அரசு இருத்தல் வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் நோக்கும் போது சோஷலிச புரட்சி இயக்கத்திற்கும் இலங்கையில் முழுமக்களுக்கும் இலங்கை ஒருமித்த நாடாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதில் நேரடியான அக்கறை உள்ளது. இலங்கை மக்கள் சோஷலிசத்திற்கான போராட்டத்தையும் ஐக்கியப்பட்ட இலங்கையை உருவாக்குவதற்கான போராட்டத்தையும் ஒன்றிணைந்ததாக நோக்குதல் வேண்டும். இந்நோக்குக்குப் பொருத்தமான வகையிலேயே சோஷலிசப் புரட்சி இயக்கத்தின் வேலைத்திட்டமும் அமைதல் வேண்டும்.”

1986 ஆம் ஆண்டு எல்லா இடதுசாரிக் கட்சிகளும் தமிழ் மக்களுக்குப் பூரணமான பிராந்திய சுயாட்சி வேண்டும் என்றும் எல்லாச் சிறுபான்மையினருக்கும் மத்தியில் அதிகாரத்தில் போதியளவு பங்கேற்பு இருக்க வேண்டும் என்றும் ஒன்றுபட்டுக் குரல் எழுப்பினர். இவ்வகையில் 1960 களிலும் 1970 களிலும் இடதுசாரி இயக்கத்தில் புகுந்த இனவாதப் போக்கில் இருந்து விலகிச் சரியான பாதை நோக்கி இடதுசாரிகள் திரும்பியுள்ளதைக் காணலாம். இக்கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட லெனின் கூற்றில் குறிப்பிட்டுள்ள 'தேசியவாத நஞ்சு' 1960 கள், 1970 கள் என்ற இருபதாண்டு காலப்பகுதியில் இலங்கையின் அரசியல் சூழலை நஞ்சாக்கிவிட்டது. இப்பின்னடைவில் இருந்து மீட்சி பெறுவதற்கு உரிய தொடக்கமாக இன்றைய வளர்ச்சிகளைக் கொள்ளலாம். சாள்ஸ் அபயசேகர மற்றும் நியூட்டன் குணசிங்க பதிப்பித்து 1987 ஆம் ஆண்டில் கொழும்பு சமூக விஞ்ஞானிகள் சங்கத்தால் வெளியிடப்பட்ட 'Facets of Ethnicity' என்ற நூலில் குமாரி ஜயவர்த்தன அவர்களின் இக்கட்டுரை இடம் பெற்றுள்ளது.

கிழக்கிலங்கை இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் செறிந்து வாழ்கின்ற பிரதேசமாகும். இங்கு வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டுக்கூறுகள் மட்டக்களப்புத் தமிழர்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளோடு பல விடயங்களில் ஒத்ததாகவும் வேறுப்படும் காணப்படுவதோடு பிற முஸ்லிம் பிராந்திய கலாசாரகூறுகளிலிருந்தும் தனித்துவமாகக் காணப்படுகின்றன. கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்கள் கிழக்கின் பூர்வ பண்பாட்டுக்கூறுகளை தமது மத நம்பிக்கைக்கு ஏற்ப மதத்தின் அடிப்படைக்கூறுகளில் பாதிப்பு ஏற்படாத வண்ணம் பண்பாட்டுக் கட்டமைப்பை தகவமைத்துக் கொண்டனர். இப்பண்பாட்டுப் மறுமலர்ச்சியின் கூறுகளை கலந்துரையாடுவதாக 'கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டசைவுகள்' என்ற இக்கட்டுரைத்தொடர் அமையும். இதன்படி, கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் தாய்வழி குடிமரபு முறை, முஸ்லிம் குடிவழிமரபில் உள்ள மாற்றங்கள், கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் திருமண சம்பிரதாயங்கள் அவற்றில் தற்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள், பாரம்பரிய பரிகார முறைகள், உறவுமுறைகள் மற்றும் குடும்ப அமைப்புகள், உணவுமுறைகள், ஆடை அணிகலன்களும் மரபுகள், வீடுகள் மற்றும் கட்டடக்கலை மரபுகள், பாரம்பரிய அனுஷ்டானங்கள், கலைகள் எனப் பல்வேறு விடயங்கள் தொடர்பில் இந்தத் தொடர் பேசவுள்ளது.

● எம். ஜி. எம். சாக்கீர்

அம்பாறை மாவட்டம் சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த முழுமட சாக்கீர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மருத்துவ ஆய்வுகூட விஞ்ஞானமாணி (சிறப்பு) பட்டம் பெற்றவர் தற்போது மருத்துவ ஆய்வுகூட தொழில்நுட்பவியலாளராக பணிபுரிகிறார்.

வரலாறு, பண்பாட்டு ஆய்வு, நாட்டாரியல், ஆவணப்படுத்தல் போன்ற துறைகளில் தீவிரமாக இயங்கி வருபவர். இவரது 21வது வயதில் 'சம்மாந்துறை பெயர் வரலாறு' என்ற ஆய்வு நூலை வெளியிட்டார். சம்மாந்துறை பெரியபள்ளிவாசல் வரலாற்று ஆவணப்படம் போன்றவற்றிற்கு வசனம் எழுதியுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முஸ்லிம் மஜ்லிஸின் இன்கிலாப் சஞ்சிகை மீளுருவாக்க குழுவின் முன்னோடியான செயற்பாட்டாளரான இவர் 2019 இல் வெளியான சம்மாந்துறை வரலாறும் வாழ்வியலும் எனும் நூலின் பதிப்பாசிரியர்களிலொருவரும் கட்டுரையாசிரியருமாவார். இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு, கலை, பண்பாடு, முதலான கருபொருள்களில் கட்டுரைகள் பல எழுதியுள்ளார்.

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் மக்கட்பெயராய்வு

மொ

ழியின் பிரதான அம்சமே பெயரிடுவதாகும். பெயர்கள் இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் விரவிக்கிடக்கின்றன. ஒரு பொருள் அல்லது செயற்பாடு பெயரிடப்படுவதன் மூலமே தனித்துவப்படுத்தப்படுவதோடு, அர்த்தம் கொள்ளச் செய்யப்படுகின்றது. இப்பெயர்கள் தொடர்பான கற்கை Onomastics எனப்படுகின்றது. தமிழில் பெயராய்வு எனலாம். இது பெயர்களின் சொற்பிறப்பியல், வரலாறு, அவற்றின் பயன்பாடு, தனித்தன்மைகள் என்பவற்றை ஆய்வு செய்யும் துறையாகும். இது பலவகைப்படுகின்றது.

1. இடப்பெயராய்வு (Toponomastic)
2. ஆட்பெயராய்வு (Anthroponomastic)
3. இலக்கியப்பெயராய்வு (Literary Onomastic)
4. சமூகப் பெயராய்வு (Socio Onomastic)

இடப்பெயர்கள் என்பது ஒரு குறித்த பிரதேசத்தின் நிலம், நீர்நிலைகள், கட்டிடம், மலைகள், காடுகள், பாதைகள், சந்திகள், ஊர், கிராமம், எல்லைகள், வெளி ஆகியவற்றின் பெயர் தொடர்பான கற்கையாகும். ஆட்பெயராய்வு அல்லது மக்கட்பெயராய்வு என்பது நபர்களின், குலங்களின் பெயர்கள்

பற்றிய ஆய்வாகும். இவற்றின் மூலம் குறித்த மக்கட் குழுமத்தின் பண்பாட்டு மாற்றங்கள், பாரம்பரியங்கள், மரபுகள் என்பவற்றை அறிந்து கொள்ள முடியும்.

ஆடவயர்கள் (Personal Names)

பெயர்கள் இனங்காணுங்குறிகளாகும். ஒருவரை தனித்து விளிக்க பயன்படும் வார்த்தைகள் பெயர் எனப்படுகின்றன. இது அவர் பிறந்ததிலிருந்து அவரின் சுயத்திற்கான அடையாளமாக கொள்ளப்படுகின்றது. மதம், இனம், மூதாதையர்கள், பால், சமூக வகுப்பு, பிறப்பு வரிசை, உடற்தோற்றம், பிறந்த இடம், பிறந்தகாலப்பகுதி எனப் பல்வேறு விடயங்கள் ஒருவரின் தனித்தன்மையை இனங்கான உதவுகின்றன. அடையாளம் எனும் இச்சிக்கலான கட்டமைப்பின் தாக்கங்கள் பெயர்களின் உருவங்களில் (Morpheme) தொனிக்கின்றன. இக்கட்டுரை கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டில் ஆட்பெயர்களைப் பற்றி உரையாடுகின்றது.

பிள்ளைகளிற்கு பெயரிடும் பண்பாடு பிறசமூகங்களைப் போலவே கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களிடமும் காணப்படுகின்றது. பிள்ளைகளிற்கு பெயரிடும் பண்பாடு இங்கு ஆதிதொட்டே நிலவிவந்துள்ளது. ஒரு நபரிற்கு இரு பெயரிடும் வழக்கம் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களிடத்திலும் காணப்படுகின்றது. உத்தியோகபூர்வ ஆவணங்களிற்காக வைக்கப்படும் பெயர் 'உள்பேர்' (உட்பெயர்) என்றும், விளிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தும் பெயர் 'வெளிபேர்' (வெளிப்பெயர்) என்றும் இரு பெயர்கள் வைக்கும் வழக்கம் இருந்து வந்துள்ளது.

இந்த உள்பேர் என்பது ஆவணப்பெயர், பதிவுப் பெயர் (Registry Name) என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. பிறப்பத்தாட்சிப்பத்திரம், ஆளடையாள அட்டை, கடவுச்சீட்டு, அனுமதிப்பத்திரங்கள், காணி உறுதிகள், திருமணப்பதிவு, இறப்புச்சான்றிதழ்,

பட்டச்சான்றிதழ், பெறுபேற்றுச் சான்றிதழ்கள் போன்ற உத்தியோகபூர்வ ஆவணங்களில் பயன்படுத்தப்படும் இப்பெயர்கள் பொருள் செறிந்ததாகவும் காணப்படும்.

வெளிப்பேர் என்பது அழைப்பதற்கு இலகுவான பெயராக காணப்படும். சிலவேளைகளில் பெயர் சூட்டுவதற்காக இரண்டு பெயர்களை இறுதியாக தீர்மானித்திருக்கும் போது ஒன்றை பதிவுப் பெயராகவும் மற்றையதை விளிப்பெயராகவும் பயன்படுத்துவர். உட்பெயர்களை பிறர் சூட்டிவிடக் கூடாதென்பதற்காகவும், வெளிப்பெயரை புழக்கத்தில் வைத்திருக்கும் வழக்கமும் இருக்கின்றது. இவ்வழக்கம் மிக அண்மைக்காலம் வரை பெருமளவு காணப்பட்டது. எடுத்துக்காட்டாக முஹம்மட் சிறாஜ் என்ற பதிவுப் பெயர் கொண்ட ஒருவர், வீட்டில் நௌசாட் என்று அழைக்கப்படுகிறார். அதேபோல் நஸீரா என்ற பதிவுப் பெர் கொண்ட ஒருவர் வீட்டில் மாஹிரா என்ற அழைக்கப்படுகின்றார். பாடசாலை மற்றும் அலுவலக மட்டங்களில் நண்பர்கள், சகஊழியர்கள் ஒருவரின் பதிவுப் பெயரையே விளிக்க பயன்படுத்துகின்றனர். வெளிப்பெயர் வைக்கும் வழக்கம் தற்காலத்திலும் நீடித்து வருகின்றது. சிறுவர்களிற்கு இடும்போது செல்லப் பெயர்கள் என்றும் இவை அழைக்கப்படுகின்றன.

பெயரின் அமைப்பு

பெயரினை மூன்று கூறுகளாக பகுக்கலாம்.

1. முதற்பெயர் அல்லது வழங்கும் பெயர். (First Name or Given Name)
2. இறுதிப்பெயர் அல்லது குடும்பப்பெயர். (Last Name or Family Name)
3. சிறப்பு இணைப்புகள் (Special Tags)

முதற்பெயர் அல்லது வழங்கும் பெயரே ஒரு நபரின் அடையாளமாக கொள்ளப்படுகின்றது. இதனையே நபரை விளிக்கப் பயன்படுத்துவர். இறுதிப்பெயராக தந்தையின் பெயரை பயன்படுத்தும் வழக்கமே முஸ்லிம்களிடம்

காணப்படுகின்றது. எழுதும் போது தந்தையின் பெயரைத் தொடர்ந்து பிள்ளையின் பெயர் எழுதப்படும். தந்தையின் பெயரின் முன்னெழுத்துக்களே (First Letters) பெயரின் முதலெழுத்துக்களாக (Initials) பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பெயரின் பின்னால் சிறப்பு இணைப்புக்களாக பதவிகள், பட்டங்கள், பரம்பரைப் பெயர்கள் போன்றவை இணைத்துப் பயன்படுத்துவதுண்டு. இவை பெயர் பதிவேட்டில் பயன்படுத்தப்படுவதும் உண்டு; தவிர்க்கப்படுவதும் உண்டு. எடுத்துக்காட்டாக 'ஆதம்பாவா பரிகாரி ஆமிதுலெவ்வைப் பரிகாரி' என்ற பெயரில் பரிகாரி என்ற தொழில் நிமித்தமான பாரம்பரிய வைத்தியர் என்பதைக் குறிக்கும் சொல் சிறப்பு இணைப்பாக பயன்படுகின்றது.

முதற்பெயர்கள்

தினம்	ஆண்குழந்தை	பெண்குழந்தை
வெள்ளிக்கிழமை	ஆதம்பெவ்வை	ஹவ்வா உம்மா
சனிக்கிழமை	அப்துல் றஹீம்	மரியம்
ஞாயிறுக்கிழமை	இபுறாஹீம்	அலிமா உம்மா
திங்கட்கிழமை	அஹமது, முகமது, மகமூது	பாத்திமா, ஆமினா
செவ்வாய்க்கிழமை	ஹரீப் முஹம்மத	செய்னப், கதீஜா
புதன்கிழமை	அலி, உதுமான்	ஆயிசா, கலைஹா
வியாழக்கிழமை	அபுபக்கர்	செய்னப்

ஆரம்பகாலங்களில் பிள்ளைகள் பிறந்தால் பிறந்த நாளைக் கொண்டு பெயரிடும் வழக்கம் சம்மாந்துறையில் இருந்துள்ளதாக எம்.எம்.மீராலெவ்வை (2018:64) எழுதிய குறிப்புகளில் இருந்து அறிய முடிகின்றது.

சிறந்த கருத்துள்ள பெயர்களை இடவேண்டும் என்ற நோக்கில் மக்கள் ஆலிம்களை நாடியுள்ளனர். இவை தவிர

பிறபெயர்களும் இடப்பட்டுள்ளன. ஆரம்ப காலங்களில் இடப்பட்ட பெயர்களினை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. தனித்தமிழ்ப் பெயர்கள்
2. தமிழ் பின்னொட்டுக்களுடனான பெயர்கள்
3. தமிழாக்கப்பட்ட அரபுப் பெயர்கள்
4. அரபுப் பெயர்கள்
5. பிறமொழிப் பெயர்கள்

தனித்தமிழ்ப் பெயர்கள்

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களிடம் ஆரம்பகாலங்களில் பெருமளவான தமிழ்மொழிப் பெயர்கள் வழக்கிலிருந்துள்ளன.

ஆண்பெயர்கள்

1. இளையாம்பி
2. குஞ்சித்தம்பி
3. சின்னத்தம்பி
4. சின்னராசா
5. சின்னவன்
6. சின்னத்தொர
7. சீனிக்கண்டு
8. சீனித்தம்பி
9. செல்லத்தம்பி
10. செல்லத்தொர
11. தங்கராசா
12. தம்பிக்கண்டு
13. தம்பிராசா
14. நல்லாம்பி
15. பெரியாம்பி
16. ராசா
17. ராப்புள்ள
18. வெள்ளத்தம்பி
19. வெள்ளையன்

பெண்பெயர்கள்

1. இளையபுள்ள
2. இளையம்மா

3. குஞ்சிக்கிளி
4. கொச்சிம்மா
5. சின்னக்கிளி
6. சின்னப்புள்ள
7. சின்னம்மா
8. சீனிக்கண்டு
9. சீனிம்மா
10. செல்லக்கண்டு
11. செல்லப்புள்ள
12. செல்லம்
13. செல்லம்மா
14. தங்கம்
15. நல்லப்புள்ள
16. நல்லம்மா
17. நோம்பு
18. பெரியப்புள்ள
19. பொன்னி
20. மைனா
21. மைனாக்கிளி
22. ராணி
23. வரிசையும்மா
24. வெள்ளச்சி
25. வெள்ளம்
26. வெள்ளம்மா
27. வெள்ளி
28. றோசா

பின்னொட்டுக்களுடனான பெயர்கள்

தமிழ்ப்பின்னொட்டுக்களான கண்டு, தம்பி, புள்ள, ராசா என்பவை ஆண்களுக்கும் உம்மா, கண்டு, கிளி, நாச்சி, புள்ள போன்றவை பெண்களுக்கும் இடப்பட்டுள்ளன. கண்டு என்பது இனிமையான வெல்லத்தைக் குறிக்க பயன்படும் சொல்லாகும். இவ்விசுவியுடன் இணைந்ததாக பெயர்கள் அமைக்கப்பட்டு ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் பயன்பட்டுள்ளன. ராசா, தம்பி ஆகிய ஈற்றுப் பெயர்கள் ஆண்களுக்கே பயன்பட்டுள்ளன.

சிலருக்கு தொடர்ந்து பிறக்கும் குழந்தைகள் இறப்பதனால் அவர்கள் பிள்ளை இறப்பதைத் தடுக்கவென அமங்கலமான பெயர்களை இடும் வழக்கமும் இருந்துள்ளது. உதாரணமாக பிச்சை என்ற பெயரைக் குறிப்பிடலாம். மேலும் சில

குடும்பங்கள் தந்தைவழிக் குடும்பப் பெயரினை பின்னொட்டாக சேர்த்துப் பயன்படுத்திவரும் வழக்கமும் உள்ளது. இவைதவிர லெப்பை, பாவா என்கிற பெயர் பின்னொட்டினை பெருமளவான 18,19 ஆம் நூற்றாண்டைய பெயர்களில் காணலாம். ஆதம்லெவ்வை, உதுமாலெவ்வை, பக்கீர்லெவ்வை, அலிலெவ்வை, ஆதம்பாவா, காலீம்பாவா போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். மேலும் பதவிப்பெயர்களும் பிற்காலத்தில் பெயர்களோடு மரியாதை நிமித்தம் இணைத்துக் கூறப்பட்டு பின் அது பெயர் போலவே ஆவணங்களிலும் பயன்பட்டுள்ளது. வன்னியார், உடையார், காரியப்பர், பரிகாரி, வாத்தி, முகாந்திரம், போடியார் போன்றவற்றை இதற்கு உதாரணமாக குறிப்பிடலாம். மேலும் ஹாஜி, ஜனாப், லெய்யித் போன்ற பாரசீக சொற்களும் பெயர்களின் முன்னொட்டாக காரணங்களுடன் பயன்படுகின்றன.

- **கண்டு** - உதுமால்கண்டு, தம்பிக்கண்டு
- **லெவ்வை** - அகமதுலெவ்வை, அலிலெவ்வை, அலியார்லெவ்வை, ஆதம்லெவ்வை, ஆமிதுலெவ்வை, இஸ்மாலெவ்வை, இப்றாலெவ்வை, ஈஸாலெவ்வை, உதுமாலெவ்வை, உதுமாலெவ்வை, கலந்தர்லெவ்வை, சாஹிர்லெவ்வை, சாய்வுலெவ்வை, சாஹிபுலெவ்வை, சின்னலெவ்வை, சுலைமாலெவ்வை, மகுமுதுலெவ்வை, மீராலெவ்வை, நூஹுலெவ்வை, யூசுபுலெவ்வை
- **பாவா** - ஆதம்பாவா, முகைதீன்பாவா, யாஸீன்பாவா
- **துரை** - செல்லத்துரை
- **பிச்சை** - நாகூர் பிச்சை
- **தம்பி** - சரிபுத்தம்பி, சலீம்தம்பி, சாயிவுத்தம்பி, சின்னத்தம்பி, பக்கீர்த்தம்பி, முகம்மத்தம்பி, மொகம்மதுத்தம்பி, வெள்ளத்தம்பி
- **ராசா** - சின்னராசா, தம்பிராசா
- **போடி** - அலியார்போடி, ஆதம்போடி
- **மரைக்கார்** - சின்னமரைக்கார், ராசாமரைக்கார்
- **ஹக்** - சியாஹுல் ஹக், நூறுல்ஹக்
- **தீன்** - அஸீமுத்தீன், முஜாஹிதீன், ஜலால்தீன், பதுர்தீன், ஸலாஹுத்தீன், நிஜாமுத்தீன், நஸ்றுதீன், நஜ்முத்தீன்
- **அல்லாஹ்** - அப்துல்லாஹ், றகுமதுல்லா,

- உபைத்துல்லாஹ்
- **முகம்மது** - அச்சிமுகம்மது, கோஸ்முகம்மது, சீனிமுகம்மது
- **முகைதீன்** - சபீர்முகைதீன், பக்கீர்முகைதீன், காதர்முகைதீன், மீராமுகையதீன்
- **கான்** - அலிகான், ஷேக்கான்
- **அலி** - அமீர்அலி, பாக்கீர்அலி
- **பாத்திமா** - பாத்தும்மா, பாத்துமுத்து, பாத்திமா பர்னாஸ்
- **உம்முல்** - உம்முல்பஸீலா, உம்முல் மாஜிதா, உம்முஸ் ஸாதிக்கா உம்முல், மாஹிதா
- **சித்தி** - சித்தி ஆயிஷா, சித்தி சனுபா, சித்தி ஜெமீனா, சித்தி றம்ஸா, சித்தி நஸீரா, சித்தி நைமா
- **பானு** - ரெசான் பானு, அனுசாபானு, நுஸ்ரத் பானு
- **பேகம்** - ரஜீலா பேகம்
- **பீவி** - ஆசியாபீவி, ஆபிதா பீவி, காமிலா பீவி, கதிசம் பீவி, பாத்திமா பீவி, மரியம் பீவி, ஜல்ஸா பீவி, ஜென்னத் பீவி
- **கிளி** - அச்சிக்கிளி, மைனாக்களி
- **நீஸா** - சம்சுன்னிலா, றம்சுநிலா, கயறுன்னிலா
- **கண்டு** - மரியங்கண்டு
- **நாச்சி** - அலிமாநாச்சி
- **ம்மா** - இளையம்மா, குழந்தம்மா, கொச்சிம்மா, சின்னம்மா, சீனிம்மா, செல்லம்மா, தங்கம்மா, நல்லம்மா, பாத்தும்மா, வரிசைம்மா
- **உம்மா** - அமீர் உம்மா, அவ்வா உம்மா, ஆசறா உம்மா, ஆசியா உம்மா, ஆமினா உம்மா, உசேன் உம்மா, கதிஸா உம்மா, கொச்சி உம்மா, சக்கீனா உம்மா, சபினா உம்மா, சவரியத்தும்மா, சாலிஹா உம்மா, சுஹிதா உம்மா, சுபைதா உம்மா, செமிலத்தும்மா, செய்னம்பும்மா, சோறா உம்மா, பஸீரா உம்மா, பரீதா உம்மா, பழீலா உம்மா, பொன்னியும்மா, மூமினா உம்மா, நவ்சூர் உம்மா, ரசிதா உம்மா, விசுவா உம்மா, றஹ்மதும்மா, றாஹிலா உம்மா, றுக்கியா உம்மா, ஜாஹிதா உம்மா, ஜெமீலா உம்மா

ஆட்பெயர் வகைப்பாடு

ஆட்பெயர்களை பல்வேறு வகைகளில் வகைப்படுத்த முடியும் எனினும் அவற்றுள்

சிலவற்றை சுருக்கமாக நோக்கலாம். இவை தவிர பெரும்பாலும் முஸ்லிம்களிடத்தில் அரபு மொழிப்பெயர்கள் இடும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. இது இவர்களின் தனித்துவ பண்பாட்டுக் கூறாகும். அவற்றில் ஆரம்பகாலப் பெயர்கள் இஸ்லாமிய வரலாற்று மாந்தர்களின் பெயர்களாக காணப்பட்டன. இவை பிரதேச மொழியோடு மருவிய வண்ணம் பயன்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக;

அப்துல்ஹமீம் (அத்துஹமீம்), அப்துல் றஹ்மான் (அத்துஹகுமார்) போன்ற இறைநாமங்களை ஒட்டிய பெயர்களும்,

ஆதம், முகம்மது (மம்மது), அஹமது (அகமர்), இப்றாஹீம் (இபுறார்), இஸ்மாயில், இஸ்ஹாக், யூனூஸ், யூஸுப், சக்கரியா, ஈஸா, மூசா போன்ற நபிமார்களின் பெயர்களும்,

அவக்கர் (அபூபக்கர்), உமர் (ஓமர்), அலியார் (அலி), உதுமார் (உஸ்மான்) போன்ற கலீபாக்களின் பெயர்களும்,

பாத்திமா(பாத்தும்மா), ஹஸன் (அசனார்), ஹுசைன் (ஓசனார்), ஹலீமா (அலிமா), ஸைனப் (செய்னம்பு), றுகையா (றுக்கியா), சோறா (சுகைஹரா), கதீஜா(கல்லா), சுலைஹா (செலஹா) போன்ற நபியவர்களின் குடும்பத்தினர் பெயர்களும் பயன்பட்டுள்ளதைக் குறிப்பிடலாம். மேலும் பாரசீகம், உருது போன்ற மொழிகளின் செல்வாக்கும் சில பெயர்களில் காணப்படுகின்றது. கலந்தர், பாரிசா, லைலா, பானு, யாஸ்மின், கிலோர், ஜஹான், போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

முகம்மது என்ற முன்னொட்டு ஆண்களுக்கும் பாத்திமா என்ற முன்னொட்டு பெண்களுக்கும் பரவலாக பயன்பட்டது. இவை தவிர கண்டு, பிள்ளை, வாப்பா, தம்பி, கான், ஷா, பிச்சை போன்றவை ஆண்களுக்கும் உம்மா, பிள்ளை, நாச்சி, பேகம், பீவீ, நீஸா, ராணி போன்றவை பெண்களுக்கும் பெயர்களில் பின்னொட்டாக பரவலாக பயன்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக ஆதங்கண்டு, உதுமான்கண்டு, வாப்பாப்புள்ள, செல்லப்பிள்ளை, பக்கீரத் தம்பி, ஆமினா

உம்மா, இளையாம்பி, அலிமாநாச்சி, வரிசைநாச்சி, ஹைறுன் நிலா, ஷேக்கான், அலிஷா, நாகூர் உம்மா போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

பட்டப்பெயர்கள்

சம்மாந்துறை மக்களின் தனித்துவமான சிறப்பம்சங்களில் பட்டப்பெயர்களையும் குறிப்பிட முடியும். மிகப்பெரும் பட்டியலைக்கொண்ட இப் பெயர்கள் ஒவ்வொன்று பற்றியும் பல சுவாரஸ்யமான கதைகளும் இருக்கின்றன.

கொறுக்காயர், நூலச்சியர், நெடியஇஸ்மார், கலட்டியர், பல்லுக்காசீம், நெடிய கரவாகார், காலியார், வெல்லலார், நத்தார், களனியர், கண்ணாடி ஆலிம், புள்ளிஹாபில், பாத்தியாகொட்டர், சட்டி இலவை, அவால்மோதீன், சுல்தான் மரைக்கார், சீச்சி ஹாஜியார், நலஞ்சபூனை, சவீட்மஜீட், சிப்பி மஜீட், குழட்டுப் போடியார், தோலிப் போடியார், வெள்ளை விதானை, கிடுகிடுப்பர், வத்தானையார், சந்தணத்தார், புழுக்கன் பரிசாரி, போயிலக்காம்பர், குளலியர், சுருளிமாஸ்டர், ஊசியன் உடையார், மஞ்சல் உடையார், மிசின்காரர், கண்மூடியர், இரும்பர், மம்பட்டியார், பாறாங்கத்தியர், லோடர், லோட்மேன், நயின்டியர், சிறீமா, சோக்ரடீஸ், குழந்தை, அப்புக்காத்தர், புலாப்புரிச்சார், பரிசிக்கட்டியர், கொக்கு கொத்தியார், வண்டர், மாதளையர், பழம்புளியர், திராயர், மஸ்கத் அவக்கர், பச்சநாவியர், சூலாவர், முட்டையர், கரடியர், மோக்கையர், சுங்கார், சண்டியர், இலுவிசி, திங்கள், தினகரன், டிங்கண்ணர், மஞ்சக்கண்ணர், துள்ளுமுட்டியர், மீசைக்கடியர், வெடிக்காரன் போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம்.

இப் பட்டப்பெயர்கள் காலகாலத்திற்கு நிலைப்பவையாகவும் குடும்பங்களின் இடுகுறிப்பெயர்களாகவும் காணப்படுகின்றன. இவற்றை குடும்பத்தினர் அசௌகரியமாக கருதுவது குறைவாகவே உள்ளது. பலரும் வெளிப்படையாக நபர்களை விசாரிக்கும் போது எங்கு இருப்பது, யாருடைய பிள்ளை, பட்டப்பெயர் என்ன என்றுதான் விசாரிப்பார்கள். வழிப்போக்கர்களுக்கு

வழிகாட்டுவதற்கும் பட்டப்பெயரைச் சொல்லிக் கேட்பதுதான் இலகுவாக இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். இக் குலப்பெயர் வழக்கமானது ஆதிப் பண்பாட்டு அம்சமொன்றின் எச்சமாகவே கருதப்படுகின்றது.

குடிப்பெயர்கள்

தென்கிழக்கு முஸ்லிம்களின் தனித்துவக் கலாசார அம்சங்களில் தாய்வழிக் குடிவழிமுறையும் முக்கியமான ஒன்றாகும். இங்கு வாழும் தமிழ் மக்களோடான ஆரம்பகால தொடர்புகளை தெளிவாக விளக்கும் பண்பாட்டுக் கூறாக இது காணப்படுகின்றது. கிழக்கு மாகாணத்தில் அதிகூடிய குடிகளைக் கொண்ட ஊராக சம்மாந்துறை திகழ்கின்றது. இங்கு 31 குடிகள் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு குடிப்பெயர்களும் பல்வேறு வரலாற்று செய்திகளைக் கொண்டிருக்கின்றன.

உதாரணமாக; ஆதம்பட்டாணிகுடி, உதுமான்பிள்ளகுடி, உலகிப்போடி, கச்சன்ஓடாவி, கணக்கன்கத்தற்குடி, கலிங்கஓடாவி, கையூம்மலையார்குடி, கோசப்பா, சங்கதி, சின்னப்படையாண்டகுடி, சின்னவெள்ளரசன்குடி, சுல்தான்பிள்ளகுடி, செட்டிப்பிள்ளகுடி, சேனைக்குடி, சேகுமுகம்மதுகுடி, தேன்முதலிகுடி, நெய்னாஓடாவி, பட்டிசிங்கிபவள ஆராய்ச்சிகுடி, பணிக்கணாகுடி, பெரியபடையாண்டகுடி, பெரியவெள்ளரசன்குடி, பொன்னாச்சிகுடி, மடத்தடி, மாந்தறாகுடி, மாப்பிள்ளை மரைக்காங்குடி, மாமனாப்போடி, மலையாளத்து லெவ்வைகுடி, முத்தநாச்சியார்குடி, ராசாம்பிள்ளகுடி, வடக்கணாகுடி, வைத்தியநாச்சியார்குடி போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இவ்வாறு பெயராய்வானது இப்பிரதேசத்தின் பண்பாட்டுத் தொன்மை, கலாசாரத் தனித்துவம், வரலாற்றுச் செய்திகள் போன்றவற்றை அறிந்துகொள்ள உதவுகின்றது. இப்பெயர்க்களின் மூலங்கள் மற்றும் அவற்றின் வரலாற்றுப் பாத்திரம் தொடர்பில் அடுத்த கட்டுரையில் பார்க்கலாம். (தொடரும்.)

நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக வர்க்க அரசியலை மேவியதாக அடையாள அரசியல் மேலெழுந்து வந்துள்ளது. இனத்தேசியம் மதபேதம் என்பவற்றுக்கு அப்பால் சாதியுணர்வுடன் இணைந்த அடையாள அரசியல் முதன்மை இடம்பெற்றுள்ள இன்றைய சூழலில் எமது சமூக கட்டமைப்பில் வர்க்கமும் சாதியும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன எனும் விடயம் பேசுபொருளாகியுள்ளது. எமது சமூக உருவாக்கம் வர்க்க அடித்தளம் உடையதல்ல சாதிகளின் கட்டமைப்பு சார்ந்து இயங்கும் எமக்கான அரசியல் செல்நெறி வர்க்க அமைப்பின் வரலாற்றுச் செல்நெறிக்குரியதினின்றும் வேறுபட்டது என்ற விடயத்தினை தமிழர் வரலாற்றுத் தொடக்கமாக அமைந்த திணை வாழ்வியலை மையமாக கொண்டு ஆய்வு செய்வதாக 'தமிழ்ப் பண்பாடு: ஊற்றுக்களும் ஓட்டங்களும்' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது.

● நடேசன் இரவீந்திரன்

இரவீந்திரன் அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளிவாரி கலைப்பட்டதாரி. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே முதுகலைமாணிப்பட்டத்தினையும் 'திருக்குறளின் கல்விச்சிந்தனை' எனும் தலைப்பில் ஆய்வு மேற்கொண்டு முனைவர் பட்டத்தையும் பெற்றுள்ளார். இவர் மலையகத்தின் சிறிபாத கல்வியியற் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியுள்ளதடன் 1995இல் வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியிலும் பணியாற்றியுள்ளார்.

இரவீந்திரன் 18இற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றில் 'பாரதியின் மெய்க்கொள்கை', 'இலங்கையின் சாதியமும் அவற்றிக்கெதிரான பேராட்சங்களும்', 'பின்நவீனத்துவமும் அழகியலும்', 'கலாச்சாரம் எதிர் கலாச்சாரம் புதிய கலாச்சாரம்', 'இந்துத்துவமும் இந்து விடுதலை நெறியும்', 'சாதியமும் சமூக மாற்றங்களும்', 'இரட்டைத் தேசியமும் பண்பாட்டுப் புரட்சியும்', 'சாதி தேசம் பண்பாடு' என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை.

சமூக மாற்றக் கருவியாக பக்திப் பேர்யக்கம்

கருணாநிதியுடன் எம்ஜிஆர்

Image source - timesofindia.indiatimes.com

“**ச**னாதன ஒழிப்பு” விவகாரம் ஆப்பிழுத்து மாட்டிக்கொண்டு விழி பிதுங்கும் நிலைக்கு ஆளாக்கிவிட்ட பின்னரும் விடாத தூவானமாக சனாதனக் கோட்பாட்டு அடிப்படைகளைத் தாக்கும் வீரப் பிரதாபங்கள் ஒரு சிலரால் முன்னெடுக்கப்பட்ட வாறுள்ளன. இவ்வகை விட்டுக்கொடுக்காத வீரதீர முழக்கங்களை எழுப்புகிறவர்களாக மார்க்சியம் பேசுகிற சில பேர் இருப்பது

காலதேச நிலவரங்களை விடவும் தமது 'புரட்சி வேடம்' கலையக் கூடாது என்ற அவர்களுக்கான அக்கறையையே வெளிப்படுத்துகிறது.

முன்னத்தி ஏராக 'சனாதன ஒழிப்பு' விவகாரத்தைத் தொடக்கி வைத்திருந்த தொல். திருமாவளவன் 'இந்து சமயத்தின் தொன்மை பற்றிய நம்பிக்கைகளைத் தாக்கவரவில்லை; பழமையின் பேரால் சாதி - பாலின ஒடுக்குமுறைகளை நியாயப்படுத்துவதனையே எதிர்க்கிறோம்' எனும் வகையிலான தன்விளக்கங்களை அளித்துப் 'பின்வாங்குவது' அதிதீவிரப் புரட்சியாளர்களுக்கு உவப்பானதாகப்படவில்லை; வட இந்தியாவிலும் சனாதன ஒழிப்புக்கு ஆதரவு பெருகுவதான சில உதாரணங்களைக் காட்டி கானல் நீரில் புரட்சிப் பயிர்விளைவிக்க முயல்கிறார்கள்.

இந்து சமயத்தின் அடிப்படைகளைத் தாக்கியவாறேதான் திராவிடர் இயக்கம் கடந்த நூற்றாண்டின் முப்பதாம் ஆண்டுகளில் வீறுகொள்ளத் தொடங்கி வளர்ந்துவந்ததென்றால் அது தொடர்ச்சியாக முன்னெடுத்த சமூக நீதிச் செயலொழுங்குகள் பெற்றுவந்த வெற்றியின் பேறு என்பது அனைவர்க்கும் தெரியும். இந்து மதப் பற்றாளர்களும் திராவிடரியக்க அரசியலைப் பெருமளவில் ஆதரித்தமையாலேயே 1967 இல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் (தி.மு.க.) ஆட்சியை வென்றெடுக்க இயலுமாக அமைந்தது. மட்டுமல்லாமல், இன்றளவும் தி.மு.க - அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் (அ.தி.மு.க.) எனும் திராவிடரியக் கட்சிகளே மாறி மாறி அதிகாரத்தைக் கைமாற்றித் தொடர வாய்ப்பளிக்கும் சூழல் ஏற்பட்டுள்ளது. பண்பாட்டுத் தளப் போராட்டங்களை மட்டும் திராவிடரியக்கத்தின் வாயிலாக முன்னெடுத்து வந்த ஈ. வெ. ரா. பெரியாரில் இருந்து வெளியேறி அண்ணாதுரை தி.மு.க. வை ஆரம்பித்த போதே 'ஒன்றேகுலம், ஒருவனே தேவன்' என்ற சுலோகத்தின் ஊடாகக் கடவுள் நம்பிக்கையாளர்களுடன் (அவரளவில் கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாமலே) ஏற்படுத்திய சமரசம் வாயிலாக திராவிடரியத்தின் ஒரு

அடிப்படையை அண்ணாதுரை கைவிட்டிருந்தார். அரசியல் அதிகாரத்தை வெற்றிகொண்டு அண்ணாதுரையும் அவரது மறைவை (1969) அடுத்துத் தலைமையேற்ற கலைஞர் கருணாநிதியும் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் வாயிலாகவே திராவிடரியக் கோட்பாட்டாளர்களின் சமூக நீதிக் கனவுகள் நிறைவேறின என்ற வகையில் 'தேவனொருவன்' ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சமரசமும் ஏற்புடையதே எனக் கோட்பாட்டாளர்கள் பலரால் சமாதானம் காண இடமேற்பட்டது. கலைஞரைவிட்டு நீங்கி எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் உருவாக்கிய அ.தி.மு.க மத சார்புச்சுறுக்கல்கள் பலவற்றுக்கு ஆட்பட்ட போதிலும் (முன்னோடித் தலைவர்கள்போலன்றி எம்.ஜி.ஆர் தன்னளவிலும் கடவுள் நம்பிக்கையாளராக இருந்தபடி) சமூக நீதி நடைமுறைகளையும் சட்டங்களையும் தொடர்ந்து முன்னெடுத்து வந்தகாரணத்தால் திராவிடரியக்கத் தொடர்ச்சி சிலபல அம்சங்களில் அ.தி.மு.க. ஊடாகவும் பேணப்பட்டதாகக் கணிக்கப்படுவதுண்டு.

இன்று இந்துத்துவ அரசியலுக்கு உடன்போக்கில் அ.தி.மு.க. தளம் அமைத்துக் கொடுப்பதும் இந்து சமயத்தைப் புரிந்துகொள்ளாமல் எதிர் நிலைச் செயற்பாடுகளைத் தி.மு.க. வினர் சிலர் அதிதீவிரப் பேசுபொருளாக்குவதும் காரணமாக தமிழகத்தில் இந்துத்துவம் ஆழ ஊடுருவும் வாய்ப்பைச் சாத்தியப்படுத்துகின்ற தவறு திராவிடரியப் போதாமையின் பாற்பட்டது. இதனைத்தடுத்து மக்கள் விடுதலை மார்க்கம் நோக்கி சமூக நீதி அரசியலை ஆற்றுப்படுத்தவேண்டிய பொறுப்புக்குரிய மார்க்சியர்கள் சிலரே 'சனாதன ஒழிப்பு' மாநாட்டைக்கூட்டியதன் வாயிலாக இவ்விவகாரத்தை நெய்யூற்றிப் பற்றியெரிய இடமேற்படுத்தி உள்ளனர். முன்னர் பெரியாரியம் முன்னிறுத்திய சமூக நீதிக் கோரிக்கையின் அவசியத்தைக் காணத் தவறித் திராவிடரியக்கம் என்பது ஏகாதிபத்தியத்துக்குக் காட்டிக்கொடுக்கும் அமைப்பாக்கம் என எதிர்நிலைப்பாட்டை முன்னெடுத்த தவறை நிவர்த்திப்பதை விடுத்து எதிர் முனைக்குச்சென்று திராவிடரியப் போதாமைகளைத் தாமும் கையேற்று சமூக

விடுதலைக்குப் பாதகம் விளைக்கும் கைங்கரியத்தைத் தமிழக மார்க்சியர் சிலர் செயற்படுத்தி வருகின்றனர்.

‘தொன்றுதொட்டு வரும் நெறி’ என்ற பொருளில் ‘சனாதன தர்மம்’ என்பதனை விளங்கிக் கொள்பவர்களாக இந்துக்களில் பெரும்பாலான மக்கள் உள்ளனர். ‘இந்து சமயம்’ எனப் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின் பேரால் வடிவப்படுத்தும் முன்னரே ‘சனாதன தர்மம்’, ‘வைதிகநெறி’ என்பதாக இயங்கிய - இயக்கிய வாழ்முறை இங்கு இருந்து வந்துள்ளது; சைவம், வைணவம், சாக்தம், நாட்டார் சமயங்கள் என இயங்கிய பல வகைப்பிரிவுகளும் ஒரே கோட்பாட்டு அடிப்படையாகிய, ‘ஒரு முழு முதல் கடவுளும் பரிவாரத் தெய்வங்களும்’ என்ற அடித்தள நிலைப்பாட்டுக்கு உரிய ‘ஒரு மதம்’ எனும் ‘மதமல்லாத மத’ வாழ்வியல் இங்கே தொடரும் வகையில் திணைமேலாதிக்க அரசியல் செல்நெறி ஒன்று எமது சமூகத் தளத்துக்கானதாக இயக்கம் கொண்டிருந்தது.

பக்தி இயக்கத்தை வடிவப்படுத்திச் செயற்படுத்தியவரான திருநாவுக்கரசர் ‘முதல் சங்கத்தில் சிவன் தலைமையேற்றுத் தமிழ் வளர்த்தார்’ என்ற புராணப் புனைவைத் தொடக்கிவைக்க வேண்டிய சூழல் இருந்தது. அவரது காலத்திலும் முன்னதாகச் சில நூற்றாண்டுகளாகவும் (கிமு 4 ம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தினுள் பிரவேசிக்கத்தொடங்கிய போதிலும் கிபி 2 ம் நூற்றாண்டு முதலாக) அவர்களுக்கான சங்கம் வாயிலாகத் தமிழ் வளரப் புதிய தடம் அமைப்பவர்களாகப் பௌத்தர்களும் சமணர்களும் திகழ்ந்தனர். நாவுக்கரசரும் நீண்டகாலம் சமணப் பள்ளியில் இயங்கிச் சங்கங்களின் செயற்பாட்டில் நிபுணத்துவ அனுபவத்தைப் பெற்றிருந்தவர் தான். இந்த அவைதிக மதங்களுக்கும் மூத்ததான ஆசீவக மதம் தமிழ் மொழிக்கும் தமிழ்ப் பண்பாட்டு வடிவப்படலுக்குமான அடித்தளங்களை கிமு 6 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்தே வழங்கி வந்திருந்தது. வணிகச் சிந்தனைக்கான அறிவியல் பூர்வக் கருத்தியல்களுடன் கூடவே அக்காலத்துக்குரிய

எல்லைப்படுத்தல்களுடனான கடவுள் நம்பிக்கைகள் அப்போதிருந்தே செயற்பட்டு வந்துள்ளன. ‘வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த’ முன்னோடிக் கடவுளருடன் தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டின் கடவுளர்களும் அவ்வகைப்பட்டவர்கள். பொருள் தேடலின் பேறான செல்வத்துக்குரிய இலட்சுமி, நாடுகள் கடந்த வணிகத் தேவையுடன் இணைந்த அறிவு நாட்டத்துக்கான சரஸ்வதி போன்றகடவுள்களுடன் மூத்த தாய்த் தெய்வமான மூதேவி வழிபாடும் தமிழருக்கு உரியனவாக அப்போதிருந்தே நிலவிய சூழலில் அவற்றையும் ஏதோவொரு வகையில் உள்வாங்கி, அவற்றைவிடவும் மூத்தவராகவும் மேலானவராகவும் சிவனைப் ‘பழமைக்குப் பழமையானவராயும், புதுமைக்குப் புதுமையானவராயும்’ உயர் பரம்பொருளாக்கும் ஐதீகத்தை நாவுக்கரசர் தொடக்கும் வண்ணம் முதல்சங்கப் புராணப் புனைவு ஊடாகக் கருத்துரைத்து நிலைநிறுத்தினார். தமிழின் தொன்மையும் அதனுடன் இணைந்த ‘தொன்றுதொட்டு இயங்குவதான’ (சனாதன) மத நம்பிக்கைகளும் பக்திப் பேரியக்கத்தின் வாயிலாகப் புதிய தளவிரிவாக்கங்களைப் பெற்றன.

விரதான முரண்பாட்டின் சமூக சக்திகள்

பக்திப் பேரியக்கம் அடிப்படையான சமூக அமைப்பு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி நிலப்பிரபுத்துவ எழுச்சிக்கான வரலாற்றைப் படைத்திருந்தது என்பதான க. கைலாசபதியின் ஆய்வுப் பங்களிப்பினை அநேகமான இந்தியவியலாளர்கள் மட்டுமன்றித் தமிழக மார்க்சிய அறிஞர்களும் கவனத்தில் எடுத்ததில்லை. வடஇந்தியாவை மையப்படுத்தியதான வரலாற்று எழுது முறையே கோலோச்சி வந்துள்ளது என்பது (கீழடியில் கிமு 6 ம் நூற்றாண்டுக்குரிய நகரப் பண்பாட்டு ஆதாரங்கள் கிடைக்கத் தொடங்கியுள்ள நிலையில் ஏற்பட்டு வரக்கூடிய கருத்துமாற்றங்கள் இனி வெளிப்பட இயலும்) அடிப்படையான ஒரு காரணம். மட்டுமன்றி, தனித்துவச் செல்நெறியுடன் தமிழர் வரலாற்றுத் தடம் இயங்கி வந்துள்ளது என்பதனைக்

பக்திப் பேரியக்கம் அடிப்படையான சமூக அமைப்பு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி நிலப்பிரபுத்துவ எழுச்சிக்கான வரலாற்றைப் படைத்திருந்தது என்பதான க. கைலாசபதியின் ஆய்வுப் பங்களிப்பினை அநேகமான இந்தியவியலாளர்கள் மட்டுமன்றித் தமிழக மார்க்சிய அறிஞர்களும் கவனத்தில் எடுத்ததில்லை.

கண்டுகொள்ளவில்லை என்பதுடன் நவீன வரலாற்றில் திராவிடரியக்கம் சாதித்த பலமான பக்கங்களைப் புறக்கணித்த அதேவேளை அவர்களின் தவறுகளில் ஒன்றான நாத்திகவாத நிலைப்பாட்டில் இந்து மதத்தின்மீது அவர்கள் தொடுத்த தாக்குதல்களாலும் தமிழக மார்க்சியரது இந்தத்தளத்துக்குரிய சிந்தனை வளம் எல்லைப்பாட்டுக்கு ஆட்பட்டிருந்தது. இவை குறித்துப் பகுதி 3 இற்குரிய “சாதியத் தகர்ப்புக் கருத்தியல்கள்” என்பதில் பொதுவாகவும் அதன் 5 வது இயலான “நாத்திகவாத வெகுஜன எழுச்சி” என்பதில் குறிப்பாகவும் பார்க்க இயலும்; இங்கு பக்தி இயக்கம் வாயிலாக சமூக அமைப்புமாற்றம் ஏற்பட்டிருந்ததா என்பது குறித்தான பேசுபொருளை அலசுவோம்!

பக்திப் பேரியக்கத்தில் நாவுக்கரசர், ஞானசம்பந்தர் ஆகியோரது பங்களிப்புகளில் பிராமணப் புனிதப்படுத்தலின் பேரால் சம்பந்தருக்கு அதீத முக்கியத்துவத்தை வெள்ளாளச் சமூகத் தளத்துக்கு உரிய சிந்தனையாளர்களே வழங்கியிருந்த சூழல் பற்றிக் கடந்த இயல்களில் பேசி வந்துள்ளோம். இதற்கு எதிர் முனைக்குரிய நிலைப்பாடு நவீன வரலாற்றில் திராவிடரியக் கருத்தியலாளர்களால் முன்வைக்கப்படுகின்றது. வேத முதன்மையைச் சம்பந்தர் முன்னிறுத்திய அதேவேளை அதற்கு மாறாகவும் சாதிச் சமூகங்களுக்கு எதிராகவும் நாவுக்கரசர் களமாடிய வகையில் பிராமணிய மறுப்பு நாவுக்கரசரிடம் வெளிப்பட்டதாக இன்றைய திராவிடரியச் சிந்தனையாளர்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றனர். பிராமணர் - பிராமணரல்லாதவர் எனும் வேறுபட்ட தளங்களுக்கு உரியவர்களான அவ்விரு ஆளுமைகளது வெளிப்பாட்டு முறைகளில் வேறுபாடுகள் இருந்த போதிலும் அவை

ஒன்றையொன்று எதிர்ப்பனவாக அன்றி (அப்போதுவெள்ளாள - பிராமண முரண் எந்த வடிவிலும் வெளிப்பட இடமற்ற வகையில் வெள்ளாளத் தலைமைக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களாகப் பிராமணர்கள் இயங்கினார்களேயல்லாமல்) இரு தரப்பினரும் ஒரே பொது எதிரியை இலக்குவைத்துத் தாக்குதலை முன்னெடுத்ததன் ஊடாக ஒரு குறிக்கோளை வெற்றிகொள்ளும் இலட்சியத்துக்குரிய சமாந்தரத் தள இயக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர் என்ற உண்மை கவனங்கொள்ளப்படுதல் அவசியம்.

அவர்களது தாக்குதல் இலக்கு வணிக நலன் பேணும் அவைதிக மதங்கள் (பௌத்தமும் சமணமும்); அவர்கள் வென்றெடுக்க முனைந்த இலட்சியம் நிலப்பிரபுத்துவ நலனை மேலோங்கச் செய்யும் சிவனுக்குரிய மேலாதிக்கத்தைநிலை நிறுத்துதல். பொருளுற்பத்தியும் விநியோகமும் என்ற சமூக - பொருளாதாரத் தளத்துக்குரிய கருத்தியல் பிரதிநிதிகள் இடையேயான போராட்டம் முன்னிலைப்பட்டு வெளிப்படுவதன் வாயிலாகவே எமக்கான சமூகமாற்றச் செல்நெறி இயங்கி வந்துள்ளது என்பதனைக் கவனங்கொள்பவர்களில் ஒரு தரப்பினர் ‘முற்போக்குச் சிந்தனைக்குரிய அவைதிக மதங்களை’ வீழ்த்திச் ‘சாதியப் பிற்போக்குச் சிந்தனைக் கருவூலமான பிராமணியத்தை’ பக்தி இயக்கம் அதிகாரம்பெற வைத்தமையைக் காரணமாக முன்னிறுத்தி முற்போக்கான வரலாற்று மாற்றமாக இதனைக்கொள்ள இயலாதெனக் கருதுவர் (அதன்பேரிலான கண்டுபிடிப்பே நாவுக்கரசர் - சம்பந்தர் முரண்). இவர்களும் ‘பிராமணஎதிர்ப்பு’ எனும் திராவிடரிய எல்லைக்குள் தம்மை அறியாமலே ஆட்பட்டுவிடுகின்றனர் (நடைமுறையில் பிராமண வெறுப்பு உள்ளூர்

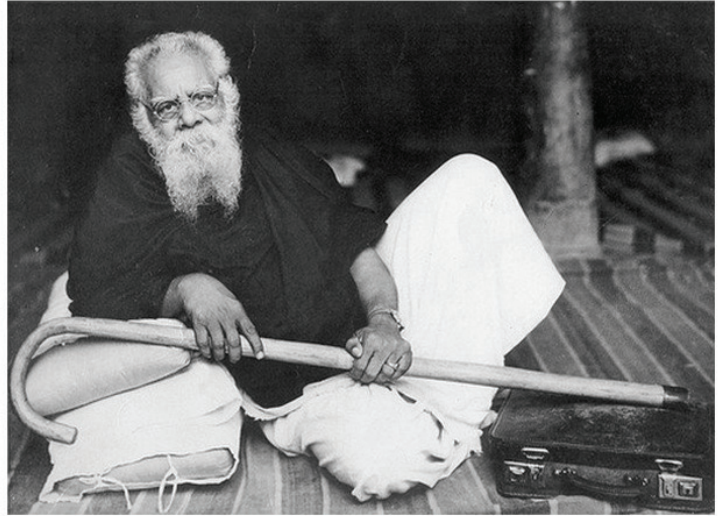
இருந்தாலும் 'பிராமணிய எதிர்ப்பை' அன்றிப் 'பிராமண எதிர்ப்பை'

முன்னெடுக்கவில்லை எனத் திராவிடரியக்க கர்த்தாக்கள் போலவே இந்தத் 'திராவிடரியமார்ச்சியர்களும்' சொல்லுவார்).

பிராமணியத்தை முன்னிறுத்தி ஆதரவா, எதிர்ப்பா என்பதாக (அனைத்து அம்சங்களையும் கவனத்திலெடுக்காத) ஒருவழிப் பாதை விவாதத்துக்குள் மாட்டுப்படாமல் பொருளுற்பத்தித் தளத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களை அடிப்படையாகக் கொள்ளும் மற்றொரு தரப்பினர் இன்னொரு விவாதத்தின் வாயிலாகப் பக்தி இயக்கம் சமூக அமைப்பு மாற்றத்தை நிகழ்த்தவில்லை எனக்காட்டுவார். பிரதான மோதலுக்கு ஆட்பட்ட அவைதிக - வைதிக மதங்களை வணிகவிவசாயச் சமூக சக்திகளின் பிரதிநிதிகளாகக் கணிப்பதில் தவறுள்ளது என இந்தத் தரப்பினர் விவாதிப்பார். இதனைத் தொடக்கி வைத்த மே.து. ராசுகுமார் சோழப் பேரரசர் கால நிலமான்ய அமைப்புக் குறித்த ஆழமான ஆய்வை மேற்கொண்டிருந்தார். அந்தக் காலத்துக்கான நிலப்பிரபுத்துவ எழுச்சிக்கும் விருத்திக்கும் வைதிக சமயங்களான சைவமும் வைணவமும் உதவியாக அமைந்திருந்தன என்பதனை ஏற்றுக்கொள்ளும் மே.து. ராசுகுமார் வைதிகமதத்தால் வீழ்த்தப்பட்ட பௌத்த - சமணத் தரப்பினரை வணிகத்துக்கு உரியோராக அன்றிச் சிறுநிலவுடைமையாளர் என்றே இனங்காண்கிறார்.

முன்னதாக, அறநெறிக்காலம் வணிக மேலாதிக்கத்துடன் இருந்தது. அவர்கள் வணிக வளத்தைப் பயன்படுத்தித் தமக்கான காணி, நிலங்களைச் சொந்தமாக்கி இருந்ததோடு தமது மதங்களான பௌத்தத்துக்கும் சமணத்துக்கும் அந்த நிலங்களைத் தானமாக வழங்கி இருந்தனர். அந்தவகையில் கிபி 7 ஆம் நூற்றாண்டில் வணிக வாய்ப்புடன் இருந்த சிறு நிலவுடைமையாளர்களுக்கும் (அவர்களது

கருத்தியல் பிரதிநிதிகளாகச் சிறு நிலவுடைமையுடன் இருந்த அவைதிக மத பீடங்களுக்கும்) பெரு நிலப்பிரபுத்துவத்துக்கும் இடையேயான போராட்டமே வைதிக மதங்களது எழுச்சியில் வெளிப்பட்டிருந்தது என்பது ராசுகுமாரின் கருத்தாகும். வணிகர்களுக்கான சிறுநிலவுடைமை என்பது அன்றாடத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் விளைச்சல்களை வழங்கவல்லவை. வர்த்தகப் பண்டங்களாகத் திகழ்ந்த ஏலம், கரம்பு, மிளகு, கறுவா போன்றவற்றைக் கூட பெரும் பண்ணையாக உற்பத்தி செய்யப் பயன்பட்ட நிலபுலங்களல்ல அவை. நிலப்பிரபுத்துவ எழுச்சிக்குரிய (வணிகத்தை மேற்கொள்ளாத) விவசாயத் தரப்பினரது நிலமும் கூட அதே காலப் பரப்பில் (கிபி 7 ம் நூற்றாண்டில்) பெருவீத விவசாய உற்பத்திக்கு (சாகுபடிக்கு) உரிய வளர்ச்சியை எட்டியிருக்கவில்லை.

பெரியார்

Image source - thelogicalindian.com

அப்போது வணிக - விவசாய (இவர்கள் அப்போதே பெரு நிலப்பிரபுக்கள் என்ற விருத்தியை வந்தடைந்தவர்கள் அல்ல) தரப்பினர்களுக்கு இடையேயான அதிகாரப் போராட்டம் அவைதிக - வைதிக மதங்களின் தளத்திலேயே நடந்தேறியது; அவைதிக மதமாக ஆட்சி அதிகாரத்தில் அப்போது வணிகக் கருத்தியலில் உறுதியுடன் இருந்த

சமணமே இருந்தது என்பதும் கவனிப்புக்குரியது. சமண மதத்தில் இருந்து வெளியேறி ஆட்சியாளர்கள் சைவத்தை ஆதரித்த பின்னரே நிலப்பிரபுத்துவச் சார்பான பண்ட உற்பத்திக்கான சாகுபடி சாத்தியப்பட்டு பெருவீத விவசாயப் பெருக்கமும் நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கத்தை உள்ளடக்கியுள்ள வெள்ளாள, பிராமண சமூக சக்திகளும் (திணைகளும் - சாதிகளும்) பெரு நிலப்பிரபுத்துவச் சாதிகளாகத் தோற்றம்பெற்று விருத்தி பெறலாயின (திணை வாழ்வியல் கால வாசனைப் பொருட்களான ஏலம் போன்றவை இயற்கை விளைபொருட்களாக அமைந்தவை எனும் அம்சம் கவனிப்புக்கு உரியது). நாவுக்கரசரால் சமண மதத்தில் இருந்து சைவ சமயத்துக்கு மாற்றப்பட்ட பல்லவப் பேரரசரும் அவரது வாரிசுகளும் தொடர்ச்சியாக இரும்புக் கொழுவை பூட்டிய ஏர், மண்வெட்டி என்பவற்றை உற்பத்தி செய்வித்து விநியோகித்ததன் வாயிலாக விவசாயப் பெருக்கம் வீறுகொண்டு முன்னேற வழிவகுத்தமை குறித்த வரலாற்றுப் பதிவுகளை ஆய்வறிஞர்கள் வெளிப்படுத்தி உள்ளனர். அப்போது சிறியதொரு நிலப்பரப்புடன் பல்லவர்களுக்குத் திறை செலுத்துவோராக இருந்த சோழநாடு இந்த மாற்றப் போக்கினூடாகவே சோழப் பேரரசாக கிபி 9 ம் நூற்றாண்டில் இருந்து எழுச்சிபெறத் தொடங்கி இருந்தது என்பதும் வரலாறு!

“பக்தி இயக்கம் நிலவுடைமையைக் கொண்டவர்களின் இயக்கமாக இருந்ததேயன்றி பிற மக்களின் பங்கேற்பைப் பெறவில்லை” என்ற வகையில் அதனைச் சமூக அமைப்பு மாற்றத்துக்கான வெகுஜனப் புரட்சியாகக் கொள்ள இயலாது என்பது ராசுகுமார் முன்வைக்கும் மற்றொரு கருத்தாகும். “சைவ நாயன்மார்களிலும் வைணவ ஆழ்வார்களிலும் அடிநிலையிலிருந்த உழைக்கும் பகுதியினரைச் சார்ந்த சில இனத்தினர் - சாதியினர் இருந்தார்கள் என்பது உண்மை தான். இதனால் மட்டுமே பக்தி இயக்கத்தின் ஈர்ப்பு எல்லாப் பிரிவினரையும் எட்டியிருந்தது என்று கூறிவிட முடியாது. ஏனெனில், இத்தகைய, உழைக்கும் பகுதியைச்

**பக்திப் பேரியக்கத்தில்
நாவுக்கரசர், ஞானசம்பந்தர்
ஆகியோரது பங்களிப்புகளில்
பிராமணப் புனிதப்படுத்தலின்
பேரால் சம்பந்தருக்கு அதீத
முக்கியத்துவத்தை வெள்ளாளச்
சமூகத் தளத்துக்கு உரிய
சிந்தனையாளர்களே
வழங்கியிருந்த கீழல் பற்றிக்
கடந்த இயல்களில் பேசி
வந்துள்ளோம். இதற்கு எதிர்
முனைக்குரிய நிலைப்பாடு
நவீன வரலாற்றில் திராவிடரியக்
கருத்தியலாளர்களால்
முன்வைக்கப்படுகின்றது.**

சார்ந்த சைவ - வைணவ அடியார்கள், தனிப்பட்ட அளவில் பக்தி இயக்கத்தில் கலந்துகொண்டார்களேயன்றி, அவர்கள் சார்ந்த சாதியினர் அனைவரும் இயக்கத்துக்குள் வந்துவிட்டதாகச் சான்றுகள் இல்லை” என்பது மே.து. ராசுகுமாரின் கருத்து. தொடர்பாடல் விருத்தி வலுப்பட்டு பொதுமக்கள் பங்கேற்புக்கு அதிகளவு வாய்ப்புப் பெருகியுள்ள இன்றைய ஜனநாயககாலச் சூழலிலும் புரட்சி எழுச்சிகளில் பலவேறு சமூக சக்திகளைச் சார்ந்த அனைத்து மக்களும் களத்தில் பங்கேற்றுவிடுவதில்லை. கணிசமானோர் கலந்துகொள்ளும் எழுச்சி ஒன்றில் எந்தத் தரப்பினருக்கு உரியது அது என்பதனைக் கணிப்பதற்கு அவர்கள் சார்பாக வெளிப்பட்ட ஆளுமைகளை வைத்தும் முடிவுக்கு வர இயலும். தனி ஆளுமையைத் தந்துவிடாத சமூக சக்திகளது பங்கேற்புக்கான வாய்ப்புக்களும் உள்ளன. அந்தவகையில், பக்தி

இயக்கத்தில் கலந்துகொண்ட சமூக சக்திகளுக்குரிய பிரதிநிதிகளே நாயன்மார்கள் எனக் கணிப்பிடுவதனைத் தவறெனக் கூறவியலாது என்பது தெளிவு!

எந்த வர்க்கத்தை உள்ளடக்கிய சமூக சக்தியின் மேலாதிக்கத்தைத் தகர்க்கவேண்டி இருந்ததோ அந்த வணிகச் சாதியின் பிரதிநிதிகளான காரைக்கால் அம்மையார், அப்பூதியடிகள் போன்றோரின் வகிபாகம் என்பது அதிகாரத்தில் இருந்த தரப்பின் அதிருப்தியுற்ற ஒரு பகுதியினரும் பக்தி இயக்கத்தில் பங்கேற்றமைக்கான குறிகாட்டி எனக் கொள்வதில் தடையேதும் இல்லை. அதற்காக வணிக - விவசாயச் சக்திகள் இடையேயான சமூக மாற்றப் பண்பாட்டுப் புரட்சியே பக்திப் பேரியக்கம் என்பது மறுதலிப்புக்கு உள்ளாகிவிடாது. வணிகநலனில் ஆட்சியாளர் கவனம் குவித்துப் பஞ்சமும் பட்டினியும் பெருகக்காரணமாகிய சூழலில் பாதிக்கப்பட்ட பலவேறு சமூக சக்திகளும் மாற்றத்தை அவாவியதன் பேறாகவே வேறுபட்ட பல தரப்பினர்களது பிரதிநிதிகளாக நாயன்மார்கள் வெளிப்பட வாய்ப்பாக அமைந்திருந்தது. அந்த மாற்ற நிலைக்காலத்தின் பிரதான முரண்பாட்டுக்கு உரிய வணிக சக்தியிடம் சிறுநிலவுடைமையும் காணப்பட்ட போதிலும் பஞ்சமும் பட்டினியும் ஏற்படாமல் தடுக்க ஏற்ற உற்பத்திச் சாதனமாக அதனைக் கையாண்டிருக்கவில்லை. அவ்வகை உற்பத்திச் சாதனமாக அதனைக் கையாளும் சிறுநிலவுடைமையாளர் (விவசாயத்தையே முற்றிலும் சார்ந்திருந்தோர்) எனும் சமூக சக்திக்கான கருத்தியல் பிரதிநிதியாக அமைந்தது வைணவ மதம். அவைதிக - வைதிகமதங்கள் இடையேயான மோதல் வணிக விவசாயத் தரப்பினருக்கு இடையேயானது என்றால் சிறுநிலவுடைமையாளர் - பெருநிலவுடைமையாளர் எனும் பிரிவினர்கள் இடையேயான முரண்பாட்டின் வெளிப்பாடாக வைணவ - சைவ மதங்கள் இடையேயான மோதல்கள் அமைந்திருந்தன. முன்னையது பகை முரண்பாடாக வெளிப்பட்டு அதிகாரக் கைமாறுதலுக்கு உரிய

புரட்சியை வேண்டிநின்றதைப் போலன்றிப் பெரு - சிறு நிலவுடைமையாளர்கள் இடையேயானது நட்பு முரணாக அமைந்து வைதிக மதப் பிரிவுகளாகத் தமக்குள் ஐக்கியமும் போராட்டமும் நிகழ்த்துவனவாக இயங்கின. பெருநிலவுடைமைச் சமூக சக்திகளாக ஒன்றுபட்டுத் தலைமையேற்று வெற்றிகொண்ட பின்னர் முனைவிடத்தொடங்கி விருத்தி பெற்று வந்த வெள்ளாள - பிராமண முரணும் கூட (கிபி 13 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர்) இதே வகையில் ஐக்கியமும் போராட்டமும் எனும் வடிவத்துக்கு உரியது என்பது பற்றி முந்திய இயல்களில் பேசி வந்துள்ளோம் (அடுத்துள்ள இயல்களும் விரிவாகப் பேசும்).

மாற்றப் பலாபலன்கள்

சமூக மாற்றத்துக்கான உழைக்கும் மக்களின் போராட்டங்கள் கூர்மைப்பட்டு இருந்த பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இத்தகைய வரலாறு படைக்கும் ஆற்றலின் பண்புக்கூறுகளை விளக்கும் சமூக விஞ்ஞானக் கருத்தியல்கள் வெளிப்பட்டன. இன்றைய உலகில் உற்பத்தி சக்தி பிரமாண்டமாக வியாபிதம் அடைவதற்கு கால்கோளிட்டு இயங்கும் முதலாளித்துவத்தின் (அதற்குரிய மூலதனத் திரட்சியின்) அடிப்படை விதிகளைக் கண்டறிந்ததோடு, அதன் ஆட்சியதிகாரத்தையும் தகர்த்தெறிவதூடாக ஏற்றத்தாழ்வற்ற சமூகம் படைக்கப் போராடும் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கான மார்க்கங்களை மார்க்ஸ், ஏங்கெல்ஸ் ஆகியோர் வகுத்து வழங்கியிருந்தனர். மார்க்சையும் இணைத்த வகையில் ஏங்கெல்ஸ் எழுதியிருந்த “ரூரிங்குக்கு மறுப்பு” எனும் நூல் இந்தத் துறையில் (மார்க்சியத்தின் அடிப்படைகளைத் தொகுத்து வழங்குகிறது என்ற வகையில்) முக்கியத்துவம் உடையது. சமூக அமைப்பு மாற்றத்தின் அடிப்படை அம்சம் பற்றி இந்த நூலில் ஏங்கெல்ஸ் கூறியுள்ள பின்வரும் விடயம் கருத்தூன்றிக் கவனிக்க அவசியமுடையது:

“வரலாறு பற்றிய பொருள்முதல்வாதக் கருத்தோட்டமானது (மனித வாழ்வுக்கு

ஆதாரமான சாதனங்களின்) உற்பத்தியும், அதற்கு அடுத்தபடி இந்த உற்பத்திப் பொருள்களின் பரிவர்த்தனையும் தான், சமுதாயக் கட்டமைப்பு அனைத்துக்குமான அடித்தளமாகும் என்ற வரையறுப்பிலிருந்து தொடங்குகிறது. வரலாற்றில் தோன்றியுள்ள ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும் எவ்விதம் செல்வம் விநியோகிக்கப்படுகிறது, சமுதாயம் எப்படி வர்க்கங்கள் அல்லது படிநிலைகளாய் பிரிக்கப்படுகிறது என்பது, என்ன உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது, எப்படி உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது, உற்பத்திப் பொருள்கள் எவ்விதம் பரிவர்த்தனை செய்துகொள்ளப்படுகின்றன என்பவற்றைச் சார்ந்தே உள்ளது. இந்தக் கண்ணோட்டத்தின் படி எல்லாச் சமுதாய மாறுதல்களுக்கும் அரசியல் புரட்சிகளுக்குமான இறுதிக் காரணங்களைப் பொருளுற்பத்தி மற்றும் விநியோக முறைகளின் மாற்றங்களில் கண்டறிய வேண்டுமே அல்லாது, மனிதனது மூளையில் அல்ல, நிலையான சாசுவத உண்மை மற்றும் சாசுவத நீதிகுறித்து மனிதனுக்குக் கிடைக்கப்பெறும் முன்னிலும் சிறப்பான உள்ளூர்வரையில் அல்ல. இவற்றை அந்தந்த சகாப்தத்தின் பொருளியலில் கண்டறிய வேண்டுமே அல்லாது தத்துவவியலில் அல்ல. தற்போது நிலவும் சமுதாய நிறுவனங்கள் பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாமலும் நீதிக்கு முரணாகவும் இருக்கின்றன, நியாயம் அநியாயமாகவும், தர்மம் அதர்மமாகவும் மாறிவிட்டன என்ற உணர்வு வளர்ந்து வருகிறதென்றால், பொருளுற்பத்தி, விநியோக முறைகளில் ஓசைப்படாமல் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு முந்தைய பொருளாதார நிலைமைகளுக்கு இசைவாயிருந்த சமுதாய அமைப்பு இனி இசைவற்றதாகிவிட்டது என்பதற்கான நிரூபணமாகவே இருக்கிறது. பகிரங்கமாகிவிட்ட இந்த இசைவின்மையை அகற்றுவதற்கு வேண்டிய சாதனங்களும் மாறிவிட்ட இந்தப் பொருளுற்பத்தி முறைகளிலே தான், அதிகமாகவோ குறைவாகவோ வளர்ச்சியுற்ற நிலையில், இருந்தாக வேண்டும் என்பதும் இதிலிருந்து பெறப்படுகிறது. இந்தச் சாதனங்கள் புனையப்படவேண்டியவை அல்ல, மூளையில்

இருந்து விவாதித்துப் பெற வேண்டியவை அல்ல, மாறாக மூளையின் உதவியுடன் தற்போது நிலவும் பொருள் உற்பத்தியின் பெளதிக உண்மைகளில் இருந்தே கண்டறியப்பட வேண்டும்” (ஏங்கெல்ஸ், 2014, டிரிங்குக்கு மறுப்பு, அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை. பக். 373-4).

வர்க்கங்களாகப் பிளவுண்ட சமூகங்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் படிநிலைகளுடன் இயங்கும் சமுதாயங்களையும் கவனத்திலெடுத்து, பொருளியல் அடித்தளத்தை மாற்றியமைக்கும் போராட்டங்களின் வாயிலாகவே சமூக மாற்றம் நடந்தேறுதல் சாத்தியம் என்பதனைத் தெளிவுற ஏங்கெல்ஸ் எடுத்துக்காட்டி உள்ளார். பழைய அமைப்பைப் பாதுகாக்கும் கருத்தியல்கள் முறியடிக்கப்பட்டு புத்துலகம் சமைக்கும் புதிய கருத்தியல் வெற்றிகொள்ளப்படும் அவசியத்தை நிறைவேற்றவல்ல பண்பாட்டுப் புரட்சி வாயிலாகவே சாதியப் படிநிலையுடன் இயங்கும் எமக்கான சமூக மாற்றங்கள் சாத்தியமாகும் என்ற போதிலும் மோதுகின்ற கருத்தியல் தளங்கள் என்பவை நிதர்சனத்தில் இயங்கும் பொருளியல் அடிப்படைகளுக்கு உரியனவே என்பதனைக் காணத்தவறலாகாது. அந்தப் பண்பாட்டுப் புரட்சி வாயிலாக சாத்தியப்படும் புதிய அரசியல் முறைமையானது மாற்றம் பெற வேண்டிய புதிய பொருளாதார அடித்தளத்தை நிதர்சனமாக்கும்!

ஆதிக்க சாதியினரது ஆட்சியதிகாரம் தகர்க்கப்பட்டு சாதிகளிடையே சமத்துவத்தை வென்றெடுப்பதனுடாக சமூக - பொருளாதாரத் தளங்களில் அனைவரும் 'ஒப்பப்பர்' என ஆகுதற்கு ஏற்புடைய பொருளியல் விருத்தி இன்று எட்டப்பட்டுள்ளது. அதனை வெற்றிகொள்ள ஏற்ற வகையில் பரந்துபட்ட சமூகசக்திகள் (சாதிகள்) அனைத்திலும் உள்ள உழைக்கும் மக்களும் ஜனநாயக - நல்லெண்ணம் கொண்டோரும் ஒன்றுபடுத்தப்பட வேண்டும். வணிக மேலாதிக்கத்தைத் தகர்த்து

நிலப்பிரபுத்துவச் சாதிகள் அதிகாரத்தை வென்றெடுக்கப் போராடிய பக்திப் பேரியக்கச் செயலொழுங்கில் அனைத்துச்சாதியினரும் ஐக்கியப்படுத்தப்பட்டது மட்டுமன்றி, வீழ்த்தப்படும் வணிகத்தரப்பாரும் அழித்தொழிக்கப்படும் எதிரியெனக் கணிக்கப்படாமல், அதன் ஒருபகுதியினரது பங்கேற்புடனேயே சமூக மாற்றம் வென்றெடுக்கப்பட்டு இருந்தது எனும் வரலாற்று அனுபவம் மிகுந்த கவனிப்புக்கு உரியது.

ஏற்றத்தாழ்வுச் சமூக நியதிகளைப் பேணும் பிராமணியக் கருத்தியலைத் தாக்கும்போது பிராமண வெறுப்பு (எதிர்ப்புணர்வு) முன்னிலைப்படாமல் பிராமணர்களிலும் பெரும்பான்மையினர் வென்றெடுக்கப்பட வேண்டியுள்ள அவசியத்தை உணர்ந்தவர்களாக, அவர்களையும் ஐக்கியப்படுத்தும் அக்கறையுடன் செயற்திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டாக வேண்டும். இனமரபுக் குழுமுறைமை தகர்க்கப்பட்டு வர்க்கப் பிளவு ஏற்படாமல் சாதிகளாக ஒருங்கமைந்து இயங்கும் எமக்கான வாழ்வியலில் தொன்றுதொட்டு (சனாதனமாக) இயங்குகின்ற பண்பாட்டு அம்சங்கள் பல உள்ளன எனும் அடிப்படையின் காரணமாகவே பண்பாட்டுப் புரட்சித் தளம் முன்னுரிமை உடையதாக செயற்பட்டு வருகிறது. படைக்கப்படும் புதுமைக்குள்ளும் ஊடுபாவாகவுள்ள பழமையின் இருப்பைப் புரிந்தவர்களாக, அதற்கான கருத்தியல் அடிப்படையை வலுவுடன் வடிவமைத்துப் பரந்துபட்ட ஒன்றிணைப்பைக் கட்டியெழுப்பதல் அவசியம்.

அவை குறித்த தேடல்களைத் தொடரும் வகையில் இங்கு பக்திப் பேரியக்கம் மூலமாகச் சாத்தியப்பட்ட சமுதாயமாற்றப் பெறுபேறுகள் குறித்து அலசுவது உடனடித் தேவையாகின்றது. அதன் தொடக்க நிலையில்

பல்லவ மன்னன் நாவுக்கரசராலும் சிற்றரசாயிருந்த சோழ நாட்டில் இருந்து வந்தவரான சம்பந்தரால் பாண்டிய மன்னனும் சமணத்திலிருந்து சைவத்துக்கு மதமாற்றம் செய்யப்பட்டிருந்தனர். விவசாயப் பெருக்கத்துக்கு உரிய அரசியல் நடவடிக்கைகள் இவ்விரு பேரரசர்களாலும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டி இருந்தகாலப் பின்னணியில், பொதுமக்களை அணி திரட்டிய செயலொழுங்குகள் வாயிலாக முன்னெடுக்கப்பட்ட பண்பாட்டுப் புரட்சி வாயிலாக இரு நாயன்மார்களும் சாத்தியப்படுத்தினர். பாலாறு, வைகைநதி என்பவை முறையே பல்லவ - பாண்டிய பேரரசுகளுக்கு உட்பட்டிருந்த

அறிஞர் அண்ணா

Image source - tblog.dreamtn.org

நிலப்பிரபுக்களை வளப்படுத்தியதை விடவும் ஆறேழு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே (வீரயுக இறுதிக்கட்டத்தில்) கரிகாலச் சோழனால் கல்லணை கட்டி நீர்ப்பாசன விரிவாக்கத்துக்கு உரயதாக்கப்பட்ட காவிரி நதிப் படுக்கையைக் கொண்டிருந்த சோழ நாட்டின் நிலப்பிரபுத்துவம் கங்கை முதல் கடாரம் வரை படை நடாத்திப் பேரரசு விரிவாக்கம் மேற்கொள்ளும் ஆற்றலை சோழ மன்னர்களுக்கு வழங்கி இருந்தது. இந்தப் பரந்த நிலப்பரப்பும் கடல் வளமும் முழுமையாக சோழப் பேரரசின் நேரடி அரசுக்

கட்டமைப்புக்கு உரியதாக அமைந்திருக்கவில்லை என்றபோதிலும் ஏறத்தாழ நான்கு நூற்றாண்டுகளாக (கிபி 9 முதல் 13 ம் நூற்றாண்டு வரை) பரந்த நிலப்பரப்பில் அவர்களது மேலாதிக்கம் நிலைபெற்றிருந்தது. பேரரசு எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட அதேவேளை மேலாதிக்கத்துக்கு ஆட்பட்டிருந்த ஏனைய நாடுகளிடம் இருந்து திறை பெறும் அதிகாரத்தைக் கட்டிக்காத்து வந்தனர்.

இன்றைய மலேசியா, வியட்நாம், இந்தோனேசியா வரை கப்பல் படையுடன்சென்று தமது மேலாதிக்கத்தைச் சோழப் பேரரசு நிலைநாட்டியமை வெறும் கப்பம் அறவிடுவதற்காகவல்ல; படை நடாத்தத் துணிவளித்த கப்பல் போக்குவரத்தைப் பல நூறு வருடங்களாக மேற்கொண்டு வந்தவர்களான வணிகத்தரப்பாருக்கு அந்தத் தூர தேசங்களில் வர்த்தக நடவடிக்கைகளுக்கான பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துவதே அடிப்படை நோக்கமாயமைந்தது. வணிக மேலாதிக்கம் நிலவிய (கிபி 2 - 6 ம் நூற்றாண்டுகள்) காலத்தைவிட எந்தவகையிலும் குறைவுபடாத வர்த்தக வாய்ப்புகள் வணிகத் தரப்பாருக்கு சோழப் பேரரசர்கள் காலத்தில் கிடைத்திருந்தது. நிலப்பிரபுத்துவ உற்பத்திப்பெருக்கம், அதனுடன் ஊடாடிய தூர தேச வணிக ஆதாயம், ஆக்கிரமிப்பு யுத்தங்களால் அபகரித்துக் கொண்டுவரப்பட்ட செல்வ வளம் என்பவை சோழர்காலக் கோயில்களின் செழிப்பில் வெளிப்பட்டன.

வெறும் ஆன்மிக எல்லைக்குள் வழிபாட்டுத் தலமாக அந்தக் கோயில்கள் இருக்கவில்லை. நிலப்பிரபுவாக, வங்கியாக, பாதுகாப்பு நிலையமாக, தொழில்நுட்பக் கேந்திரமாக, பொதுக் களஞ்சியமாக, கலைக் கூடமாக, பள்ளியாக, இலக்கியப்பெட்டகமாக என ஊரின் மையமாயமைந்து வாழ்வியலின் பலதளங்களிலும் செயற்படும் கோட்டையாகக் கோயில் கட்டமைக்கப்பட்டது. அவற்றின் நிர்வகிப்பில் மேலாதிக்கம்பெற்ற வெள்ளாள நிலப்பிரபுத்துவம் தானும் இருந்தபடி, மென்மேலும் வருவிக்கப்பட்டுக் குடியமர்த்தப்பட்டு சமதையான நிலப்பிரபுக்களாக பிராமண சமூக

ஆதிக்க சாதியினரது ஆட்சியதிகாரம் தகர்க்கப்பட்டு சாதிகளிடையே சமத்துவத்தை வென்றெடுப்பதனுடாக சமூக - பொருளாதாரத் தளங்களில் அனைவரும் 'ஒப்பப்பர்' என ஆகுதற்கு ஏற்புடைய பொருளியல் விருத்தி இன்று எட்டப்பட்டுள்ளது. அதனை வெற்றிகொள்ள ஏற்ற வகையில் பரந்துபட்ட சமூகசக்திகள் (சாதிகள்) அனைத்திலும் உள்ள உழைக்கும் மக்களும் ஐனநாயக - நல்லெண்ணம் கொண்டோரும் ஒன்றுபடுத்தப்பட வேண்டும்.

சக்தியையும் வளர்த்தாக வேண்டிய அவசியம் வெள்ளாள நிலப்பிரபுத்துவத்துக்கும் ஆட்சியாளர்களுக்கும் இருந்த காரணத்தால் கோயில் நிர்வாகம் - உரிமை என்பவற்றில் பிராமணர்களையும் பங்காளராக்கினர்.

எந்தவொரு இயக்கப் போக்கும் அதிகாரத்தில் இருக்கும் மேலாதிக்க சக்தியினதும் ஆட்சியாளரதும் விருப்பப் பிரகாரம் தொடர்ந்து நடந்தேறிவருவதில்லை. இத்தகைய உயர் நிலையை, 'ஆவுரித்துத் தின்றுழலும்புலையரேனும்' தமக்கான சிவனை மேலாண்மைக்கு உரியவராக ஏற்கும்பட்சத்தில் அவர்கள் அனைவருடனும் ஒன்றுபட்டுப் போராடிப் பெற்றுக்கொண்ட வல்லாண்மையுடன், எதிரிகளை மோதி மிதித்துக் கீழ்ப்படுத்தியதன் வாயிலாக வெள்ளாள நிலப்பிரபுத்துவம் சாதித்து வந்தடைந்தது. வெள்ளாள - பிராமண நிலப்பிரபுத்துவ மேலாதிக்கம் வலுப்பட்ட பின்னர் சாதியம் இறுக்கமடைவதும் உடன் விளைவாகத் தொடர்ந்தது. பிளவாக்கத்துடன் படிநிலைப்படுத்தும் சாதியம்வலுவுடன் செயல் புரியத் தொடங்கிய பின்னரும் வரலாறு படைக்கும் ஆற்றலைத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் தளத்தினரால் தொடர்ந்திருக்க இயலாது என்பது புரிந்துகொள்ளத்தக்க ஒன்று. சாதி முரணின் வெளிப்பாட்டுக்கும் தமிழர் தத்துவமான சைவ சித்தாந்தத்துக்குமான தொடர்பாடலை அடுத்த அமர்வில் விவாதிப்போம்! (தொடரும்.)

எமது சுற்றாடல் உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்றவைகளால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இக் கூறுகளின் ஒருங்கிணைந்த மற்றும் ஒருங்கமைந்த செயற்பாடுகளே சுற்றாடலின் நிலைபேறான அபிவிருத்தியில் பங்காற்றும். மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியில் பெரும்பங்காற்றும் சுற்றாடல் பற்றி சரிவர அறிந்துகொள்ளப்படுதலும் சிறப்பான வழிமுறைகளில் பயன்படுத்தலும் இக்கூறுகளை பேணிப்பாதுகாத்தலும் முக்கியமானவைகள். அந்த வகையில் வடக்குகிழக்கு அபிவிருத்தியில் உயிர்ப்பல்வகைமையின் பங்களிப்பு பற்றிய பயனுள்ள கருத்துகளை 'வடக்கு-கிழக்கு பிராந்திய அபிவிருத்தியும் உயிர்ப்பல்வகைமையும்' எனும் இக் கட்டுரைத் தொடர் தாங்கிவருகின்றது.

● சி. ஜேம்சன் அரசகேசரி

விவசாய விஞ்ஞானியும்
கூழலியலாளருமான கலாநிதி. சி.
ஜேம்சன் அரசகேசரி அவர்கள் விவசாய
ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் முன்னாள்
மேலதிக பணிப்பாளர் ஆவார்.
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின்
விவசாயத்துறை சிரேஷ்ட
விரிவுரையாளரான இவர்
விவசாயத்துறையில் மூன்று
தசாப்தங்களாக பயனுள்ள பங்காற்றி
வருவதுடன் மிளகாய், வெங்காயம்,
நிலக்கடலை, குரக்கன் மற்றும் மா
போன்ற பயிர்களில் புதிய வகைகளைக்
கண்டுபிடித்துள்ளார் என்பது
குறிப்பிடத்தக்கது. விவசாயம்
சம்பந்தப்பட்ட அநேக பிரச்சினைகளின்
தீர்வுகளுக்கு வழிவகுத்துள்ள
அரசகேசரி அவர்கள், மாகாண மற்றும்
தேசிய மட்டங்களில் விவசாய மற்றும்
சுற்றாடல் சம்பந்தப்பட்ட
கருத்திடலங்களுக்கு
ஆலோசகராகவுள்ளதன் சமூக
சேவையாளராகவும் திகழ்கிறார்.

கண்டல் தாவரப் பிரதேசம்

Image source - globaltamilnews.net

கடல் சார் உயிர்ப்பல்வகைமையும் வடக்கு- கிழக்கு அபிவிருத்தியும்

கடல்சார் பல்வகைமை

மே

மேற்பரப்பு நீர்நிலைகளில் ஒன்றான கடல், வடகிழக்கின் முக்கிய சொத்தாகும். பரந்துபட்ட பிரதேசமாக விரிந்து காணப்படும்

இந் நிலநிறப் பிரதேசம் அநேக உயிர் இரகசியங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. இப்பிரதேசம் அறுகம்பே கரையிலிருந்து புத்தளம் வரை எம் பிரதேசவாசிகளால் கையாளப்பட்டுவருகிறது. பருவகாலங்களுக்கு

அமைய மாறிமாறி வீசும் காற்றலைகளோடு கடலில் குறித்துக்காட்டப்படும் மாற்றங்கள் நிகழ்வதுண்டு. கடற்கரையோரம், கடற்கரையை அண்டிய பகுதி, தரவைக்கடல் மற்றும் ஆழ்கடல் பகுதி என்பன பல்வேறுவகைப்பட்ட சாகியத்தொகுதிகளை உள்ளடக்கியுள்ளன.

இவை பற்றிய அறிவு தனித்தனியே ஆராய்தல் பொருத்தமானதாக கருதப்படுவதால் இப்

பல்வகைமை முதலில் ஆராயப்படுகிறது.

கடல்நீர் தொடர்ந் தேர்ச்சியாக
காணப்பட்டாலும் இலங்கையின்
கடற்கரையோரங்களில் கடல் நீரின்
உப்புத்தன்மை, அடியின் கீழுள்ளபாறை, அதில்
காணப்படும் தாவரங்களின் வேறுபாடுகள்,
மீனினங்கள், முருகைக்கற்பாறைகள் (Corals)
என்பனவற்றில் பல்வகைத்தன்மைஉண்டு.
உயிரற்ற காரணிகளில் உள்ள வேறுபாடு கடல்
நீரின் வேறுபாட்டைத் தீர்மானிப்பதுடன்
அங்குவாழும் உயிரினங்களின் தன்மையிலும்
வேறுபாட்டுக்கு வழிவகுக்கும். கடற்சாலைகள்,
கடற்கரையோரத் தாவரங்கள்,
கடலினுள் வாழும் அல்காக்கள்
மற்றும் இன்னோரன்ன அநேக
அறியப்படாத தாவர வகைகள்
இப் பகுதிகளில் காணப்படும்.
பரவைக்கடலிலிருந்து ஆழ்கடல்
வரை கிடைக்கப்பெறும்
ஒளியின் அளவின்
அடிப்படையில் தாவர
வகைகளும் அத் தாவரங்களில்
தங்கிவாழும் பிற
உயிரினங்களும் அவற்றின்
பரம்பலில் தனித்துவமான
வேறுபாடுகளைக்
காட்டிநிற்கின்றன.
இப்பரம்பலில்
ஏதோவொருவகையில் நாம்
உட்கொள்ளும் மீனினங்களில்
செல்வாக்குச் செலுத்தும்
கடந்தாவரங்கள் நிறைய உண்டு. ஆனாலும்
எமக்குப் பயனற்றதாக காணப்படும் தாவர
மீனினவகைகளும் அச் சூழலின் நிலைபேறான
தன்மைக்கு அவசியம் என்பதைப்
புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆகவே
இப்பரம்பலில் காணப்படும் அனைத்தும்
பிரயோசனமானவையாகவே
கருதப்படவேண்டும். எனவே மனிதகுலத்திற்கு
நேரடிப் பயன்தராதவற்றை அழித்துவிட்டு
பிரயோசனமானவற்றை வளர்த்தெடுப்பது
என்பது விஞ்ஞான ரீதியிலும்சரி, சூழலைப்
பாதுகாப்பதிலும்சரி பயனற்றது என்றே

சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. உணவுச்சங்கிலி
தொழிற்பட, பயனற்றதாக கருதப்படும்
உயிரினங்களும் அவசியம் என்பது இக் கருத்தை
மேலும் வலுவூட்டுகிறது.

வடக்கு கடல்சார் பல்வகைமை

கடற்கரையோர பல்வகைமை

இப்பகுதிகளில் அநேக பிரதேசங்களில்
குடியிருப்புகள் உண்டு. மழைநீரைச் சேமித்து
நன்னீர் நிலத்தடி நீராக வழங்கும்
பிரதேசங்களில் இக்குடியிருப்புகள் அதிகம்
காணப்படும். அவற்றோடு அண்டிய விவசாயம்,
தென்னைமரச் செய்கை, ஆடுவளர்ப்பு என்பன

பெருக்க மரம் - பள்ளிமுனை

Image source - srilankafinder.com

கடல்சார்பற்ற வருமானம் ஈட்டும்
துறைகளாகும். அத்துடன் நாவல் மரக்காடுகள்,
சிறுபற்றைகள் மற்றும் விறகுக்கு
பயன்படுத்தப்படும் வகை வகையான சிறு
பற்றைக்காடுகள் என்பன காணப்படும்.
கடற்கரையோரத்தில் (Beaches) அழகு நிறைந்த
மணல்வெளிகள் பெரிதளவில் உண்டு.
காரைநகர் கரையோரத்தில் காணப்படும்
கசூரினா கடற்கரை குறித்துச் சொல்லப்பட
வேண்டிய ஒன்றாகும். பனை மரங்களோடு
ஒட்டிய கசூரினா மரங்களின் பரம்பல் ஏனைய
தாவரங்களின் குறைவான வளர்ச்சிக்கு
காரணமாகும். அதனோடு ஒட்டிய கீரிமலைப்

பிரதேசம் வரலாற்று முக்கியத்துவம்வாய்ந்த பகுதிகளை, தலங்களை கொண்டுள்ளது. நிலாவரைக் கிணற்றிலிருந்து தொடர்புபட்டிருக்கும் இக்கடற்பகுதியில் நன்னீர் கலக்கும் கேணியொன்று உள்ளது. எம்மவர்களின் மதச்சடங்குகளுடன் அதிகளவில் இப்பிரதேசம் தொடர்புபடுகிறது. அதனோடு ஒட்டிய பகுதி ஜம்புகோளப்பட்டினமாகும். இப்பகுதியில் வந்திறங்கிய அசோகச்சக்கரவர்த்தியின் சகோதரியான சங்கமித்த, அரசமரக்கிளையொன்று கொண்டுவந்தார் என்பது ஐதீகம். காங்கேசன்துறையில் அமைந்துள்ள இயற்கைத் துறைமுகம், பருத்தித்துறையில் அமைந்துள்ள இயற்கைத்துறைமுகம், கற்கோளம் கடற்கரை, தாளையடி, முல்லைத்தீவு, நிலாவெளி, பாசிக்குடா மற்றும் அறுகம்பே என்பன பொழுதுபோக்கு நிறைந்த கடற்கரைகளாகும். இப்பகுதிகளில் வெவ்வேறு உயிர்ப்பல்வகைமைகள் காணப்படுகின்றன. பனைமரங்கள், நாவற்காடுகள், கயூ மரங்கள், கடல்மாங்காய், கொய்யாப் பற்றைகள், இராவணன் மீசை, வாசனை வீசும் தாளைச் செடிகள் போன்றன பல்வகைமையைக் காட்டிநிற்கும் தாவர வகைகளுக்குச் சில உதாரணம்.

தலைமன்னாரை ஒட்டிய மன்னார் கடற்கரையில் அல்லிராணிக்கோட்டை, ஊர்காவந்துறையில் அமைந்துள்ள பூதத்தம்பி கோட்டை, பூநகரியில் அமைந்துள்ள ஒல்லாந்தர் கோட்டை, இயக்கச்சியில் அமைந்துள்ள குவேனியின் வாசல்தலம், திருமலையிலுள்ள ஒல்லாந்தர் கோட்டை, பண்ணைக்கடற்கரையில் அமைந்துள்ள மற்றுமொரு ஒல்லாந்தர் கோட்டை, மட்டக்களப்பில் அமைந்துள்ள இன்னொரு கோட்டை என்பன இப்பிரதேசத்தின் தந்திரோபாய

“

உப்பாறு கடல்நீரேரி, தொண்டமானாறு கடல்நீரேரி, யாழ்ப்பாணக் கடல்நீரேரி, சுண்டிக்குள கடல்நீரேரி, சாலை கடல் நீரேரி, நாயாறு ஏரி, கொக்கிளாய் ஏரி என்பன வடகரையிலுள்ள பிரதான கடல்நீரேரிகளாகும்.

முக்கியத்துவத்தைக் காட்டிநிற்கின்றன. மன்னார் பள்ளிமுனையில் இருக்கும் பெருக்கமரம், அதோடு ஒட்டிய தள்ளாடிப்பகுதியில் பரந்துகாணப்படும் மூலிகை வகைகள் என்பன கடற்கரையோரத்தின் பொருளாதார முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இவ்வாறு பரந்துபட்ட இந்தக் கடற்பரப்பில் பயன்தரும் அபிவிருத்தி வருமானம் காணப்படுவது கண்கூடு.

கண்டல்நீலமும் பல்வகைமையும்

கடற்கரையை அண்டிய நீரேந்து பகுதிகளில் அவ்வப்போது கடல்நீரும் கலந்துவிடுவதுண்டு. இவ்வகை நீர் உவர்நீர் தொகுதியாக (Brackish) வரையறுக்கப்படும். அதிக நன்னீர் பிடிப்புள்ள பிரதேசங்கள் கண்டல் நிலங்களாகவும் அதிக உவர்த்தன்மையுள்ள பிரதேசங்கள் கடல் நீரேரிகளாகவும் பிரித்தறியப்படும். இவ்விரு பகுதிகளும் வெவ்வேறு உயிர்ப்பல்வகைமைகளை உள்ளடக்குகிறது. உப்பாறு கடல்நீரேரி, தொண்டமானாறு கடல்நீரேரி, யாழ்ப்பாணக் கடல்நீரேரி, சுண்டிக்குள கடல்நீரேரி, சாலை கடல் நீரேரி, நாயாறு ஏரி, கொக்கிளாய் ஏரி என்பன வடகரையிலுள்ள பிரதான கடல்நீரேரிகளாகும்.

உப்பாறில் உள்ள சேற்று மற்றும் உப்புநீர் நிலத்தடிகளால் கவர்ந்திழுக்கப்பட்டு பெரிதளவில் வந்து சேரும் யாத்திரீகப் பறவைகள் உண்டு. இவற்றில் பிளமிங்கோ (Flamingos), அன்னப்பறவைகள், எருத்துவாலன் போன்றன முக்கியமானவைகள். இப்பறவைகள் பெருமளவு எண்ணிக்கையாக வருவதுண்டு. சரசாலை மற்றும் புத்தூரை அண்டிய பகுதிகளில் அவிசீனியா, பனை, தென்னை, புல்வெளி, நெற்பயிர்கள் மற்றும் மரக்கறி பயிர்வகைகளும்

பிளமிங்கோ கொக்குகள் - மன்னார்

Image source - gmsl.lk

உண்டு. நன்னீர் செறிவு அதிகரித்து காணப்படுவதே இப்பகுதியின் இவ்வகை பயிர்ப்பரம்பலிற்கு காரணமாகின்றது.

தொண்டமனாறு கடல்நீரேரியானது அதிகளவு ஆழமற்று சுமார் 45 கிலோமீற்றர் வரை தீபகற்பத்துக்குள் பரவிநிற்கிறது. கடலலையில் ஏற்படும் மாற்றங்களால் இப் பகுதி ஓரளவு உப்புத்தன்மையை கொண்டுள்ளது. இங்கும் கண்டல் நிலத் தாவரங்கள் பெருமளவில் காணப்படுகின்றன. கடல்நீரின் அடியில் காணப்படும் புற்றரை இப் பகுதியின் சிறப்பம்சமாகும். அத்துடன் கரையோரங்களில் அக்கேஷியா (Acacia) எனப்படும் அவரை இனத் தாவரங்கள் காணப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாண நீரேரியானது அதிகளவில் மீன்பிடிக்கு பயன்படுத்தப்படும் ஒன்றாகும். இந்நீரேரியிலும் 3000 இற்கு மேற்பட்ட வெவ்வேறு இனப்பறவைகள் கூட்டம் கூட்டமாக யாத்திரிகம் செய்கின்றன. சுண்டிக்குள கடல்நீரேரியானது மிகவும் பிரசித்தி வாய்ந்தது. ஆணையிறவை அண்டிய நன்னீர் வரத்துகள் இப்பகுதியை நிரப்பும். இக் கடல் நீரேரியில் இறால் பெருக்கம் அதிகமாகக் காணப்படும். இதையொட்டிய கடல் நீரேரி ஒன்று மன்னாரில் அருவியாற்றுப் பகுதியிலும்

உண்டு. சுண்டிக்குளமானது பறவைகள் சரணாலயம் என அறியப்பட்டுள்ளது. நாயாறு மற்றும் கொக்கிளாய் நீரேரிகள் அதிகளவில் இறால் பரம்பலுக்கும் நீர்ப்பிடிப்புக்கும் வழிவகுக்கிறது. கொடுவாய், சாரை, பாலை, திலாப்பியா போன்ற மீன்வகைகள் இக்கடல்நீர் ஏரிகளில் அதிகளவில் காணப்படுவதுடன் இறால் மற்றும் சேற்று நண்டுகள் என்பன இப்பகுதியில் வாழும் மக்களுக்கு அதிக நன்மை தருகின்றன.

கடலினுள் உயிர்ப்பல்வகைமை

மிதக்கும் தாவரங்கள், கடலின் மேற்பரப்பில் வேருன்றி வாழும் தாவரங்கள், அல்காக்கள், பச்சையமுள்ள மற்றும் பச்சையமற்ற தாவரங்கள் என்பன கடலினுள் காணப்படும் தாவரப் பல்வகைமையில் உள்ளடங்கும். இவை பருவங்களுக்கு ஏற்றபடி பரம்பலில் வேறுபாடுகளைக் காட்டிநிற்கின்றன. ஒளிபடும் அளவு, கடலினுள் நிலவும் காற்றுத் திசைகளின் அசைவு என்பன இத் தாவரங்களின் பல்வகைமையில் பெரும் செல்வாக்கு செலுத்தும் காரணிகளாகும். இவற்றின் பரம்பலும், இறப்புகளும், அசைவுகளும்

கடல்மேற்பரப்பில் நிறவேறுபாடுகளைத் தோற்றுவிப்பதுமுண்டு. சூரிய ஒளி படாமலேயே உணவைத் தொகுக்கும் கடல்வாழ் பக்டீரிய இனங்களும் அறியப்பட்டுள்ளன. உப்பு நீரினுள் வாழக்கூடிய பிரிகையடைய வைக்கும் நுண்ணங்கித் தொகுதிகளும் அநேகம் உண்டு.

கடலில் வாழ்ந்து வாழ்க்கை வட்டத்தை முடித்துக்கொள்ளும் அல்லது கடல் அலைகளால் வாழ்விடங்கள் மாற்றப்படும் தாவரங்களில் கடற்சாதாளை ஒன்றாகும். கடற்கரைகளில் காற்றலைகளுடன் கலந்துவரும் கடற்சாதாளை மிகவும் பயனுள்ள ஒன்றாகும். இச் சாதாணையில் அயடின் மற்றும் பிற மூலகங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றின் பயன்பாட்டை கடற்கரையோரத்திலுள்ள பயிர்ச்செய்கை வழிமுறைகளுக்கு சாதகமாக்கலாம். கடல் அல்காக்களும் பயன்மிக்கவை. அவற்றிலிருந்து ஜெலற்றின்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. கடற்கரைகளிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்படும் சாறு, மருந்தாகவும் உரமாகவும் பயன்படுகின்றன.

மிகச்சிறிய நெத்தலி வகையிலிருந்து மிகப்பெரிய சுறாக்கள் வரை மீனினங்கள் பரந்துபட்டு காணப்படுகின்றன. பெரிய மீனினப் பரம்பலில், ஒவ்வொரு பிரதேசங்களிலும் வெவ்வேறு மீன் வகைகள் பிரபல்யமாக உள்ளன. காற்றின் திசை, நீரோட்டத்தின் தன்மை, கடற்தாவரங்களின் பரம்பல் என்பன இம் மீனினங்களில் மட்டுமல்லாது ஒரே மீனினத்தின் வேறுபட்ட காலங்களில் பிடிபடும் அளவிலும், சுவையிலும் பருமனிலும் பெரும்செல்வாக்கு செலுத்துவது கண்கூடு. திருகோணமலை கடற்பரப்பில் பிடிபடும் சூரை வகை மீன்கள் அதிக சுவையுள்ளதும் பருமனுள்ளதும் ஆகும். வடமராட்சிக் கிழக்கு கடற்பரப்பில் பிடிபடும் சூவாப் பாறை, சும்பிளா, சின்னொட்டிப்பாறை என்பவை பிடிபடும் அளவிலும் சுவையிலும் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை.

மாசியிலிருந்து சித்திரை வரை மாதகல் கடற்பரப்பில் பிடிபடும் முரல் மீன்கள் சுவையுடையவை. பொன்னாலைக் கடற்பரப்பில் பிடிபடும் திரளிவகை மீன்களும் கற்பிட்டிப் பகுதியில் பிடிபடும் கொய் மீன்களும் அதிக

கேள்வியுடையன. முல்லைத்தீவுப் பகுதியில் பெருகும் இறால் வகைகளும் பூநகரி கடற்பரப்பில் பரந்துபிடிபடும் நண்டு வகைகளும் அதிக இலாபமீட்டும் கடற்றொழில் ஆகும். இதுபோன்ற தரவுகளில் தேர்ச்சியடைந்து ஒரு பிரதேசத்தில் பிடிபடும் மீன்களை சரியாக வகைப்படுத்தி, பதப்படுத்தி, பல்வேறுவகைப்பட்ட பகுதிகளுக்குப் பகிர்ந்தளிப்பதன் மூலமாக கடற்றொழில் அதிக வருவாயை தரவழியுண்டு. கடல்சார்ந்த பல்வகைத் தன்மையில் மிகமுக்கியமாக குறிக்கப்படவேண்டிய பிரதேசம் மன்னார் வளைகுடா ஆகும். மன்னார் வளைகுடாவின் கடல்சார் உயிர்ப்பல்வகைமை பிரசித்திபெற்றது. தலைமன்னாரிலிருந்து வங்காலை வரை, இலுப்பைக் கடவையிலிருந்து சங்குப்பிட்டிவரை பல்வேறுவகை மீனினங்கள் பிடிபடுவது, குறித்துச் சொல்லப்பட வேண்டிய விடயமாகும். இவ் வளைகுடாவின் பூகோள அமைப்பு, காற்றின் திசைக்கேற்ப வருடம் முழுவதும் மீன் பிடிபடும் தன்மையை சாதகமாக்குகிறது. அதிகளவில் பிடிபடும் மீன்களை கருவாடாக்கி பேணிப்பாதுகாக்கும் காலநிலையும் (வெப்பம், காற்று) இப்பிரதேசத்தில் காணப்படுவது மீன்பிடி அபிவிருத்திக்கு முக்கியமானது.

ஓடுகளைக் கொண்டு ஓடித்திரிந்து வாழும் உயிரினங்கள் கடலடியில் காணப்படும். இறால், மட்டி, சிங்கறால், நீலக்காலி, பெருநண்டு, கணவாய், ஓட்டுக்கணவாய், ஊசிக்கணவாய் ஆகிய இவ்வகை கிறஸ்றேஸியாக்கள் கடலினுள் காணப்படும். இனம்பெருகும் காலங்களில் அதிக சுவைகொண்டிருக்கும் இவ்வகை உயிரினங்கள் பெரிதளவில் அகப்படுவதால் கடற்தொழிலாளர்கள் அதிக லாபம் ஈட்டுவர்.

மன்னார் வளைகுடா, மீனினங்களின் உயிர்ப்பல்வகைமைக்கு முத்தாப்பாய் திகழும் (hot spot) கடற்பரப்பாகும். இப் பகுதிகளில் சரட்டை, கட்டாப்பாறை, விளைமீன் என்பன அதிகளவில் பிடிபடுவதுண்டு. வடகீழ் கடற்கரைகளில் ஏற்படும் பருவப்பெயர்ச்சிக் காலங்களின் மாற்றம், சில காலங்களில் வேறெங்கும் இல்லாத பெருந்தொகையான மீன்வகைகளை

இப்பிரதேசத்துக்கு
கொண்டு வருவதுண்டு.
இப்பிரதேசம் கடலை
அண்டிய
உயிர்ப்பல்வகைமையின்
பெருக்கத்திற்கு
பங்காற்றுவது
தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆசியாவிலேயே அதிகளவில்
காற்று வீசும் பகுதி
ஆணையிறவிலிருந்து கிளாலியூடாக
தனங்களப்பைச் சென்றடையும் கடற்பகுதி என
கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதியின்
காற்றாலை விசிறிகள் மின்னிற்பத்திக்கு
உதவுகிறது. இதையொட்டிய பிரதேசத்தில்
உப்பளம் அமைத்தலும் உப்புற்பத்தியை
அதிகரிக்க உதவும். இதேபோன்ற ஒரு பகுதியே
கற்பிட்டி கடற்பரப்பிலும் காணப்படுகிறது.

கீழ்க்கு கடல்சார் பல்வகைமை

கரையோர பல்வகைமை

கிழக்கு கரையோரமாக பரந்திருக்கும்
கடற்பரப்பில் உள்ள உயிரியல்
பல்வகைமையையும் அறிந்துகொள்வது
பிரதானமானது ஆகும். அண்மைக்கால
தரவுகளின்படி, நாட்டின் மொத்த கண்டல் நில
உயிர்பல்வகைமைகளில் 33 வீதமும், உப்புசார்
நீர்ப்பரப்புகளில் 20 வீதமும் 5 வீத மண்
மேடுகளும் 30 வீத கடற்கரையோரங்களும் 25
வீத நன்னீர் ஏரிகளும் கிழக்கு கரையோரமாக
காணப்படுகிறது. இக் கரையோரப் பகுதிகள்
சூழலியல் சார்பான முக்கியத்துவத்தை
கொண்டுள்ளன. வடகரையோரம் போன்ற
அல்லாது இக் கடற்பரப்பானது தனித்துவமாக
விளங்குகிறது. இங்கு குடாக்கடல்கள்
அதிகமாயுள்ளன. கல்முனை, கல்குடா, வாகரை
மற்றும் கோமாரி என்பன ஆழமான
கடற்கரைகளாகும். இங்கு முருகைக்கற்பாறைகள்,
கடற்களைகள் மற்றும் கடற்கரைப் புல்வெளிகள்
அதிகமாக காணப்படுகின்றன. திருகோணமலை
கடற்பரப்பில் திமிங்கலங்களும் டொல்பின்களும்

கடலில் வாழ்ந்து வாழ்க்கை வட்டத்தை
முடித்துக்கொள்ளும் இவ்வகை கடல்
இலைகளால் வாழ்விடங்கள் மாற்றப்படும்
தூவரங்களில் கடற்சாதானை
ஒன்றாகும். கடற்கரைகளில்
காற்றலைகளுடன் கலந்துவரும்
கடற்சாதானை மிகவும்
பயனுள்ள ஒன்றாகும்.

அவ்வப்போது
தென்படுகின்றன. 5
தொடக்கம் 15 மீற்றர்
ஆழத்தில்
தோண்டியெடுக்கப்பட்ட
மாதிரிகள் பல்வகை கடல்
அட்டைகளின் பரம்பல்
திருகோணமலை
கடற்பரப்பில் உள்ளமையை
எடுத்துக்காட்டுகின்றது. பெரிய
கறுப்புக் கடலட்டை (Holothuria
Nobilis) பெரிய மண்ணிறக் கடலட்டை
(Holothuria Scabra) மற்றும் சிறிய வெள்ளை
கறுப்பு நிறமுள்ளவை (Actinopyga Mauritiana)
என்பன கண்டறியப்பட்டுள்ளன. மட்டக்களப்பு,
அம்பாறைப் பகுதிகளிலும் இவை
தென்படுகின்றன. ஏப்ரலிலிருந்து ஜூலை வரை
புல்மோட்டை, கல்குடா, பானம ஆகிய
பகுதிகளில் முருகைக்கற்பாறைகளுக்கு இடையில்
சிங்க இறால் (Lobster) அதிகமாக பிடிப்படுகின்றது.
சிப்பிகளுக்காக முகமுடியணிந்து கீழே
சுழியோடுவதும் இங்கு வழக்கத்திலுள்ளது.

ஆழமான நீலக் கடற்கரைகளில் அதிகளவு மீன்கள்
பிடிப்படுகின்றன. கெலவெல்லா, சூரை போன்றன
அவற்றுள் சில. கடற்களைகள் பாய்விரித்தது
போன்று தோற்றத்தை அளிக்கும் பல்வகை
அல்காக்கள், பாறைகளிலும் அதிகளவு சூரியஒளி
படும் இடங்களிலும் காணப்படுகின்றன. கிழக்கு
கரையானது மண்ணிற அல்காக்களுக்கு
பிரபல்யமானது. உதாரணமாக Sargassum எனும்
மண்ணிற அல்காவானது கிண்ணியா
கடற்பரப்பில் அண்ணளவாக 50 ஆயிரம் கிலோ
கிராம் அளவில் வருடமொன்றுக்கு
பெறக்கூடியதாக உள்ளது. Caulerpa, Ulva, Halimeva,
Enteromorpha மற்றும் Codium எனும் பச்சை நிற
அல்காக்கள் பெரிதளவில் காணப்படுகின்றன.
Padina என அழைக்கப்படும் பச்சை நிற அல்கா
பாசிக்குடாவிற்கு தனித்துவமான நிறத்தைக்
கொடுக்கிறது.

சனாமியின் தாக்கம் இவ் அல்காக்களின்
பரம்பலில் கணிசமானளவில் தாக்கத்தை
ஏற்படுத்தியுள்ளமை கண்டறிப்பட்டுள்ளது.

கடற்புற்கள் (Sea grasses)

கடற்கரையை அண்டிய கடல்மேற்பரப்பில் நீண்டு நெடுத்துவளரும் புல் போன்ற தாவரங்கள் காணப்படுகிறது. உலகில் காணப்படும் 50 வகையான இவ்வகைக் கடற்புற்களில் இலங்கையில் 7 வகை கண்டறியப்பட்டுள்ளது. கோணேஸ்வரக் கோவிலை அண்டிய பகுதிகளில் இவை அதிகமாகத் தென்படுகின்றன. கிழக்கு கடற்கரையானது இலங்கையின் மொத்த உயிர்ப் பல்வகைமையில் 60 தொடக்கம் 80 வீதமான கடற்புற்களின் பல்வகைமையைக் கொண்டிருக்கின்றது.

கிழக்குக்கரையின் அழகான

கற்பாறைகள் (Coastal coral reefs)

Flagella எனப்படும் சவுக்கு போன்ற தாவரங்களின் வாழ்விடமாகத் திகழும் கற்பாறைகள், அந்த தாவரங்கள் இறந்தவுடன், சிறிய துளைகள் போன்ற அமைப்புடன் வெவ்வேறு வடிவத்தை அடைகின்றன. விசேடமாக கடல் உணவுச் சங்கிலியில் இவை பெரும்பங்காற்றுகின்றன. திருகோணமலைக் கடற்பரப்பில் காணப்படும் புறாமலையில் அதிகளவில் இக் கற்பாறை காணப்படும்.

வெவ்வேறு நிறங்களையுடைய தாவரச் செறிவுகள் இத் துளைகளில் வாழ்வதால் பல வர்ணங்களை உண்டாக்கும் மிக அழகான கடல் அடியைத் தோற்றுவிக்கின்றது. புறாமலையை அண்டிய பகுதிகளில் நிறமுள்ள மீன்களின் பரம்பலும் சிறிய சுறாக்களின் வருகையும் சுற்றுலாப் பயணிகளை அதிகளவில் வரவேற்று பெரும் இலாபமீட்டும் சுற்றுலாத் துறைகளில் ஒன்றாகும்.

கடற்கரை (Beach)

கிழக்குக் கரையின் 8 கிலோ மீற்றர் நீளத்தில் 6 மில்லியன் தொன் கனிய மணல்

புறாமலை

Image source - traveltriangle.com

காணப்படுகின்றது. இதில் 72 வீத லிமொனைட் 10 வீத Zircon, 8 வீத Rutile, 0.3 வீத Monazite என்பன காணப்படுவதால் இப் பிரதேசம் உலகிலேயே செறிவான கனிய மணலாக கருதப்படுகின்றது. புல்மோட்டை, திருகோணமலையை அண்டிய பகுதிகளிலேயே இவ்வகை மணல்கள் செறிவாகக் காணப்படுகின்றது. நண்டு, இறால், கணவாய், சிறிய பறவைகள் என்பன இக் கடல் வெளிகளில் காணப்படுவதால் சுற்றுலாத்துறை நன்கு வளர்ந்துள்ளது. வாகரை, வெருகல், கோமாரிக் கடற்கரைகளில் பெரிதளவில் கடலாமைகள் காணப்படுகின்றன. இவை அழிந்துவரும் இனமாகையால், கடல் மேற்பரப்பில் இவ்வகை ஆமைகள் இடும் முட்டைகளைப் பார்க்கவும், பொரிக்கும் குஞ்சுகளை கடலில் விடவும் சுற்றுலாப் பயணிகள் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர்.

மண்மேடுகள்

பொத்துவில், பானம மற்றும் அம்பாறைக் கடற்பரப்பில் பெரிதளவில் மண் மேடுகள் காணப்படுகின்றன. அண்ணளவாக 25 மீற்றர் உயரத்துக்கும் 500 மீற்றர் அகலத்துக்கும் இவ்வகை மண்மேடுகள் இயற்கையாக அமைந்துள்ளன. வட கடற்பரப்பிலும், உதாரணமாக மணல்காடு மற்றும் கௌதாரிமுனைப் பகுதிகளிலும் இவ்வகை மண்மேடுகள் சுற்றுலாப் பயணிகளைக்

கவர்ந்துவருகின்றன.

நாவல் மரம், வேம்பு, எருக்கலை போன்றனவற்றுடன் வளர்ந்துநிற்கும் பனைமரங்கள் இவ்வகை மண்மேடுகளை அழியாமல் பாதுகாப்பதுடன் குறிப்பிட்ட வகைப் பறவைகளின் வருகையும் இப் பிரதேசத்தில் நிகழ்வது வழக்கம். சுனாமி இம் மண்மேடுகளை அழித்ததும் பதிவாகியுள்ளது.

உப்புத் தரவைகள்

கடற்கரையை அண்டிய சில பிரதேசங்கள் தாழ்நிலமாக இருப்பதால் உப்புச்செறிந்த உவர் நீர்நிலைகள் அங்கு காணப்படுகின்றன. அதிக வெப்பநிலையில் நீர் ஆவியாவதால் அப் பிரதேசங்கள் உவர் நிலமாவதுடன் சில வேளைகளில் உப்புப் படிதலும் ஏற்படும். மட்டக்களப்பு திருகோணமலைப் பகுதிகளில் காணப்படும் இவ் வகை உப்புசார் நிலங்களில் *Salicornia*, *Arthrocnemum* போன்ற தாவரங்கள் வளருகின்றன. தம்பலகாமம், சத்துருகொண்டான், வாகரை போன்ற பகுதிகளில் இவை அதிகம் உள்ளன.

கண்டல் நிலப் பல்வகைமை

விசேடித்த தன்மைகளைக் கொண்ட இக் கண்டல் நிலப் பரப்பானது வடக்கைப் போன்று கிழக்கிலும் பெரிதளவில் பரம்பி நிற்கிறது. இவை கடல் நீரேரிகளுடன் நெருங்கி காணப்படும் உப்புத் தன்மை குறைந்த நீர்ப்பரப்பாகையால் இங்கு வளரும் தாவரங்களுக்கு அடியில் கடல்நீரேரியில் வளரும் அநேக மீன்களுக்கு இது இனப்பெருக்கம் செய்யும் இடமாக (Breeding Nurseries and Hatcheries) அமைவது தனித்துவமானது. அண்ணளவாக 50 தொடக்கம் 75 வகையான உயிரினங்கள் இக் கண்டல் நிலங்களில் காணப்படுவதாக அறியப்பட்டுள்ளது. கிழக்கு கரையில் காணப்படும் இக் கண்டல் நிலமானது நாட்டின் 35 சதவீதத்தை உள்ளடக்குகிறது. கெளரி, சுங்காண், நான்கு ஐந்துவகையான சிறுநண்டுகள், இறால், சேற்று சிங்க இறால் எனும் மீனினங்கள் அதிகளவில் இங்கு பிடிபடும். முதலைகள், கண்டல் பாம்புகள்

என்பனவும் அவ்வப்போது தென்படுகின்றன. இவ்வகை கண்டல் நிலமானது சுற்றாடலின் பாதுகாவலாளி என அழைக்கப்படுவது பொருத்தமானது. ஏனெனில், உயிர்ப்பல்வகைமைகளை தகாத மற்றும் ஒவ்வாத சூழ்நிலைகளிலும் பேணிப்பாதுகாத்து வைப்பதில் இது முக்கியம் வாய்ந்தது.

கடற்கரையோர சிறுகாடுகள்

கடற்கரையை ஒட்டி, சற்று உள்நுழையும் போது சிறிய காட்டுப் பகுதிகளும் தென்படுவது வழக்கம். வேம்பு, அன்னமுன்னா, பனை, எருக்கலை, நாவல், பாலை போன்றன கிழக்குகரையில் பிரபல்யமானவை. 1978 ஆம் ஆண்டில் வீசிய சூறாவளி மற்றும் 2004 இல் ஏற்பட்ட சுனாமி என்பன இக் கரையோர தாவரப்பரம்பலை தாக்கியழித்தது ஞாபகப்படுத்தப்படவேண்டிய ஒன்றே.

கடற்கரையை அண்டிய விவசாய நிலங்கள்

இப் பிரதேசங்களில் உப்புத் தரவைகள், உவர் நிலங்கள், கடல்வெளிகள் என்பன காணப்பட்டாலும் அவ்வப்போது விவசாய நிலங்களும் தென்படும். இவ் விவசாயமானது கடற்கரை விவசாயம் என குறித்துச் சொல்லப்படுகிறது. தென்னை, மரமுந்திரிகை, சவுக்கு, பனை போன்ற பெருமரங்களும் வெங்காயம், மிளகாய், கத்தரி, வெற்றிலை மற்றும் சிறு சிறு பிரதேசங்களில் நெற்செய்கையும் கிழக்கு கரையோர கடற்பரப்பு விவசாயப் பயிர்களாக இருக்கின்றன.

அபிவிருத்தியில் கடல்சார் பல்வகைமை

கனிமங்களிலிருந்து கடல்சார் பல்வகைமைகள் வரை இக் கட்டுரையில் ஆராயப்பட்டுள்ளது. இவற்றோடு இணைந்த அபிவிருத்திகள் பற்றிய பார்வையொன்றும் பதிவாக்கப்படவேண்டும். அவ்வகையில் காங்கேசன்துறை கடற்பரப்பில் தோண்டப்படும் முருகைக்கல்லானது சீமெந்து தொழிற்சாலைக்கு பிரதான மூலப்பொருளாக அமைந்தது சகலரும் அறிவர். இப்பிரதேசத்தின் தனித்துவம், நாட்டின் அபிவிருத்தியில், விசேடமாக வடக்கின் அபிவிருத்தியில் பாரிய

பங்காற்றியது. இக் கடற்கரை கப்பற்போக்குவரத்திற்கு ஏதுவாக அமைந்திருப்பது பெரும் வரப்பிரசாதம். அண்டிய கடற்பரப்பான கசூரினா கடற்கரை மற்றும் கீரிமலை போன்ற பிரதேசங்கள் சுற்றுலாத்துறையில் அங்கம் வகிக்கிறது. கற்பிட்டி கடற்பரப்பில் இறால் வளர்ப்பு அதிக இலாபம் ஈட்டும் அபிவிருத்தி முனைப்பாகும். மன்னார் வளைடா, பூநகரி கடற்பரப்பு, பண்ணை, பொன்னாலை போன்ற பிரதேசங்களில் அதிகளவு பல்வகைமை காணப்படுவதால் மீன், இறால், ஏற்றுமதி செய்யப்படும் நண்டு, விலையுயர்ந்த கருவாடு போன்றன வருவாயைத் தருவனவாக அமைகின்றன. கிளாலிக் கடற்பரப்பில் அமைந்துள்ள பாரிய காற்றாலைகள் கணிசமான அளவு மின்னுற்பத்தியைச் செய்கின்றன. ஆணையிறவில் உப்பளத் தொழிற்சாலை மற்றும் புதுப்பிக்கப்படக்கூடிய இரசாயனத் தொழிற்சாலை என்பன பெரும் அபிவிருத்திப்போக்கில் பங்களிக்கின்றன. சுண்டிக்குள கடல் நீரேரியானது பறவைகளின் சரணாலயமாக கருதப்படுகிறது. இச் சுண்டிக்குள சரணாலயமானது காலநிலை வேறுபாடுகளிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளும் பறவையினங்களின் சரணாலயம் ஆகும். இந்தியா, நேபால், பாகிஸ்தான் மற்றும் சைபீரியா போன்ற தூரத்தொலைவிலுள்ள நாடுகளிலிருந்தும் விதம் விதமான பறவைகள் வந்து தங்கி இங்கு இனப்பெருக்கம் செய்கின்றன. இக்காலப் பகுதியில் பறவையினங்களை அவதானிப்பதற்கு (Bird watching) பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து உல்லாசப் பிரயாணிகளும் ஆராய்சியாளர்களும் கூட வருவதுண்டு.

Salicornia
Image source - powo.science.kew.org

முல்லைத்தீவு கடற்பரப்பில் விளையும் இறால் வகைகள் அதிக இலாபமீட்டுவன. புல்மோட்டைக் கடற்பரப்பின் இல்மணைட் பரம்பல் செறிவான கனிய மணல் பிரதேசத்திற்கு உதாரணமாகும். நிலாவெளி மற்றும் திருகோணமலைக் கடற்பரப்பின் கடற்கரையோரம் சுற்றுலாத் துறையினரின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது.

திருக்கோணேஸ்வரத்துக்கு அருகில் திமிங்கலம், டொல்பின் அவதானிப்பும் புறாமலையின் Coral reef, பன்றி மீன்களின் பரம்பல் என்பனவும் சுற்றுலாப் பயணிகளை ஈர்த்து வருகின்றன. வடக்குகிழக்கு கடற்பரப்பில் காணப்படும் கடலட்டை, ஏற்றுமதி வருவாயை ஈட்டித்தரவல்லது. இப்பிரதேசங்களில் காணப்படும் பரந்துபட்ட கடற்கரைகள் விவசாய அபிவிருத்தியில் ஈடுபடுத்தப்படக் கூடியதுடன் கடற்கரைப் பண்ணை அமைப்பதன் ஊடாக ஏற்றுமதிக்கும் வழிவகுக்கின்றது.

கடற்கரையோர விவசாயம், கடற்கரையோர பெருமரங்கள் என்பனவும் உணவு உற்பத்தியிலும் விறகு போன்ற எரிபொருள் உற்பத்தியிலும் வருவாயைப் பெற்றுத் தருகின்றது. கற்பிட்டி, தலைமன்னார், காங்கேசன்துறை, மயிலிட்டி, பருத்தித்துறை, முல்லைத்தீவு, திருக்கோணேஸ்வரம் போன்ற பகுதிகளில் ஆழ்கடல் கப்பற்போக்குவரத்து மேற்கொள்ளக்கூடிய வகையில் இயற்கையாகவே அமைந்துள்ள, மெருகூட்டிக் கட்டப்பட்டிருக்கும் துறைமுகங்களும் கணிசமான பங்களிப்பை அபிவிருத்தியில் செலுத்துகின்றது. பரந்து செறிவாக வளர்ந்தோங்கி நிற்கும் பனைமரங்களும் வடக்குகிழக்கின் தனித்துவமான அபிவிருத்தியில் பங்காற்றுகின்றன. கடற்கரை, கண்டல் நிலம், உப்புத்தரவை, கடற்கரையோரக் காடுகள் சிறுபற்றைகள், கடற்கரை விவசாயம் என்பனவும் கடற்கரையோர மக்களின் அன்றாட வாழ்வின் அபிவிருத்திக்கு ஓர் ஆணித்தரமான அடித்தளமாகும். இதுபோன்ற அதிக செறிவுள்ள வருவாயீட்டும் வளங்களை சீராக ஒருங்கமைத்து சரியான திட்டமிடலுடனும் பொருத்தமான கருத்திட்டங்களுடனும் செயற்படுத்தினால் இவற்றை மேலும் விரிவாக்க முடியும்.

கடல்சார் பல்வகைமை எதிர்கொள்ளும் அச்சுறுத்தலும் பாதுகாப்பு வழிமுறைகளும்

பாய்மரக்கப்பல், பாய்மரப்படகு, வள்ளங்கள், தெப்பங்கள் என்பனவற்றை பயன்படுத்தும் காலத்திலிருந்து இயந்திரப் படகுகளும்

கப்பல்களும் பயன்படும் காலத்திற்கு வந்துள்ளோம். பொருள்களின் பரிமாற்றம் கப்பற்போக்குவரத்தில் தங்கியுள்ளது. இப் பரிமாற்றம் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். இப் போக்குவரத்துக்கு பயன்படும் எரிபொருளும் பிளாஸ்டிக் கழிவுகளும் கடலில் நஞ்சாக்கலை ஏற்படுத்துகிறது. கடல்சார் விபத்துகள், எண்ணெய்க்கசிவுகள் போன்றன சுவாசத்துக்காக மேற்பரப்பை நாடும் உயிரினங்களை அழிந்துவிடுகின்றன. மேற்பரப்பில் தங்கிநிற்கும் கரிய நிறப்பொருள்கள் ஒளி உட்புகுதலை தடுப்பதால் கடல்வாழ் தாவரங்களின் பெருக்கத்துக்கு பெரும்பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது. கடலில் ஏற்படும் மனித, மீனினங்களின் இறப்புகள் உயிர்ப்பல்வகைமையில் பாதகத்தை விளைவிக்கும்.

வளைகுடாவில் காற்றின் திசையினால் ஒதுங்கும் மீன்களை பிடிப்பதற்கு படையெடுக்கும் அயல்நாட்டு கடந்தொழிலாளர்கள் எம் பிரதேச மீன்களை வாரிக்கொண்டு போதலால் இப்பகுதி உயிர்ப்பல்வகைமையின் நிலை கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றது. இவை மட்டுமல்லாது கடற்கரையில் மேற்கொள்ளப்படும் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் மண்ணரிப்பை தூண்டுவதோடு கடற்கரை உயிர்ப்பல்வகைமையை சேதப்படுத்துகின்றன. வரையறையற்ற மணல் அகழ்வு மற்றும் பேணிப்பாதுகாக்கப்படாத உவர்நீர் தடுப்பு அணைகள் என்பனவும் இப்பிரதேசங்களின் பல்வகைமையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் காரணிகளாகும். அத்துடன் கைத்தொழில் கழிவுகள், அழிவடையாத பிளாஸ்டிக், மருத்துவ கழிவுகள், விவசாய நச்சுப்பொருள்களின் வெற்றுப்பாத்திரங்கள் என்பன கடற்கரையை வந்தடைவதைக் காண்கின்றோம். இவற்றிற்கும் சரியான மீள்சுழற்சிப் பொறிமுறையொன்று கண்டடையப்பட வேண்டும். முறையாக கட்டப்படாத உப்புநீர் தடுப்பணைகள் மறுசீரமைக்கப்பட்டு, நீளம் மற்றும் உயரங்களை அதிகரித்து, உட்புறமுள்ள விவசாய நிலங்களை உவரடையாமல்

செய்வதும் ஏற்ற பொறிமுறையாகும்.

கடற்கரையோரத்தில் காணப்படும் தாவரவகைகளில் பெரும்பகுதியானவை கரையோரப் பகுதிகளில் மண்ணரிப்பைத் தடுப்பதில் பங்காற்றுகின்றன. அவை கடற்கரையோர ஏனைய விலங்குகளுக்கு உணவாகவும் பரிமாறப்படுகிறது. இத் தாவரவகைகளின் பரம்பலானது பறவைகளுக்கு தங்கும் இடத்தைத் தருகின்றது. ஆகையால் கடற்கரையோரப் பாதுகாப்பில், விசேடமாக தாவரங்களில் கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். முறையற்ற, வரையறையில்லாத கரையோர நிலங்களின் பயன்பாடு, தாவரங்களை அழிவடையச் செய்துவதும் உண்டு. ஒரு சாகியத்தின் சமநிலையானது ஒரு உயிருள்ள அங்கியினால், அவ் அங்கியின் அழிவினால் பெரிதளவில் செல்வாக்குச் செலுத்தப்படுவது வரலாற்று உண்மை. ஆகவே கடற்கரையோர அபிவிருத்தியில் உயிர்ப்பல்வகைமையின் பாதுகாப்புபிரதானமாகக் கருதப்பட வேண்டிய ஒன்று.

இவைமட்டுமல்லாது அவ்வப்போது ஏற்படும் சுனாமி போன்ற இயற்கை அனர்த்தங்கள் கடலோடு ஒட்டிய உயிரற்ற மற்றும் உயிர்ப்பல்வகைமையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. இவை பற்றிய பூரண அறிவும் முன்னேற்பாடு நடவடிக்கைகளும் மீள்சுழற்சிக்குரிய நடவடிக்கைகளும் இவ்வகைப் பாதிப்பைத் தடுப்பதிலும் அவற்றிலிருந்து மீண்டுகொள்வதற்கும் வழிவகுக்கும்.

கடற்கரையோர மண்ணரிப்பையும் நீர்நிலைகள் மற்றும் அதனோடு ஒட்டிய உயிர்ப்பல்வகை சாகியங்களின் சமநிலைகளை சரியாகப் பேணிப்பாதுகாப்பதில் கரையோர மரநடுகை முக்கியமானது. கசூரினா (சவுக்கு), வேம்பு, பனை, நாவல், பாலை, அவிசீனியா போன்ற தாவர இனங்கள் இக் கரையோர மரநடுகைக்கு மிகவும் பொருத்தமுடையதாகும். கடலும் கடல்சார் பகுதிகளிலும் உள்ள குறித்துக் காட்டப்பட்ட பல்வகைமைகளை பயனுள்ள வகையில் பயன்படுத்தி உயிர்ப்பல்வகைமையை பேணிப்பாதுகாப்பதோடு வடக்குகிழக்கு அபிவிருத்தியில் பங்காற்ற வழிசெய்வோம்.

(தொடரும்.)

”யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் நூலகப் பாரம்பரியம் என்ற இத்தொடரானது, யாழ்ப்பாணத்தில் புராதன நூலக வரலாறு முதல் நவீன தனியார் நூலக வளர்ச்சி, பொது நூலக வளர்ச்சி, நூலகவியல் கல்வியின் அறிமுகம், நூலகத்துறையில் ஈழத்தமிழர்களின் முன்னோடி முயற்சிகளாக யாழ்ப்பாணத்தில் எழுந்த நூலகவியல்சார் நூல் வெளியீடுகள், நூலகவியல் துறைசார் சஞ்சிகைகளின் வெளியீடுகள், யாழ்ப்பாண கல்வியியல் வரலாற்றில் தடம் பதித்த நூலகங்களின் வரலாறு என்பவை உள்ளிட்ட விடயங்களை பற்றி பேசவிழைகின்றது.

● நடராஜா செல்வராஜா

யாழ்ப்பாணத்தில் உருவான சில ஆரம்பகால நூலகங்கள்

5

வண. பிதா லோங் அடிகளாரின் உருவச் சிலை

Image source - www.tamilguardian.com

நடராஜா செல்வராஜா, யாழ்ப்பாணம். இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரியில் நூலகராகவும், யாழ்ப்பாண, சர்வோதய சிரமதான சங்கத்தின் யாழ்ப்பாண நூலகப் பொறுப்பாளராகவும், இலங்கை உள்ளூராட்சி அமைச்சின் நூலகராகவும், இந்தோனேசியா, ஐக்கியநாடுகள் சபையின் கிராமிய பொது நூலக அபிவிருத்திப் பிரதிநிதியாகவும், ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனத்தின் ஆய்வு நூலகத்தின் பொறுப்பாளராகவும், கொழும்பு இனத்துவக் கல்விக்கான சர்வதேச நிலைய ஆய்வு நூலகப் பொறுப்பாளராகவும் பதவி வகித்துள்ளார்.

அயோத்தி நூலக சேவையின் ஸ்தாபகரும், நூலகவியல் காலாண்டுச் சஞ்சிகையின் தாபக ஆசிரியராகவும் செயற்பட்டார். ஊடகத்துறையிலும் பணியாற்றிவிட்டு, தற்போது ஐக்கிய இராச்சியத்தில் வசிக்கும் இவர், ரோயல் மெயில் தபால் நிறுவனத்தின் அந்நிய நாணயப்பிரிவில் அதிகாரியாக தற்போது பணியாற்றுகின்றார். இவர் நூலகவியல் பற்றி தொடர் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருவதுடன், நூலகவியல் பற்றியும் பல வெளியீடுகளை செய்துள்ளார்.

நகரசபையினர் தாமே ஒரு வாசிகசாலையை ஆரம்பித்து நடத்தலாம் என்று கருதிய வேளையில் ஆர். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்நூலகத்தைப் பொறுப்பேற்று நடத்துமாறு பிரேரணை கொண்டு வந்தார். இவ்வாறாக, நூல் நிலைய பரிபாலன சங்கத்தின் காரியதரிசியாய் க.மு.செல்லப்பா அவர்கள் நகரசபைத் தலைவருக்கு 21.12.1934 இல் எழுதிய கடிதம் இங்கு குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

தலைவர்,
நகரசபை,
யாழ்ப்பாணம்.

ஐயா, தங்கள் சபையினர் எங்கள் நூல் நிலையத்தை பொறுப்பேற்று நடத்துதல் சம்பந்தமாக நிறைவேற்றிய பிரேரணையை எங்கள் காரிய நிர்வாக சபையினர் கருத்துடன் பரிசீலனை செய்து 01.01.1935 தொடக்கம், நூல் நிலையத்தை நகரசபையின் பொறுப்பில் ஒப்படைப்பதற்குத் தீர்மானித்து விசேட பொதுக்கூட்டத்தில் அனுமதி பெறுவதற்கு 20.12.34 இல் கூடினர். அக்கூட்டத்தில் நூல் நிலையத்தை குறித்த நாளில் ஒப்படைப்பதற்குத் தீர்மானித்தார்கள். இங்ஙனம் கையளிக்கும்போது இங்குள்ள நூல்கள், தளவாடங்கள் யாவற்றையும் உங்களிடம் ஒப்படைக்குமாறு எனக்குப் பணித்துள்ளீர்கள். எனவே, தாங்கள் தயவு செய்து தங்கள்

உத்தியோகத்தர் ஒருவரை நாளையோ அன்றி வருகின்ற திங்கட்கிழமையோ வந்து இவற்றைப் பொறுப்பேற்குமாறு பணிப்பீர்களாக. இடையில் விடுமுறை நாட்கள் வருவதால் இங்ஙனம் நாட்களை நான் குறிப்பிட்டுள்ளேன். எங்கள் நூலக சங்கத்தார் 31.12.1934 வரையுள்ள கடன் கொடுக்குமதி யாவற்றையும் தீர்த்து விட்டார்கள் என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இங்ஙனம் தங்கள் விசுவாசமுள்ள ஊழியன்,

க. மு. செல்லப்பா.

க.மு.செல்லப்பாவின் கடிதத்திற்கு மறுநாளே பதிலும் கிடைத்தது.

இலக்கம் 298 நகரசபை அலுவலகம்,

யாழ்ப்பாணம்,

22.12.1934.

தாங்கள் 21.12.34 இல் எழுதிய கடிதத்தின் பிரகாரம் எங்கள் நகரசபை நூல்நிலையத்துக்கான செலவினை ஒதுக்கியுள்ளபடியால், அது 1.1.1935 முதல் உங்கள் நூல்நிலையத்தைப் பொறுப்பேற்கும் என்பதை அறியத் தருகிறேன். நகரசபைச் செயலாளரிடம் நூல் நிலையத்தை விடுமுறை நாட்களில் வசதிபோல பொறுப்பேற்கும் வண்ணம் பணித்துள்ளேன். ஆகவே, தாங்கள் அவரிடம் அறிவுறுத்த வேண்டியவற்றைக் கூறவும்.

இங்ஙனம் தங்கள் விசுவாசமுள்ள ஊழியன்

ஆர். ஆர். நல்லையா

தலைவர் நகரசபை,

யாழ்ப்பாணம்.

நூல் நிலையச் சங்கம் நடத்தி வந்த நூல் நிலையத்தை நகர சபையாரிடம் கையளித்தல் பற்றி மற்றுமொரு விசேடப் பொதுக் கூட்டம் யாழ் மத்திய கல்லூரியில்; 20.12 1934 அன்று வண. கலாநிதி தம்பையா அவர்கள் தலைமையிற் கூடியது. தலைவர் அவர்களே நூலகத்தை நகரசபையிடம் கையளித்தல் வேண்டும் என்னும் பிரேரணையை நிறைவேற்றினர்.

மத்திய இலவச நூல்நிலையத்தை நகரசபையிடம் ஒப்படைத்த பின்னர் 22.4.35 இல் டபிள்யூ டி. நைல்ஸ் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு காரிய நிர்வாக சபைக் கூட்டம் நடைபெற்றது. அதற்குப் பின்னர் 31.5.1935 இல் தலைவர் நீதவான் ஸி. குமாரசுவாமி அவர்கள் தலைமையில் இறுதியான நிர்வாக சபைக்

கூட்டம் நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்தில் சங்கத்தாரிடம் எஞ்சியிருந்த பணத்தைக் கிராமசபைகளின் வாசிகசாலைகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கலாமா என்னும் விடயம் பேசப்பட்டது. திரு. என். சின்னத்தம்பி அவர்கள் 125 ரூபாவை கிராம சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கலாம் எனப் பிரேரித்ததை க.மு. செல்லப்பா அவர்கள் ஆதரிக்கவே, பிரேரணை நிறைவேறியது.

அதுவரை கௌரவ நூலகராகக் கடமையாற்றிய வி.எஸ். இராசரத்தினம் அவர்களுக்குப் பல மாதங்களுக்குப் பொதுவாக 75 ரூபாவை அலவன்சாகக் கொடுக்கலாம் எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இறுதியாக, தலைவர் வி. குமாரசாமி தங்கள் சங்கத்தைக் கலைக்கவேண்டும் என்றும், அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்குப் பொதுச்சபை கூட்டப்பெற வேண்டும் என்றும் பிரேரித்த பிரேரணை செல்லப்பா அவர்கள் அனுமதித்ததும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பெற்றது. இத்துடன், பொதுச்சபை பின்னர் கூட்டப் பெறாமலேயே காரிய நிர்வாக சபைக் கடைசிக் கூட்டத்தோடு 31.5.53 இல் நூல்நிலையச் சங்கம் கலைந்தது.

நகரசபையின் பொறுப்பில் இயங்கிய நூல் நிலையத்திற்கு அனுபவமும் பொறுப்பும் வாய்ந்த நூலகர் ஒருவர் உடனடியாகத் தேவையாயிருந்தது. முன்னர் கௌரவ நூலகராயிருந்த சி.எஸ். இராசரத்தினம், மெற்றிக்குலேசன் சித்தியடைந்திருந்தார். அவரே நேர்முகப் பரீட்சையின் பின் முதலாவது நூலகராகத் தெரியப்பெற்றார். அக் காலத்திலே சாதாரண பாடசாலை ஆசிரியரின் வேதனம் மாதம் 35 ரூபாயாக இருந்தது. இந்நிலையில் நூலகர் சி.எஸ். இராசரத்தினம், ரூபா 40 ஐ மாத வேதனமாகப் பெற்றார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. காலை ஏழுமணி தொடக்கம் மாலை ஏழுமணி வரை நூலகர் கடமை. நூலகர் தனியொருவராய் முழு நூலகத்தையும் நிர்வகித்தார்.

முன்னர் ஆஸ்பத்திரி வீதியில் விசாலமான கடையொன்றில் நடைபெற்று வந்த நூலகம்,

யாழ்ப்பாண நகரசபை, காலக்கிரமத்தில் தனக்கெனவொரு பாரிய கட்டடத்தைக் கட்டிக் கொண்டது. அக்காலத்தில் நூலகம் பற்றிய புரிந்துணர்வு நகரசபையினரிடையே தளர்வுநிலையைக் கண்டிருந்தது. இது முன்னர் 1934 ஆம் ஆண்டு முதல் நூல் நிலையத்தின் முதுகெலும்பாய், உத்தியோகத்தராய்க் கடமையாற்றி வந்த திரு.சி. எஸ். இராசரத்தினம் அவர்களின் மனநிலையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

நகரசபையார் பொறுப்பேற்றதும் வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்பெற்றது. அந்நாளில் U.D.C என்னும் நகரசபை தனக்கே சொந்தமான கட்டடமோ நிலமோ இல்லாமல் யாழ்ப்பாணம் கச்சேரியில், ஒரு பகுதியில், நடைபெற்று வந்தது. இவ்வாறாக இடநெருக்கடியிருந்த வேளையில் நகர சபையார் நூலகத்துக்கு முக்கியத்துவமளித்து, பிரதான வீதியில், ஒரு சந்திக்கு அருகில், அபூபக்கர் கட்டடத்தில் விசாலமான முகப்புக் கடையொன்றை மாதம் 35 ரூபா வாடகைக்கு எடுத்தார்கள். அது விசாலமானதாக இருந்தபோதிலும், சந்தடியுள்ள சூழலில் அமைந்திருந்ததால் அமைதியான சூழலை தேடி வேறு இடத்துக்கு விரைவில் மாற்றவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

நகரசபையினர், தமக்கென ஒரு பாரிய நகரசபை மண்டபத்தைக் கட்டி எழுப்பத் தொடங்கிய காலம் அது. யாழ்ப்பாண வாடி வீட்டுக்குத் தென்திசையில் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்க காரியாலயக் கட்டடத்தின் அருகில் உள்ள புத்தூர் மழவராயர் குடும்பத்தாருக்குச் சொந்தமான மாடிக் கட்டடத்தின் மேல் மண்டபத்தை, மாதம் அறுபத்தைந்து ரூபா வாடகைக்குப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். அம்மண்டபம் பெரியதாகவும் இரண்டு அறைகளையும், நீளமான விறாந்தையையும் கொண்டதாய் நல்ல காற்றோட்டமும் பிறவசதிகளும் கொண்டிருந்தது. அம் மண்டபத்தில் 1936 ஆம் ஆண்டு முதல் நூலகம் நல்லமுறையில் இயங்கி வந்தது.

இரண்டு அறைகளிலும் பெரிய விறாந்தையிலும் பல மேசைகள் கதிரைகளுக்கிடையே நூல்கள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் என்பவற்றை நூற்றுக் கணக்கானோர் பயன்படுத்திவந்தனர். துரிதமாக வளர்ச்சியடைந்துவந்த அந்த நூலகத்தை தனியாளாக நிர்வகிப்பது இயலாத விடயமாயிற்று. எனவே, திரு. ஆர். சுப்பிரமணியம் என்பவர் நூலக உதவியாளராய் நியமிக்கப் பெற்றார்.

அக்காலத்தில் சங்க இலக்கியங்கள், புராண இதிகாசங்கள், வேதாந்த சித்தாந்த நூல்களே தமிழ்ப் பகுதியில் அதிகமாக இடம் பெற்றிருந்தனவென்றும், பத்திரிகைப் பகுதியில் கலைமகள், சித்தாந்தம், செந்தமிழ், ஆனந்தவிகடன், செந்தமிழ்ச் செல்வி, லோகோபகாரி முதலியன சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தனவென்றும், 'ஈழகேசரி' எல்லோர்க்கும் பெருவிருந்தாயிருந்தது என்றும் ஆங்கிலப் பகுதியில் இந்திய, ஐரோப்பிய ஆங்கில வரலாற்று நூல்களே முக்கிய இடம் பெற்றிருந்தனவென்றும், இன்னும் ஆங்கிலப் புலவர்களின் அரிய படைப்புகளும், தத்துவத்துறையில் வித்துவான்களுக்கே விளங்கக் கூடிய கடினமான பெருநூல்களும் இருந்தனவென்றும் அந்நூலகத்தின் ஆரம்பகால அங்கத்தவரான க.சி.குலரத்தினம் அவர்கள் தனது நூலில் குறிப்பிடுகிறார். இவரது அங்கத்துவ இலக்கம் 72 ஆகும்.

யாழ்ப்பாண நகரசபை, காலக்கிரமத்தில்

தனக்கெனவொரு பாரிய கட்டடத்தைக் கட்டிக் கொண்டது. அக்காலத்தில் நூலகம் பற்றிய புரிந்துணர்வு நகரசபையினிடையே தளர்வுநிலையைக் கண்டிருந்தது. இது முன்னர் 1934 ஆம் ஆண்டு முதல் நூல் நிலையத்தின் முதுகெலும்பாய், உத்தியோகத்தராய்க் கடமையாற்றி வந்த திரு. சி. எஸ். இராசரத்தினம் அவர்களின் மனநிலையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. போதிய உதவியாட்கள் இல்லாமை அவருக்கு வேலையில் வெறுப்புத்தட்டியது. அவருக்கும் நகரசபை தலைவர், முன்னாள் நூல்நிலைய இணைச் செயலாளர் திரு. சி. பொன்னம்பலம் ஆகியோருக்கும் இடையே காரசாரமான கடிதப் பரிமாற்றங்கள் இடம்பெற்றன. இறுதியாக நூலகர் எழுதிய கடிதத்தில் தாம் ஒரு சிற்றுழியர் தரத்திற்குத் தள்ளி விடப்பட்டதாக மனம் நொந்து வேலைக்குப் போகாது விலகியிருந்தார். அவரது அளப்பெருஞ் சேவையை உளங்கொண்ட காரியதரிசி 'சக்கடத்தார்' பாலசுப்பிரமணியம் நிலைமையைச் சமாளித்து அவர் சேவையினின்றும் ஓய்வு பெற்றதாக ஒழுங்கு செய்து, வேறொரு நூலகரை நியமிக்க வழிவகுத்தார். பன்னிரண்டு ஆண்டு காலம் லீவு எடுக்காமல் காலை தொடக்கம் மாலை வரை முழுநேர வேலை செய்து நூல்களைப் பேணிப் பாதுகாத்த இராசரத்தினம் அவர்களின் சேவை நகரசபை மேலிடத்தினால் ஈற்றில் கவனத்திலெடுக்கப்படவில்லை.

பழைய நூலகர் 12 ஆண்டு சேவையின் பின்னர் விலகிக் கொண்ட நிலையில், லண்டன் மெற்றிக்குலேசன் பரீட்சையில் சித்தி பெற்றிருந்த திரு. கந்தையா நாகரத்தினம் என்பவர் உணவுக் கட்டுப்பாட்டுத் திணைக்களத்து வேலையை துறந்து 1.2.1947 முதல் யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் நூலகர் பதவியை ஏற்றார்.

நூலகத்துக்கு வந்த பெரியவர்களுடன் நடப்புப் பாராட்டி வந்ததுடன், நூலக வளர்ச்சியிலும் கண்ணாயிருந்தார். திரு. சி.எஸ். பார் குமாரகுலசிங்கம் என்னும் பெரியாரோடு நன்கு

பழகி, எங்கேயோ தெல்லிப்பழையில் ஒரு வீட்டில் முடங்கிக் கிடந்த பல அரிய நூல்களை (கலாநிதி ஐசாக் தம்பையா அவர்களின் தேட்டம் இது) நூலகத்துக்கு எடுப்பித்தவர் இவர். ஏறக்குறைய 6000 நூல்கள் அவரின் பெயரால் நூலகத்துக்குக் கிடைத்தன. இந் நூல்கள் பலவும் அவர் பெயரில் பெரிய அலுமாரிகளில் 'கலாநிதி ஐசாக் தம்பையாவின் விருப்ப ஆவணம்' என்னும் பெயரில் (Dr. Isac Thambiah Bequeath) 1981 ஜூன் 01 ஆம் திகதி வரை தனிச்சேகரிப்புகளாகப் பேணப்பட்டிருந்தன.

இன்னும் இலங்கை வாழ் இந்தியர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து, மகாத்மா காந்தியடிகளின் சத்தியசோதனை என்னும் தொடரில் அமைந்த பெருந்தொகையான நூல்களையும், வேறு இந்திய நூல்களையும் பெரிய கண்ணாடி அலுமாரியில் நிறைத்து, 'இந்திய வர்த்தகர்களின் அன்பளிப்பு' என்ற தலைப்பில் வழங்கியிருந்தனர்.

சென்ற நூற்றாண்டிலே, 1865 ஆம் ஆண்டு முதல் கொழும்பு, கண்டி, காலி ஆகிய மூன்று நகரங்கள் மாத்திரமே முனிசிபாலிற்றி என்னும் மாநகர சபைகளாக இயங்கிவந்தன. யாழ்ப்பாணம் 1931 ஆம் ஆண்டு முதல் 1938 ஆம் ஆண்டுவரையும் யூ.டி.சி (Urban District Council) என்னும் சபையாகவும், 1938 முதல் 1949 வரையும் யூ.சி. (Urban Council) நகரசபையாகவும் இயங்கியது. இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர், 1.1.1949 முதல் மாநகர சபையாக (Municipal Council) தரமுயர்த்தப்பட்டது.

சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான காலத்தில் உலக நிலைமைகள் மாற்றமடைந்த வேளையில், இலங்கையின் நிலைமையும் மாறியாக வேண்டியிருந்தது. யாழ்ப்பாண மாநகரசபையிலும் இச்சிந்தனை மாற்றம் புதுவடிவம் கொண்டது. அன்றைய மேயராகவிருந்த சாம். சபாபதி அவர்கள், தமிழர் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் அளவில் பரந்த நிலப்பரப்பில் பாரிய நூலகம் ஒன்று

அமைதல் வேண்டும். அது யாழ்ப்பாணத்துக்கு மாத்திரமன்றி இலங்கை முழுவதுக்குமே பயன்தரும் அளவில் பாரிய அமைப்பில் இயங்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டார்.

அக்காலத்தில் யாழ். சென் பற்றிக்ஸ் கல்லூரி முதல்வர் வணக்கத்திற்குரிய லோங் அடிகளார், யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் காரியாதிகாரியாயிருந்த ரி. முருகேசம்பிள்ளை உள்ளிட்ட பலரும் மேயர் சாம் சபாபதியின் திட்டத்துக்கு உயிர் வடிவம் கொடுக்க முன்வந்தனர். நூலக வளர்ச்சியில் பூரண நம்பிக்கை கொண்ட யாழ்ப்பாணப் பிரமுகர்கள் பலரும் உற்சாகத்தோடு உதவுவதற்கு முன் வந்தவேளை, மேயர் சாம் சபாபதி 16652 இல் ஒரு பகிரங்கக் கூட்டம் கூட்டிக் கலந்து பேசினார். பொது நூலகத்தைக் கட்டியெழுப்ப பல்லாயிரம் ரூபா தேவையாகும் என்றும், அதைத் திரட்டுவதற்கு ஒரு களியாட்ட விழா நடத்துவதோடு, அதிர்ஷ்டலாபச் சீட்டிழுப்பும் இடம் பெறுதல் நல்லதென்றும் பலரும் அபிப்பிராயம் தெரிவித்து, அதற்கு அமோக ஆதரவு தருவதாக கூறினார்கள்.

ஏற்கெனவே 'காணிவல்' என்னும் களியாட்டு விழாவை நல்ல முறையில் நடத்திப் பெருவெற்றி கண்ட வண. லோங் சுவாமிகள் தாமும் தம் கல்லூரி ஆசிரியரும் முன்னின்று உதவுவதாக உறுதி கூறினார். அவர் அக்காலத்தில் கொழும்பிலிருந்த பல வெளிநாட்டுத் தூதுவர்களோடு நன்கு பழகியிருந்தவர். அவர்களது ஒத்துழைப்பினையும் பெற்றுக்கொள்ள அவரால் முடிந்தது.

மேயர் சாம் சபாபதி அவர்கள் கூட்டிய கூட்டத்தின் பயனாக 'யாழ்ப்பாண மத்திய நூல்நிலைய சபை' என்னும் இயக்கம் உடனடியாக உருவாகியது. சபையின் தலைவராக நகர பிதா சாம் சபாபதி அவர்களும், உபதலைவராக வண. லோங் அடிகளாரும் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர்.

லோங் சுவாமிகள் நூலக நிபுணர்கள் பலரைக் கண்டும், கடிதங்கள் மூலம் தொடர்பு

கொண்டும் ஆக்கபூர்வமான முன்னறிவைப் பரந்த அளவிற் பெற்றார்கள். டில்லிப் பல்கலைக்கழகத்து நூலகர் பேராசிரியர் கலாநிதி எஸ். ஆர். இரங்கநாதன் அவர்களை தஞ்சாவூரில் சந்தித்து, யாழ்ப்பாணத்துக்கு வரவழைத்து அவரோடு நேரிற் கலந்துரையாடி ஆவன செய்வதற்குச் சுவாமிகள் ஒழுங்கு செய்தார்கள்.

நூலகத்திற்குப் பொருத்தமான இடத்தை தெரிவுசெய்யும் பொருட்டு, அரசாங்க நகர் நிர்மாண நிபுணர் திரு. வீரசிங்கா என்பவரை அழைத்தனர். நகர் நிர்மாண நிபுணர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்து பல்வேறு இடங்களையும் நன்கு ஆராய்ந்து முனியப்பர் கோயிலுக்குக் கிழக்கில் இருந்த முற்றவெளியையே உரிய இடம் என பரிந்துரைத்தார். இதனைக் கட்டடக்கலை நிபுணர் நரசிம்மனும் ஏற்றுக்கொண்டார்.

முற்றவெளியின் ஒரு பகுதியை நகரசபை இழந்தாலும் நூலகம் வளர்ந்தால் போதும் எனச் சபையினர் சம்மதித்தனர். இந்த இடத்துக்குத் தெருக்கள் வசதியாக இருந்தமையும் மேலதிக அகலிப்புக்குப் போதிய நிலம் வசதியாக இருந்தமையும், நூலகத்தை அவ்விடத்தில் நிறுவக் காரணமாகவிருந்தது.

நகரபிதா சாம் சபாபதி அவர்கள் உடனடியாகக் கட்டட வேலையை ஆரம்பித்தல் வேண்டும் எனக் கூறியதும், சுபவேளையொன்றில்; சைவாசார முறைப்படி அத்திவாரம் வெட்டிப் பத்திரிப்பு வரை கட்டியபின் அடிக்கல் நாட்டுவிழா 29.3.1954 ஆம் நாள் நடைபெற்றது. நூல்நிலையச் சங்கத் தலைவர் மாநகரசபை முதல்வர் சாம் சபாபதி அவர்கள், வணக்கத்துக்குரிய தந்தை லோங் அடிகளார் அவர்கள், மாட்சிமை தங்கிய பிரித்தானிய தானிகர் சேர் செசில் சையெஸ் அவர்கள், மாட்சிமை தங்கிய அமெரிக்கத் தூதுவர் ர். நு. பிலிப் குறோவ் அவர்கள், மாட்சிமை தங்கிய இந்தியத் தூதுவரின் முதற் செயலாளர் ஸ்ரீ சித்தார்த்த சாரி அவர்கள் ஆகிய ஐவரும் அடிக்கற்களைத் திரை நீக்கம் செய்து வைத்தார்கள்.

அடிக்கல் நாட்டு விழாவின்போது அமெரிக்க உதவியாக Asia Foundation நிதியத்தின் 22,000 டொலர் கிடைத்தது. அது அக்காலத்து இலங்கை நாணய மதிப்பில் ஒரு லட்சத்து நான்காயிரம் ரூபாவாகத் திரண்டது. இந்தியாவின் நன்கொடையாக சித்தார்த்த சாரி 10,000 ரூபா உதவினார். இவ்வேளையில் யாழ்ப்பாண நூலகம் மழவராயர் கட்டட மாடியிலேயே நல்ல முறையில் வளர்ந்து வந்தது. இலங்கையில் வெளிநாட்டுத் தூதுவர்கள் பலரின் காரியாலயங்களிலிருந்து அவர்களது பிரசுரங்கள் தொடர்ச்சியாக வந்து சேர்ந்தன.

யாழ்ப்பாணத்துப் பொதுசன நூல்நிலையக் கட்டடத்தை வடிவமைத்த கட்டடக்கலை நிபுணர் நரசிம்மன் அவர்கள் தமிழ்ப் பண்பாடு, இந்துப் பண்பாடு, நவீன பொறியியல் அமைப்பு முதலியவற்றை மனதிற் கொண்டு அதனை ஒரு அறிவாலயமாக வடிவமைத்தார். அன்று முதல் இன்றுவரை நூலகத்தினுள் பாத அணிகளுடன் எவரும் பிரவேசிப்பதில்லை. நரசிம்மன் நிர்மாணித்த கட்டடத்தைப் பொருளாதார வசதி கருதிப் பகுதி பகுதியாகவும் கட்டி நிறைவேற்றலாம் என மாநகரசபை முடிவுசெய்தது. அதன் வரைபடம் போதிய விளக்கம் தராவிட்டாலும் எனக் கருதிய அவர், அதன் மாதிரி அமைப்பை (Model) அழகுறச் செய்து 16.10.1953 இல் நகரசபையிடம் தந்திருந்தார்.

கட்டட வேலையை உடனடியாகத் தொடங்குவதானால் குறைந்தது ஐந்து லட்சம் ரூபாவாவது கையிருப்பில் வேண்டும் எனக் கருதிய நகரபிதா சாம் சபாபதி அவர்கள், லோங் சுவாமிகள் முதலான அனுபவசாலிகளின் ஆலோசனையின் பேரில் முன்னர் தீர்மானித்திருந்தபடி களியாட்டு விழாக்களை (காணிவல்) வைப்பதற்கு ஒழுங்குகள் செய்தார். நூலக வளர்ச்சிக்காக யாழ் விநோத காணிவல் விழாக்கள் நகரத்தில் நான்கு முறைகள் நடைபெற்றன. முதலில் 1952 ஆம் ஆண்டிலும், இரண்டாம் முறை 1954 ஆம் ஆண்டிலும், மூன்றாம் முறை 1959 ஆம்

ஆண்டிலும், பின்னர் நான்காவது தடவையாக 1963 ஆம் ஆண்டிலும் களியாட்ட விழாக்கள் நடைபெற்றன.

நகரபிதா சாம் சபாபதி அவர்களின் சிந்தையில் உதித்து நடைபெற்ற வேறொரு வருவாய் வழி அதிர்ஷ்டலாபச் சீட்டிழுப்பாகும். கவர்ச்சிகரமான பெரும் பரிசுகளாக மூன்று புதிய கார்கள் பரிசுப் பொருள்களாக அறிவிக்கப்பட்டன. வொக்ஸ்ஹோல் கார், பியட் கார், கெசெல் கார் என மூன்று பரிசுகளையும் பெரு வர்த்தகர்கள் மூவர் பரிசுப்பொருட்களாக வழங்கினார்கள்.

29.3.1954 அன்று அடிக்கல் நாட்டிய யாழ்ப்பாண முதல் மேயர் சாம். ஏ.சபாபதி அவர்களின் பதவிக்காலத்தில் நூலகக் கட்டடம் கட்டி முடிக்கப்பெற்றவில்லை. புத்தூர் மழவராயர் கட்டடத்திலேயே நூலகம் தொடர்ந்தும் இயங்கிவந்தது. இந்நிலையில்; 17.10.1958 தொடக்கம் உத்தேச நூலகம் 'யாழ்ப்பாண பொதுசன நூல்நிலையம்' எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்றது.

காலத்துக்குக் காலம் பதவிக்கு வந்த நகர பிதாக்களுள் திரு. அல்பிரட் தங்கராசா துரையப்பா அவர்களும் ஒருவர். அவர் யாழ்ப்பாண மாநகரை அழகுபடுத்தவும், விளையாட்டரங்கை விசாலித்துப் பெரிதாக்கவும், நூலகத்தைக் கட்டியெழுப்பவும், போக்குவரத்துப் பாதைகளை இருவழிச் சாலையாக்கவும், நவீன சந்தை அமைக்கவும் பல திட்டங்களை வகுத்தார்.

மத்திய இலவச வாசிகசாலையும் நூல்நிலையமும், யாழ்ப்பாண பொதுசன நூல்நிலையம் எனப் பெயர் மாற்றத்துக்குள்ளான காலத்திலே அல்பிரெட் துரையப்பா அவர்கள் நகரபிதா என்ற முறையில் நூலக காரிய நிர்வாகக் குழுவின் தலைவராகவும் இருந்தார். நூலகக் கட்டட வளர்ச்சிக்கான முயற்சியில் தம் முன்னோர் காட்டிய வழியைப் பின்பற்றி 1959 ஆம்

ஆண்டில் மூன்றாவது யாழ் விநோத காணிவல் விழாவை இவரே ஒழுங்கு செய்திருந்தார். அதை அம்பலாங்கொட பொலஸ் சில்வா என்பவர் ஒப்பந்தஞ் செய்து நடத்தினார். அது மாநகரசபை நடத்திய மூன்றாவது பெரு விழாவாகும். காணிவல் விழா முடிந்ததும், நூலக கட்டட வேலையை வேகமாக நடத்தி நில மண்டபத்தின் ஒரு பகுதியை ஓரளவுக்குக் கட்டி நிறைவேற்றினார்.

பழைய நூலக கட்டிடத்தில் ஏற்பட்ட இடநெருக்கடி காரணமாக, தரைத்தளத்தில் முன்பகுதி பூர்த்தியாக்கப்பட்டு, உடனடியாகப் புதிய கட்டத்திற் குடி புகுவதற்கான ஒழுங்குகளை வெகுவிரைவில் நிறைவேற்றியதும் 11.10.1959 இல் திறப்பு விழா நடைபெற்றது. பூரணத்துவமடையாத புதிய கட்டிடத்திற் குடிபுகுந்த காலத்தில் நூலகத்தில் ஏறக்குறைய 16,000 நூல்கள் இருந்தன. தமிழ்ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழிகளிலும் வெளிவந்த சஞ்சிகைகள், பலவாக இருந்தன. அக்காலத்தில் ஆசிய, ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நாடுகளில் வெளிவந்த வாராந்த, மாதாந்த, முத்திங்கள் சஞ்சிகைகள் ஏறக்குறைய 150 தலைப்புகளில் வந்து பெருவிருந்தளித்தன.

நூலகத்தில் பழைய நூல்கள் பல கிடைக்கப்பெற்றிருந்தன. ஒல்லாந்தர் காலத்து இலங்கை வரலாறு 1672 ஆம் ஆண்டளவில் பதிப்பிக்கப்பெற்ற பிலிப்புஸ் போல்டியஸ் என்பவரால் எழுதிப் பதிப்பிக்கப் பெற்றது. அவருக்கு முன் 1660 ஆம் ஆண்டளவில் கண்டி மன்னரால் சிறை வைக்கப்பட்ட ரோபட்

நொக்ஸ் எழுதிய இலங்கை வரலாறும் அரிய நூலாகும். இவை முதற்பதிப்பு என்ற பெருமையையும் பெற்றிருந்தன. பொதுசன நூலகத்துக்குப் பெருமதிப்புக் கொடுத்த மிகப்பழைய நூலொன்று கத்தோலிக்கப் பெரியவர்களைப் பற்றிய வரலாறாகும். இது தமிழில் எழுதப் பெற்றது. நூலின் முகப்புத் தலையங்கம் ஸ்பானிய மொழியில் எழுதப்பெற்றது. 1586 ஆம் ஆண்டில் வெளியான பழைமை வாய்ந்த நூல் இது. இத்தகைய 600 நூல்கள் வரை நூலகத்தில் இரவல் வழங்கப்படாமல் பாதுகாக்கப்பட்டுவந்தன. இவற்றுள் தொல்காப்பியத்துக்குரிய உரைகள், பெரிய புராணத்துக்கு ஆறுமுகத் தம்பிரானின் உரை, சேர். அருணாசலம் தயாரித்த அறிக்கைகள், அவர் பேசிய பேச்சுகள், மொழி பெயர்ப்புகள் யாவும் வரிசையாக இருந்தன.

சேர். இராமநாதன் செய்த பகவத்கீதை விளக்கம், சித்தாந்தமயமான உரை நுட்பம், செந்தமிழ் இலக்கணம், லேடி இராமநாதன் எழுதிய இராமாயண மொழிபெயர்ப்புகள், மகாகவி பாரதியாரின் நண்பர் நெல்லையப்பரின் நூல்கள், சஞ்சிகைகள், கடலங்குடி நடேச சாத்தியாரின் ஜோதிட நூல்கள் என்பனவும் அடங்கியிருந்தன. இவை அனைத்தும் 1981 ஜூன் 1ம் திகதி தீக்கிரையாகிப் போயின. இங்கிருந்த அரிய நூல்கள் பற்றியும் அவற்றை அன்பளிப்புச் செய்தவர்கள் பற்றியும் விரிவான பதிவினை அமரர் கா.சி.குலரத்தினம் அவர்களின் 'யாழ்ப்பாண நூல்நிலையம்: ஓர் ஆவணம்' என்ற நூலில் காணலாம். (தொடரும்.)

இலங்கையில், குடியேற்றவாத காலத்திலிருந்துதான் நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக ஒல்லாந்தர் காலத்தைச் சேர்ந்தவை இலகுவாகக் கிடைக்கின்றன. எழுத்துமூல ஆவணங்கள், பூழங்கு பொருட்கள், ஓவியங்கள், தொல்லியற் கண்டுபிடிப்புகள் ஆகியவற்றையும் இவற்றைப்போன்ற இன்னோரன்ன பழைய நிலப்படங்கள், வரைபடங்கள் வரலாற்றுத் தகவல்கள் என்பனவும் இங்கு பொதிந்துள்ளன. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் இவற்றுள் அடங்கும். எனினும், யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இவற்றைப் பயன்படுத்துவது குறைவாகவே உள்ளது. வரலாற்றுத் தகவல்களை வழங்குவதில் குடியேற்றவாதக் கால நிலப்படங்களினதும் வரைபடங்களினதும் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைப்பதாகவும், யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களை நிலப்படங்கள் வரைபடங்களிலிருந்து விளக்குவதாகவும், நிலப்படங்களினதும் வரைபடங்களினதும் தகவல் உள்ளடக்கங்கள் குறித்து ஆராய்வதாகவும் 'யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் குடியேற்றவாதக் காலத்து வரலாற்றுத் தகவல் மூலங்களாக நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும்' என்ற இத்தொடர் அமையவுள்ளது.

● இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்

மயூரநாதன் இரத்தினவேலுப்பிள்ளை அவர்கள் மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உருவாக்கச் செய்யப்பட்ட துறையில் விஞ்ஞான இளநிலைப் பட்டத்தையும் (B.Sc. (BE)) பின்னர் அதே பல்கலைக்கழகத்தில் கட்டிடக்கலையில் விஞ்ஞான முதுநிலைப் பட்டத்தையும் (M. SC. (Arch)) பெற்றார். அத்துடன் இலங்கைக் கட்டிடக்கலைஞர் சங்கம் (AIA (SL)), பிரித்தானியக் கட்டிடக் கலைஞர்களின் அரச சங்கம் (RIBA) ஆகியவற்றில் பட்டயம் பெற்ற உறுப்பினராவார்.

தமிழ் விக்சிப்பீடியா தொடங்கிய காலத்திலிருந்து அதன் முதற் பயனராகப் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றார். தமிழ் விக்சிப்பீடியாவில் 4500இற்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளைத் தொடங்கியுள்ளதடன், மேலும் பல ஆயிரம் கட்டுரைகளின் விரிவாக்கத்திலும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார்.

தமிழ் விக்சிப்பீடியாவில் இவரது பங்களிப்புக்காக கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் 2015 ஆம் ஆண்டின் வாழ்நாள் சாதனையாளருக்கான இயல்விருது பெற்றுக்கொண்டார். தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் ஆனந்தவிகடன் இதழ் வழங்கும் நம்பிக்கை விருதுகளில் 2016 ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த 10 மனிதர்களுள் ஒருவராக தெரிவு செய்யப்பட்டு விருதை பெற்றுள்ளார்.

17 ஆம் நூற்றாண்டின் நிலப்படங்களில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடும் அதை அண்டிய தலைநிலப் பகுதிகளும்

17

ஆம் நூற்றாண்டின் இலங்கைப்படங்களில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டை

அண்டிய தீவுகள் குறித்த தகவல்களை ஏற்கெனவே பார்த்தோம். அப்படங்களில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு தொடர்பிலும் அதை அண்டித் தலைநிலத்தில் உள்ள பகுதிகள் தொடர்பிலும் காணப்படும் தகவல்களைத் தொடர்ந்து பார்க்கலாம். அந்நூற்றாண்டில் 1558 வரையான காலப் பகுதியைச் சேர்ந்த இலங்கை நிலப்படங்கள் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டைத் தெளிவாகக் காட்டவில்லை என்றும், அப்பகுதி தொடர்பில் குறிப்பிடத்தக்க தகவல்கள் எதுவும் அப்படங்களில் இல்லை என்றும் ஏற்கெனவே அறிந்துகொண்டோம்.

ஒல்லாந்தர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிய 1658 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் 1700

வரையான காலப்பகுதியைச் சேர்ந்தவையாக இன்று கிடைக்கக்கூடிய

நிலப்படங்களுள் 1670 ஆம் ஆண்டில் யொகான்னஸ் விங்பூன்ஸ் என்பவரால் வரையப்பட்ட இலங்கையின் நிலப்படம் காலத்தால் முந்தியது. எனினும், இது ஒரு மூலப்படம் அல்ல. 1658-1659 காலப்பகுதியில் பத்தேவியாவில்

கடவை, சுண்டிக்குளம், செம்மலை, ஆண்டிக்குடா, கொக்கிளாய் ஆகிய 18 உள்ளிட்ட 27 இடப்பெயர்களை நிலப்படத்தின் இப்பகுதியில் காணமுடிகின்றது. மேற்படி கிழக்குக் கரையோர ஊர்களைத் தவிரக் குடாநாட்டின் உட்பகுதியிலுள்ள ஊர்கள் எவற்றையும் நிலப்படம் காட்டவில்லை. ஆனாலும், யாழ்ப்பாண நகரப் பகுதியில் ஒல்லாந்தக் கொடியுடன் கூடிய கோட்டை அடையாளம் வரையப்பட்டுள்ளது.

குடாநாட்டுக்குத் தெற்கே தலைநிலத்தில் பூநகரியைச் சூழவுள்ள பகுதியை நிலப்படம் எல்லை குறித்துக் காட்டுகிறது. இது வெளிப்பற்றுப் பிரிவை உள்ளடக்குகிறது. இதற்குள் பூநகரி, பல்லவராயன்கட்டு ஆகிய ஊர்களை நிலப்படம் காட்டுகிறது. இப்பகுதிக்குத் தெற்கே பரந்த பகுதி “பெரிய வன்னி நிலப்பரப்பு” எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இது இன்றைய வன்னிப் பகுதிகளான முல்லைத்தீவு, மன்னார், வவுனியா மாவட்டங்களுடன், வடமேல் மாகாணம், வடமத்திய மாகாணம் ஆகியவற்றின் சில பகுதிகளையும் உள்ளடக்குவதைக் காணமுடிகிறது. இலங்கையின் பழைய தலைநகரமான அநுராதபுரமும் இதற்குள் அடங்குகிறது. இப்பகுதியின் துணைப் பிரிவுகளின் பெயர்களும் நிலப்படத்தில் உள்ளன. எனினும், அப்பிரிவுகளின் எல்லைகளைப் படம் காட்டவில்லை.

வன்னியில் செட்டிகுளம்பற்று, பனங்காமப்பற்று, கருநாவற்பற்று, மேற்பற்று, முள்ளியவளைப்பற்று, கரிக்கட்டுமுலைப்பற்று, தென்னைமரவடிப்பற்று ஆகிய பிரிவுகள் இருந்ததைப் பிற

ஆவணங்களில் இருந்து அறியமுடிகின்றது.³ ரோகவீனின் நிலப்படம் தமிழ்ப் பகுதிக்குள் முசலிப்பற்று, செட்டிகுளம்பற்று, உரகரைப்பற்று (Ouregarepatte), கருநாவற்பற்று, மேல்பற்று, முள்ளியவளைப்பற்று, கரிக்கட்டுமுலைப்பற்று, தென்னைமரவடி ஆகிய பிரிவுப் பெயர்களைத் தருகிறது. கேரோஸ் பாதிரியாரின் நூலில் உருகரைப்பற்று என்னும் பிரிவு பனங்காமப்பற்றுக்குள் அடங்கியுள்ளது என்ற குறிப்பு உள்ளது. எனவே, நிலப்படத்தில் பனங்காமப்பற்றையே உரகரைப்பற்று எனக் குறிப்பிட்டிருப்பதாகக் கொள்ளமுடியும்.

இதே காலப்பகுதியில் ஜெராட் ஃபொன் கியூலென் (1670), நிக்கொலஸ் விஸ்சர் (1680), தொபியாஸ் கொன்ராட் லொட்டே ஆகியோர் வரைந்த இலங்கைப் படங்களும், போல்டேயஸ் பாதிரியாரின் நூலில் காணப்படும் இலங்கைப் படமும் அடிப்படையான வடிவத்தையும் சில விவரங்களையும் பொறுத்த அளவில் ஒரே

படம்-2: போல்டேயஸ் பாதிரியாரின் நூலிலுள்ள யாழ்ப்பாணத்தையும் அயல் பகுதிகளையும் காட்டும் நிலப்படம்.

Image source - Wikimedia Commons

மாதிரியானவை.
 இவையனைத்தும் ஒரே
 மூலப் படத்தை
 அடிப்படையாகக்
 கொண்டு வெவ்வேறு
 தேவைகளுக்காக
 வரையப்பட்டிருக்கலாம்.
 சில விவரங்களில் இவை
 ஒன்றுக்கொன்று
 வேறுபட்டுக்
 காணப்படுகின்றன.
 குறிப்பாகச் சில படங்கள்
 கோட்டே இராச்சியப்
 பகுதியின் உட்புறங்கள்
 தொடர்பான விவரங்களைத்
 தருகின்றன. இலங்கையின்
 வட பகுதியைப்
 பொறுத்தவரை
 இவ்வேறுபாடுகள்
 குறிப்பிடத் தக்கனவாக
 இல்லை.

படம்-3: ஜான் கிறிஸ்டியானெஸ் தூர்ச் என்பவர் வரைந்த, 1690-1700 காலப்பகுதியைச் சேர்ந்த நிலப்படம் ஒன்றிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட இலங்கையின் வடபகுதி.

Image source - Nationaal Archief, Nederland

நிக்கொலஸ் விஸ்ச்சரின் நிலப்படத்தில் இலங்கையின் தென்மேற்கு, தென்கிழக்குப் பகுதிகளில் கூடுதலான விவரங்களைக் காண முடிவதுடன், இலங்கையின் நிர்வாகப் பிரிவுகளும் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட ஜொகான் ரோகவீனின் நிலப்படத்தில் உள்ளதுபோலன்றி, விஸ்ச்சரின் நிலப்படம் வன்னியின் தமிழ்ப் பகுதியைத் தெளிவாகப் பிரித்துக் காட்டுகிறது. இது தவிர யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும் வன்னியிலும் புதிய விவரங்கள் எதையும் நிலப்படம் தரவில்லை. கியூலெனின் நிலப்படத்தில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு, வன்னிக் கரையோரங்கள் உள்ளிட்ட இலங்கையின் கரையை அண்டிய பகுதிகளில் கடலின் ஆழம் தரப்பட்டுள்ளது.

போல்டேயஸ் பாதிரியாரின் நூலில் காணப்படும் இலங்கைப் படம், முன்னர் விவரிக்கப்பட்ட நிலப்படங்களில் உள்ள கரையோர ஊர்களுடன் யாழ்ப்பாணக்

குடாநாட்டின் உட்பகுதியில் உள்ள ஊர்களையும் பெயர் குறித்துக் காட்டுகிறது. (படம்-1) வட்டுக்கோட்டை, மானிப்பாய், தெல்லிப்பழை, மயிலிட்டி, யாழ்ப்பாணப்பட்டினம், பள்ளிவிலி, கொழும்புத்துறை, நாவற்குழி, சாவகச்சேரி, கட்டைவேலி என்பன மேற்படி ஊர்கள். மேற்குறிப்பிட்ட ஊர்களைக் குறித்துக்காட்டும் மிகப் பழைய நிலப்படம் இதுவாக இருக்கக்கூடும். இப்படத்தில் கோட்டைக்கு மேற்கே காட்டியுள்ள பள்ளிவிலி (Palwalys) என்னும் பெயர் இன்று எந்த ஊரையும் குறிப்பதில்லை. முன்னரும் இப்பெயரால் குறிப்பிடப்பட்ட ஊர் எதுவும் இருந்ததற்கான சான்றுகள் இல்லை. ஆனால், இப்பகுதியில், குறிப்பாகக் கொட்டடியில், பள்ளிவிலி தோட்டம் என்று அழைக்கப்படும் காணிகள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இவ்விடத்தில் பள்ளிவிலி என்னும் பெயரில் பெரிய தோட்டம் ஒன்று இருந்ததாகத் தெரிகின்றது. அது பிற்காலத்தில் வீடுகள் கட்டுவதற்காகப் பல

காணித்துண்டுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. இக்காணிகளே இன்றும் மேற்படி தோட்டத்தின் பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றன. முக்கியமான ஊர்களுக்கு நிகராக, அதுவும் நல்லூர், வண்ணார்பண்ணை போன்ற முக்கியமான ஊர்கள் காட்டப்படாத நிலையில், ஒரு தோட்டத்துக்கு வழங்கிய பெயர் நிலப்படத்தில் முக்கியத்துவம் கொடுத்துக் காட்டப்பட்டிருப்பதற்கான காரணம் தெரியவில்லை.

கொழும்புத்துறை யாழ்ப்பாண இராச்சியக் காலத்திலேயே ஒரு முக்கிய துறையாக இருந்துள்ளது. போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின்மீது முதன் முதலாக 1560 ஆம் ஆண்டில் படையெடுத்தபோது அவர்கள் கொழும்புத்துறையிலேயே இறங்கினர். கேரோஸ் பாதிரியார், டிரினிடாட் பாதிரியார் முதலிய போர்த்துக்கேய வரலாற்றாளர்களின் நூல்களில் இது பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. ஆனால், அவர்கள் கொழும்புத்துறை என்ற பெயரைப் பயன்படுத்தவில்லை. போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றி ஆண்ட காலத்துக்குரிய ஆவணம் ஒன்றில் இப்பெயர் கொழும்பொகம் (Columbogama) என உள்ளது.⁴ இன்று கிடைப்பவற்றுள் கொழும்புத்துறை என இவ்வூரின் பெயரைக் குறிக்கும் மிகப் பழைய நிலப்படம் போல்டேயஸ் பாதிரியார் பயன்படுத்திய நிலப்படமாக இருக்கக்கூடும்.

போல்டேயஸ் பாதிரியார் 1658 - 1665 காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்தவர். அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணக் கட்டளையகத்தின் தேவாலயங்களுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தவர். இவர் தனது நூலில் மேற்படி தேவாலயங்களைப் பற்றித் தனித்தனியாக விவரங்களைத் தந்துள்ளார். ஆனாலும், இந்நூலிலுள்ள இலங்கைப்படத்தில் மேற்குறித்த தேவாலயங்கள் இருந்த எல்லா ஊர்களையும் குறித்துக் காட்டவில்லை. இதே நூலில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டையும் அயற்பகுதிகளையும் காட்டும் நிலப்படம்

ஒன்றும் உள்ளது. (படம்2) உண்மையில் இது முன்னர் குறிப்பிட்ட இலங்கைப் படத்திலிருந்து பெருப்பிக்கப்பட்ட வடபகுதியைக் காட்டுகின்ற போதிலும், இதில் ஒல்லாந்தருடைய கிறித்தவத் தேவாலயங்கள் இருந்த எல்லா ஊர்களும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

போல்டேயஸ் பாதிரியார் தந்துள்ள இலங்கைப்படத்தில் வன்னிப் பகுதியின் தெற்கு எல்லை மேற்குக் கரையில் கற்பிட்டிக்கு அண்மையிலிருந்து கிழக்கே திருகோணமலை வரை ஒரு நேர்கோடாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இது துல்லியமான எல்லை அல்ல. ஒல்லாந்த ஆளுனர் ரைக்கிலோவ் வான் கூன்ஸ், யாழ்ப்பாணக் கட்டளைத் தளபதிக்கு எழுதிய வழிகாட்டற் குறிப்பில் வன்னிப் பகுதி, மேற்கில் கற்பிட்டி, மாதோட்டம், மன்னார் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிக் கிழக்கே திருகோணமலை வரை பரந்திருந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁵ இது மேற்படி நிலப்படத்திற் காட்டிய எல்லையுடன் பொருந்துகிறது. போர்த்துக்கேய வரலாற்றாளரான கேரோஸ் பாதிரியாரும் வன்னியைப் பற்றி விளக்கும்போது, அது திருகோணமலை வரை பரந்திருந்ததாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. நிலப்படத்தின்படி வன்னி ஒரு பெரிய நிலப்பகுதி என கேரோஸ் பாதிரியார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁶ இவர் குறிப்பிட்டுள்ள நிலப்படம் எதுவெனத் தெரியவில்லை. இது இப்போது கிடைக்காத ஒரு நிலப்படமாக இருக்கக்கூடும்.

17 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியை, குறிப்பாக 1700 க்குச் சற்று முற்பட்ட காலத்தில் வரையப்பட்ட இலங்கையின் நிலப்படங்களில் யாழ்ப்பாணம் உள்ளிட்ட இலங்கையின் வட பகுதியைப் பற்றி மேலும் சில புதிய தகவல்களைக் காணமுடிகின்றது. இலங்கைத் தீவையும் தென்னிந்தியாவின் சில பகுதிகளையும் காட்டும் நிலப்படம் ஒன்று நெதர்லாந்தின் தேசிய ஆவணக் காப்பகத்தில் உள்ளது. (படம்-3) இது 1690-1700 காலப்பகுதியில் ஜான் கிறிஸ்டியானெஸ் தூர்சீ

என்பவரால் வரையப்பட்டது. இதில் தரப்பட்டுள்ள விவரங்களைக் கருத்திற் கொள்ளும்போது, இதற்கு முந்திய நிலப்படங்களை விட இது பெருமளவு முன்னேற்றமடைந்த நிலப்படமாகக் கருதப்படுகிறது. இலங்கையில் ஒல்லாந்தரின் ஆட்சியின் கீழிருந்த பகுதி முழுவதிலும் வீதிகளையும் அவ்வீதிகளை அண்டிக் காணப்படும் முக்கிய இடங்களையும் குறிக்கும் மிக முந்திய நிலப்படங்களுள் இது ஒன்று. குறிப்பாக வன்னிப் பகுதியில் வீதிகளும் வழியில்

இருக்கக்கூடிய முக்கியமான இடங்களும் செறிவாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு வன்னியில் உட்புறப் பகுதிகளில் நில அளவைத் தகவல்களைச் சேகரித்து நிலப்படங்களைத் தயாரித்ததானது, ஒல்லாந்தர் வன்னியில் தமது அதிகாரத்தை வலுப்படுத்தியதைக் காட்டுகிறது எனலாம்.

இலங்கையின் வடபகுதியைப் பொறுத்தவரை யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் முக்கியமான மூன்று வீதிகளை நிலப்படம் காட்டுகிறது. இவை, யாழ்ப்பாணம் - காங்கேசந்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் - பருத்தித்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தென்மராட்சி, பச்சிலைப்பள்ளியூடாக வன்னிக்குச் செல்லும் வீதி என்பன. வீதிகள் காட்டப்பட்டிருப்பதால் குடாநாட்டில் உள்ள பல்வேறு ஊர்களுக்கு இடையிலான போக்குவரத்துத் தொடர்புகள் பற்றியும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. காங்கேசந்துறை வீதியில் யாழ்ப்பாணம், நந்தாவில், உடுவில், தெல்லிப்பழை,

படம்-4: யாழ்ப்பாணக் குடாநாடும் அயற்பகுதிகளும். 1690-1700 காலப்பகுதியைச் சேர்ந்த இலங்கையின் நிலப்படம் ஒன்றிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டது.

Image source - Nationaal Archief, Nederland

காங்கேசந்துறை ஆகிய ஊர்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. தற்காலத்தில் முக்கியத்துவம் பெறும் கொக்குவில் என்னும் ஊர்ப்பெயருக்குப் பதிலாக அப்பகுதியில் உள்ள ஒரு குறிச்சிப் பெயராக நந்தாவில் என்னும் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பருத்தித்துறை வீதியில் யாழ்ப்பாணம், நல்லூர், கோப்பாய், அச்சவேலி ஆகிய ஊர்களைக் குறித்துள்ளனர். இவ்வீதியில் வடமராட்சிப் பிரிவுக்குள் உள்ள எந்த ஊரும் குறிக்கப்படவில்லை. வன்னிக்குச் செல்லும் வீதி நாவற்குழி, புலோப்பழை, பைல் கடவை, மான்பிராய், சுண்டிக்குளம் ஆகிய இடங்களுடாகச் செல்கிறது.

அக்காலத்தில் ஆனையிறவினூடாக வன்னிக்குச் செல்லப் பாதை இல்லை. பைல் கடவை என்பது குடாநாட்டுக்கும் வன்னிக்கும் இடையிலான போக்குவரத்தைக் கண்காணிப்பதற்கும் வரி அறவிடுவதற்கும் நிறுவப்பட்ட சோதனைச் சாவடிகளுள் ஒன்று. வன்னிப் பகுதிக்குள் பூநகரியில் இருந்து மேற்குக்

கரையோரமாக ஒரு வீதி வடபகுதியைத் தென்னிலங்கையின் மேற்கு, தெற்குப் பகுதிகளுடன் இணைப்பதைக் காண்கிறோம். இவ்வீதி ஒல்லாந்தர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்குச் செல்வதற்கான முக்கிய வீதியாக இருந்தது. ஆணையிறவுக்கு எதிர்ப் புறம் இருந்து வன்னியின் நடுப் பகுதியை ஊடறுத்து இன்னொரு வீதி இலங்கையின் மத்திய பகுதியை நோக்கிச் செல்கிறது. இவ்வீதியின் ஒரு இடத்திலிருந்து ஒரு வீதி கிழக்கு நோக்கி முல்லைத்தீவுப் பகுதிக்குச் செல்கிறது. மேற்படி வீதிகளை அண்டியிருந்த பெருமளவு ஊர்களின் பெயர்கள் இந்நிலப்படத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஏறத்தாழ இதே போன்ற தகவல்களைத் தருகின்ற இன்னொரு இலங்கைப்படமும் நெதர்லாந்தின் தேசிய ஆவணக் காப்பகத்தில் உள்ளது. (படம்4) “இலங்கை” (Ceylon) என்று தலைப்பிடப்பட்ட இந்நிலப்படத்தை வரைந்தவரின் பெயர் தெரியவில்லை. இது 1690-1700 காலப்பகுதியைச் சேர்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. இதில் இலங்கையின் புற வடிவம் தூர்சியின் நிலப்படத்தில் இருப்பதைக் காட்டிலும் வேறுபட்டிருந்தாலும், அந்நிலப்படத்தில் உள்ளது போலவே வன்னிப்பகுதியில் முக்கியமான வீதிகளும் ஊர்களும் இதிலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில், காங்கேசந்துறையில் ஒரு பெரிய கோட்டையையும், யாழ்ப்பாணத்தில் சிறிய கோட்டையையும் நிலப்படம் காட்டுகிறது. இது வேறெந்த நிலப்படத்திலும் இல்லாத அம்சமாகும். ஒல்லாந்தர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த போர்த்துக்கேயரின் தலைமையிடத்தை வேறிடத்துக்கு நகர்த்துவதற்கும் முதலில் திட்டமிட்டிருந்தனர். இதற்கமையக் காங்கேசந்துறை தலைமையிடமாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டிருக்கலாம் என்றும், கோட்டை ஒன்றைக் கட்டுவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட தொடக்கக்

கட்டுமானங்களின் எச்சங்கள் அங்கே உள்ளதாகவும் ஆர். எல். புரோகியர் முதலிய சில ஆய்வாளர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர்.⁷ இந்நிலப்படத்தில் காங்கேசந்துறையில் பெரிய கோட்டையைக் காட்டியிருப்பது காங்கேசந்துறை புதிய தலைமையிடமாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டதன் வெளிப்பாடா என்பது தெரியவில்லை. ஆனால், இந்த நிலப்படம் வரையப்பட்ட காலத்தில் யாழ்ப்பாணமே தலைமையிடமாகத் தொடர்வதற்கு முடிவு செய்யப்பட்டுப் புதிய கோட்டையின் உட்புறக் கட்டுமானங்களும் நிறைவுபெற்றுவிட்டன. ஒருவேளை, தலைமையிடத்தைக் காங்கேசந்துறைக்கு நகர்த்தும் முடிவு எடுக்கப்பட்ட காலத்து மூலப் படமொன்றைத் தழுவி இந்த நிலப்படம் வரையப்பட்டிருக்கும் சாத்தியம் உண்டு. எனினும், ஆழமான ஆய்வுகள் இல்லாமல் சரியான முடிவுக்கு வரமுடியாது.

குறிப்புகள்

1. Rob van Diessen and Bert Nelemans, *Comprehensive Atlas of the Dutch United East India Company - IV Ceylon (Voorburg: Asia Maior/ Atlas Maior, 2010), 34.*
2. Rob van Diessen and Bert Nelemans, *Comprehensive Atlas, 3435.*
3. P. E. Pieris, *The Kingdom of Jafanapatam 1645*, (New Delhi: Asian Educational Services, 1995), 48.
4. சி. பத்மநாதன், வன்னியர், (பேராதனை: 1970), 54.
5. 5. *Instructions from the GovernorGeneral and Council of India to the Governor of Ceylon 1656-1665*, trans. Sophia Pieters (Colombo: Ceylon Government Printer, 1908), 85.
6. Fernao De Queyroz, *The Temporal and Spiritual Conquest of Ceylon vol I*, trans. S. G. Perera (New Delhi: Asian Educational Services, 1992), 51.R. L. Brohier, “Ceylon in Maps,” *The Journal of the Dutch Burgers Union*, vol XXXII, no. 2 (October 1942): 80

(தொடரும்.)

‘இலங்கையில் பௌத்தம்’ என்னும் இந்தத்தொடர் பௌத்தம் பற்றி மானிடவியலாளர்களாலும் சமூகவியலாளர்களாலும், அரசியல் விஞ்ஞானிகளாலும் எழுதப்பட்ட ஆய்வுகள் பற்றி அறிமுகம் செய்வதாக அமைகின்றது. குறிப்பாக 19 ஆம், 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையின் பௌத்த சமய சீர்திருத்தவாதம், சமூகம், பண்பாடு, அரசியல், இன உறவுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களில் அரசியல் பௌத்தத்தின் வகிபாகம் என்பன பற்றி ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்கள் விரிவாக இந்தத் தொடரில் நோக்கப்படும். கணநாத் ஓபயசேகர, ஸ்டான்லி ஜே. தம்பையா, எச். எல். செனவிரத்தின, கித்சிறிமலல் கொட, சரத் அமுனுகம, ஐயதேவ உயன்கொட, குமாரி ஐயவர்த்தன, லெஸ்லி குணவர்த்தன ஆகிய இலங்கையின் சமூக விஞ்ஞானிகளின் நூல்களும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும், ஹவ்வார்ட் றிஜின்ஸ், உர்மிலா படனிஸ், ரிச்சார்ட் கொம்பிரிட்ஜ், யொனாதன் ஸ்பென்சர் முதலிய இலங்கையரல்லாத ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுகள் சிலவும் இந்தக் கட்டுரைத்தொடரில் விமர்சன நோக்கில் வாசகர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.

● கந்தையா சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த ‘இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்’ என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

‘நவீன அரசியல் சிந்தனை’, ‘கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்’, ‘இலங்கையின் இனவரையிலும் மானிடவியலும்’ ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

சமூகவியலாளர் கணநாத் ஓபயசேகரவின் ‘புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தம்’

எனும் கருத்தாக்கம்

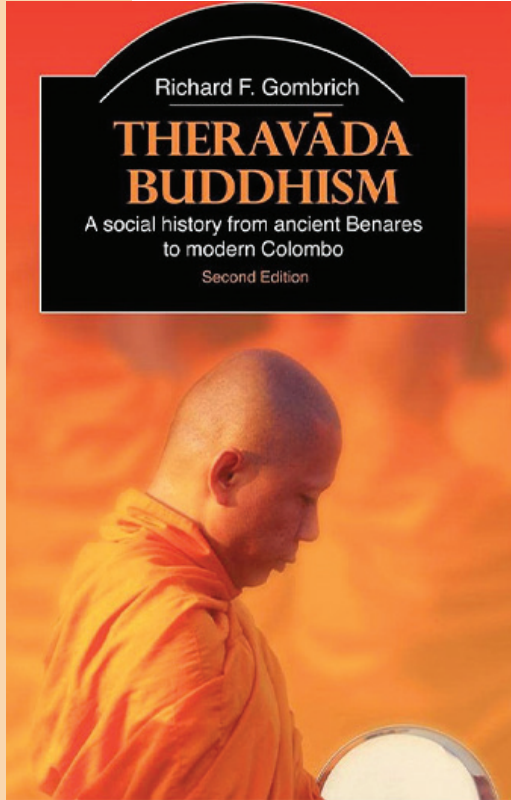

Image source - history-maps.com

கணநாத் ஓபயசேகர அவர்கள் கொம்பிரிட்ஜ் என்ற அறிஞருடன் இணைந்து ‘Buddhism Transformed: Religious change in Ceylon’ என்ற நூலை 1988 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். இந் நூல் பௌத்த சமயத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களினால் இலங்கையின் மரபுவழிப் பௌத்தம் (Traditional Buddhism) நவீனத்துவக் கூறுகளை உள்வாங்கியதை விபரிக்கிறது. நவீனத்துவம் பௌத்த சமயத்தில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களை ‘புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தம்’ (Protestant Buddhism) என இந்நூல் வருணிக்கிறது. கணநாத் இது குறித்து பல கட்டுரைகளையும் எழுதினார். ‘புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தம்’ பற்றிய அவரின் கருத்துகளைத் தொகுத்துக் கூறுவதாக இக் கட்டுரை அமைகிறது.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட மாற்றம்

19 ஆம் நூற்றாண்டு இலங்கையின் பௌத்த சமய வரலாற்றில் ஒரு திருப்பு முனையான காலம் என்று கூறலாம். அந்நூற்றாண்டின் முடிவில் சிங்கள மக்களின்

ஒரு சிறு பிரிவினர் மத்தியில் புதிய இயல்புகளைக் கொண்ட பௌத்தம் ஒன்று உருவாகியிருந்தது. மரபுவழிப் பௌத்தத்தில் இருந்து வேறுபட்ட இப்பௌத்தம், நகரம்சார் மத்தியதர வர்க்கத்தின் மதமாகக் கொடும்பு நகரை மையமாகக் கொண்டு உருவானது. அக்காலத்தில் பௌத்தர்களோடு கிறிஸ்தவ மிசனரிகள் கடுமையான போட்டியில் ஈடுபட்டிருந்தனர். பௌத்தர்களிடையே உருவாகிய இப்பௌத்தத்தின் இயல்புகளை அக்காலத்தில் 'அங்ளிக்கன்' திருச்சபையின் பிஷ்ப்பாக இருந்தவர் 1892 ஆம் ஆண்டில், இதை அடையாளம் கண்டு "இன்று இலங்கையில் இரண்டு பௌத்தங்கள் உள்ளன" என்று குறிப்பிட்டார். ஐரோப்பிய பண்பாட்டின் தாக்கத்திற்கு உட்படாத கிராமிய மக்களின் பௌத்தம், நகரம் சார் மத்திய வகுப்பின் பௌத்தம் என இரு பௌத்த சமயங்கள் உள்ளன என்பதே அவரது மேற்கூறிய கூற்றின் உட்பொருளாகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் பௌத்தம் பற்றிய முக்கியமான ஆய்வுகளை வெளியிட்ட பெர்செட் (Berchert) கித்திரி மலல்கொட, கணநாத் ஓபயசேகர, கொம்பிரிட்ஜ், எச்.எல். செனவிரத்தன ஆகிய ஆய்வாளர்கள் பௌத்த சமயத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும், இம்மாற்றங்களின் பயனாக மரபுவழிப் பௌத்தத்தில் இருந்து வேறுபட்ட இயல்புகளையுடைய புதிய பௌத்தம் நகரம் சார்ந்த மத்தியதர வகுப்பினரிடம் தோன்றியிருப்பதனையும் தம் ஆய்வு நூல்கள், கட்டுரைகள் மூலம் வெளிப்படுத்தினார்கள். இப்பௌத்தம் ஆய்வாளர்களால் 'புதிய பௌத்தம்' (New Buddhism), பௌத்த நவீனத்துவம் (Buddhist Modernism) புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தம்' (Protestant Buddhism) எனப் பலவாறாக அழைக்கப்பட்டது. சில ஆய்வாளர்கள் இதனை அரசியல் பௌத்தம் (Political Buddhism) என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். புதியது, நவீனமானது, சீர்திருத்த எதிர்ப்பு தன்மையுடையது (Protestant) 'அரசியல் சார்ந்தது' ஆகிய அடைமொழிகளை இணைத்து மேற்குறித்த ஆய்வாளர்கள் 19ஆம் நூற்றாண்டில் நடைபெற்ற புகழ் பெற்ற

பாணந்துறை விவாதம் (1873) என்ற நிகழ்வுக்குப் பிந்திய காலத்தின் சமய எழுச்சியையும், சமூக பண்பாட்டு மாற்றங்களையும் விபரித்தனர். இவ் ஆய்வுகளில் கொம்பிரிட்ஜ் மற்றும் கணநாத் ஓபயசேகர எழுதிய "Buddhism Transformed : Religious change in Ceylon" (1988) என்னும் நூல் பௌத்த சமயத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை 'புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தம்' (Protestant Buddhism) என்ற தொடரால் விபரித்தது. நவீன காலத்தில் இலங்கைப் பௌத்தத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை விபரிக்கும் இக் கருத்தாக்கத்தை விளக்குவதும், இக் கருத்தாக்கத்தின் துணையுடன் 19ஆம் 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட சமய மாற்றங்களின் பின்னணியை விளக்குவதும் எனது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இக்கட்டுரையை எழுதுவதற்கு நான் பிரதான உசாத்துணையாக கொம்பிரிட்ஜ் எழுதிய 'தேரவாத பௌத்தம் பண்டைய வாரணாசி முதல் நவீன கொடும்பு வரையான சமூக வரலாறு' (Theravada Buddhism : A Social history from Ancient Benares to Modern Colombo - 2014) என்ற நூலைப் பயன்படுத்தியுள்ளேன். குறிப்பாக இந்நூலின் 8ஆவது அத்தியாயம் (பக் 171 - 196) புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தம் (Protestant Buddhism) என்னும் தலைப்பில் இவ்விடயங்களை மிகவும் தெளிவான முறையில் சுருக்கிக் கூறுகிறது. கொம்பிரிட்ஜ் என்பவர் ஒக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் பௌத்த கற்கைகளுக்கான நிறுவனத்தின் முன்னாள் பணிப்பாளராவார். 1976 - 2004 காலப் பகுதியில் அவர் ஒக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக் கழகத்தின் சமஸ்கிருதப் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றினார். கணநாத் ஓபயசேகரவின் மாணவரான கொம்பிரிட்ஜ் 1988 இல் கணநாத் ஓபயசேகர அவர்களுடன் இணைந்து மேற்குறித்த 'நிலைமாற்றம் பெற்ற பௌத்தம்: இலங்கையில் சமய மாற்றம் (Buddhism Transformed: Religious Change in Ceylon) நூலையும் எழுதினார்.

புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தம் என்ற கருத்தாக்கத்தை முதன் முதல் அறிமுகம்

செய்தவர் கணநாத் ஓபயசேகர அவர்களே ஆவர். 1970 களில் அவர் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் இவ்விடயம் பற்றி விளக்கப்பட்டது. பின்னர் இக் கருத்தைப் பயன்படுத்தி கித்சிறி மலல்கொடவும் 1976 இல் தாம் எழுதிய நூலில் விளக்கங்கள் தந்துள்ளார் என்பதையும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுதல் வேண்டும்.

புரட்டஸ்தாந்தியப் பௌத்தம் வரைவிலக்கணம்

‘புரட்டஸ்தாந்தியப் பௌத்தம்’ என்ற தொடரை அறிமுகம் செய்த கணநாத் ஓபயசேகர அத்தொடரில் உள்ள ‘Protest’ (எதிர்ப்பு) என்ற சொல்லை பௌத்தத்தின் அடைமொழியாக சேர்த்துக் கூறியபோது, அதில் உள்ளடங்கியுள்ள இரு விடயங்களை எடுத்துக் காட்டினார்.

1. மெகட்டுவத்தே குணானந்த தேரர், அநகாரிக தர்மபால போன்றவர்களின் பௌத்த சமய எழுச்சி இயக்கம் கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிரான ‘Protest’ (எதிர்ப்பு) ஆகும்.
2. அவ்வாறு தோன்றிய பௌத்த எதிர்ப்பு இயக்கம், இலங்கையின் மரபு வழிப் பௌத்தத்தின் எதிர்ப்பாக, அதன் மறுதலிப்பாகவும் இருந்தது.

இவ்விரு காரணங்களாலும் நவீன சீர்திருத்தப் பௌத்தம் ‘புரட்டஸ்தாந்தியப் பௌத்தம்’ ஆக விளங்கியது. அடிப்படையான இந்த வரைவிலக்கணத்துடன் ஆரம்பிக்கும் இவ்விவாதம் அநகாரிக தர்மபால தலைமையிலான பௌத்த சீர்திருத்தவாதம், கிறிஸ்தவம் கையாண்ட அதே வழிமுறைகளைக் கையாண்டு, கிறிஸ்தவத்தை எதிர்த்துப் பிரச்சார இயக்கங்களை நடத்தியதோடு, கிறிஸ்தவ விழுமியங்களையும், மேற்கத்தைய பண்பாட்டு அம்சங்களையும் கூட

உள்வாங்கிக் கொண்டு புரட்டஸ்தாந்தியப் பௌத்தமாக உருமாற்றம் பெற்றதென கணநாத் ஓபயசேகர விளக்கினார். கொம்பிரிட்ஜ் உடன் சேர்ந்து ஓபயசேகர எழுதிய புகழ்பெற்ற நூல் இக் கருத்தை விரிவாகப் பல கோணங்களிலும் விளக்கியது.

ஒல்கொட் வருகை

ஹென்றி ஸ்டீல் ஒல்கொட்

Image source - theosophy.wiki

19 ஆம் நூற்றாண்டில் பௌத்த சமய சீர்திருத்தம் இரண்டு காரணிகளால் தூண்டுதல் பெற்றது. அவற்றுள் முதன்மையானது அமெரிக்கரான ஒல்கொட் அவர்களின் வருகையாகும். இவர் 1890 ஆம் ஆண்டு இலங்கை வந்தார். இவர் இலங்கைக்கு வரும் முன்னரே இந்திய சமயங்களில் ஈடுபாடு காட்டினார். இவர் 1875 ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்காவில் ‘தியோசோபிக்கல் சொசைட்டி’ (பிரம்மஞான சங்கம்) என்ற அமைப்பை தொடங்கியவர்களில் ஒருவராவார். அமெரிக்க உள்நாட்டு

யுத்தத்தில் பங்குபற்றிய இராணுவ வீரர் ஆகிய இவர் ஓய்வுபெற்ற பின் ஆத்மிகவாதியாகி கீழைத் தேச சமயங்களில் ஈடுபாடு கொண்டவராகவும், கிறிஸ்தவத்தின் எதிரியாகவும் செயற்பட்டார். பாணந்துறை விவாதத்தைப் பற்றி அறிந்து கொண்ட இவர் 1890 ஆம் ஆண்டில் கொழும்புக்கு வந்தார். இவர் பௌத்தத்தின் கிறிஸ்தவ மத எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு உதவினார். பௌத்த தியோசோபிக்கல் சபை (BTS) கொழும்பில் தலைமையகத்தை அமைத்தது. அநகாரிக தர்மபால இச் சபையின் முக்கிய பொறுப்புக்களை ஏற்றுச் செயற்பட்டார். ஒல்கொட் - பிளவாட்ஸ்கி அம்மையார் போன்ற தியோசோபிஸ்டுகளை கித்சிறி மலல்கொட் என்ற ஆய்வாளர் “மிசனரி எதிர்ப்பு மிசனரிகளான (Anti - Missionary Missionaries) தியோசோபிஸ்டுகள்” என்று மிகப் பொருத்தமான தொடரால் வருணித்தார். தியோசோபிஸ்டுகளின் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் அத்தகைய தீவிரம் வெளிப்பட்டது. அது மட்டுமல்லாமல் புரட்டஸ்தாந்திய மதத்தின் பிரச்சார உத்திகளை புரட்டஸ்தாந்திய கிறிஸ்தவச் சூழலில் இருந்து வந்த தியோசோபிஸ்டுகள் பிரயோகித்ததோடு, இலங்கையின் பௌத்தர்களுக்கு தலைமைத்துவத்தையும் வழங்கினர்.

ஒல்கொட் வருகை என்பது முதன்மையான தூண்டுதல் என்றால் இரண்டாவதான இன்னொரு தூண்டுதலும் பௌத்த சீர்திருத்தவாதத்திற்குத் துணையாக அமைந்தது என்பதையும் கொம்பிரிட்ஜ் போன்ற ஆய்வாளர்கள் எடுத்துக் காட்டினர். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கோப்பிச் செய்கையும், அதனைத் தொடர்ந்து வளர்ச்சி பெற்ற தேயிலைத் தோட்டப் பொருளாதார முறையும் மிக அடிப்படையான சமூக பொருளாதார மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. இதன் பயனாக சிங்கள - பௌத்தர்கள் மத்தியில் செல்வந்தர்களான முதலாளிகள் உட்பட உயர் தொழில்களில் உள்ளோர், மத்தியதர வர்க்கத்தினர் எனப் பல பிரிவினர்களையும் உள்ளடக்கிய படித்த நகரம் சார் வர்க்கங்கள்

உருவாகின. ஒல்கொட் தலைமையிலான பௌத்த சீர்திருத்தவாதிகள் விதைத்த கருத்துக்கள் படித்த மத்திய தரவர்க்கம் என்ற வளமான நிலத்தில் விழுந்த வித்துக்கள் போன்று அமைந்தன. இம்மத்தியதர வர்க்கத்தின் எழுச்சி இல்லாமல் நவீன பௌத்தமாகிய புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தம் உருப்பெற்றிருத்தல் முடியாது.

சீர்திருத்தவாத இயக்கத்தின் பிரச்சார உத்திகள்

புரட்டஸ்தாந்திய கிறிஸ்தவர்களும், கத்தோலிக்கர்களும் தமது மதம் பரப்பும் பணியில் மூன்று சாதனங்களை மிகவும் திறமையான முறையில் கையாண்டனர்.

1. பாடசாலைகளை அமைத்து ஆங்கிலக் கல்வி என்ற தூண்டுதலை வழங்கி மக்களை மதம் மாற்றினர்.
2. அச்ச இயந்திராலைகளை நிறுவி சமயப் பிரச்சாரத்திற்கென பைபிளையும் ஏராளமான பிறநூல்களையும் சிங்கள மொழியிலும், ஆங்கிலத்திலும் அச்சிட்டு விநியோகித்தனர்.
3. நிறுவனக் கட்டமைப்புக்களை உருவாக்கி கிறிஸ்தவத்திற்கு மாறிய சிங்களவர்களை ஒன்று திரட்டி திருச்சபையின் தலைமைத்துவத்தின் கீழ் அணிதிரட்டினர்.

மேற்குறித்த மூன்று வழிமுறைகளையும் 1860 க்கு முற்பட்ட காலத்தில் கிறிஸ்தவ மிசனரிகளே தமது ஏகபோக உரிமையாக வைத்திருந்தனர். அதனால் கிறிஸ்தவ பாதிர்களிடையே அசாத்தியமான துணிச்சலும், உற்சாகமும் காணப்பட்டது. 1873 இல் பாணந்துறையில் நடைபெற்ற விவாதத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் முதலாவது தடவையாகத் தோல்வியடைந்தனர். விவாத மேடையில் பேச்சுத் திறமையாலும், வாதத் திறமையாலும் வெற்றி கொள்வதில் மட்டும் திருப்தியடையாத பௌத்த தலைவர்கள் 1. பாடசாலைகள் 2. அச்ச இயந்திரம் 3.

நிறுவனக் கட்டமைப்புகள் என்ற மூன்றையும் சிறப்பாகக் கையாண்டு கிறிஸ்தவ மிசனரிகளைத் திகைப்படைய வைத்தனர். கிறிஸ்தவர்கள் உபயோகித்த கருவிகளை பெளத்தர்களும் உபயோகித்தனர் என்பதால் மட்டும் பெளத்தம் புரட்டஸ்தாந்திய பெளத்தமாகியது என்பது மிகைப்படுத்திய கூற்றாகவே முடியும். புதிய பெளத்தத்தின் வடிவங்களைக் கொண்டு அதனை மதிப்பீடு செய்தல் தவறு. வடிவத்தோடு, அதன் உள்ளடக்கத்தையும் பார்த்தல் வேண்டும். உருவத்திலும், உள்ளடக்கத்திலும் மத்தியதர வகுப்பினரிடையே தோன்றிய பெளத்தம் புரட்டஸ்தாந்திய பெளத்தமாக இருந்தது. அது மரபுவழிப் பெளத்தத்தின் (Traditional Buddhism) மறுதலிப்பாகவும் இருந்தது.

புதிய பெளத்தப் பண்பாடு

புதிய பெளத்தம் மரபுவழிப் பெளத்தத்திற்கு மாறான புதிய பண்பாட்டையும், அற விழுமியங்களையும் உருவாக்கியது. எழுச்சிபெறும் புதிய மத்தியதர வர்க்கத்தின் வாழ்க்கைக்கு ஏற்றதான அற விழுமியங்களாகப் புதிய பெளத்தத்தின் அறநெறி அமைந்தது. மக்ஸ்வெபர் என்ற சமூகவியலாளரால் முன்வைக்கப்பட்ட புரட்டஸ்தாந்திய அறம் (Protestant Ethic) என்ற எண்ணக்கரு புதிய பண்பாட்டை விளக்கக்கூடியது. ஆய்வாளர்கள் இவ் எண்ணக்கருவையும், அதனோடு இணைந்த பல கருத்துச் செறிவுள்ள சொற்களையும், சொற் தொடர்களையும், சீர்திருத்த பெளத்தமாகிய புதிய பெளத்தத்தின் பண்பாட்டை விளக்குவதற்கு உபயோகித்தனர். அவற்றைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்.

I. புரட்டஸ்தாந்திய அறம்

இவ்வுலகில் வாழ்ந்து கொண்டே, நல்லொழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்து வாழ்பவன் நற்கதியை அடைவான். இறைவன் அவனை இரட்சிப்பார் என்று புரட்டஸ்தாந்திய கிறிஸ்தவம் போதித்தது. நற்கதியை அடைவதற்குரிய வழி, இவ்வுலக வாழ்வைத் துறத்தல் அன்று, இவ்வுலகில் வாழ்ந்து கொண்டே துறவு வாழ்க்கையை வாழாதலே

ஆகும். விடாமுயற்சி, சிக்கனம், புலனின்பங்களில் அளவுக்கு மீறிய ஈடுபாடு கொள்ளாதிருத்தல், நேர்மை ஆகியன விரும்பத்தக்க அறவிழுமியங்களாகப் போற்றப்பட்டன. கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையுடைய பெளத்தம் 'நிர்வாணம் பிறவித் துன்பத்தில் இருந்து நீங்குதல்' என்ற இலட்சியங்களை போற்றுவது. சீர்திருத்தவாத பெளத்தம் உலகியல் வாழ்க்கைக்கு அவசியமான அறக் கருத்துக்களையே போதித்தது. புதிதாகத் தோன்றிய மத்தியதர வகுப்பின் ஆன்மிகத் தேவைகளுக்குப் பொருத்தமான சமயப் பண்பாட்டை இது உருவாக்கியது. இப் பண்பாடு மேற்கத்தைய புரட்டஸ்தாந்தியத்தின் இயல்புகளை தன்னகத்தே சேர்த்தும் கொண்டது.

II. இவ்வுலக வாழ்க்கைசார் துறவு

(This Worldly Asceticism)

சீர்திருத்த பெளத்தம் இவ்வுலக வாழ்க்கைசார் துறவு என்ற கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மரபுவழிப் பெளத்தம் துறவிகளுக்கான ஒழுக்க விதிகளை (விநய) கூறியது. சமயிகளிற்கு (Laity) வேண்டிய ஒழுக்க நெறிகள் பற்றி அது அதிக அக்கறை கொள்ளவில்லை. சீர்திருத்த பெளத்தம் தனிமனிதனுக்கான சமய ஒழுக்க விதிகளை வகுத்தது.

III. சமயத் தனிமனிதவாதம்

ஒவ்வொரு மனிதனும் தனக்குரிய ஆன்மிக முன்னேற்ற வழியைத் தானே தேர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்து நவீன பெளத்தத்தில் மேலோங்கிய கருத்தாகும். இதனைச் சமயத் தனிமனிதவாதம் என்று கூறலாம்.

IV. சமயத் தூய்மைவாதம்

மரபுவழிப் பெளத்தம், பெளத்த சமயத்திற்கு அந்நியமான இந்துக் மதக் கலப்பற்ற கடவுள்களின் வழிபாட்டு முறைகளை இணைத்துக் கொண்டதாய் விளங்கியது. சீர்திருத்தப் பெளத்தம் இந்து தூய்மைவாதத்தை ஆதரித்தது. பெளத்த தேரவாதப் பிரிவின் ஒழுக்க நெறிகளையும் போதித்தது. பில்லி,

சூனியம், பேய் ஓட்டும் சடங்குகள் பௌத்த சமயத்திற்கு அந்நியமானவை என்ற கருத்து தூய்மைவாதிகளால் பரப்பப்பட்டது. மரபு வழிப்பட்ட குடியான் சமூகத்தின் (Traditional Peasant Society) சமயத்தில் இருந்து வந்த மூடத்தனமான சடங்குகளையும், பழக்கவழக்கங்களையும் படித்த மத்தியதர வர்க்கப் பௌத்தர்கள் பௌத்தத்திற்கு அந்நியமானவை எனக் கருதினர். நகரம் சார் படித்த வகுப்பின் பௌத்த தூய்மைவாதம் சமய அடிப்படைவாதத்தின் (Fundamentalism) அம்சங்களையும் கொண்டது என்பதும் கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியது.

இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் எழுச்சியும் புதிய சமயப் பண்பாடும்

பௌத்த மத சீர்திருத்த இயக்கத்திற்கு நிதி உதவியும், வேறு பல வழிகளிலும் ஆதரவு கொடுத்தவர்கள் கரையோர மாகாணங்களில் புதிதாக எழுச்சிபெற்ற முதலாளித்துவ வகுப்பினராவர். இப் புதிய முதலாளித்துவ வகுப்பை வர்த்தக முதலாளிகள் வகுப்பு என்றே அடையாளம் காணலாம். சாராயக் குத்தகை வியாபாரம், சாராயம் வடித்தல், கைத்தொழில் ஒப்பந்த வேலைகள், காரீயச் சுரங்கத் தொழில் உள்ளூர் வர்த்தகம் போன்ற பல தொழில்களில் ஈடுபட்ட உயர்நிலை பெற்ற வர்த்தகர்களான முதலாளி வகுப்பினர் பௌத்த சமய சீர்திருத்த இயக்கத்தின் பின்னணியில் செயற்பட்டனர். கரையோர மாகாணங்களில் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் கண்டியின் சியாம் நிகாய பிரிவைச் சேர்ந்த அஸ்கிரிய மல்வத்தைப் பீடங்களின்றும் வேறுபட்ட அமரபுர நிகாய, ராமணிய நிகாய என்பன தோற்றம் பெற்றன. இப் பிரிவுகள் கொவிகம சாதியினரின் சியாம் நிகாயவில் இருந்து வேறுபட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களின் பௌத்த நிகாயங்களாக இருந்தன. கராவ, சலாகம, துராவ என்னும் மூன்று சாதிகள் இப் புதிய நிகாயங்களின் சமூகத் தளமாக அமைந்தன. புதிய வர்த்தக வகுப்பினர்களில் கணிசமான எண்ணிக்கையினர் இம் மூன்று சாதிகளில் இருந்து தோன்றியவர்களாக இருந்தனர். புதிய பௌத்தத்தின் விழுமியங்களும், சமயக்

கருத்தியலும் புதிய முதலாளித்துவத்தின் உலக நோக்குக்கு (World view) ஏற்றதாக அமைந்தது. பாடசாலைகளை நிறுவுதல், பத்திரிகைகளை ஆரம்பித்துச் சமயப் பிரச்சாரத்தை நடத்துதல், புத்தகயாவை இந்துக்களின் பிடியில் இருந்து மீட்டெடுத்து புனர்நிர்மாணித்தல். அநுராதபுரத்தின் பௌத்த விகாரைகளைப் புனரமைத்தல் போன்ற செயற்பாடுகளை பின்னின்று இயக்கியவர்கள் சிங்கள வர்த்தக சமூகத்தினரேயாவர். ஒல்கொட் தொடக்கி வைத்த பௌத்த தியோசோபிக்கல் சபை வர்த்தக முதலாளித்துவப் பிரிவினரின் ஆதரவைப் பெற்று வளர்ச்சி பெற்றது. 19 ஆம் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் பௌத்த சமய சீர்திருத்த இயக்கத்தை 'வர்த்தகம், சமயம் என்ற இரண்டினதும் கலப்பான' விடயம் எனச் சமூகவியலாளர்கள் விபரித்துள்ளனர். 1956 இல் எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க தலைமையில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற அரசாங்கம், 'வர்த்தகம் + சமயம் + அரசு' என்ற புதிய சமன்பாட்டை உருவாக்கியது.

அநகாரிக தர்மபால

19 ஆம் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளின் பௌத்த சமய சீர்திருத்த இயக்கத்தில் மிக முக்கியமான வகிபாகத்தைப் பன்முக ஆளுமைமிக்கவரான அநகாரிக தர்மபால பெறுகின்றார். இவரது தந்தையார் டொன் கரோலிஸ் ஹேவவித்தாரண தளபாட உற்பத்தியாளரும் வர்த்தகரும் ஆவார். பெரும் செல்வம் படைத்த குடும்பப் பின்னணியில் தோன்றிய தர்மபால தம் வாழ்வை சிங்கள பௌத்தர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக அர்ப்பணித்தார். தியோசோபிக்கல் சபையின் நடவடிக்கைகளில் ஆரம்பத்தில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திய தர்மபால, ஒல்கொட் உடன் முரண்பாடு கொண்டவராய் அவ்வியக்கத்தில் இருந்து வெளியேறி தாம் அமைத்த மகாபோதி சங்க நடவடிக்கைகளில் தம் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தினார். இவரது சகோதரர்களான எட்மண்ட் ஹேவவித்தாரணவும், டாக்டர் சீ.ஏ. ஹேவவித்தாரணவும் மதுவிலக்கு இயக்கத்தில் தீவிர பங்கெடுத்தனர். எட்மண்ட் ஹேவவித்தாரண 1915 இல் பௌத்த - முஸ்லிம்

Buddhism Transformed

Religious Change in Sri Lanka

Richard Gombrich
Gananath Obeyesekere

Image source - press.princeton.edu

கலவரத்தின் போது கைதுசெய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த வேளை, காய்ச்சல் நோயினால் மரணத்தைத் தழுவினார்.

அநகாரிக தர்மபாலவின் வாழ்வும், பணிகளும் வகிபாகமும் தனியாக ஆராயப்பட வேண்டியவை. பௌத்த சமய சீர்திருத்த இயக்கத்திற்குச் “சிங்கள - பௌத்த தேசியவாதம்” என்ற பரிமாணத்தை வழங்குவதிலும், புதிய பௌத்தத்தை அரசியல் பௌத்தமாக வடிவமைப்பதிலும் அநகாரிக தர்மபால முக்கிய பங்காற்றினார் என்பதை இங்கு குறிப்பிடுதல் பொருத்தமானது.

இலங்கையின் பௌத்த சீர்திருத்த இயக்கத்தின் விளைவாக ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் புதிய பௌத்தம் (New Buddhism) என பெர்செட் என்ற ஆய்வாளரால் அடையாளம் காணப்பட்டது.

19 ஆம் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளின் பௌத்த சமய சீர்திருத்த இயக்கத்தில் மிக முக்கியமான வகிபாகத்தைப் பன்முக ஆளுமைமிக்கவரான அநகாரிக தர்மபால பெறுகின்றார். இவரது தந்தையார் டொன் கரோலிஸ் ஹேவவித்தாரண தளபாட உற்பத்தியாளரும் வர்த்தகரும் ஆவார்.

கணநாத் ஓபயசேகர அதனை புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தம் என வரையறை செய்தார். கொம்பிரிட்ஜ் மற்றும் ஓபயசேகர ஆக்கமான “நிலைமாற்றம் பெற்ற பௌத்தம்: இலங்கையில் சமய மாற்றம்” (1988) என்ற நூல் இக் கருத்தை விரிவாக ஆராய்ந்து விளக்குவதாக உள்ளது. கித்சிரி மலல்கொட, எச்.எல்.செனிவிரத்தின, ஸ்டான்லி தம்பையா ஆகியோரும் கவனிப்புக்குரிய ஆய்வுகளை எழுதினர். புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தம் நவீனமானது. “அரசியல் சார்ந்தது” என்ற அடைமொழிகளாலும் அழைக்கப்பட்டது. 21 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையின் அரசியல் செல்நெறியில் மிக முக்கிய வகிபாகத்தைப் பெறும் சிங்கள - பௌத்த தேசியவாதம் என்ற தோற்றப்பாட்டை அதன் வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் புரிந்து கொள்வதற்கு மேற்குறித்த ஆய்வாளர்களின் ஆய்வு நூல்களும், கட்டுரைகளும் உதவக்கூடியன. தமிழில் இவை பற்றிப் பேசப்படவேண்டும் எழுதப்படவேண்டும். அதனால் தமிழ் அறிவுலகில் சமகால சமூக அரசியல், பண்பாட்டு விடயங்களைப் பற்றிய அறிவு விருத்தியாகும்.

ஆதாரம் :

1. Gombrich Richard F. *Theravada Buddhism: A Social History from Ancient Benares to Modern Colombo*. 2nd Edition, Oxford (2014)
2. Gombrich Richard F. and Obeyesekere Gananath (1988) *Buddhism Transformed: Religious Change in Ceylon*.

(தொடரும்.)

'காடிக் கொடுக்கப்பட்ட கடலும் கைவிடப்பட்ட மக்களும்' என்ற இந்தக் கட்டுரைத் தொடரானது இலங்கையின் வடக்குக் கடற்பகுதி மீன்பிடி சமூகத்தினர் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளின் தோற்றம், வளர்ச்சி மற்றும் பரிமாணம் பற்றி ஆராய்கின்றது. இந்து சமுத்திரப் பிராந்திய கடல் அரசியலை விமர்சனப் பார்வையுடன் ஆராய்கின்ற இந்தத் தொடரானது, இலங்கையின் கடல் வளம் எவ்வாறு சர்வதேச சக்திகளால் கூறுபோடப்பட்டு சுரண்டப்படுகின்றது என்பதையும் அதன் பின்னணியிலுள்ள உள்ளூர் சக்திகளை ஆதாரங்களுடன் வெளிப்படுத்துவதாகவும் அமைகிறது. மேலும், இலங்கைத் தமிழ் கடல்சார் மக்களின் கடல் தொடர்பான இறைமை, அதில் அவர்கள் சுதந்திரமாக மீன்பிடித்து தமது வாழ்வாதாரத்தை தேடும் உருத்து என்பவை தொடர்பிலும் இந்தக் கட்டுரைத் தொடர் பேசுவள்ளது.

● மரியநாயகம் நியூடன்

சமூக ஆய்வாளர் மரியநாயகம் நியூடன் அவர்கள் 14 வயதில் ஈழத்திலிருந்து நோர்வே நாட்டுக்கு புலம்பெயர்ந்தவர். The Arctic University of Norway and NORD University Bod, Norway பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் துறையில் தனது பட்டப்படிப்பை நிறைவு செய்த இவர் இன்று வரை இலங்கையின் அரசியல், சமூக விடயங்கள் சார்ந்து பல்வேறு செயற்திட்டங்களை முன்னெடுத்து வருகின்றார். நோர்வே மாநில மற்றும் நகராட்சி நிர்வாகங்களில் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றியுள்ளார். தற்போது அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளின் அரசியல் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுவருகின்றார்.

சீன நிறுவனங்களின் பின்னணியில் கடல்விவசாய முன்னெடுப்பும் பரீட்சார்த்த முயற்சிகளும்

1992

இல் வெளிவந்த தேவர்மகன் திரைப்படத்தில் சிவாஜி கணேசன் இப்படி ஒரு வசனம் பேசுவார்.

” 2000 வருஷமா, வேல் கம்பையும் அரிவாளையும் தூக்கிட்டு திரிந்த பய. சுபாஷ் சந்திர போஸ் சுதந்திரத்திற்கு ஆள் வேணும் என்று கேட்டப்ப, ஓடிப்போய் முதல் வரிசையில் நின்றவன் முக்காவாசி பேரு நம்ம பய தான். “

அதே போலத்தான், கருவாட்டு கத்தியோடும், கலவாய் கம்பியோடும், மண்டாவோடும் நின்று பழக்கப்பட்டவர்கள் 1976 ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் வட்டுக்கோட்டை தமிழீழ பிரகடன தீர்மானம் போட்ட பின்பு 'தமிழ் தேசிய' விடுதலை இயக்கங்களுக்கு அள்ளப்பட்டுப் போனார்கள். ஆனால் அந்த தனிநாட்டுத் தீர்மானத்தைப் போட்டவர்களின்

பரம்பரையோ, முதலிலேயே தமிழ் தேசத்தை விட்டு நீங்கியது.

தமது அதிகாரத் தேவையை பூர்த்தி செய்ய எதையும் செய்யத் துணியக்கூடிய, யாழ்ப்பாண சைவ வேளாளிய மேல்தட்டு சாதிய சிந்தனைவாதிகளின் தமிழீழ கோசத்தைக் கேட்டு, உணர்ச்சி வசப்பட்டு தமிழீழ போராட்டத்திற்கு போனவர்கள், இறுதியில் உடுத்த உடுப்புடன் அனைத்தையும் இழந்து வீடு திரும்பினார்கள். தமிழீழ கோசத்தால் ஏமாற்றப்பட்ட மக்கள், சட்டியில் இருந்து குதித்து எரியும் அடுப்புக்குள் விழுந்தவர் ஆனார்கள்.

தொடர்ச்சியாக இனவாதக் கருத்தியலுக்குள் ஆட்பட்ட இலங்கையின் முப்படைகளும், 2009 யுத்த முடிவிற்குப் பின்னர் அவர்களின் பாதுகாப்புடனும், ஆதரவுடனும் இயங்கிய

2009 போர் முடிவுக்குப் பின், பிரித்தானும் தந்திரத்தை பிரயோகித்த அரசாங்கமும், அரசபடை பிரிவுகளும், அவர்களோடு நின்ற தமிழ் அரசியல், ஆயுதக் குழுக்களும் 2009 வரை 'போரிட்டு வாழ்ந்தவர்களையும்', போருக்குள் வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட மக்களையும் - அவர்களின் வறுமை மற்றும் கையறு நிலையையும் பயன்படுத்தி - பல வழிகளில் விலை கொடுத்து வாங்கினார்கள்.

நண்டுப் பண்ணை - புத்தளம்

Image source - www.esprit.lk

தமிழ் அரசியல் ஆயுதக் குழுக்களும், அரசு ஒடுக்குமுறை இயந்திரத்தின் கரங்களான சிஐடி, TID, இராணுவப் புலனாய்வு பிரிவுகளும் கூட்டாகச் சேர்ந்து, எனது ஊர் மக்களின் வாழ்வைக் குலைத்து, அவர்களை திறந்த வெளிக் கைதிகள் ஆக்கினார்கள். எங்கள் ஊர் மட்டுமல்ல, வடக்கு கிழக்கின் அனைத்து மக்களின் வாழ்புல சூழலும் இவ்வாறே சீரழிக்கப்பட்டன.

2009 போர் முடிவுக்குப் பின், பிரித்தானும் தந்திரத்தை பிரயோகித்த அரசாங்கமும், அரசபடை பிரிவுகளும், அவர்களோடு நின்ற தமிழ் அரசியல், ஆயுதக் குழுக்களும் 2009 வரை 'போரிட்டு வாழ்ந்தவர்களையும்', போருக்குள் வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட மக்களையும் - அவர்களின் வறுமை மற்றும் கையறு நிலையையும் பயன்படுத்தி - பல வழிகளில் விலை கொடுத்து வாங்கினார்கள். தம்முள்ளே பல குறைகள் இருப்பினும், காலங்காலமாக கூட்டமாக சேர்ந்திருந்து கூடி வாழ்ந்த

சமுதாயம், முள்ளிவாய்க்கால் வரை ஏதோ ஒரு நம்பிக்கையில் கூட்டமாக கொண்டு செல்லப்பட்ட சமுதாயம், மிக விரைவிலேயே சிதறிப்போனது.

'ஐந்துக்கும் பத்துக்கும்' அரசு உதவிகளைப் பெறுவதற்கும், அரசாங்கத்தின் அரவணைப்பில் நிற்கும் அடாவடி அரசியல் கும்பலிடமிருந்து நலன்களைப் பெறவும், அவர்களின் பலாத்காரத்தில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ளவும், அந்த அடாவடி அரசியல் அதிகாரத்துக்கு பணிந்து போனார்கள். அவர்களில் சிலர் தமது சமூகத்தின் கூட்டு வாழ்வை சீரழிக்கும் சக்திகளின் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தும் தரகர்களாகக்கூட ஆக்கப்பட்டார்கள்.

அரசு மானியங்களும், வீட்டுத் திட்டங்களும், கடல் தொழில் சாதனங்களும், வாழ்வாதார உதவிகளும் இந்த அடாவடி அரசியல் அதிகாரத்தை தொழுது நின்றோர்களுக்கு

மட்டும் வழங்கப்பட்டன. அதிகாரத்தை எதிர்த்தவர்கள், கேள்வி கேட்டவர்கள் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டமென்ற வாள் கொண்டு மிரட்டப்பட்டார்கள். நடுச் சந்தியில் வைத்து பச்சை மட்டையால் அடிக்கப்பட்டார்கள். இராணுவ முகாமுக்கும், சிஐடி அலுவலகத்துக்கும் விசாரணைக்கு வருமாறு வற்புறுத்தப்பட்டார்கள்.

2009, கார்த்திகை. வாடைக் காற்றடித்து கலக்கெடுத்த கடலில், கையில் கிடைத்த வலைத் துண்டைப் பொத்தி எடுத்து, இத்துப்போன வள்ளத்தின் கலப்பொத்தை சரிபார்த்து கடலில் இறங்கிய மீனவருக்கு, ஒரு 'சுடு கீளி'யும் கிடைக்கவில்லை. இந்திய ரோலர்களின் கடல் கொள்ளையால் வளம் அழிந்து போன கடல் தாயால், தன்னைத் தேடிவந்த தன் சொந்தப் பிள்ளைகளுக்கு எதையும் கொடுக்க முடியவில்லை.

கடன் வாங்கி கடலில் படுத்த வலை, இந்தியக் கடல் கொள்ளைக்காரர்களால் சிதைக்கப்பட்டது. எதிர்த்து நின்ற தொழிலாளிகளின் சிறுவள்ளங்கள், இந்திய ரோலர்களால் இடித்து கடலில் மூழ்கடிக்கப்பட்டன. கரையோரத்தில் போட்ட வலை, உயர் பாதுகாப்பு வலய கடல் பிரதேசத்துக்குள் நீரோட்டத்துடன் மிதந்து போன காரணத்தால், அதிகாலையில் வலையேற்ற போன தொழிலாளிகள் கடற்படையால் அடித்து விரட்டப்பட்டார்கள். கடலில் போட்ட வலையும் இழந்து தொழிலிலும் இழந்து வீடு திரும்பினார்கள் அந்தத் தொழிலாளர்கள்.

'தமிழ் தேசத்து' மக்கள் கடலில் அடித்து விரட்டப்பட்டும், இந்திய கடற் கொள்ளைக்காரர்களினால் கஞ்சிக்கின்றி ஆக்கப்பட்ட நிலையிலும்கூட, எந்தத் 'தமிழ் தேசியக் கட்சியும்' மீனவருக்காக குரல் கொடுக்கவில்லை. இந்திய கடற்கொள்ளைக்கு எதிராக குரல் கொடுப்பது, தமிழ்நாட்டின் 'தொப்புள்கொடி உறவுகளை' எதிர்க்கும் நிலையை ஏற்படுத்தும். ஆகவே, 'தமிழ்

இனத்தின் பெயரால் இந்தப் பிரச்சினையை பெரிய பிரச்சினையாக ஆக்காதீர்கள்.' என பாடம் எடுத்தார்கள் 2009 இற்கு பின் உருவான தமிழ் தேசியத் தலைவர்கள்.

இலங்கை கடற்படையானது, சில சந்தர்ப்பங்களில் இந்திய கடற் கொள்ளையர்களை தடுக்க முயற்சித்தாலும், அது பெரும் பயனை கொடுக்கவில்லை. இலங்கை மீதான இந்திய அரசியல் மேலாதிக்கம், அதன் கடல் ஆளுமை, பொருளாதார வன்மை போன்றன இலங்கை அரசை பேசாமடந்தை ஆக்கியது.

இவற்றிற்கு எதிராக போராட முனைந்த கடற்கரை சார்ந்த சமூகம், இலங்கை அரசின் நிழலில் அரசியலில் ஆதிக்கம் செலுத்துவோராலும், தமிழ் தேசிய ஏஜண்டுகளாலும் மெளனிக்க வைக்கப்பட்டார்கள். இந்த இரண்டு பகுதியினரும் இந்திய நலன் சார்ந்து, கடல் தொழில் சமூகத்தை கைவிட்டார்கள்! காட்டிக் கொடுத்தார்கள்!

2009 மே மாதம், வகைதொகை தெரியாத அழிவுகளுக்கு முகம் கொடுத்த கரையோர மீனவச் சமூகம் அநாதரவாய் தெருவில் நின்றது. தடுப்பு முகாம்களில் வதைபட்டது. யுத்தம் இல்லாத காலத்தில், அன்றாடம் காய்ச்சிகளாக இருந்தாலும் சுக மனிதனுக்கு தன்னிடம் இருந்ததை பகிர்ந்தளித்து உண்ட சமூகம் அது. இன்று பலரது தயவையும் எதிர்பார்த்து உயிர் வாழப் பணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கௌரவமாய் களித்துண்ட, பகிர்ந்துண்ட சமூகம், இன்று அரசியல் பாதகர்களின் சந்தர்ப்பவாத அரசியற் பொறியில் விழுந்து, அதன் ஆதரவின்றி வாழ முடியாது என்ற நிலையை அடைந்திருக்கிறது.

'தமிழீழக் கனவு' கலைந்து, யுத்தம் முடிந்து, எல்லோரும் தமது வீடு வந்துசேர, 2010 தை மாதம் ஆகிவிட்டது. வடக்கின் வசந்தங்களும், கிழக்கின் உதயங்களும் தமிழ் மக்கள் மீது 'கரிசனைக் கொள்ளை' நிகழ்த்த தொடங்கிய காலம். 'தமிழ்த் தேசிய விடுதலைக்' களத்தை

இறால் பண்ணை

Image source - roar.media

அதேவேளை, எந்தவித சந்தடி-
சாக்குமின்றி சீனாவின்
மூலதனத் தேவையை
நிறைவேற்றுவதற்கான
வேலைகளை
முன்னெடுப்பதில் ராஜபக்ச
அரசு மும்முரமாக
ஈடுபட்டது.

மீன்பிடித் துறையை
அபிவிருத்தி செய்கின்றோம்
என்ற பெயரில், சீனாவின்
நீலப் பொருளாதார நலனை
முன்னெடுக்கும்
வேலைத்திட்டங்கள்
வடக்கிற்கும் கிழக்கிற்கும்
கொண்டுவரப்பட்டன.
வடமேற்கே கற்பிட்டி
பிரதேசத்தில், அட்டை
வளர்ப்பு திட்டத்தை
நடைமுறைப்படுத்தும்
முகமாக அட்டைக் குஞ்சுகள்

உற்பத்தி செய்யும் நிலையங்கள், சீன மூலதனம்
மற்றும் அதன் தொழில் நுட்பத்தின் உதவியுடன்
ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

கொலைக் களமாக்கிய இயக்கங்களின்
எச்சசொச்சங்கள், மக்களின் புதிய
எசமானர்களாக இலங்கை அரசின் நிழலில்
வடக்கு கிழக்கெங்கும் களிப்போடு வலம்
வந்தார்கள்.

அரசாங்கத்தினால் பல்லாயிரம் கோடி ரூபாய்
மதிப்பான அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் தமிழ்
பிரதேசங்களுக்கு கொண்டுவரப்பட்டன.
வடக்கின் வசந்தம் - கிழக்கின் உதயம் என்ற
பெயரில் வீதி அபிவிருத்தி, உட்கட்டமைப்பு
அபிவிருத்தியுடன் தொழில் துறை
அபிவிருத்திகளையும் செய்யப்போவதாக
அப்போதைய மஹிந்த ராஜபக்ச அரசு
அறிவித்தது.

இந்த அபிவிருத்திகளின் பின்னால் இந்திய
தேசம் சார்ந்த மூலதனமும், அதன் பாதுகாப்பு
அரசியல் திட்டங்களும் வடக்கு கிழக்கைத்
தேடி வருவதாக கூறப்பட்டது. இந்திய
மூலதனமும், இந்திய அதிகார வர்க்கமும், அதை
ஆட்டிப்படைக்கும் அரசியல்வாதிகளும் தமிழ்
மக்களுக்கு தீர்வு வாங்கி தரப்போவதாக
இன்னொரு புறமாகப் பேசப்பட்டது.

கற்பிட்டி அட்டைக் குஞ்சு உற்பத்தி
நிலையங்கள், 2009 போர் முடிவுக்கு
முன்பாகவே ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருந்தமையால்,
அட்டைக் குஞ்சுகளை பண்ணைகளுக்கு
விநியோகிக்கும் செயற்பாடுகள் 2010 களிலேயே
ஆரம்பித்துவிட்டன. கற்பிட்டியில் உற்பத்தி
செய்யப்பட்ட அட்டை குஞ்சுகளை
வளர்த்தெடுக்கும் கடல் பிரதேசம்
பெரும்பாலும் வடக்கிலேயே காணப்பட்டது.
இதனால், போர் முடிவுக்கு பின்னான காலத்தில்
கற்பிட்டி தொடக்கம் வடக்கே தீவகம்
வரையான கடற்கரைப் பிரதேசங்கள் அட்டை
வளர்ப்பிற்கான கடற் களமாக தெரிவு
செய்யப்பட்டன.

கிழக்கில், வாகரைப் பிரதேச கடற்கரைகள்
இறால் வளர்ப்பிற்கும், நண்டு வளர்ப்பிற்கும்
உகந்ததாக கணிக்கப்பட்டன. ஆனாலும், அரசு
அதிகாரத்தின் பிரதிநிதிகளாக செயற்பட்ட

சிவநேசதுரை சந்திரகாந்தன் குழுவினர், மட்டக்களப்பு மற்றும் அம்பாறை மாவட்ட கரையோரங்களில் உல்லாசப் பிராயண தொழிற்துறையை அபிவிருத்தி செய்வதிலேயே அதிக கரிசனை காட்டினார்கள். நேரடியாக தமக்கு பெரிய பலன்தராத மீன், இறால் வளர்ப்பை விட இன்றய சந்தைப் பெறுமதியில் பல்லாயிரம் கோடி பெறுமதியான, நன்னீரும் செம்மணலும் கொண்ட கிழக்கின் கரைகளில், அவர்களின் கண் இருந்தது இயல்பானதே. அதிகார வர்க்கமும், அரசியல் சார்ந்த சமூகக் கொள்ளையர்களும் இணைந்து கிழக்கின் கரைகளை தமக்குள் பங்கு போட்டுக்கொண்டனர். இது இன்றுவரை பெரிதாக ஒருவரும் பேசப்படாத விடயமாக இருக்கிறது. கிழக்கில் இவர்களைப் போல, வடக்கில் இயங்கிய ராஜபக்சர்களின் சாகாக்களுக்கு, தமக்குள் பங்குபோடக் கிடைத்த ஏனைய வளங்களில், வடக்கின் கடல்வளம் முதன்மையானது.

கடல் அட்டை வளர்ப்பு சார்ந்த பரீட்சார்த்த முயற்சி செய்வதற்காக, கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் கரைகள் தொடக்கம் அராலி - நாவாந்துறை வரையுமான கடல் பிரதேசங்களில் சில பகுதிகள் தெரிந்து எடுக்கப்பட்டன. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் - கிராஞ்சி, நாய்ச்சிக்குடாக் கரைகள், யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் - புங்குடுதீவு பெரிய புட்டிக் குடா, நரையாம் பிட்டியின் மேற்கு களம் மற்றும் கன்னாத் தீவு, கெட்டில் அம்பிகை நகர் துறைமுகத்துக்கு மேற்காக சுருவில் சந்திக் கடற்பரப்பு (கடற்படை முகாம் கடற்பகுதி), காரைநகர் வடக்குக்கரை தொடக்கம் அராலி - நாவாந்துறை வரையிலான கடல் மற்றும் மண்டைதீவு, மாடோடுபிட்டி / சிறுத்தீவு பகுதிகள் தேர்வு செய்யப்பட்டன.

இக்கடற்பரப்பில் கடல் அட்டை வளர்ப்பதற்காக சீன நிறுவனங்கள் நேரடியாகக் களத்தில் இறங்கவில்லை. மாறாக, சீன நிறுவனங்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்தவர்களே அட்டை வளர்ப்பில் ஈடுபட்டார்கள்.

அவர்களில் பெரும்பாலானோர் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் ஆவார்கள். இவர்கள் இரண்டு வகைப்படுவார்கள். முதலாமவர், புலம்பெயர் நாடுகளில் புலிகள் இயக்க அழிப்பிற்கு ஆதரவாக இலங்கை அரசுடன் சேர்ந்து இயங்கியவர்கள். குறிப்பாக, இவர்கள் ஈ.பி. டி.பி. டக்ளஸ் தேவானந்தா மற்றும் பிள்ளையான் - கருணா போன்றோருக்கு நெருக்கமானவர்கள். அடுத்த பிரிவினர், மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் மற்றும் கனடாவில் பெரும் தொகையில் பணம் புரளும் புலிகளின் நிறுவனங்களை பினாமியாக நடத்தி, அதில் திரண்ட கணக்கு வழக்கற்ற மூலதனத்தோடு, 2009 ஆம் ஆண்டு யுத்த முடிவிற்குப் பின், நேரடியாக மஹிந்த ராஜபக்ச குடும்பத்துடன் ஒப்பந்தம் போட்டுக் கொண்டு வியாபாரம் செய்யப் போனவர்கள்.

இதில் வினோதம் என்னவென்றால், இவர்களில் பலருக்கு கடலட்டை பற்றியோ அல்லது கடல் வளம் பற்றியோ பெரிதாக ஒன்றும் தெரிந்திருக்கவில்லை. இவர்கள் எல்லோரும் பெரிதாக விருப்பம் காட்டியது, சுற்றுலாத்துறை உள்ளிட்ட மதுபான சாலை நடத்தும் அனுமதிப் பத்திரங்கள்; அல்லது வெளிநாடுகளில் இருந்து பொருட்களை இலங்கைக்கு இறக்குமதி செய்வதற்கான அனுமதிப் பத்திரங்களைப் பெற்றுக்கொள்வது என்பது பற்றியதாகும்.

ராஜபக்ச அரசாங்கம் இவர்களில் பலருக்கு, சீனாவில் இருந்தும் இந்தியாவில் இருந்தும் மருந்துகள் உட்பட உணவு பொருட்கள், வாகனங்கள், மற்றும் தொலைத்தொடர்பு சாதனங்கள் இறக்குமதி செய்யும் அனுமதிப் பத்திரங்களை வழங்கியது. சிலருக்கு மதுபான விற்பனை லைசென்ஸ் மற்றும் தங்குவிடுதிகள் நடத்துவதற்கான அனுமதிப் பத்திரங்களை வழங்கியது. அவ் அனுமதிப் பத்திரங்களுடன் 'கொசுறாகவே' கடல் விவசாய அனுமதிப் பத்திரங்கள் வழங்கப்பட்டன.

ஆனால் அடிப்படையில், இவர்கள் கடல் விவசாயத்தில் ஈடுபட விருப்பம் காட்டவில்லை. ஏற்றுமதி - இறக்குமதி

அனுமதிப் பத்திரங்கள் பெறுவதானால், கடலட்டை வளர்ப்பு மற்றும் - கடல் விவசாயத்தில் 'முதலீடு' செய்ய வேண்டுமென்ற நிபந்தனையையும் - அதை, சீன நிறுவனங்களுடன் சேர்ந்து செய்ய வேண்டுமென்ற 'கட்டயானமான கோரிக்கையையும்' மஹிந்த அரசு இவர்களிடம் வைத்ததினால் இந்தப் புலம்பெயர் முதலீட்டாளர்களால் அதனைத் தட்டிக்கழிக்க முடியவில்லை. ஆகவே தவிர்க்க முடியாத காரணத்தாலேயே மேற்படி புலம்பெயர்ந்த மற்றும் உள்நாட்டு முதலீட்டாளர்கள் கடலட்டை வளர்ப்பில் ஈடுபடச் சம்மதித்தனர்.

கடலட்டை வளர்ப்பைப் பற்றியோ அல்லது கடலைப் பற்றியோ பெரிய அக்கறையோ அறிவோ இல்லாத இவர்கள், சில உள்ளூர் மீனவர்களின் துணையுடன் தமக்கு வழங்கப்பட்ட கடல் பகுதிகளில், சீன நிறுவனங்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட கடலட்டைக் குஞ்சுகளை வளர்ப்பில் இட்டனர். இது 2010 நடுப்பகுதியில் நடைபெற்றது. சீன நிறுவனங்களால் கற்பிட்ட பிரதேசத்தில் உருவாக்கப்பட்ட அக்கடலட்டைக் குஞ்சுகள் வடமேற்கு கடலின் சீதோஷ்ண நிலைமைக்கு தாக்குப்பிடிக்க முடியாதவையாக இருந்தன. சீனாவின் மரபணு மாற்றப்பட்ட அட்டை குஞ்சுகளில் பெரும்பகுதி கடலடித்தள மணலின் தன்மைக்கும், உப்பின் அளவுக்கும் தம்மை இயைபாக்கம் செய்யமுடியாமல் அழிந்து போயின. மீதமானவை 2010 மழை காலத்தில் கடலில் வந்து விழும் நன்னீர்ப் பெருக்கு காரணமாக மண்ணோடு மண்ணாகின.

பக்க வியாபாரமாக, கடலட்டை வளர்ப்பில் (Side Business) மூலதனம் போட்டவர்களுக்கு இது பெரிய இழப்பாக இருக்கவில்லை. அவர்களின் குறி, பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதன் மூலம் தமது மூலதனத்தைப் பெருக்கும் தொழிலில் இருந்ததனால், அட்டை அழுகி மண்ணாகிப் போனது அவர்களுக்கு

பெரிய விடயமாகப்படவில்லை. இதே காலப்பகுதியில், யாழ் மாவட்டத்தின் சில கடற்பகுதிகளில் இராணுவத்தினராலும், கடற்படையினராலும் சீன நண்டுக் குஞ்சுகள் கடலில் இடப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டன. அந்த நண்டு வளர்ப்பும் பெரிய வெற்றியை அளிக்காமல் இராணுவத்தால் கைவிடப்பட்டன.

நண்டு ஏற்றுமதியும், உள்ளூர் நிறுவனங்கள், சிறு முதலீட்டாளர்கள், முதலாளிகளின் அழிப்பும்

இப்பதிவின் ஆரம்பத்தில் கூறப்பட்டது போல 2010 இல் ஊருக்கு திரும்பிய மக்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தமது சீவியத்தை கட்டமைக்கத் தொடங்கினார். போர் முடிவுக்கு வந்த நிலையில் எமது கடலில் பெருமளவில் காணப்பட்ட வெள்ளை நண்டுக்கு சர்வதேச சந்தையில் கேள்வி (Demand) உருவாகியிருந்தது. பல வருட காலமாக பெரிய அளவில் அடிபடாத கடல் என்றபடியால், நண்டு பிடிபாடு பெரும் வருமானத்தை மீனவர்களுக்கு வழங்கியது. பாரம்பரியமாக, மீன் விற்பனைத் தொழிலில் ஈடுபடும் சிறு முதலாளிகள் பெரும் இலாபத்தை அடைந்தனர். மீனவர்களுக்கும் மீன்பிடி சார்ந்து இயங்கும் உள்ளூர் சிறு முதலாளிக்குமான உறவானது நீண்டகால பாரம்பரிய பொருளாதார அடிப்படையை கொண்டது. அதில் சிலவற்றை பார்ப்போம்.

முற்பணம் கொடுப்பது: மீன்பிடி சீசன் தொடங்குவதற்கு முன்பேயே சிறிய மீனவர்களின் வாழ்க்கைச் செலவுத் தேவைகளைச் சமாளிக்க, புதிய தொழில்களை உருவாக்க என முதலாளி முற்பணம் கொடுப்பார். மீன்பிடி சீசன் தொடங்கும் போது, இந்த முற்பணத்தில் பெரும்பான்மையான தொகை முதலாளிக்கு திரும்பி வருவதில்லை. முதலாளியின் இலாபம் பெரிதாக இருக்கும் பட்சத்தில் அவர் இதை கேட்பதும் கிடையாது.

“நல்லநாள் வருநாளாக்கு” பெறும் உதவி: தைப்பொங்கல், நத்தார், வருடப் பிறப்பு

போன்ற பெருநாட்களை கொண்டாடுவதற்கு வசதியற்ற குடும்பங்களுக்கு முதலாளிகளால் மீனவர்களின் தேவைக்கேற்ப தொகைகள் வழங்கப்படும். வழமையாக, மேற்குறிப்பிட்ட பண்டிகைகளின் போதே மீன்பிடி சமூகம் உடைகளையும் நகைகளையும் வாங்குவது வழமை. பெருநாள் கொண்டாட்டங்களுக்காக வாங்கப்படும் கடனானது பெரும்பாலும் முற்று முழுதாக செலுத்தப்படும். காரணம், இக்கடன் பெறும் பண்டிகை காலங்களிலேயே பெரும் தொகையாக மீன்பிடி நடக்கும் வாடைக்காற்று வீசும் காலமாகும்.

“நல்லது கெட்டத்துக்கான” உதவி: இக் கடன், ஒரு குடும்பத்தில் திருமணம், சாமத்தியச் சடங்கு போன்ற ‘நல்ல சடங்குகள்’ அல்லது செத்த வீடு மற்றும் துன்பகரமான நிகழ்வு நடக்கும் போது முதலாளியிடம் இருந்து பெறப்படுவது. இதில் பெரும்பாலும் துன்பகரமான நிகழ்வுகளுக்கு படும் கடன், மீன்கார முதலாளிகளால் திரும்பி கோரப்படுவதில்லை.

பாரம்பரியமாக, மீனவருக்கும் - மீன்வாங்கும் வியாபாரிக்கும் இடையிலான உறவானது, சந்தைக்கும் அல்லது நுகர்வோருக்கும், மீனவருக்கும் இடையிலான ஒருவகை ‘கொடுக்கல் வாங்கல்’ உறவாகும். இதில் உள்ள பொருளாதாரம் உள்ளூர் சார்ந்தது. ஒருவரில் ஒருவர் தங்கி நிற்கும் பொருளாதாரம். இந்த பொருளாதாரம் 2009 இற்கு பின்னால், நண்டு சர்வதேச ஏற்றுமதி பொருளாக மாறிய வேளையில், தேசிய பொருளாதாரத்துக்கும் பங்களிக்கும் ‘டொலர்’ பொருளாதாரமாக மாறியது. உள்ளூர் சிறு முதலாளிகளிடம் இருந்து நண்டு கொள்வனவை கைப்பற்ற, சீன நிறுவங்களின் மூலதனப் பின்னணியை கொண்ட கொம்பனிகள் வடக்கில் கிளைகளைத் திறக்க தொடங்கின.

நேரடியாகவே மீனவர்களிடம் கொள்வனவு செய்ய களமிறங்கிய இந்த கம்பனிகளுக்கு சவாலாக இருந்தது யாதெனில் மீனவர்களுக்கும் - உள்ளூர் சிறு முதலாளிக்கும் இடையிலான மேலே விபரிக்கப்பட்ட பாரம்பரிய மீன்பிடிப் பொருளாதார ‘கொடுக்கல் வாங்கல்’ வியாபார

உறவாகும். இந்த உறவை உடைப்பதன் மூலம் மட்டுமே தமது இலக்கை அடைய முடியுமென்று கண்ட சர்வதேச மூலதனம் சார்ந்த நிறுவனங்கள், அரசியல்வாதிகளுடனும் அவர்களின் அடியாட்களான அதிகார வர்க்கத்துடனும் கை கோர்த்தார்கள்.

ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா அம்மையாரின் ஆட்சிக் காலத்தில் செழித்து வளர்ந்த மீனவ சங்கங்கள், எண்பதுகளில் எவ்வாறு வீரியமற்றுப் போனது என்று இக்கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் பார்த்தோம். அச் சங்கங்களின் எச்சங்கள் சந்திரிக்காவின் காலத்தில் மீளக்

கொடுவாய் மீன்

Image source - ta.wikipedia.org

கொண்டுவரப்பட்டு கூட்டுறவு சங்க வரையறுத்தல் சட்டத்திற்கிணங்க உயிர்கொடுக்கப்பட்டன. அல்லது மறு சீரமைக்கப்பட்டன என்று கூறப்பட்டது. சுயாதீனமான மீனவ சங்கங்கள் மாகாண அமைச்சுக்களின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. மீன்பிடி இலாகாவின் அதிகாரிகளும், மாகாண அமைச்சு அதிகாரிகளும் தமது தேவைக்கேற்ப கையாளும் ‘ஆயுதமாகவே’ வடக்கில் இச்சங்கங்கள் பாவிக்கப்பட்டன.

2009 இன் பிற்பாடு மீனவச் சங்கங்கள், அரசு அதிகாரத்துக்கு நெருக்கமான அரசியல்வாதிகளுக்கு கைத்தடியாக செயற்படுபவர்களின் கூடாரம் ஆகியது. சங்கங்களின் தலைமையில் இருந்தவர்களும்,

அரசு மீன்பிடி அதிகாரிகளும் இணைந்து அரசியல்வாதிகளின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற சீனத்து மூலதனம் சார்ந்த நிறுவனங்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வடக்கின் மீன்பிடியை கொண்டுவருவதற்காக செயலில் இறங்கினார்கள்.

சட்டரீதியான நெருக்கடியை கொடுப்பது, இலங்கையின் பாதுகாப்பிற்கு குந்தகம் விளைவிக்கும் என்ற பெயரில் மீன் வியாபார உட்கட்டமைப்பை அழிப்பது, சட்டத்துக்கு முரணான வகையில் கடல் போக்குவரத்து செய்தார்கள் என்ற பெயரில் கைது செய்வது, சுனாமி மற்றும் பாதுகாப்பு கட்டளைச் சட்டத்தை மீறி வாடி அமைத்தார்கள் என்று குற்றம் சாட்டுவது, லைசன்ஸ் அல்லது அனுமதி இல்லாமல் மீன் வியாபாரம் செய்தார்கள் என்று கைது செய்வது போன்ற நெருக்கடிகளை அதிகாரிகளும் அரசியல்வாதிகளும் மீன் பிடிச்சங்க கைக்கூலிகளும் சிறு முதலாளிகளுக்கு எதிராக பிரயோகித்தார்கள்.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உள்ளூர் சிறு முதலாளிகள் தொழிலில் இருந்து வெளியேறினார்கள். தெற்கை தலமையாகக் கொண்ட நிறுவனங்களின் கட்டுப்பாட்டில் வடக்கின் ஏற்றுமதிப் பொருளாதாரம் சார்ந்த கடல் தொழில் கொண்டுவரப்பட்டது.

2013 இல் வடமாகாண நிர்வாகம், தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருந்த காலத்தில்கூட, எந்த விதத்திலும் வடக்கின் கடல் பொருளாதாரம் சார்ந்த சர்வதேச கொள்ளைகளையோ அல்லது மஹிந்த ராஜபக்ச அரசின் உள்ளூர் பிரதிநிதிகளின் அடாவடித்தனங்களையோ அவர்களால் தட்டிக் கேட்க முடியவில்லை. தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பானது அபிவிருத்தி சார்ந்த எந்த அரசியலிலும் தாம் ஈடுபட மாட்டோம் என்றும், பேச்சுவார்த்தை மூலம் 'தமிழ்த் தேசியப் பிரச்சினைக்கு இறுதித் தீர்வை' காண்பது மட்டுமே தமது அரசியல் நிலைப்பாடு என்று எக்காலத்தையும்போல் அப்போதும் பேசித் திரிந்தார்கள். இதனால்,

வடக்கின் அனைத்து அபிவிருத்தியும், மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையும் அதன் மீதான அதிகாரங்களும் இராணுவம், வடக்கு மாகாண கவர்னர், மஹிந்த அரசாங்கம் மற்றும் டக்ளஸ் தேவானந்தாவின் கைகளிலேயே இருந்தது. இவர்கள், சீனாவின் நண்பர்களாக இருந்தார்கள் என்பதை மறுபடியும் இங்கே விளக்கமாகக் கூறத் தேவையில்லை.

மக்களைப் பரிதவிக்க விட்டு, மக்கள் நலம் சாராத அரசியல் செய்யும் கொடுங்கோலர்களின் ஆதிக்கத்துக்குள் இயற்கையையும், தேசத்தின் வளங்களையும் இருக்க விட்டுவிட்டு, இப்போதும் கூட தமிழீழ தேசிய விடுதலை பற்றி பேசித் திரிகின்றனர் மக்களின் நிலையறியா 'தேசியவாதிகள்'. கடலும் கடல் சார்ந்த நிலமும் கூட தேசத்தின் முக்கியமான பாகம் என்பதனை இவர்கள் விளங்கிக் கொண்டதாக இல்லை.

மைத்ரி - ரணில் நல்லாட்சியும் தொடர்ச்சியான சீனக் கடல்வள ஆக்கிரமிப்பும்

வடக்கு மாகாண கரையோரத்தின் தெரிவு செய்யப்பட்ட கடற்பகுதியில் போடப்பட்ட அட்டைகள் எந்தவித பலனும் இன்றி, 2010 இறுதிப் பகுதியில் அல்லது 2011 இன் ஆரம்பத்தில், அழிந்து போனதைப் பற்றி பார்த்தோம். கடல் அட்டை குஞ்சுகளை வழங்கிய சீன நிறுவனம், கடலட்டை அழிவை ஆய்வு செய்து காரணங்களை கண்டறிந்தது. மரபணு மாற்றப்பட்ட அட்டைக் குஞ்சானது வட இலங்கையின் கடலின் இரசாயனத் தன்மை மற்றும் காலநிலைக்கு தாக்கு பிடிக்கத்தக்கவல்ல என்பதனாலேயே அவை அழிந்து போயினவென்று முடிவுக்கு வந்தது. அத்துடன், கடலட்டை விவசாயம் செய்வதற்கான விஞ்ஞான ரீதியான அறிவுப் பற்றாக்குறையும் இலங்கையில் நிலவியதென்பதும் அறியப்பட்டது.

சில வருட இடைவெளியின் பின் 2015 இன் ஆரம்பத்தில் மறுபடியும் புதிய இன அட்டை குஞ்சுகளுடன் சீன நிறுவனங்கள் அவற்றை

வளர்ப்பதற்கான முயற்சியில் களத்தில் இறங்கின. 2015 ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றம், மஹிந்த ராஜபக்ச அரசின் வீழ்ச்சி, மைத்திரி ரணில் தலைமையிலான 'நல்லாட்சி' அரசு அதிகாரத்துக்கு வந்தமை போன்ற காரணங்களினால், சீனக் கடல் அட்டை வளர்ப்பு மற்றும் சீன நீலப் பொருளாதார முன்னெடுப்புகள் இலங்கையில் தடைப்பட்டன.

'நல்லாட்சி அரசாங்கம்' எனக் கூறப்பட்ட மைத்திரி-ரணில் அரசானது, மஹிந்த அரசு ஆட்சியில் இருந்த காலத்தில் சீனாவுடன் செய்து கொண்ட அனைத்து ஒப்பந்தங்களையும் மறு விசாரணை செய்யப்போவதாக அல்லது மறு ஆய்வுக்கு உட்படுத்த போவதாக அறிவித்தது. PORT CITY ஒப்பந்தம், அம்பாந்தோட்டை துறைமுக ஒப்பந்தம், அம்பாந்தோட்டை விமான நிலைய ஒப்பந்தம் மற்றும் கடல் வளங்கள் சார்ந்த ஒப்பந்தங்களும் அவ் ஆய்வுக்குள் உள்ளடக்கப்பட போவதாக தெரிவிக்கப்பட்டன.

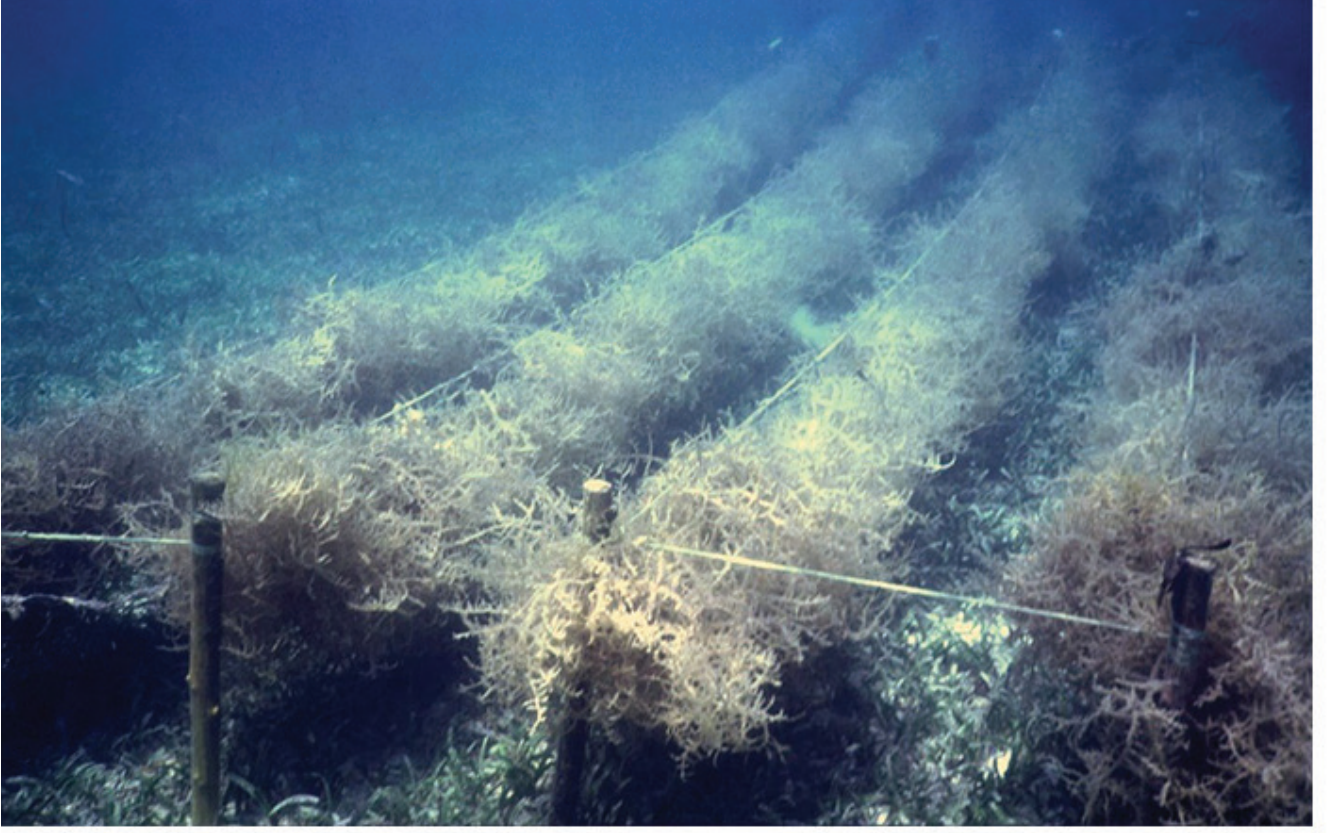
மேற்கூறப்பட்ட ஒப்பந்தங்களில் பல மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டாலும், கடல் வளங்கள் சார்ந்த ஒப்பந்தங்கள் எவற்றிலும் பெரிதான மாற்றங்கள் செய்யப்படவில்லை. மறுபடியும் சீனாவின் நீலப் பொருளாதார முயற்சிகள் இலங்கையில் தொடரப்பட்டன. தென் கடலில் சீனா வரையறையற்ற மீன்பிடியை இப்போதும் தொடர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றது.

வடக்கில், 2015 வரையும் ராஜபக்ச அரசுடன் இணைந்து இயங்கிய டக்ளஸ் தேவானந்தா, அதிகாரத்தில் இல்லாத காரணத்தினால், சீன நிறுவனங்களாலும் மீன்பிடி சார்ந்த அரசின் நிர்வாகத்தாலும் அட்டை வளர்ப்பு உட்பட்ட கடல்சார் நடவடிக்கைகளை வடக்கில் செய்ய முடியவில்லை. 2015 ஆண்டு தொடக்கம் மீனவ சமூகம் சுயாதீனமாக, அரசு நிர்வாகத்தை பெருமளவில் எதிர்த்துக் கொண்டு, மீனவ சங்கங்களை சீர்திருத்தம் செய்தது.

2015 வரை, அரசியல்வாதிகளின் விருப்பவெறுப்பிற்கேற்றபடி கொடுக்கப்பட்ட மீன்பிடி மானியங்கள், மீன்பிடிக்கலன்கள், உபகரணங்கள் உள்ளூர் சங்கங்களின் தீர்மானத்தின்படி தேவையானவர்களுக்கு நியாயமான முறையில் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டன. இந்தப் பின்னணியில் 2015 இற்கு முன்பு போல, தாம் நினைத்தபடி அட்டை வளர்ப்பு போன்ற விடையங்களைச் செய்வது மீன்பிடி அமைச்சுக்கும் அதன் அதிகாரிகளுக்கும் சவாலாக இருந்தது. அட்டை வளர்ப்பு, நண்டு வளர்ப்பு, இறால் வளர்ப்புக்காக 2015 வரை அதிகார வர்க்கத்தால் வழங்கப்பட்ட அனுமதிப் பத்திரங்கள், சங்கங்களின் முயற்சியால் இல்லாமல் ஒழிக்கப்பட்டன.

இந்நிலையில், நீலப் பொருளாதாரம் சார்ந்து 2009 இற்கு பிற்பாடு மகிந்த ராஜபக்ச அரசிடமிருந்து பல 'நன்மைகளை' பெற்றுக்கொண்ட டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்கள், சீன நிறுவனங்களின் தேவைகளை வடக்கில் பூர்த்திசெய்ய, சீனாவின் புதிய அட்டை வகைகளை கடலில் இட்டு பரிசோதிக்க அனுசரணை வழங்கும் வேலையில் இறங்கினார். 2015 இல் மகிந்த ராஜபக்ச தேர்தலில் தோல்வியுற்ற சில மாதங்களிலேயே, மஹிந்தவின் கூட்டணியில் இருந்து விலகுவதாக அறிவித்தார் டக்ளஸ் தேவானந்தா.

2018 காலகட்டத்தில், தனது பழைய அரசியல் கூட்டாளியான அன்றைய ஜனாதிபதியாக இருந்த மைத்திரிபால சிறிசேனாவை சந்தித்து சில உதவிகளை பெற்று கொண்டார். அதில் ஒன்று, மீன்பிடி அமைச்சினால் வடக்கில் செய்யப்படும் சில அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மற்றும் சீனா சார்ந்த கடல் பொருளாதார வேலைத் திட்டங்களில் தலையீடு செய்வதற்கான வசதிகளையும், வாய்ப்புக்களையும் பெற்றுக்கொண்டதாகும். இதன் அடிப்படையில் மீன்பிடி அமைச்சரும் அதிகாரிகளும் சில வேண்டுகோள்களை நிறைவேற்றி கொடுக்கும் நிலைமை

கடற்பாசி வளர்ப்பு

Image source - en.wikipedia.org

உருவாகியது. இதில் சீன தூதுவராலயமும், சீன நிறுவனங்களும் கூட பின்னணியில் இருந்தன. மீண்டும் வட கடலில் அட்டை வளர்ப்பு, கொடுவாய் மீன் வளர்ப்பு, கடற்பாசி மற்றும் நண்டு வளர்ப்புக்கான அனுமதிகள் பெற்றுக்கொடுக்கப்பட்டன. இக்காலத்தில் தான், வட கடல் பகுதியில் கடற்பாசி வளர்ப்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

வெளிநாடுகளிலிருந்து கடல் தொழில் துறை ஆலோசகராக சிலர் இறக்குமதி செய்யப்பட்டார்கள். பெரும்பாலும், மீனவ கிராம பின்னணியைக் கொண்ட இந்த 'கடல் துறை ஆலோசகர்கள்', கடற்பாசி வளர்ப்பு, அட்டை வளர்ப்புக்கு எதிராகக் கிளம்பிய மக்களின் எதிர்ப்புக்களை சமாளிக்க பயன்படுத்தப்பட்டார்கள். இந்நிலையில், நல்லாட்சி அரசாங்கத்துக்குள் ஏற்பட்ட இழுபறிகள் காரணமாக ரணில் பதவியில்

இருந்து இறங்க, மஹிந்த தலைமையில் டக்ளஸ் மறுபடியும் அமைச்சரானார். 2018 இல் சில மாதங்கள் அமைச்சர் பதவியில் இருந்த பின்னர், 2019 இல் நடந்த ஆட்சி மாற்றத்தினால் மறுபடியும் மகிந்த தலைமையினான அரசில் கடற்கொழில் அமைச்சரானார். இன்று ரணில் தலைமையிலான அரசில் அதே அமைச்சுக்கு மந்திரியாக உள்ளார். 2019 இற்குப் பின்னான காலகட்டத்தில் பாரிய கடல் வளம் இவர் தலைமையிலான அமைச்சின் ஊடாக சர்வதேச மற்றும் உள்நாட்டு பெரு மூலதனத்துக்கு அளந்து அளந்து கொடுக்கப்பட்டு கொண்டிருக்கின்றது. அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட அட்டை வளர்ப்பு பட்டிகள் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களில் வடக்கின் கரையை ஆக்கிரமித்துள்ளன.

(தொடரும்.)

இலங்கையில் பண்பாட்டுத் தனித்துவம் கொண்ட பல்வேறு நிலப்பரப்புகளுள் கிழக்கு மாகாணத்தின் கீழைக்கரை எனும் நிலப்பரப்பும் ஒன்றாகும். இந்நிலப்பரப்பு ஒரு நெடிய பாரம்பரியத்தையும், ஆதிவேரான பழங்குடிகளின் தொல்மரபையும் கொண்டமைந்துள்ளது. அவ் வரலாற்றை சிங்கள வரலாற்றாதாரங்களுடன் ஒப்பிட்டு, நவீன ஆய்வுப்பார்வையில் எழுதும் முயற்சியே 'ஈழத்துக் கீழைக்கரை: ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை' என்ற இத்தொடராகும். இதன்படி, இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணம் எனும் அரசியல் நிர்வாக அலகின் பெரும்பகுதியையும் அப்பகுதியைத் தாயகமாகக் கொண்ட மக்களின் பண்பாட்டையும் வரலாற்று ரீதியில் இது ஆராய்கிறது. கிழக்கிலங்கையின் புவியியல் ரீதியான பண்பாட்டு வளர்ச்சியையும், அங்கு தோன்றி நிலைத்திருக்கும் தமிழர், சோனகர், சிங்களவர், ஏனைய குடிகள் போன்றோரின் வரலாற்றையும், இன்றுவரை கிடைத்துள்ள சான்றுகளை வைத்துத் தொகுத்துக் கூறும் தொடராக இது அமைகிறது.

● விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சனன்

விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சனன் அவர்கள் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் விஞ்ஞான பீடத்தில் மூலக்கூற்று உயிரியலும் உயிர் இரசாயனவியலும் கற்கைநெறியில் இளமாணிப் பட்டம் பெற்றவர். அதே பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டக்கற்கைகள் பீடத்தில் பொது நிர்வாகமும் முகாமைத்துவமும் துறையில் முதுமாணிக் கற்கையைத் தொடர்கிறார்.

இலங்கை நிர்வாக சேவை அதிகாரியாகக் கடமையாற்றும் இவர் தற்போது மட்டக்களப்பு போரதீவுப்பற்று வெல்லாவெளி பிரதேச செயலகத்தில் உதவிப் பிரதேச செயலாளராகப் பணி புரிகிறார்.

இலங்கை சைவநெறிக்கழக வெளியீடான 'அலகிலா ஆடல்: சைவத்தின் கதை' எனும் சைவ வரலாற்று நூலையும் (2018), தனது திருமண சிறப்புமலராக 'மட்டக்களப்பு எட்டுப் பகுதி' நூலையும் (2021) வெளியிட்டுள்ளார்.

1900களின் ஆரம்பத்தில் செலிக்மன் தம்பதியால் வாகரையில் அவதானிக்கப்பட்ட கப்பல் சடங்குக்கான கூடாரமும் கொடிமரமும்.

Image source - Seligmann & Seligmann, 1912

கீழைக்கரைக்கான வேறு தொன்மச் சான்றுகள்

II

சோனகர் தொன்மங்கள்

கீ

ழைக்கரையின் சிறப்புமிக்க சமூகங்களுள் ஒன்றான ஈழத்துச் சோனகரின் தோற்றத்தில், தமிழகத்திலிருந்தும் கேரளத்திலிருந்தும் குடிவந்த மரைக்காயர்கள், மாப்பிள்ளைகள், லெப்பைகள், ஆப்கானின் ப'சுதான் பிராந்தியத்துப் பட்டாணியர், துருக்கி நாட்டின் துலுக்கர்கள், மத்திய கிழக்கு நாடுகளினின்று வந்த வணிகர்கள், மார்க்க

அறிஞர்கள் என்றவாறு பலருக்கும் பங்குண்டு (McGilvray, 1998: 433 - 481). கீழைக்கரையில் மீளமீளப் பதிவாகியுள்ள திமிலர் - முக்குவர் முரண்பாட்டில் பட்டாணியர் கொண்டிருந்த வகிபாகத்தின் மூலம் இவர்களுக்கு முக்குவரோடு இருந்த நெருங்கிய தொடர்பு தெரியவருகின்றது. கீழைக்கரையின் ஏனைய தமிழ் பேசும் சமூகங்கள் போல, சோனகரின் வரலாறும் எழுத்திலோ பொறிப்பிலோ தெளிவாக ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை. எனினும் சோனகர்களின் கீழைக்கரைக்கான வருகையும் வாழ்வியலும் அவர்கள் மத்தியில் நீடித்த வாய்வழிப் பாடல்கள், “கவி” பாடல்கள், தொன்மக்கதைகள் என்பனவற்றின் ஊடே சில இடங்களில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது (/செமீல் 1997, காசிம்/சி, 2002, இத்ரீச் 2011).

இந்தவகையில் காசிம்/சியால் 2002 இல் தொகுத்து வெளியிடப்பட்ட நூல் சோனகத் தொன்மங்கள் அடங்கிய முதன்மையான நூலாகக் கருதப்பட வேண்டியது,. அதன் முதற்பாகத்தில் 1918.06.12 திகதியிட்டு கல்முனைக்குடி அசனார் லெவ்வை ஆதம்பாவா எழுதிவைத்த குற்று இல்லாத கையெழுத்துப்பிரதிப் பாடல்களும், இரண்டாம் பாகத்தில் பதிப்பாசிரியரின் சாச்சா (சிறற்ப்பா) கல்முனைக்குடி காசிம்பாவா அகமதுலெவ்வையால் கூறப்பட்ட கவிப்பாடல்களும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன (காசிம்/சி 2002).

இவற்றில் கீழைக்கரையை சோனக மன்னர்கள் ஆட்சி செய்தமை, பாண்டிய - சோழ மன்னர்கள் சோனக மக்களின் வழிபாட்டிடங்களை அழித்தமை, சோனகரின் ‘குடி’ உட்பிரிவுகள், அவுலியாக்கள் முதலிய மார்க்க அறிஞர்கள் வருகை தந்த சம்பவங்கள், சோனகர்கள் யாத்திரை சென்ற சியாரங்கள், கபறுக்களின் அமைவிடங்கள் உள்ளிட்ட செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன.

சன்னாதபுரம் (பொலனறுவை, இராசராச சோழன் ஆட்சிக்காலத்தில் சனநாதபுரம்), ஃக 'ச்திசெயிலாபுரம் (குருநாகல்) [1] முதலிய நகரங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் வருவதால்,

பொலனறுவை அரசு, குருநாகல் அரசு என்பன அரசிருக்கைகளாக இயங்கிய 11 - 13ஆம் நூற்றாண்டுகளிலேயே சோனகர்கள் குறிப்பிடத்தக்க சமூகமாக கீழைக்கரையில் வசித்தார்கள் என்பதாக இத்தொன்மங்களை வாசிக்கமுடியும். அவர்களது வணிகம், தமிழர் - சிங்களவரோடான நல்லுறவும் முரணும், ஐரோப்பியருடனான இடைத்தொடர்புகள், மார்க்கத்தில் அவர்களுக்கிருந்த பற்று, அன்றாட வாழ்வியல் முதலிய பல்வேறு வரலாற்றுத் தகவல்களை சோனகத் தொன்மங்களிலிருந்து சேகரிக்க முடிகின்றது (/செமீல் 1997: 16).

ஆனால் சோனக மன்னர்கள் [தென்கிழக்கிலங்கையை] ஆண்டு வந்தார்கள் என்ற நம்பிக்கையை, “தமிழகத்துக்குப் படையெடுத்துச் செல்லுமளவு வலிமையான தமிழ் அரசர்கள் கிழக்கிலங்கையில் ஆட்சிபுரிந்தார்கள்” என்ற மட்டக்களப்புப் பூர்வ சரித்திரத்தின் நம்பிக்கைக்கு சிறிதும் குறையாத ஒன்று என்றே கருதவேண்டும். ஏனெனில், கீழைக்கரையில் தமிழர்களிடமோ சோனகர்களிடமோ பலம்வாய்ந்த பேரரசுகள் நீடித்ததற்குச் சான்றில்லை. தமிழரசுகளும் வன்னிபங்களால் ஆளப்பட்ட சிற்றரசுகளாகவே இருந்தன.

எவ்வாறெனினும் கருங்கொடித்தீவு (இன்றைய அக்கரைப்பற்று நகர்) மீராலெவ்வை வன்னுமை, கரைவாகில் (இன்றைய சாய்ந்தமருது) வாழ்ந்த அலியார் லெவ்வைப்போடி முதலியோரைப் பற்றிப் பாடும் பாடல்கள் நம்பகத்தன்மை கொண்டவையாகக் காணப்படுகின்றன. எனவே இலங்கையின் பொலனறுவை அரசுக்குப் பிந்திய காலத்திலும் கண்டி அரசு காலத்திலும் அரசியல் செல்வாக்கு மிக்க பிரபுக்கள், அதிகாரிகள் சோனக சமூகத்திலும் புகழோடு வாழ்ந்தார்கள் என்று ஊகிக்கலாம்.

ஆனால் “திருக்கோவிலில் சோழர்கள் வாழ்கிறார்கள், பாண்டிருப்பில் பாண்டியர்கள் வாழ்கிறார்கள்” முதலான செய்திகளிலும் “சோழ பாண்டியர் சோனக சியாரங்களையும் பள்ளிவாசல்களையும் அழித்தொழித்தார்கள்” என்றவாறு பாடல்களிலும் வரலாற்றுண்மை

இருப்பதாகத் தெரியவில்லை (காசிம்சி 2002:1, 1318). எனினும் அவற்றை நெடுங்காலமாக கிழக்கிலங்கையில் நீடித்த தமிழ் - சோனக முரண்பாட்டைக் குறிப்பிடுவதாக வாசிக்க இயலும். இதே தொகுப்புகளில் தமிழ் - சோனக முரண்பாடுகளின் அவலத்தை விளக்கமுயலும் “உதுமான் - சிவகாமி காதல்” முதலிய பாடல்கள் காணப்படுவதை இதற்கு மேலதிக ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம் (காசிம்சி 2002:3036).

மதம்சார் முரண்கள் நீடித்திருக்க வாய்ப்புள்ள போதும், மேற்படி நூலில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ள சில சோனகத் தொன்மங்கள் தமிழ் - சோனக மதமுரணை மிகைப்படுத்துவதாகத் தென்படுகின்றது. ஏனெனில் இனத்தேசியவாதங்கள் முனைவாக்கமடைந்த 19ஆம் நூற்றாண்டு வரை, கீழைக்கரையின் சைவ - இஸ்லாமிய சமயங்கள் தமக்குள் நல்லிணக்கத்தோடு நீடித்துவந்ததற்கே சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிச்சரத்தில் காத்தான்குடிப் பட்டாணியர், திருக்கோவில் சித்திரவேலாயுதசுவாமி கோவிலில் கருங்கொட்டித்தீவு பட்டாணியர், பாண்டிருப்பு திரௌபதி அம்மன் கோவிலில் கரைவாகுப் பட்டாணியர் கொண்டிருந்த சமூக வகிபாகம் இன்றும் இருதரப்பு வாய்மொழிச் செய்திகளிலும் நினைவுகூரப்பட்டு வருகின்றது. நாடுகாட்டுக்கு வந்த சோனகக்குடித் தலைவனான அவுக்கனுக்கு கண்டி அரசைச் சார்ந்த இரட்டவரிசை முதலியார் திருக்கோவிலில் திருவேட்டைப்பாணை ஒன்று முன்னீடாகக் கொடுத்தமையையும் இங்கு நினைத்துப் பார்க்கலாம் (Nevill, 1887:139).

தமிழ்ச் சைவர்கள் பள்ளிவாசல் கந்தூரி வைபவங்களில் கலந்துகொண்டமையும் சியாரங்களில் வழிபாடு

நடத்தியமையும், கடந்த காலத்தில் பதிவாகி இருக்கிறது. சிவன் - முருகன் உள்ளிட்ட பெருந்தெய்வக் கோவில்களில் முன்னீடு, மாரியம்மன் - கண்ணகி - நாகம் முதலிய தமிழ் நாட்டார் வழிபாடுகளில் நம்பிக்கை, தண்ணீர் ஓதுதல், மாந்திரீகம் முதலிய சடங்குகளில் ஈடுபாடு முதலியன கீழைக்கரைச் சோனகரின் வாழ்வியலில் இரண்டறக் கலந்திருந்ததை மேற்படி தொகுப்புகளில் கிடைக்கும் பாடல்களும் உறுதி செய்கின்றன. கடந்துபோன தசாப்தங்களில் கீழைக்கரை தமிழ் - சோனக உறவைக் குறிப்பிடப் பயன்பட்ட “பிட்டும் தேங்காய்ப்பூவும்” என்ற உவமையையும் இங்கு நாம் ஒப்புநோக்கலாம். ஆக, தமிழ் - சோனக உறவென்பது, அவ்வப்போது தம்முள் மதம்சார் வாழ்வியலால் முரண்பட்ட ஆனால் ஏனைய நேரங்களில் பெரும்பாலும் தமக்குள் கொண்டும் கொடுத்தும் வாழ்ந்த நெருக்கமான பிணைப்பாகவே தொடர்ந்திருக்கிறது என்பதை உய்த்துணரலாம்.

இதற்கு மாறாக காசிம்சியின் நூலில் தமிழ் - சோனக முரணை இன்றுள்ளவாறு இரண்டு இனத்தேசியங்களின் நெடுநாள்

வெருகல் இலங்கைத்துறை முகத்துவாரம் பத்தினி அம்மன் கோவிலில் அமைந்துள்ள பெரியசாமி சடங்குக்கான கூடாரமும் கொடிமரமும்

பெருமோதலாகப்
பார்க்கும் பிரிவினை
நோக்கே
தென்படுகின்றது [2].
இத்தொன்மங்கள்
தொகுக்கப்பட்ட 20ஆம்
நூற்றாண்டு
இலங்கையில், சமூக
- அரசியல்
பொருளாதார
களங்களில்
மூவினங்களின்
தேசியவாதம் ஆழமாக
வேருன்றத் தொடங்கிய
காலகட்டமாகும்.
எனவே இங்கு
கூறப்படும் தமிழ் -
சோனக முரண் சார்ந்த
செய்திகளை
மிகக்கவனமாக
ஆராய்ந்தே

வரலாற்றாதாரங்களாக உறுதிப்படுத்திக்
கொள்ள வேண்டும். இல்லையேல் ஏற்கனவே
சீர்குலைந்துபோயுள்ள தமிழ் - மு'சலிம்
உறவில் எரிகின்ற நெருப்பில் எண்ணெயை
ஊற்றியதாகப் போய்விடும்.

கரையோர வேடர் தொன்மங்கள்

கீழைக்கரையின் இன்னொரு குறிப்பிடத்தக்க
சமூகம் வேடர்கள். இலங்கையின் பூர்விகக்
குடியினரான வேடர் வேடமொழியைப் பேசி
வந்தபோதும், கீழைக்கரை வேடர் புவியியல்
காரணத்தால் தமிழையும் தம்
பேச்சுமொழியாகக் கொண்டு “கரையோர
வேடர்” எனும் தனி அடையாளத்தைப்
பெற்றுள்ளனர். சமூக மேல்நிலையாக்கம்,
அதிகார வர்க்க ஒடுக்குமுறை முதலியன
காரணமாக தங்கள் அடையாளத்தை சில
இடங்களில் இழந்து அல்லது மறைத்து
(உதாரணம்: வேடவேளாளர்) தம்மை வேறு
சமூகங்களுடன்
அடையாளப்படுத்தவேண்டிய
நிர்ப்பந்தத்துக்கு வேடர்கள் ஆளாகியுள்ளனர்.
எனவே மற்ற எல்லா சமூகங்களையும் விட

கீழைக்கரையின்
இன்னொரு
குறிப்பிடத்தக்க
சமூகம் வேடர்கள்.
இலங்கையின் பூர்விகக்
குடியினரான வேடர்
வேடமொழியைப்
பேசி வந்தபோதும்,
கீழைக்கரை வேடர்
புவியியல் காரணத்தால்
தமிழையும் தம்
பேச்சுமொழியாகக்
கொண்டு வேடர் எனும்
தனி அடையாளத்தைப்
பெற்றுள்ளனர்.

அதிகமான தொன்ம
இழப்புகளைச் சந்தித்த சமூகமாக
கரையோர வேடர்
காணப்படுகின்றனர்.

கரையோர வேடர் சார்ந்த
தொன்மங்கள் அவர்களை
ஆராய்ந்த செலிக்மன் தம்பதியர்
(Seligmann & Seligmann, 1911),
சேர். |சேம்'ச் எம்'சன்
|டெனன்ட் (Tennent, 1860:441
448) முதலிய மிகச்சில
சமூகவியலாளர்களாலே
ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

கரையோர வேடரில் சிலர் தம்
தமிழ்த் தொடர்பை மறுக்க,
இன்னும் சிலர் தம் உள்நாட்டு
வேடருடனான உறவை
நினைவுகூர்கின்றனர். ஆனால்
உள்நாட்டு வேடரைப்

பொறுத்தவரை, கரையோர வேடர் தம்மிலும்
வேறானவர்கள் என்கிறார்கள். கரையோர
வேடரின் தனித்துவங்களாக உள்நாட்டு
வேடரை ஒத்து நீடித்த “வறுகை” எனும் சமூக
உட்பிரிவு காணப்படுகின்றமை, தமிழுக்கு
மேலதிகமாக சிங்கள மொழியும், வேட
மொழியும் பேசும் வல்லமை, பறவையிறைச்சி
உண்ணாமை, முன்னோர் வழிபாடு (உத்தியா)
உள்ளிட்ட பல தனித்துவமான சிறப்புகள்
செலிக்மனால் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
தாம் கீழைக்கரையில் தொன்றுதொட்டு
வாழ்ந்துவரும் குடியினர், வேறெங்குமிருந்து
புதிதாகக் குடிவரவில்லை என்ற கருத்தும்
கரையோர வேடரிடமுள்ளது.

கல்குடாவுக்கு அருகே பள்ளச்சேனையில்
வாழ்ந்த வேடர் ஐரோப்பியர் பயன்படுத்திய
சாயலில் வடிக்கப்பட்ட இரண்டடி நீளமான
கப்பலின் சிலை வேடக்கோவிலில்
காணப்பட்டதையும், அத்தெய்வம் “கப்பல்
பேய்” என்று அழைக்கப்பட்டதையும்,
குமாரதெய்வம், அம்மாள் ஆகியோரையும்
அவர்கள் வழிபட்டதையும் செலிக்மன்

தம்பதி குறிப்பிட்டுள்ளனர் (Seligmann Seligmann; 1911:336 - 337). வெளிநாட்டிலிருந்து வந்த தெய்வமான கப்பல்பேய் இன்றைய கரையோர வேடரிடமும் கப்பல் தெய்வம் அல்லது பெரியசாமி என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுவதையும், அத்தெய்வ வழிபாட்டில் சின்ன உலாந்தா, பெரிய உலாந்தா, பறங்கிநாச்சி முதலிய தெய்வங்கள் வழிபடப்படுவதும், கப்பல் தெய்வத்தின் தோற்றம், வழிபாடு பற்றிய மேலதிக ஆய்வுகளுக்கும், கரையோர வேடரின் பூர்விகம் தொடர்பான சுவையான தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் கால்கோளாக அமையக்கூடிய செய்திகள்.

நாட்டார் வழிபாட்டு இலக்கியத் தொன்மங்கள்

கீழைக்கரையின் நாட்டார் வழிபாட்டுத் தெய்வங்களில் கண்ணகி, காளி, மாரி, வைரவர், குமாரர் உள்ளிட்டோர் அடங்குகின்றனர். இந்தத் தெய்வங்களில் சிலர் குறிப்பிட்ட சமூகங்களாலேயே வழிபடப்படுவதால் அச்சமூகங்கள் சார்ந்த சில தொன்மங்களை தங்கள் வழிபாட்டுப் பாடல்களில் ஆவணப்படுத்த உதவியிருக்கின்றன. உதாரணமாக கரையோர வேடரின் தெய்வங்களான குமாரர், பெரியசாமி, நீலியம்மன், குஞ்சிமாப்பா, மீன்நாச்சிமார், முதலியோர், சலவைத்தொழிலர் சமூகத்தால் வழிபடப்படும் பெரியதம்பிரான், நீலாசோதையன் போன்ற தெய்வங்கள், குருகுலக் கரையார் உள்ளிட்ட சமூகங்களால் வழிபடப்படும் கடல்நாச்சி அம்மன், முதலிய தெய்வங்களின் சடங்குப் பாடல்களில் வரலாற்றாதாரங்களாகக் கொள்ளக்கூடிய சிலதொன்மங்கள் கிடைக்கின்றன.

உதாரணமாக சலவைத் தொழிலாளரின் பெரியதம்பிரான் - நீலாசோதையன் ஆகிய தெய்வங்களை, வேடரின் பெரியதெய்வம் - நீலியம்மன் ஆகிய தெய்வங்களுடன் ஒப்பிடமுடியும். அப்படியே இத்தெய்வங்களை தமிழ்க் கோணேசர் கல்வெட்டு - சிங்கள இராசாவழி ஊடாக நீலாசோதையன் / நீலன் /

நீல யோதைய என்ற வரலாற்றுக் கதாபாத்திரத்தோடு இணைத்துப்பார்க்க முடியும்.

கீழைக்கரையின் முக்கியமான நாட்டார் தெய்வமான கண்ணகி மற்றும் திரௌபதி சார் பாடல்கள் பெருமளவு வரலாற்றுச் சான்றுகளைத் தம் வசம் கொண்டுள்ளன. பாண்டிருப்பு திரௌபதி அம்மன் தொன்மத்தில் நினைவுகூரப்படுபவன் விமலதர்மசூரிய மன்னன். அப்பெயரில் இருமன்னர்கள் கண்டியை ஆண்டுள்ள போதும், இவன் முதலாம் விமலதர்மசூரியனாக இருக்கலாம் (1591 - 1604) என ஊகிக்கப்படுகின்றான்.

தம்பிலுவில், பட்டிமேடு, செட்டிபாளையம் முதலிய கோவில்களில் கிடைத்த கண்ணகி வழிபாட்டு இலக்கியங்களில் மட்டக்களப்பு பண்டார வன்னியர்கள், நரேந்திரசிங்கன், இராசசிங்கன் முதலிய கண்டி மன்னர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். பழுகாமத்தை ஆண்ட செல்லப்பண்டாரம் எனும் வன்னியன் ஒல்லாந்துக் குறிப்புகளில் இடம்பெறுகின்றான். பண்டாரம் என்ற ஈற்றுப்பெயர் கொண்ட இன்னொரு வன்னியர் பட்டியலை கீழைக்கரைத் தொன்மங்கள் கொண்டிருக்கின்றன [3]. மட்டக்களப்பை ஆண்ட மன்னர்களும் பண்டார வன்னியர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டார்கள் என்று இதன் மூலம் ஊகிக்கலாம். இரண்டாம் இராசசிங்கன் (1629 - 1687), நரேந்திரசிங்கன் (1707 - 1739), காலத்தில் கீழைக்கரை அவர்களோடு நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்ததை ஐரோப்பியக் குறிப்புகளும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இவ்வாறு பல்வேறு சமூகம் சார்ந்த மற்றும் வழிபாடுகள் சார்ந்த தொன்மங்களைத் தொகுக்கும் போது, இன்னும் பல வரலாற்று இடைவெளிகளை நிரப்புவதற்கான சான்றாதாரங்கள் எழுந்துவருவதைக் காணமுடியும். இவற்றை அவ்வப்போது பொருத்தமான இடங்களில் பிரயோகித்து கீழைக்கரையின் வரலாற்றை கட்டியெழுப்புவோம், வாருங்கள்.

அழகூறுப்புகள்

[1] குருநா+கல் என்றால் யானைமலை என்று பொருள். அதன் வடமொழிப்பெயர் ஃக `ஸ்திசைலபுரம், Hastiailapuram. கொழும்பிலிருந்து சுமார் 100 கிமீ வடகிழக்கே அமைந்துள்ள குருநாகல் அண்ணளவாக ஐம்பதாண்டுகள் 1290களிலிருந்து 1340கள் வரை இலங்கையின் முக்கியமான அரசிருக்கையாக நீடித்தது.

[2] சோனகரில் நிகரற்ற தமிழறிவு கொண்ட ஏராளமான அறிஞர்கள் கடந்த காலத்தில் தோன்றியிருக்கிறார்கள். பதினெட்டாம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் மருதமுனை சின்ன ஆலிம் அப்பா (1850கள்), அட்டாளைச்சேனை அப்துர் ரகுமான் ஆலிம் புலவர் (1850கள்), அக்கரைப்பற்று சேகுமதாறு சாகிப் புலவர் (1900கள்) போன்றோரை குறிப்பாகச் சொல்லலாம் (கந்தையா 1965: 275 - 300). ஆனால், இந்நூலில் அசனார் லெவ்வை மற்றும் காசிம்பாவா அகமதுலெவ்வை ஆவணப்படுத்திய பாடல்களாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளவை கவித்துவ அழகோ ஓசைநயமோ இல்லாதவை. அவற்றைப் பாடியவர்கள் பாமரர்கள் என்றாலும், அதே பாமரர்கள் பாடிய சோனகக் கவிகளில் உள்ள சந்த இனிமையும் எளிமையும் இப்பாடல்களில் இல்லை. எந்தவொரு வரலாற்று அல்லது தொன்ம நூலிலும் காணமுடியாத விந்தையாக, சோழர் படையெடுப்பு முதல் ஐரோப்பியர் காலம் வரையான சகல வரலாற்றுச் சம்பவங்களும் தொடர்ச்சித்தன்மை அறுபடாது வரிசையாக இடம்பெறும் இந்நூலின் பதிப்பு ஒழுங்கில் ஒரு செயற்கைத் தன்மை தென்படுகின்றது. இப்பாடல்கள் சிங்கள வரலாற்று நூல்களும் தமிழ் தொன்ம இலக்கியங்களும் அச்சுவாகனம் ஏறிவிட்டிருந்த 20ஆம் நூற்றாண்டில் அவற்றை மாதிரியாகக் கொண்டு சோனகருக்கென ஒரு தனி வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் உருவானவையா என்ற ஐயம் எழுவதைத் தவிர்க்கமுடியவில்லை. 1960களில் கீழைக்கரைத் தமிழரிடையே வரலாற்று எழுச்சியை ஏற்படுத்திய தொன்மங்களின் தொகுப்பு நூலான “மட்டக்களப்பு மான்மியம்”

மற்றும் 1955 முதல் 1970கள் வரை தமிழ் பேசும் மாணவர்களுக்கு இலங்கை வரலாற்றுக்கான பள்ளிப் பாடநூலாக விளங்கிய டி.சி. மெண்டி `சின் புகழ்பெற்ற “நம் முன்னோரளித்த அருஞ்செல்வம்” ஆகிய இரு நூல்களின் தலைப்பையும் இணைத்து இந்நூலுக்கு “தென்கிழக்கிலங்கை மு `சலிம்களின் மான்மியத்திற்கு முன்னோரளித்த அருஞ்செல்வம்” என்று நூலாசிரியர் சூட்டியிருக்கும் பெயர், இந்த ஐயத்தை வலுப்படுத்துகின்றது.

[3] பூபால கோத்திர வன்னிமைகள்: 1. கற்பகப் பண்டார வன்னிமை - கோரைக்களப்பு, 2. செல்லப்பண்டார வன்னிமை - சிங்காரத்தோப்பு, 3. அருணாச்சலப் பண்டார வன்னிமை - மலுக்கம்புட்டி, 4. ஆனந்தப் பண்டார வன்னிமை - சம்மாந்துறை, 5. அம்பக்கப் பண்டார வன்னிமை - நாதனை, 6. அழகரெட்டிப் பண்டார வன்னிமை - மண்டபத்தடி, 7. கனகரெட்டிப் பண்டார வன்னிமை - விளாவெட்டுவான்.

உசாத்துணை

1. இதரீ `சு, ஏ.பி.எம். (2011). சோனகத் தேசம் : மிகச்சுருக்கமான அறிமுகம், வாழைச்சேனை : சோனகம் வெளியீடு.
2. காசிம்சி, எம்.எம்.எம். (2002). தென்கிழக்கிலங்கை மு `சலிம்களின் மான்மியத்துக்கு முன்னோரளித்த அருஞ்செல்வம், கொழும்பு : உலக இ `சலாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு 2002.
3. செமீல், எ `ச.எச்.எம். (1997). அம்பாரை மாவட்ட மு `சலிம்கள் : வரலாறும் பாரம்பரியமும், கொழும்பு : மு `சலிம் சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
4. McGilvray, D.B. (1998). Arabs, Moors and Muslims: Sri Lankan Muslim ethnicity in regional Perspectives, in Contributions to Indian Sociology, 32; 433 - 81.
5. Seligmann, C.G. and Seligmann, B.Z. (1911). The Veddas. London: Cambridge University Press.
6. Tennent, J.E. (1860). Ceylon : an account of the island, physical, historical, and topographical with notices of its natural history, antiquities and productions. London : Longman, Green, Longman and Roberts. (தொடரும்.)

இந்தியவம்சாவழி தொழிலாளர்களின் இலங்கை வருகை, அவர்களின் பிரஜாவுரிமை போன்ற பல விடயங்கள் தொடர்பேசப்பொருளாக அமைந்திருக்கின்றன. ஆனால் கோப்பி பயிர்செய்கைக்குப் பின்னரான இந்தியவம்சாவழித் தமிழரின் வாழ்க்கை கழல் எவ்வாறு அமைந்ததென ஒரு சில ஆய்வுகளே வெளிவந்துள்ளன. "கண்டி சீமையிலே2 - சதிகளையும் கீழ்ச்சிகளையும் கடந்த வரலாறு என்ற இந்த வரலாற்றுத்தொடர் அந்த இடைவெளியை நிரப்புவதாக அமைகின்றது. இலங்கையில் கோப்பிப்பயிர்செய்கை முடிவுற்று தேயிலை பயிர்செய்கைக்கான ஆரம்பத்தினை எடுத்துக்கூறுகின்றது. இந்தியாவில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் தேயிலை தோட்டங்களில் பட்ட இன்னல்களையும் இடர்களையும் எடுத்துரைப்பதாக அமைகின்றது. கண்டி சீமைக்கு அழைத்துவரப்பட்ட தொழிலாளர்களின் உண்மை நிலையினை வரலாற்றுப் பார்வையினூடாக ஆதாரங்களுடன் எடுத்தியம்புகின்றது. இது வெறுமனே மக்களின் வாழ்வியல் பிரச்சினைசார் விடயங்களை மாத்திரம் தெளிவுப்படுத்தாமல், தொழில்சார், அரசியல், பொருளாதார, சமூகம் சார்ந்த பல்பரிமாண அம்சங்களினை வெளிகொணர்வதாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

● இரா. சடகோபன்

இரா. சடகோபன் என்று எழுத்து உலகில் அறியப்பட்ட இராமையா சடகோபன் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் புவியியல் சிறப்பு பட்டதாரி ஆவார். அதன்பின் ஒரு சட்டத்தரணியாக தன்னை உயர்த்திக் கொண்ட இவர் இதுவரை பத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவற்றில் மூன்று நூல்களுக்குத் தேசிய சாகித்திய விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

விஜய் சிறுவர் பத்திரிகையின் ஸ்தாபக ஆசிரியரான இவர், 'சுகவாழ்வு' சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியரும் ஆவார். இதனைத் தவிர மலையக மக்கள் மேம்பாடு தொடர்பாகப் பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு நூல்களையும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார். சடகோபன் ஊடகத்துறையில் ஆற்றிய பணிக்காகச் சிறந்த ஊடகவியலாளருக்கான ஜனாதிபதி விருதையும் பெற்றுள்ளார்

பெருந்தோட்டங்களின் அரசுடமையாக்கம்

தேயிலைத் தொழிற்சாலையில் "பிளான்டர்ஸ்"

Image source - www.srilankabyish.com

ரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து
இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த
உடனேயே கடைசி பிரிட்டிஷ்

பிரஜையையும் இலங்கையில் இருந்து விரட்டி
விட வேண்டும் என்ற துடிப்பு
பேரினவாதிகளிடமிருந்து ஒவ்வொன்றாக வரத்
தொடங்கிவிட்டன. அதன் முதலாவது
தோட்டா இலங்கையில் இருக்கும் பிரித்தானிய
தேயிலை பெருந்தோட்ட
உரிமையாளர்களிடம் இருந்து தேயிலைத்
தோட்டங்களை பிடிங்கிக்கொண்டு அவர்களை
இங்கிருந்து விரட்டி விட வேண்டும்
என்பதாகும். அதன் முதல் நடவடிக்கையாக
இலங்கையின் பெருந்தோட்ட கம்பனிகளை
தேசிய உடமைகள் ஆகிவிடுவது என்று
ஆலோசனை கூறப்பட்டது. இந்த செய்தி
கசிந்து வெளிப்பட்ட உடனேயே
“பிளான்டர்ஸ்” என்று சொல்லப்பட்ட
பிரித்தானிய வெள்ளைக்கார தோட்ட
சொந்தக்காரர்கள் தமது கஜானாக்களை
இறுக்கிப் பூட்டத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.
அதன் பின்னர் பச்சைப் பச்சேலென்று
செழித்திருந்த தேயிலை பெருந்தோட்டங்கள்
கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சோபை இழந்து
பழுப்பு நிறமாக மாறத் தொடங்கின .

பெருந்தோட்ட தொழிலாளியின் கண்களிலும்
ஒளி மங்கி கருவட்டம் சூழத் தொடங்கியது.
படிப்படியாக வேலை நாட்கள்
குறைக்கப்பட்டன. செலவைக் குறைக்க
வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தோட்டப்
பராமரிப்பு குறைக்கப்பட்டது. முள்ளு குத்தி
உரம் போடுவது, களைக்கொல்லி தெளிப்பது,
கொந்தர்ப்பு கொடுத்தல், பாதைகள் - காண்கள்
பராமரிப்பு, தவறணை பராமரிப்பு, புதுக் கன்று
நடுதல் போன்றனவெல்லாம்
குறைக்கப்பட்டன. இதற்கெல்லாம் ஒருபடி
மேலே போய் மாத வேலை நாட்கள்
குறைக்கப்பட்டன.

இதனால், முதலாளி தொழிலாளி
முரண்பாடுகள் முற்றத் தொடங்கின. தோட்டத்
தொழிலாளர்களின் சம்பள நாள் பலமுறை
தள்ளிப் போடப்பட்டது. தொழிலாளர்களதும்
அவர்களது பிள்ளைகளதும் வயிறுகள் பல

நாட்கள் காயப்போடப்பட்டன. அவர்கள்
தமக்கு பிரஜாவுரிமை மறுக்கப்பட்ட நிலையில்
கூட தொழிற்சங்க போராட்டத்தில் இறங்க
வேண்டியவர்களானார்கள். பல
தோட்டங்களில் தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு
செல்ல மறுத்து வேலைநிறுத்த
போராட்டங்களில் ஈடுபட்டதன் விளைவாக
தோட்டத்துரைமாரின் பாதுகாப்பு கருதி
போலீசார் வரவழைக்கப்பட்டனர்.
போலீசார்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும்
ஏற்பட்ட மோதலில் பல தொழிலாளர்கள்
சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட சம்பவங்கள்
அதிகரிக்கலாயின. இதற்கு மத்தியில் பல
தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் தமது
சொத்துக்களை எல்லாம் கிடைத்த தொகைக்கு
விற்றுவிட்டு தமது தாய்நாடான
பிரித்தானியாவை நோக்கிப் பயணப்பட்டனர்.

1. 1971 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் கண்டிப்
பிரதேசத்தை சேர்ந்த கிரிந்தி எல்ல என்ற
தோட்டத்தை சேர்ந்த சுமார் 500
தொழிலாளர்கள் நமது தோட்டத்தை அதன்
உரிமையாளர்கள் விற்று விட்டுப் போக
தீர்மானித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து
அதனை தடுக்கும் முகமாகவும் தமக்கு
கிடைக்கவிருக்கும் சம்பள பாக்கி மற்றும்
சேவைக்கால பணம் மற்றும் ஏனைய
கொடுப்பனவுகளை பெற்றுக்
கொள்வதற்காகவும் வேலை நிறுத்த
போராட்டம் ஒன்றில் ஈடுபட்டார்கள்.

2. 1971அதே மாதம் 19 ஆம் தேதியன்று கண்டி
தொடந்தலாவ தோட்டத்தை சேர்ந்த சகல
தொழிலாளர்களும் தமது ஜனவரி மாத
சம்பளப் பணத்தை உடனடியாக கொடுப்பனவு
செய்யும்படி கேட்டு வேலைநிறுத்த
போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார்கள்.

3. 1971 ஆம் ஆண்டு 22 பிப்ரவரி மாதம் 27
ஆம் திகதி மடுல்களை தோட்டத்தைச் சேர்ந்த
800 தொழிலாளர்கள் தமது ஜனவரி, பிப்ரவரி
மாதங்களுக்கான சம்பளப்பாக்கி தொகையை
வழங்கும்படி கேட்டு வேலை நிறுத்த
போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர்.

4. அதே ஆண்டு மார்ச் மாதம் 17 ஆம் திகதி உட புசல்லாவையைச் சேர்ந்த சென். மார்கரெட் தோட்டத்தின் 300 தொழிலாளர்கள் தமக்கு கிடைக்கப் பெறாத வேதனத்தை உடனடியாக வழங்கும்படி கேட்டு வேலைநிறுத்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார்கள்.

5. அதே வருடம் மார்ச் 12 ஆம் திகதி டிக்கோயா நியூட்டன் தோட்டத்தைச் சேர்ந்த 200 தொழிலாளர்கள் நிலுவையில் இருக்கும் தமது கடந்தகால வேதனத்தை தோட்ட நிர்வாகம் வழங்க மறுத்து வருவதை தொடர்ந்து வேலை நிறுத்த போராட்டம் ஒன்றில் ஈடுபட்டார்கள்.

6. அதே ஆண்டு அதே மாதத்தில் மாத்தளை வேலனை தோட்டத்தைச் சேர்ந்த அனைத்து தொழிலாளர்களும் அந்த தோட்டத்தில் வசித்து வந்த நிரந்தரத் தொழிலாளர்களை புறந்தள்ளிவிட்டு தொழிற்சாலையில் வேலை செய்வதற்காக வெளியிடங்களில் இருந்து வேலையாட்களை தருவித்தார்கள் என்பதை எதிர்த்து வேலைநிறுத்த போராட்டம் ஒன்றை முன்னெடுத்தார்கள்.

7. 1971 பிப்ரவரி 17ஆம் திகதி நுவரெலியா சென். லெனாட்ஸ் தோட்டத்தைச் சேர்ந்த 75 தொழிலாளர்கள் தமது தோட்டத்தில், வயது வந்தும் தோட்டத்துச் செக்ரோலில் பதியப்படாமல் இருக்கும் தம் பிள்ளைகளின் பெயர்களை வேலைக்கு பதியும்படி கோரி வேலைநிறுத்தம் ஒன்று இடம்பெற்றது.

இக்காலப்பகுதியில் இப்படி ஆங்காங்கே பல வேலை நிறுத்த போராட்டங்களும் எதிர்ப்பு ஊர்வலங்களும் நிகழ்ந்த வண்ணமே இருந்தன. இவற்றின் மீதான பொலிஸ்

66

1971 பிப்ரவரி 17ஆம் திகதி நுவரெலியா சென். லெனாட்ஸ் தோட்டத்தைச் சேர்ந்த 75 தொழிலாளர்கள் தமது தோட்டத்தில், வயது வந்தும் தோட்டத்துச் செக்ரோலில் பதியப்படாமல் இருக்கும் தம் பிள்ளைகளின் பெயர்களை வேலைக்கு பதியும்படி கோரி வேலைநிறுத்தம் ஒன்று இடம்பெற்றது.

அடாவடித்தனங்கள் வன்முறைகளும் கூட மிகக் கடுமையாக இருந்தன. போலீஸ்காரர்கள் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததில் பலர் உயிரிழந்துள்ளனர். இத்தகைய போராட்டங்கள் கீனாக்கல மற்றும் நாளந்தா ஆகிய தோட்டங்களில் இடம்பெற்றபோது துப்பாக்கி சூட்டினால் இறந்தவர்கள் தொடர்பாக என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது என்பது தொடர்பில் தொழிற்சங்க அமைப்புகளுக்கு இடையிலான கூட்டமொன்று 1971 பிப்ரவரி இரண்டாம் தேதி இடம்பெற்றது. இக்கூட்டத்தில் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ், லங்கா தோட்டத் தொழிலாளர் யூனியன், மலையக

மக்கள் தொழிலாளர் யூனியன், லங்கா மக்கள் தொழிலாளர் யூனியன், ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ், தேசிய தோட்டத் தொழிலாளர் யூனியன் ஆகியவற்றின் தொழிலாளர்கள் கலந்துகொண்டு கருத்து தெரிவித்தனர்.

எனினும் இத்தகைய போக்குகளில் எந்தவிதமான மாற்றங்களும் இடம்பெறவில்லை. தோட்ட உரிமையாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் தொழிலாளர்கள் தொடர்பாக அவர்கள் கடைபிடித்த கொள்கைகளில் எந்தவித விட்டுக்கொடுப்புகளையும் செய்யவில்லை. அவர்கள் பண விடயத்தில் கடுமையாகவும் தோட்டங்கள் தேசிய மயப்படுத்தல்களுக்கு முன்னர் எந்த அளவுக்கு உச்ச பயன்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியுமோ அந்தளவுக்கு சுரண்டுதலில் ஈடுபட்டனர். இந்தப் போக்கு 1972 ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியை தலைமையாகக் கொண்ட ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தால் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட குடியரசு அரசியலமைப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படும் வரை நீடித்தது. இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் மலையக பெருந்தோட்டங்கள்

யாவும் தேசியமயப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் காணி சீர்திருத்த சட்டம் ஒன்றின் மூலம் தனியார் பெருந்தோட்டங்கள் துண்டாடப்பட்டு அவை பெரும்பான்மையினருக்கு வழங்கப்பட்டு அவர்களின் காணிப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் உள் நோக்கங்களாக கொண்டிருந்தன.

இதற்கு, 1971 ஆம் ஆண்டில் ஜே. வி. பி என்ற இயக்கத்தால் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட இளைஞர் விரக்தியை மையமாகக் கொண்ட ஏப்ரல் கிளர்ச்சியையும் அவர்கள் ஒரு காரணமாக காட்டினர். அதேசமயம் அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகித்த கலாநிதி என். எம். பெரேராவை தலைமையாகக் கொண்ட இலங்கை சமசமாஜக் கட்சியும் இது தொடர்பில் பல அழுத்தங்களை கொண்டு வந்திருந்தது. இதன் பிரகாரம் காணி சீர்திருத்த சட்டம் ஒன்று பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்த சட்டத்தின் கீழ் தனியார் ஒருவருக்கு 50 ஏக்கர் காணியை மட்டுமே சொந்தமாக வைத்திருக்க முடியும் என்று கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டது. இதன் காரணமாக அநேகமான தோட்ட உரிமையாளர்கள் தமது பெருந் தொகையான ஏக்கர் காணிகளை இழந்தனர். இதனைத்தொடர்ந்து 1975 ஆம் ஆண்டு, காணிச் சீர்திருத்த திருத்தச்சட்டம் ஒன்று கொண்டு வரப்பட்டு இவ்விதம் கையகப்படுத்தப்பட்ட அனைத்துக் காணிகளும் தேசிய காணிச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து அரசு பெருந்தோட்ட கூட்டுத்தாபனம், மக்கள் தோட்ட அபிவிருத்தி சபை ஆகிய இரண்டு அரசு நிறுவனங்கள் உருவாக்கப்பட்டு நாற்பத்தி ஏழு சதவீதமான தோட்டங்கள் அவற்றின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன.

தனியார் உடைமைலிருந்த தோட்டங்கள் யாவும் அரசுடைமையாக்கப்பட்டதுடன் இனிமேல் தமக்கு விடிவுகாலம் வந்துவிடும் என்று அப்பாவி தோட்டத் தொழிலாளர்களும்

தனியார் உடைமைலிருந்த தோட்டங்கள் யாவும் அரசுடைமையாக்கப்பட்டதுடன் இனிமேல் தமக்கு விடிவுகாலம் வந்துவிடும் என்று அப்பாவி தோட்டத் தொழிலாளர்களும் அவர்களுடைய தொழிற்சங்க தலைமைகளும் கூட கனவு கண்டனர். ஆனால் வழக்கம் போலவே இந்த தடவையும் கூட அவர்களது கனவு பலிக்கவில்லை. மீண்டும் வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சிய நிலைமையே ஏற்பட்டது. வழக்கம் போலவே சம்பளம் முடியாத நிலைமையும் அவர்களுக்கு ஏற்கனவே வலுவாகி வந்த பல்வேறு வசதிகளும் துண்டிக்கப்பட்டன. ரேஷன் பொருட்களாக வழங்கப்பட்ட உணவுப்பொருட்கள், தானியங்கள் வழங்குவது நிறுத்தப்பட்டது. தாராளமாகக் கிடைத்த கோதுமை மாவுக்கு கூட ஒரு வாரத்திற்கு ஒரு கிலோ மட்டுமே என்ற கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டது. மரவள்ளிக் கிழங்கும் வற்றாளை கிழங்கும் அவித்து சாப்பிட வேண்டிய ஒரு இருண்ட யுகம் மலையக மக்களை மாத்திரமல்ல முழு இலங்கையையும் தம் இரும்புக் கரங்களால் இறுக்கிப் பிடித்தது.

அவர்களுடைய தொழிற்சங்க தலைமைகளும் கூட கனவு கண்டனர். ஆனால் வழக்கம் போலவே இந்த தடவையும் கூட அவர்களது கனவு பலிக்கவில்லை. மீண்டும் வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சிய நிலைமையே ஏற்பட்டது. வழக்கம் போலவே சம்பளம் வழங்கப்பட முடியாத நிலைமையும் அவர்களுக்கு ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டு வந்த பல்வேறு வசதிகளும் துண்டிக்கப்பட்டன. ரேஷன் பொருட்களாக வழங்கப்பட்ட உணவுப்பொருட்கள், தானியங்கள் வழங்குவது நிறுத்தப்பட்டது. தாராளமாகக் கிடைத்த கோதுமை மாவுக்கு கூட ஒரு வாரத்திற்கு ஒரு கிலோ மட்டுமே என்ற கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டது. மரவள்ளிக் கிழங்கும் வற்றாளை கிழங்கும் அவித்து சாப்பிட வேண்டிய ஒரு இருண்ட யுகம் மலையக மக்களை மாத்திரமல்ல முழு இலங்கையையும் தம் இரும்புக் கரங்களால் இறுக்கிப் பிடித்தது.

நெருக்கடிக் காலத்தில் பெருந்தோட்டம்

பெருந்தோட்டத்துறை ஒட்டுமொத்தமாக அரசுடைமை ஆக்கப்பட்டபோது அங்கிருந்த ஒரு சாராரும் அரசு சார்பு தொழிற் சங்கத்தினரும், இனிமேல் தோட்டத் தொழிலாளிகள் எல்லோருமே அரசு உத்தியோகத்தர்கள் ஆகிவிட்டார்கள் என்று கொண்டாடினார்கள். ஆனால் அந்த எல்லா கொண்டாட்டங்களும் ஒருசில மாதங்களிலேயே சூரியனைக் கண்ட பனித்துளிகள் போல் கரைந்து போய்விட்டன. தோட்டங்கள் வெறுமனே வெள்ளை தோல் போர்த்த வெள்ளைக்காரனிடம் இருந்து கருப்புத் தோல் போர்த்த கருப்பு துரைகளிடம் மாறினவே அன்றி, அங்கே உண்மையான மாற்றங்கள் எதுவும் ஏற்படவில்லை. ஆனால் இதன்மூலம் அரசாங்கத்துக்கு இருந்த மறைமுக நோக்கங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

மலைநாட்டின் அடிவாரத்தில் எல்லைப்புற சிங்கள குடியேற்றங்கள் அமைந்திருந்த 1000

அடி சம உயர கோட்டையை அண்டிய பகுதிகளில் தொளஸ்பாகை, குறுந்து வத்தை, உலப்பனை, கம்பளை தொடங்கி அவிசாவளை, ஹொறணை, இங்கிரியா வரை நில ஆக்கிரமிப்பு இடம்பெற்றது. இவ்விதம் கையகப்படுத்தப்பட்ட மொத்த நிலப்பரப்பில் தேயிலை நிலம் 1 லட்சத்து 82 ஆயிரத்து 267 ஏக்கர், தெங்கு பயிர் செய்கை நிலம் 1 லட்சத்து 35 ஆயிரத்து 350 ஏக்கர், ரப்பர் பயிர்செய்கை நிலப்பரப்பு 82 ஆயிரத்து 994 ஏக்கர், பயிரிடப்படாத காணி ஒரு லட்சத்து 82 ஆயிரத்து 267 ஏக்கர் என்று கணக்கிடப்பட்டிருந்தது.

இந்தக் காணிகள், இளைஞர்களுக்கு விவசாயத்துறையில் வேலைவாய்ப்பு வழங்குவதற்காகவும் காணி அற்றவர்களுக்கு காணி பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும் அரசுடமையாக்கப்பட்டது என்று கூறப்பட்டது. ஆனால் மலையக தமிழ்

மக்களுக்கு ஒரு துண்டுக் காணிகூட வழங்கப்படவில்லை என்பதிலிருந்து, மேற்படி நடவடிக்கை மலையக தமிழ் மக்களின் வாழ்விடப் பிரதேசங்களை அவர்களிடமிருந்து பிடுங்கி ஆக்கிரமிப்புச் செய்யும் செயலாகவே இருந்தது என்பது புரியும். இதனால், மலையக மக்கள் வசிக்கின்ற தேர்தல் தொகுதிகளில் அவர்களின் செறிவு குறைப்பட்டது. மலையக மக்கள் எந்த ஒரு தேர்தலிலும் தமக்காக ஒரு பிரதிநிதியை தேர்ந்தெடுத்து விடக்கூடாது என்பதில் இனவாதிகள் மிகக் கவனமாக இருந்தார்கள்.

1970 களை அடுத்து வந்த தசாப்தத்தின் முதல் அரைப்பகுதி முழுவதும் இலங்கையைச் சூழ்ந்து கொண்ட பஞ்சம், வறுமை, பட்டினி மரணங்கள் தொடர்பிலும் அதில் எவ்வாறு மலையகத் தமிழ் மக்கள் மிக அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்பது தொடர்பிலும் சிங்கள எழுத்தாளர் உப்பாலி லீலா ரட்ண தனது 'தே கஹட்ட' (தமிழில் : 'தேத்தண்ணி' - இரா. சடகோபன்) என்ற நாவலில் பின்வருமாறு விபரிக்கின்றார் :

" நாட்டில் புதிய கூட்டு அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அரசாங்கத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கை தலைகீழாக மாற்றமடைந்தது. உள்ளூரில் தேசிய பொருளாதாரக் கொள்கை ஒன்றை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முயற்சித்தது. தேயிலைத் தோட்டங்களின் உரிமை தனியாரிடம் இருந்து பறிக்கப்பட்டு தேசிய உடமையாக்கப்பட்டதால் தமக்கு நன்மை கிடைக்கும் என்று கருதிய தோட்டத்தொழிலாளரின் நம்பிக்கை வீணானதாக மாறியது. அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் முன்பை விட அதல பாதாளத்தை நோக்கிச் சரிந்தது. அவர்கள் சட்டியில் இருந்து அடுப்புக்குள் வீழ்ந்த நிலைக்குத்தள்ளப்பட்டனர். அரசாங்கம் நாட்டின் இறக்குமதிப் பொருட்களுக்கு

மலைநாட்டின் அடிவாரத்தில் எல்லைப்புற சிங்கள குடியேற்றங்கள் அமைந்திருந்த 1000 அடி சம உயர கோட்டையை அண்டிய பகுதிகளில் தொளஸ்பாகை, குறுந்து வத்தை, உலப்பனை, கம்பளை தொடங்கி அவிசாவளை, ஹொறணை, இங்கிரியா வரை நில ஆக்கிரமிப்பு இடம்பெற்றது.

கட்டுப்பாடு விதித்தது. உணவுப்பொருள் இறக்குமதிக்கு தடை விதிக்கப்பட்டது. அரிசி, மாவு என்பனவற்றுக்கு தட்டுப்பாடுகள் ஏற்பட்டன. உள்நாட்டு உணவுப்பொருட்கள் உற்பத்தி ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும் என்று பொருளாதார கொள்கை கொண்டுவரப்பட்டாலும் அதன் சாத்தியப்பாட்டுக்கு உறுதியளிக்கப்படவில்லை."

" உணவு மானியம் நிறுத்தப்பட்டது. உணவுப் பொருட்கள் கூப்பன் முறைமை மூலம் கூட்டுறவு சங்கங்கள் வாயிலாக மட்டும் விநியோகிக்கப்பட்டன. கோதுமை மா, பாண் என்பவற்றுக்கு தட்டுப்பாடு நிலவியது. அரிசி மற்றும் உணவுப்பொருட்கள் ஒரு மாவட்டத்தில் இருந்து மற்ற மாவட்டத்துக்கு கொண்டு செல்வது குற்றமென பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இதனால் எந்தப் பொருட்கள் வாங்கச் சென்றாலும் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு முன்னாலும் கடைகளிலும் நீண்ட நேரம் வரிசைகளில் கால்கடுக்க நிற்க வேண்டி ஏற்பட்டது."

" அப்படி பெற்ற உணவுப் பொருட்களும் போதுமானதாக இருக்கவில்லை. ஹோட்டல்களில் வாரத்துக்கு இரண்டு நாட்களுக்கு மாத்திரமே அரிசிச் சோறு சமைக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இந்த நிலைமை பொதுவாக நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் அரைப்பட்டினியில் இருக்க வைத்தது. அவர்கள் உடுத்தும் துணிகளுக்குக் கூட கூப்பன் முறை கொண்டுவரப்பட்டது. விவசாயிகள் கிடைத்த இடங்களில் எல்லாம் விவசாயம் செய்ய ஊக்குவிக்கப்பட்டனர். இதனால் மக்களின் உணவு முறையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. சோற்றுக்குப்பதிலாக மரவள்ளி, வற்றாளை, சேமங் கிழங்கு, சோளம் என்பவற்றை உண்ண வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இத்தகைய நிலையால் பெரிதும் துன்பப்பட்டவர்கள் தோட்டத் தொழிலாளர்களே. இவர்கள் உணவில்

பெரிதும் இடம் பிடித்திருந்தது பாணும் ரொட்டியுமே. கோதுமை மாவு தட்டுப்பாட்டால் இவர்கள் இரண்டு வேளை உணவை இழந்தனர். ஒரு ராத்தல் பாணைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அதிகாலை ஐந்து மணிக்கெல்லாம் குடும்ப அங்கத்தவர்கள் பாண்கியூ வரிசைகளில் சென்று பகல் பத்து மணிவரை நிற்க வேண்டி ஏற்பட்டது. அல்லது பட்டினிதான். “

” பணம் படைத்தோர் கறுப்புச்சந்தையில் பொருட்களை களவாக வாங்கினர். கூட்டுறவுச் சங்க கடைகளுக்கு வந்த பொருட்களும் களவாக கறுப்புச் சந்தைக்கு விற்கப்பட்டன. தோட்டத் தொழிலாளரும் கறுப்புச் சந்தையில் பொருட்கள் வாங்குவதற்காக தம்மிடமிருந்த சொற்ப நகை நட்டுக்களை அடகு வைத்து விரைவிலேயே ஓட்டாண்டி ஆனார்கள். நகை நட்டுக்கள் தீர்ந்த உடன் தத்தம் வீடுகளில் இருந்து செம்பு, பித்தளைப் பண்டங்களான அண்டா, குண்டா, கும்பா, குடம், குத்துவிளக்கு முதலானவற்றையும் அடகு வைத்தோ விற்பனை தீர்த்தனர். இச் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொண்ட அடகுக்கடைக்காரர்கள், மிகச் சொற்ப தொகைக்கு அவற்றை வாங்கி பணம் பெருக்கினார்கள்.”

அன்றைய நிலவரம் தொடர்பில் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் பொதுச் செயலாளர் எம். எஸ். செல்லச்சாமி தெரிவித்திருந்த ஒரு கருத்தை காங்கிரஸ் செய்தித்தாள் (செப்டம்பர் 1976) பின்வருமாறு பிரசுரித்திருந்தது :

” தோட்டங்கள் வெள்ளைக்கார துரைகளின் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்த போதுகூட இத்தகையதொரு மோசமான துன்பகரமான நிலைமையை தொழிலாளர்கள் ஒருபோதும் அனுபவித்ததில்லை. தொழிலாளர்கள் உழைப்புக்கான சம்பளங்கள் வழங்கப்படுவதில்லை. உணவுப் பண்டங்கள் விலை மிக அதிகமாக இருப்பதுடன் அவை கிடைக்கப் பெறுவதும் இல்லை. பாடசாலைகளும் டிஸ்பென்சரிகளும்கூட

மூடப்பட்டுவிட்டன. இதில் மிகவும் வருத்தத்துக்குரிய விடயம் என்னவென்றால் முன்பு தனியார் துறையினர் மக்கள் மீது கட்டவிழ்த்து விட்ட ஒடுக்குமுறைகளை விட இப்போது அரசாங்கம் இந்த மோசமான அக்கிரமமான நடவடிக்கைகளை இந்த மக்கள் மீது கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ளது என்பதுதான்.”

1970 முதல் 1974 வரை உள்ள காலப்பகுதியில் தின்பண்ட பொருட்களின் விலை 5 மடங்காக அதிகரித்தது என புள்ளி விபரங்கள் கூறுகின்றன. அதன் பிரகாரம் அரிசியின் விலை 1 ரூபாயிலிருந்து 6 ரூபாயாக அதிகரித்தது. தேங்காய் ஒன்றின் விலை 15 ரூபாய் 20 சதத்திலிருந்து 75 ரூபாய் 90 சதமாக அதிகரித்தது. சீனி ஒரு ராத்தல் 72 சதத்திலிருந்து 5 ரூபாய்களாக அதிகரித்தது. மண்ணெண்ணெய் ஒரு கலன் 72 சதத்தில் இருந்து 3 ரூபாய் 60 சதமாக அதிகரித்தது. பயறு ஒரு ராத்தல் 70 சதத்தில் இருந்து 6 ரூபாயாக அதிகரித்தது.

வீதி எங்கும் பிச்சைக்காரர்கள் அலைந்து திரிந்தனர். வீட்டிலிருந்த 14 வயதுக்குட்பட்ட பிள்ளைகளை வீட்டுப் பணியாளர்களாக அனுப்பும் பழக்கம் அதிகரித்தது. பட்டினி மரணங்களும் பரவலாக அதிகரித்தன. பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வாழ்வா, சாவா என்ற நெருக்கடிநிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர்.

பட்டினிப் போராட்டம்

நா

ட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் பசியும் பட்டினியும் தலைவிரித்து தாண்டவம் ஆடிக் கொண்டிருந்தது. அதனைக் கட்டுப்படுத்த அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான திட்டமும் இருக்கவில்லை. அவர்களின் உள்நாட்டு தேசிய பொருளாதாரத் திட்டமெல்லாம் பொய்யாகிக் கொண்டிருந்தது. அக்காலத்தில், மலையக மக்களுக்கான ஒரு பாராளுமன்ற பிரதிநிதியாக ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரசை சேர்ந்த ஏ.அசீஸ் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க அம்மையாரால் நியமன பாராளுமன்ற உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பசியாலும் பட்டினியாலும் செத்து மடிவதை பொறுக்கமுடியாமல், அவர்களுக்கு போதுமான உணவு கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்றும் குறைந்தபட்சம் அரிசியும் மாவுமாவது வழங்க வேண்டுமென்றும் அவர் பாராளுமன்றத்தில் கொடுத்த குரல், யாருடைய செவியையும் எட்டவில்லை.

இது தொடர்பாக ஒரு ஆய்வில் தனது குறிப்பை பதிவு செய்திருக்கும் ஆய்வாளர் கே. எம். டி. சில்வா தெரிவித்திருப்பதாவது :

” பொதுவாக நாடுமுழுவதும் பஞ்ச நிலைமை காணப்பட்ட போதும் அது தோட்டத்தொழிலாளர்களை மிக ஆழமாகப் பாதித்ததற்கு காரணம் அவர்களுடைய வருமானம் மிகக் குறைந்ததாக காணப்பட்டமையாகும். ஏனைய நகர்ப்புற மக்கள் மத்தியில் பணப்புழக்கம் சற்று அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றமையால், அரிசிக்கு பதிலாக அவர்கள் பல்வேறு உணவுப் பண்டங்களையும் வாங்கி உண்ணக் கூடியதாக

இருந்தது. ஆனால் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் அரிசியையும் மாவையும் மட்டுமே பெரிதும் நம்பி இருந்தார்கள். அந்த இரண்டுமே கிடைக்கப்பெறாத நிலையில் அவர்களின் நிலைமை மிக மோசமானதாக இருந்தது. அவர்கள் வறிய மக்கள் என்பதற்கு பதிலாக ‘பஞ்சப் பரதேசிகள்’ என்ற நிலைமைக்கு தள்ளப்பட்டனர். “

ஒரு கட்டத்திற்கு மேல் பொறுக்க முடியாத தொழிற்சங்கங்கள், தங்கள் மேல் மக்கள் நம்பிக்கையை இழந்துவிடுவார்கள் என்பதை கருத்தில் கொண்டு, ஒட்டுமொத்த தொழிற்சங்க போராட்டத்திற்கு அழைப்பு விடுத்தார்கள். இந்த தொழிற்சங்க போராட்டத்தில் 2 தொழிற்சங்க கூட்டமைப்புகளைக் கொண்ட 13 தொழிற்சங்கங்கள் பங்குபற்றின. பெருந்தோட்டத்துறை தொழிற் சங்கங்களின் கூட்டு கமிட்டி பின்வரும் போராட்ட கோரிக்கைகளை அறிவித்தது :

1. தொழிலாளர் குடும்பங்களுக்கு போதுமான அளவுக்கு உணவு பண்டங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும்.
2. மாதச் சம்பளம் 180 ரூபாய் வழங்கப்பட வேண்டும்.
3. மாதாந்தம் அலவன்ஸ் கொடுப்பனவாக 20 ரூபாய் வழங்கப்பட வேண்டும்.

தோட்டத் தொழிலாளர் தொழிற்சங்க கூட்டு கமிட்டியில் பின்வரும் தொழிற்சங்கங்கள் அங்கம் வகித்தன.

- இலங்கை தோட்ட சேவையாளர் யூனியன்.

- இலங்கை தேசிய தோட்டத் தொழிலாளர் யூனியன்.
- தேசிய தொழிலாளர் காங்கிரஸ்.
- செங்கொடிச் சங்கம்.
- இலங்கை விவசாய தோட்டத் தொழிலாளர் யூனியன்.
- இலங்கைத் தொழிலாளர் கழகம்.
- மலைநாட்டு தொழிலாளர் யூனியன்.

ஏனைய தொழிற்சங்க கூட்டுக் கமிட்டியில்,

- இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ்
- இலங்கை மேர்க்கன்டைல் யூனியன்
- தொழிற்சங்கங்களின் மத்திய கமிட்டி
- லங்கா தேசிய தோட்டத் தொழிலாளர் யூனியன்
- லங்கா விவசாயத் தோட்டத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ்
- பொதுச்சேவை தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர்கள் தொழிற்சங்க கூட்டமைப்பு

என்பவை இணைந்திருந்தன.

இவர்களது கோரிக்கைகள் முற்றிலும் உள்வாங்கப்பட்டு அதற்கான பரிகாரங்கள் வழங்கப்படவில்லை. அற்பத்தனமான 10 சதவீத சம்பள அதிகரிப்பை வழங்குவதாக அரசாங்கம் அறிவித்தது. தொழிலாளர் வாழ்வில் தொடர்ந்தும் அரைப்பட்டினி நிலைமை அதிகரித்துக் கொண்டிருந்தது. அவர்களது பிரதான உணவாக இருந்த அரிசி, மா, பாண் ஆகியன கிடைக்காத நிலையில் அவர்கள் இலைகுழைகளை அவித்துத் தின்னும் பரிதாபகரமான நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டார்கள். தாய்சேய் மரணம் உச்ச சதவீதத்தில் காணப்பட்டது. ரத்தசோகை, மந்த போசணம் ஆகிய நோய்நிலைமைகள் ஏற்பட்டன. பசி தாங்க முடியாத சிலர் கரையான் புற்று மண்ணைக் கூட விட்டுவைக்கவில்லை.

இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் செய்திப் பத்திரிகையான 'எத்த' 1973 நவம்பர் 8 ஆம் திகதி தனது ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் பின்வருமாறு தெரிவித்திருந்தது :

ஏ . அஸ்ஸீஸ்

” அரசாங்கத்தால் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டு இருக்கின்ற உணவுப்பொருள் கட்டுப்பாட்டு காரணமாக அதிகம் பாதிக்கப்படுபவர்கள் தொழிலாளர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். அதிலும் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மிகுந்த உணவு பஞ்சத்தின் மத்தியில் வாழ்கின்றார்கள். கிராமத்து மக்களோ பலாக்காயையோ ஈரப்பலாக்காயையோ அவித்து சாப்பிட்டு தம் பசியைப் போக்கிக் கொள்கிறார்கள். நகரப்புற மக்களோ கிராமங்களில் இருந்து வந்து சேரும் உப உணவுப் பொருட்களை அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி பசி தீர்க்க பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் தோட்டத் தொழிலாளர் மத்தியில் இந்த நிலைமை காணப்படவில்லை. அவர்கள் முற்றிலும் கூப்பன், ரேஷன் பொருட்களிலேயே தங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேறு விதமாக உணவுப் பொருட்களை பெற்றுக் கொள்ளும் மார்க்கங்கள் எல்லாமே அடைக்கப்பட்டு விட்டன. ஆதலால் இந்த மக்களின் வாழ்க்கை தொடர்பில் அரசாங்கம் மேலும் அக்கறை செலுத்த வேண்டும்.”

இந்த நிகழ்வுகள் எல்லாம் இணைந்து இலங்கையின் தொழிற்சங்க வரலாற்றில் ஒரு தீர்க்கமான நிலையை அடைந்திருந்தன. தோட்டத் தொழிலாளர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழிற்சங்க போராட்டத்துக்கு நாட்டின் ஏனைய தொழிற்சங்கங்களும் ஆதரவு தெரிவிக்க முன்வந்தன. மேற்படி தொழிற்சங்கங்களும் எதிர்க்கட்சிகளும் இணைந்து 1973 நவம்பர் 13 ஆம் திகதி சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் ஒன்றை நிகழ்த்துவதென்று அறிவித்தனர். நுவரெலியா நகரத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த இந்த சத்தியாக்கிரக போராட்டத்தில் எதிர்க்கட்சிகளை சேர்ந்த பல

பொதுவாக நாடுமுழுவதும் பஞ்ச நிலைமை காணப்பட்ட போதும் அது தோட்டத் தொழிலாளர்களை மிக ஆழமாகப் பாதித்ததற்கு காரணம் அவர்களுடைய வருமானம் மிகக் குறைந்ததாக காணப்பட்டமையாகும். ஏனைய நகர்ப்புற மக்கள் மத்தியில் பணப்புழக்கம் சற்று அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றமையால், அரிசிக்கு பதிலாக அவர்கள் பல்வேறு உணவுப் பண்டங்களையும் வாங்கி உண்கக் கூடியதாக இருந்தது.

தலைவர்கள் பங்கு கொண்டனர். அப்போதைய ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தலைவர் ஜே.ஆர். ஜெயவர்தன, இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவர் எஸ். தொண்டமான் ஆகியோருடன் ஏனைய கட்சிகளின் தலைவர்களும் முக்கிய பிரமுகர்களுமான மத்திய கொழும்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஆர். பிரேமதாசு, காலி தேர்தல் தொகுதி உறுப்பினர் டபிள்யூ. தஹாநாயக்க, ஹபரதுவ தேர்தல் தொகுதி உறுப்பினர் பிரின்ஸ் குணசேகர, கண்டி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் இ.எல். சேனநாயக்க, நுவரெலியா பாராளுமன்ற உறுப்பினர் காமினி திசாநாயக்க, உடுவில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் வி. தர்மலிங்கம், இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸின் உப தலைவர் எம். அருணாசலம், அதன் செயலாளர் எம். எஸ். செல்லசாமி, தெடிகம தேர்தல் தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ருக்மண் சேனாநாயக்க ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

இவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களின் சாராம்சம் பின்வருமாறு :

தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான உணவுப் பொருட்களின் விநியோகத்தை அரசாங்கம் இந்த அளவுக்கு குறைத்து இருக்குமாயின் அதன் பின்னணியில் சதித்திட்டம் ஒன்று காணப்பட வேண்டும் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. இது முற்றிலும் அவர்களை கொன்று தீர்த்து விடுவதற்கான ஒரு திட்டமாகவே காணப்படுகிறது. அப்படி அவர்களை முற்றாக கொன்றொழித்துவிட்டால் இந்திய நாட்டுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையில் ஊசலாடுகின்ற மலையகத்தவரின் 'நாடற்ற மக்கள்' என்ற நிலையை இல்லாதொழித்துவிடலாம் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா என்ற கேள்வி எழுந்துள்ளது. இந்தக் கேள்வியில் எந்த அளவுக்கு உண்மைகள் உள்ளன என்று தீர்மானிப்பதற்கு பல ஆதாரங்களைச் சுட்டிக்காட்ட முடியும். (தொடரும்.)

எஸ். தொண்டமான்

Image source - wikipedia.org

● வீரகத்தி தனபாலசிங்கம்

தற்போது கொழும்பில் வசித்துவரும் வீரகத்தி தனபாலசிங்கம், யாழ். கரவெட்டியை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர் கொழும்பு தினக்குரல் பத்திரிகையின் முன்னாள் பிரதம ஆசிரியர்; மூத்த பத்திரிகையாளர். அரசியல் விமர்சனக் கட்டுரைகளை தொடர்ச்சியாக எழுதி வருகின்றார்.

இலங்கைப் பாராளுமன்றம்

Image source - www.adaderana.lk

சர்ச்சைக்குரிய இரு சட்டமூலங்கள்

ஆ

னாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்க தலைமையிலான அரசாங்கம் கடந்தமாதம் சர்ச்சைக்குரிய இரு சட்டமூலங்களை வர்த்தமானியில் வெளியிட்டது. பயங்கரவாத எதிர்ப்புச் சட்டமூலமும் இணையவெளி பாதுகாப்புச் சட்ட மூலமும் அவையாகும். இரு சட்டமூலங்களுமே பாராளுமன்ற ஒழுங்குப் பத்திரத்தில் இடம்பெற்றிருந்த போதிலும், இணையவெளி பாதுகாப்புச் சட்டமூலத்தை

மாத்திரம் கடந்த வாரம் அரசாங்கம் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்தது. தற்காலிகமான ஏற்பாடு என்று கூறப்பட்டு, ஜெயவர்தன அரசாங்கத்தினால் கொண்டுவரப்பட்டு, கடந்த நான்கு தசாப்தங்களுக்கும் அதிகமான காலமாக நடைமுறையில் இருந்துவரும் கொடூரமான பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தை, பதிலீடு செய்வதற்காக கொண்டுவரப்படும் பயங்கரவாத எதிர்ப்புச் சட்டத்தை,

பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிப்பதை அரசாங்கம் தவிர்த்திருக்கிறது.

கடந்த மார்ச் மாதம் வர்த்தமானியில் வெளியிடப்பட்ட பயங்கரவாத எதிர்ப்புச் சட்டமூலம் உள்நாட்டிலும் வெளியுலகிலும் மிகவும் கடுமையான விமர்சனங்களுக்கு உள்ளானதை அடுத்து அதை மீளாய்வு செய்வதாக அரசாங்கம் அறிவித்தது.

தற்போது வெளியிடப்பட்டிருக்கும் சட்டமூலம், அரசாங்கம் கூறிய அந்த மீளாய்வுக்கு பின்னரான வடிவமேயாகும். அதை ஆய்வுசெய்த சட்டத்துறையினரும் மனித உரிமைகள் மற்றும் சிவில் சமூகச்

செயற்பாட்டாளர்களும், புதிய வரைவில் சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற போதிலும் மக்கள் மீது அடக்குமுறையை பிரயோகிக்கக்கூடியதாக நிறைவேற்று அதிகாரத்தை மேலும் விரிவாக்கும் ஏற்பாடுகளைக் கொண்டதாகவே இது இருக்கிறது என்று கூறிவருகிறார்கள்.

மார்ச் சட்டமூலத்தில் பயங்கரவாதம் என்பதற்கு தெளிவான விளக்கம் இல்லாத மிகவும் விசாலமான வியாக்கியானத்தை அரசாங்கம் கொடுத்திருந்தது. மக்கள் தங்கள் உரிமைகளை உறுதிப்படுத்துவதற்கு முன்னெடுக்கக்கூடிய ஜனநாயக போராட்டங்களையும் தொழிலாளர்களின் நலன்களை பாதுகாப்பதற்கான தொழிற்சங்கப் போராட்டங்களையும் கூட பயங்கரவாத நடவடிக்கைகள் என்ற வீச்செல்லைக்குள் கொண்டுவரக்கூடியதாக அந்த வரைவிலக்கணம் அமைந்திருந்தது. அதில் பெரிதாக எந்த மாற்றமும் தற்போதைய வரைவில் செய்யப்படவில்லை.

பயங்கரவாத எதிர்ப்பு சட்டமூலம் தொடர்பில் மார்ச் மாதத்தில் தங்களால் முன்வைக்கப்பட்ட

அவதானங்களை அரசாங்கம் கருத்தில் எடுத்து புதிய சட்டமூலத்தை வரைந்ததாக தெரியவில்லை என்பது இலங்கை சட்டத்தரணிகள் சங்கத்தின் குற்றச்சாட்டாக இருக்கிறது. மீண்டும் கடுமையான விமர்சனங்கள் வெளிக்கிளம்பியதை அடுத்தே புதிய சட்டமூலத்தை கடந்தவாரம் அரசாங்கம் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிப்பதை தவிர்த்ததா என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை. மீண்டும் அது மீளாய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுமா என்பது முக்கியமான கேள்வி. அடுத்த பாராளுமன்ற அமர்வுகளின்போதே அதை தெரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும்.

பயங்கரவாத எதிர்ப்பு சட்டமூலத்தைப் போன்றே இணையவெளி பாதுகாப்பு சட்டமூலமும் பொதுவெளியில் பெரும் விவாதத்தை மூளவைத்திருக்கிறது. சமூக ஊடகங்களை ஒழுங்கமைப்பதை நோக்கமாகக்கொண்டே இந்த சட்டமூலத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதாக அரசாங்கம் கூறுகின்றபோதிலும் அது இணையத்தை அரசியற் தொடர்பாடல் நோக்கங்களுக்கு பயன்படுத்துவதை கட்டுப்படுத்தும் பாரதூரமான ஆபத்தைக் கொண்டிருக்கிறது என்று எதிரணி அரசியல் கட்சிகளும் மனிதஉரிமைகள் மற்றும் சிவில் சமூக அமைப்புக்களும் எச்சரிக்கை செய்கின்றன.

பயங்கரவாத எதிர்ப்பு சட்டமூலத்தைப் போன்றே இணையவெளி பாதுகாப்பு சட்டமூலமும் பொதுவெளியில் பெரும் விவாதத்தை மூளவைத்திருக்கிறது. சமூக ஊடகங்களை ஒழுங்கமைப்பதை நோக்கமாகக்கொண்டே இந்த சட்டமூலத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பதாக அரசாங்கம் கூறுகின்றபோதிலும் அது இணையத்தை அரசியற் தொடர்பாடல் நோக்கங்களுக்கு பயன்படுத்துவதை கட்டுப்படுத்தும் பாரதூரமான ஆபத்தைக் கொண்டிருக்கிறது என்று எதிரணி அரசியல் கட்சிகளும் மனிதஉரிமைகள் மற்றும் சிவில் சமூக அமைப்புக்களும் எச்சரிக்கை

செய்கின்றன. இந்தச் சட்டமூலம் ஊடக சுதந்திரத்தை பெரும் ஆபத்துக்குள்ளாக்கும் என்று உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச ஊடகத்துறை அமைப்புகள் பலவும் கவலை வெளியிட்டிருக்கின்றன.

சட்டமூலத்தை கணிசமான அளவுக்கு மாற்றியமைக்க வேண்டும் அல்லது முற்றாக கைவிட வேண்டும் என்ற வலுவான கோரிக்கைகளுக்கு மத்தியில் அரசாங்கம் அதை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கிறது.

இணையவெளி பாதுகாப்புச் சட்டமூலத்தின் அரசியலமைப்புப் பொருத்தப்பாடு குறித்து கேள்வியெழுப்பி அரசியல் கட்சிகளும் ஊடகவியலாளர்களும் மனித உரிமைகள் மற்றும் சிவில் சமூக அமைப்புகளும் உயர்நீதிமன்றத்தில் மனுக்களைத் தாக்கல் செய்திருக்கின்றன.

இணையத்தள உள்ளடக்கங்களின் உண்மைத்தன்மையை ஆராய்ந்து உறுதிப்படுத்தும் பணிக்காக ஐந்து உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஆணைக்குழு ஒன்றை ஜனாதிபதி நியமிப்பதற்கு வகைசெய்யும் ஏற்பாட்டை இந்தச் சட்டமூலம் கொண்டிருக்கிறது.

எந்தவொரு சமூக ஊடகக் கண்க்கையும் இணையவழிப் பிரசுரங்களையும் தடைசெய்வதற்கு அல்லது இடைநிறுத்துவதற்கு அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கும் இவ் ஆணைக்குழு, சட்டமூலத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் இணையக் குற்றச்செயல்களுக்கு சிறைத்தண்டனையையும்

கூட சிபாரிசு செய்யமுடியும்.

அரசியலமைப்புக்கான 21 வது திருத்தத்தின் பிரகாரம் சுயாதீன ஆணைக்குழுக்களுக்கு உறுப்பினர்களை அரசியலமைப்பு பேரவை சிபாரிசு செய்வதற்கு வகைசெய்யும் ஏற்பாட்டுக்கு புறம்பாக, இணையவெளி பாதுகாப்பு விவகாரத்தில் ஆணைக்குழுவின் முழு உறுப்பினர்களையும் நியமிக்கும் அதிகாரம் ஜனாதிபதிக்கு வழங்கப்படுகிறது. இதனால் உத்தேச ஆணைக்குழுவின் சுயாதீனம் மற்றும் நம்பகத்தன்மை குறித்து பலமான சந்தேகம் கிளம்புகிறது.

ஜனாதிபதி. ரணில் விக்கிரமசிங்க

Image source - www.aljazeera.com

ஆணைக்குழுவின் தலைவரையும் உறுப்பினர்களையும் ஜனாதிபதி நியமிக்கும் ஏற்பாட்டைச் சுட்டிக்காட்டும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சஜித் பிரேமதாச, ஜனாதிபதி தனது விருப்பத்தின் பேரில் நியமிக்கும் ஒரு குழுவினரின் ஊடாக சமூக ஊடகங்களில் மக்கள் வெளியிடும் கருத்துக்களை கட்டுப்படுத்த முயற்சிக்கிறார் என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறார்.

இணையவெளி பாதுகாப்பு சட்டமூலம் தற்போதைய வடிவில் பாராளுமன்றத்தில்

நிறைவேற்றப்பட்டால் கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்தை மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கும் என்பதுடன் இலங்கையில் ஏற்கனவே சுருங்கிக் கொண்டிருக்கும் சிவில் பரப்பு மேலும் குறுகிவிடும் என்று சர்வதேச ஜூரர்கள் ஆணைக்குழு கூறியிருக்கிறது. தகவலைப் பெறுவதற்கும் கருத்தை வெளிப்படுத்துவதற்குமான சுதந்திரம் உட்பட மனித உரிமைகள் மற்றும் அடிப்படை உரிமைகளைப் பயன்படுத்துவதை இச் சட்டமூலம் கடுமையாக மலினப்படுத்தும் என்றும் ஜூரர்கள் ஆணைக்குழு கூறியிருக்கிறது.

இரு சட்டமூலங்கள் தொடர்பிலும் ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் உயர்ஸ்தானிகரின் அலுவலகமும் கடந்த வாரம் கடுமையான விசனம் தெரிவித்திருக்கிறது.

பயங்கரவாத எதிர்ப்பு சட்டமூலத்தை பொறுத்தவரை, மரணதண்டனை நீக்கம் உட்பட சில நேர்மறையான மாற்றங்கள் வரைவில் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதேவேளை இன்னமும் கூட பல ஏற்பாடுகளின் வீச்செல்லை மற்றும் பாரபட்சமான தாக்கங்கள் குறித்து பெரும் கவலை இருக்கிறது என்று கூறியிருக்கும் மனித உரிமைகள் உயர்ஸ்தானிகர் அலுவலக பேச்சாளர் ரவீனா ஷம்சானி, கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரம் மற்றும் அமைதியாக ஒன்றுகூடுவதற்கான சுதந்திரம் மீதான கட்டுப்பாடுகள் அவசியமான நிபந்தனைகளுக்கு இசைவானவையாக இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

” பயங்கரவாத எதிர்ப்பு சட்டமூலம் மீளாய்வுக்கு பின்னரும் கூட பயங்கரவாதத்துக்கு மிகவும் விசாலமான வியாக்கியானத்தை கொடுப்பதாகவே இருக்கிறது என்பதுடன் போதுமான நீதித்துறை மேற்பார்வையின்றி பொலிசாரும் இராணுவத்தினரும் ஆட்களை தடுத்துநிறுத்தி விசாரணை செய்வதற்கும் சோதனை நடத்துவதற்கும் கைதுசெய்து தடுத்துவைப்பதற்கும் அவர்களுக்கு பரந்தளவில்

அதிகாரங்களை கொடுக்கிறது.”

” ஊரடங்கை பிறப்பித்தல், தடை வலயங்களை பிரகடனம் செய்தல் போன்ற வேறு பல விடயங்களிலும் பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. அத்துமீறல்களை தடுப்பதற்கு போதுமான கண்காணிப்பு ஏற்பாடுகள் இன்றி நிறைவேற்று அதிகாரத்துக்கு வழங்கப்படுகின்ற அதிகாரங்களின் வீச்செல்லையும் சர்ச்சைக்குரியதாக இருக்கிறது.”

” இணையவெளி பாதுகாப்பு சட்டமூலம் பொதுமக்களினால் செய்யப்படும் பதிவுகள் உட்பட இணையவழி தொடர்பாடல்களை கடுமையாக கட்டுப்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கிறது என்று நாம் நம்புகிறோம். அதிகாரிகள் தங்களுக்கு இணக்கமில்லாத கருத்து வெளிப்பாடுகளை ‘பொய்யான அல்லது தவறான வாசகம்’ (False Statements) என்று வகைப்படுத்தி கட்டுப்படுத்துவதற்கு சட்டமூலம் அவர்களுக்கு தங்குதடையின்றிய தந்துணிபு அதிகாரத்தை கொடுப்பதாக அமைந்திருக்கிறது.”

” சட்டமூலத்தின் பல பிரிவுகள் இணையவெளி குற்றங்கள் தொடர்பில் தெளிவற்றமுறையில் வரையறுக்கப்பட்ட பதங்களையும் வரைவிலக்கணத்தையும் கொண்டவையாக இருப்பதால் அநியாயமான முறையிலும் விருப்பு வெறுப்புகள் சார்ந்தும் வியாக்கியானம் செய்வதற்கு கணிசமான வாய்ப்பைக் கொடுக்கின்றன. அதனால் ஏறத்தாழ நியாயபூர்வமான கருத்து வெளிப்பாடுகள் சகலதும் குற்றங்களாக கருதப்படக்கூடிய ஆபத்து இருக்கிறது. இது கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரம் மீது பாரதூரமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய சூழலை உருவாக்கும்.”

” இந்த இரு சட்டமூலங்களும் மனித உரிமைகள் தொடர்பில் இலங்கைக்கு இருக்கும் சர்வதேச கடப்பாட்டுக்கு இசைவான முறையில் அமைவதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு கணிசமான மீளாய்வுக்கு உட்படுத்தப்படவேண்டும். அதற்காக இலங்கை அரசாங்கம், சிவில்

சமூகத்துடனும் ஐக்கிய நாடுகள் சுயாதீன நிபுணர்களுடனும் பயனுறுதியுடைய கலந்தாலோசனைகளை நடத்தவேண்டும் என்று ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் உயர்ஸ்தானிகர் அலுவலகம் வலியுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறது.” என்று ஷம்ட்சானி வெளியிட்ட அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பயங்கரவாத எதிர்ப்புச் சட்டமூலத்தையும் இணையவெளி பாதுகாப்பு சட்டமூலத்தையும் கைவிடவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை வலியுறுத்திக் கேட்டிருக்கும் இலங்கை சட்டத்தரணிகள் சங்கம், சட்டத்துறை சமூகம் உட்பட இந்த விவகாரங்களில் பங்கும் ஈடுபாடும் கொண்ட தரப்புகளுடன் கலந்தாலோசனைகளை நடத்தாமல் சட்டமூலங்களை அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருப்பதை கடுமையாக கண்டனம் செய்திருக்கிறது. இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவும் இணையவெளி பாதுகாப்பு சட்டமூலத்தினால் கருத்துவெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்துக்கு வரக்கூடிய ஆபத்தை சுட்டிக்காட்டியிருப்பதுடன் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனைக்கு ஏழு திருத்தங்களையும் முன்வைத்திருக்கிறது.

பல்வேறு விமர்சனங்களில் இருந்தும் அரசியல்வாதிகளையும் அதிகாரிகளையும் பாதுகாப்பதே இணையவெளி சட்டமூலத்தின் நோக்கம் என்று கூறும் இலங்கை சட்டத்தரணிகள் சங்கத்தின் முன்னாள் தலைவர் சாலிய பிரிஸ், சமூக ஊடகங்களை ஒழுங்கமைப்பதுதான் அரசாங்கத்தின் உண்மையான நோக்கமாக இருந்தால் அதற்கு புதிய சட்டங்கள் தேவையில்லை. இணையவெளிக் குற்றச் செயல்களைக் கையாளுவதற்கு தற்போது நடைமுறையில் இருக்கும் சட்டங்களே போதும் என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

ஜனாதிபதி விக்கிரமசிங்க, முன்னர் பிரதமராக இருந்த காலகட்டங்களில் குற்றவியல் அவதூறு சட்டத்தை நீக்கியதுடன் தகவல் அறிவதற்கான உரிமைச் சட்டத்தையும் கொண்டுவந்தார். ஆனால் இப்போது ஜனாதிபதியாக வந்ததும் அதே தகவல் அறிவதற்கான உரிமைச்சட்டத்தின்

மூலமாக இதுவரையில் பெறக்கூடியதாக இருந்த பயன்களை பயனற்றவையாக்கி விடக்கூடிய சட்டங்களைக் கொண்டுவருவதில் தீவிர முனைப்பைக் காட்டுகிறார். குற்றவியல் அவதூறுச் சட்டத்தை பின்கதவு வழியாகக் கொண்டுவரும் ஒரு முயற்சியே இணையவெளி பாதுகாப்பு சட்டமூலம் என்று சண்டே ரைம்ஸ், அதன் ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் ஜனாதிபதியைச் சாடியிருந்தது.

பயங்கரவாத எதிர்ப்புச் சட்ட மூலத்தை கொண்டுவரும் விவகாரத்தில் நடந்துகொண்டதைப் போன்றே இணையவெளி பாதுகாப்புச் சட்டமூல விவகாரத்திலும் பொதுவெளியில் விவாதத்துக்கு அல்லது பரந்தளவிலான கலந்தாலோசனைக்கு வாய்ப்பைத் தரவில்லை என்பது அரசாங்கத்தின் மீதான குற்றச்சாட்டாக இருக்கிறது. சட்டங்களை கொண்டுவரும் போது பரந்தளவிலான கருத்தாடலுக்கு வாய்ப்புக்களை இலங்கை அரசாங்கங்கள் வழமையில் கொடுப்பதில்லை.

நான்கு வருடகால பொதுவிவாதத்துக்கு பின்னர் இரு வாரங்களுக்கு முன்னர் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் இணையவெளி பாதுகாப்பு சட்டம் ஒன்றை நிறைவேற்றியதை அவதானிகள் பலரும் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். இலங்கையின் இணையவெளி பாதுகாப்புச் சட்டமூலம் சிங்கப்பூரின் சமூக ஊடகப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை பின்பற்றி வரையப்பட்டிருப்பதாக கூறப்படுகிறது.

தற்போது முன்வைக்கப்படுகின்ற விமர்சனங்களை அரசாங்கம் கருத்தூன்றிய கவனத்தில் எடுத்து சட்டமூலத்தில் மாற்றங்களைச் செய்ய முன்வருமா?

மீண்டும் மக்கள் கிளர்ச்சி மூளாமல் இருப்பதை உறுதிசெய்வதற்கு நாடும் மக்களும் முகங்கொடுக்கின்ற பிரச்சினைகளுக்கு பயனுறுதியுடைய தீர்வுகளை காண்பதில் அக்கறை காட்டுவதற்கு பதிலாக, அரசாங்கம் ஒடுக்குமுறை மூலமாக மக்களின் எதிர்ப்பை அடக்குவதற்கு ஜனநாயக விரோதமான சட்டங்களைக் கொண்டுவருவதில் கவனத்தை செலுத்துகிறது.

ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சியால் இலங்கைக்கு கிடைத்த சில பேறுகளில், மேலைத்தேச மருத்துவமுறையின் உள்நுழைவும் ஒன்றாகும். அதுவரை தனியே சுதேச மருத்துவத்தையே நம்பியிருந்த இலங்கை மக்கள், மேலைத்தேச மருத்துவத்தின் அறிமுகத்தோடு தீர்க்கப்படமுடியாத பல நோய்களையும் குணப்படுத்த முடிந்தது. இறப்பு வீதம் பெருமளவுக்கு குறைந்தது. இவ்வாறான மேலைத்தேச மருத்துவத்துறையை இலங்கையில் குறிப்பாக வடபகுதியில் வளர்த்தெடுக்க, அமெரிக்க மருத்துவ மிஷனரிகள் மேற்கொண்ட பணிகள் அளப்பரியவை. அவ்வாறு மேலைத்தேச மருத்துவத்தை இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் வளர்த்தெடுக்க தம் வாழ்வையே அர்ப்பணித்த மருத்துவர்களையும், அவர்களது பணிகளின் தனித்துவத்தையும், இலங்கையின் வடபகுதியில் மேலைத்தேச மருத்துவத்துறை 1820 முதல் இப்போதுவரை வளர்ந்து வந்த முறைமைகளையும் தொகுத்து தருவதாக 'யாழ்ப்பாண மருத்துவ வரலாறு' என்ற இந்தக் கட்டுரைத் தொடர் அமைகின்றது.

● பாலசுப்ரமணியம் துவாரகன்

பாலசுப்ரமணியம் துவாரகன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கணிதத்துறையில் விஞ்ஞானமாணிப் பட்டம் பெற்றவர். 2005 – 2008 காலப்பகுதியில் சுகாதார அமைச்சில் கடமையாற்றியுள்ளார். இக்காலப்பகுதியில் 10 இற்கும் மேற்பட்ட பல்வேறு துறைசார் ஆளுமைகளை நேர்காணல் செய்து கனடாவிலிருந்து வெளிவரும் 'வைகறை' வாரப்பத்திரிகையிலும் 'காலம்' சஞ்சிகையிலும் பிரசுரித்துள்ளார். கலாநிதி. சிவத்திரு க. வைத்தீசுவரர்க்குருக்கன் நூற்றாண்டு மலரின் பதிப்பாசிரியர்.

கடந்த 14 வருடங்களாக யாழ்ப்பாணம் போதனா மருத்துவமனையில் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றும் துவாரகன் 2018 இல் யாழ்ப்பாணம் போதனா மருத்துவமனையில் உருவாக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண மருத்துவ அருங்காட்சியகத்தில் மேலைத்தேச மருத்துவ வரலாற்றை ஆவணப்படுத்தியுள்ளார். இவர் மருத்துவ அருங்காட்சியகத்துக்குப் பொறுப்பு அலுவலராக விளங்குவதுடன் மருத்துவமனைப் பணிப்பாளர் மருத்துவர்த. சத்தியமூர்த்தி அவர்களது வழிகாட்டலில் யாழ்ப்பாணத்தில் தனித்துவமான மருத்துவ அருங்காட்சியகம் உருவாகக் காரணமானவர். இங்குள்ள தொலைமருத்துவப் பிரிவில் பன்னாட்டு மருத்துவ வல்லுநர்கள், பேராசிரியர்கள் வாரந்தோறும் கலந்துகொள்ளும் இணையவழி தொலைமருத்துவக் கருத்தமர்வுகளின் இணைப்பாளராகவும் செயற்படுகின்றார்.

மேகம் கவிந்த தாரகை: மருத்துவர் கிறீன்

1884 இல் பிரித்தானிய ஆளுநர் சேர். ஆர்தர் கோர்டன் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியையும் அமெரிக்க மிசனரிகளின் பணியையும்

பார்வையிடுவதற்காக யாழ்ப்பாணம் வருகை தந்தார். அமெரிக்க மிசனரிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆற்றும் மருத்துவப் பணிகளுக்காகவும் மருத்துவப் பீடத்தை மீள ஆரம்பிக்கவும் 1000 ரூபாவை ஆர்தர் கோர்டன் அமெரிக்க மிசனுக்கு வழங்கினார்.

உடல்நலக்குறைவு காரணமாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 1873 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவுக்குத் திரும்பிய கிறீன் நியூயோர்க்கில் கிறீன்கில் என்ற இடத்தில் உள்ள தனது குடும்ப இல்லத்தில் வசித்தார்.

மேகங்கள் கவிந்த நாள்

1884 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 28 ஆம் திகதி கிறீன் தனது அறைக்கு சகோதர, சகோதரிகள், மனைவி, பிள்ளைகள் அனைவரையும் ஒவ்வொருவராக வாஞ்சையுடன் அழைத்து தனது இறுதியான பிரியாவிடையைப் பரிவு மிக்க வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்தினார். எவ்வித சலனமும் இன்றி கிறீனது உயிர் இயேசுவின் நித்திய உலகைச் சென்றடைந்தது. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்தவர்களில் ஈடிணையற்றவரும்

தமிழர்களால் மிகவும் உயர்ந்தநிலையில் வைத்துப் போற்றத்தக்கவருமான மருத்துவர் கிறீனது வாழ்வு முடிவுக்கு வந்தது.

கிறீனது குடும்பத்தவர்களது ஆவணப் புத்தகத்தில் பின்வரும் வாசகங்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன.

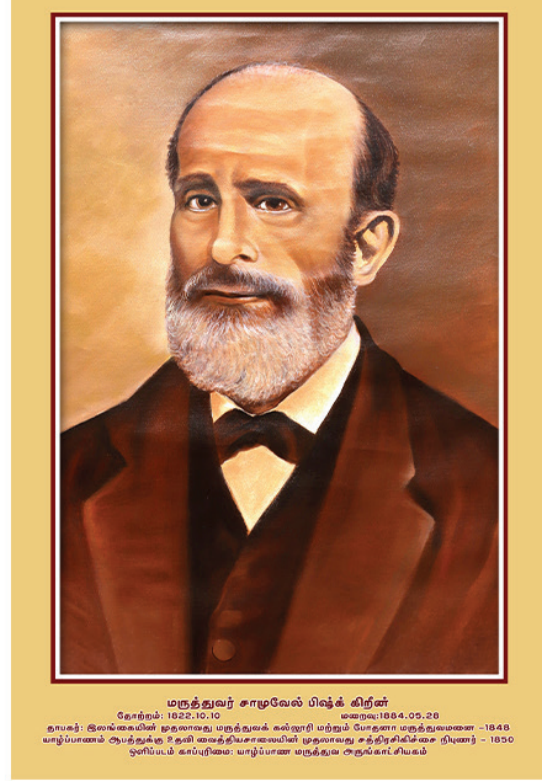
“1884 மே 28: பெறுதற்கரியவரும் மிகவும் நேசத்துக்குரியவரும் எமது சகோதரருமான சாமுவேலது உயிர் பகல் 12.15 மணியளவில் எம்மை விட்டுப் பிரிந்தது. அன்று மழைநாள். பழத்தோட்டத்திலே அப்பிள் மலர்கள் மலர்ந்து பொற்கதிர்களைப் பரப்பின. மரங்களில் முகிழ்த்த புதிய தளிர்கள் அபரிமிதமான பசுமையைப் பரப்பிய வண்ணமிருந்தன. நிலமெங்கும் பச்சைநிறக் கம்பளம் விரித்தது போல் காணப்பட்டது. வசந்தகாலத்தின் புத்துயிர்ப்பு நிலமெங்கும் வியாபித்திருந்தது. எங்கும் நிசப்தமும் அமைதியும் நிலவியது.”

கிறீனது இறுதிச் சடங்கு 1884 மே 30 அன்று நடைபெற்றது.

மருத்துவர் கிறீன், தான் இறந்தபின் தனக்கு ஒரு நினைவுக்கல் இருக்குமாயின் அது எளிமையானதாக இருக்க வேண்டும் என்றும் அதிலே “தமிழர்களின் மருத்துவத் தூதுவர் (Medical Evangelist to the Tamils)” என்ற வாசகங்களைப் பொறிக்குமாறும் தனது உயிலில் எழுதியிருந்தார். அமெரிக்காவின் மசாசெட்ஸ் மாநிலத்திலுள்ள வூஸ்டர் கிராமத்திலுள்ள கிறீனது குடும்பத்தவர்களது அடக்கசாலையில் கிறீனது உடல் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்ட போது கிறீனது இறுதி விருப்பம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்நினைவுக்கல் மருத்துவர் கிறீன் தமிழர்களுக்கு ஆற்றிய பணியை நினைவுபடுத்தி நிற்கின்றது.

இறந்தோரைப் போற்றி வாழ்தல்

ஒருவர் இறந்தால் அவரது உடலை வைத்து அஞ்சலி உரைகள் ஆற்றுவது கிறித்துவ மரபு; இது தமிழ் மரபல்ல. இறந்தவர்களது உடலை

மருத்துவர் சாமுவேல் பிளக் கிறீன்
 பிறந்த நாள்: 1822.10.10 மறைந்த நாள்: 1884.05.28
 உட்பகல்: இலங்கையின் ஓதலாலை மருத்துவக் கல்லூரி மற்றும் செதுரை மருத்துவமனை - 1848
 யாழ்ப்பாணம் ஆதர்ப்புக்கு 2 தனி வைத்தியசாலைகளில் முதலாவது சத்திரசிகிச்சை நடுரை - 1850
 ஓரீயிடம் கம்ப்யூரிமை: யாழ்ப்பாண மருத்துவ ஆதர்ப்புக்கட்சியகம்

Image source -
 Jaffna Medical Museum, Teaching Hospital, Jaffna

24 மணிநேரத்துக்குள் தகனம் செய்தல் சைவத் தமிழர்களின் மரபு. இறந்தவர்களைப் போற்றி நினைவு கூர்வதும், பித்துருக்களை வழிபடுவதும் தமிழ் மரபு. நடுகல் வழிபாடு பற்றிய சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் பல உள. தெய்வத்துக்கு முன் தென்புலத்தாரை வைத்து வழிபடும் மரபை, இல்லறத்தில் வாழ்பவரின் கடமையை திருவள்ளுவர் வலியுறுத்துகின்றார்.

“தேவர்க் கரசுநிலை வேண்டியதில்லை - அவர் தின்னும் சுவையமுது வேண்டியதில்லை சாவில் தமிழ்ப்படித்துச் சாகவேண்டும் - என்றான் சாம்பல் தமிழ்மணந்து வேகவேண்டும். பாடையிலே படுத்தாரைச் சுற்றும்போதும் அங்கு பைந்தமிழில் அழும் ஓசை கேட்கவேண்டும் ஓடையிலே என்சாம்பல் ஓடும்போதும் கொஞ்ச ஒண்தமிழே சலசலத்து ஓடவேண்டும்.

என்று பாடிய மதுரைப்பண்டிதர் அமரர் க. சச்சிதானந்தன், B.A (Hons) Lond., M.Phil (Lond) Ph.D (Jaffna) அவர்கள் தாம் இறந்த பின்பு

தமதுடலை வைத்து கிறித்துவ மரபுப்படி நினைவுரைகளை ஆற்றக் கூடாது என்று விரும்பியிருந்தார்.

மருத்துவர் கிறீனது உயிலில் தனது இறுதிச் சடங்கு பற்றி எழுதியிருந்த வரிகள் ஆச்சரியமானவை. தனது இறுதிச் சடங்கு மிகவும் எளிமையானதாக இருக்க வேண்டும் என்றும் அங்கு புகழுரைகளோ அவதூறுகளோ இடம்பெறத் தேவையில்லை (speak neither blame nor praise) என்று கிறீன் எழுதியிருந்தமையும் நோக்குதற்குரியது.

மேலைத்தேச மரபில் சமூகப் பெரியவர் ஒருவரது மறைவின்போது உடலை நல்லடக்கம் செய்யும் முன்னர் ஆற்றும் புகழுரைகள் கவனத்துக்குரியவை. இங்கு முதல் அஞ்சலியுரை யாருக்கு வழங்கப்படுகிறது என்பதிலும் நிகழ்வை ஒழுங்குபடுத்துபவர்கள் கவனம் செலுத்துவார்கள். ஒருவரது இறப்பின்போது ஆற்றப்படும் புகழுரைகள், அஞ்சலிக் குறிப்புக்கள், நண்பர்கள் எழுதும் கடிதங்கள் நினைவுகூரலுக்குரியவை; பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவை.

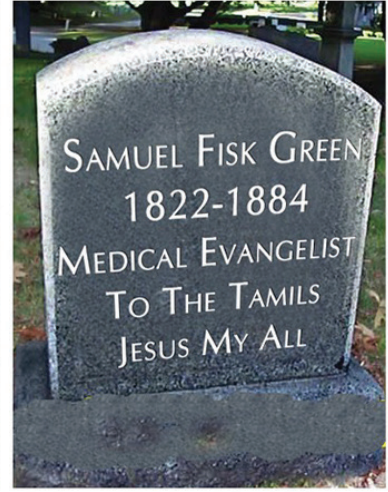
சன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் மறைந்த போது உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் அறிஞர்கள் எழுதிய புகழுரைகள், கடிதங்கள் அவரது மைந்தனால் தொகுக்கப்பட்டு நூலாக வெளிவந்துள்ளது. இரங்கலுரைகளைப் படிக்கின்றபோது தமிழ் கூறும் நல்லுலகு புலவரில் வைத்திருந்த மதிப்பும் புலவரது தமிழறிவும் வியப்பை ஏற்படுத்தியது.

சேக்ஸ்பியரது காவியத்தில் வரும் உரோமப் பேரரசரான யூலியஸ் சீசரது உடலை வைத்து உரோமைப் போர்த்தளபதியான மார்க்

அன்டனி ஆற்றும் உரை பிரபல்யமானது. ஆங்கில இலக்கியம் பயிலும் மாணவர்கள் அதனை மனனம் செய்வார்கள். மார்க் அன்டனி உரையின் ஆரம்பத்தில், “நான் சீசரைப் புதைப்பதற்கு வந்தேனே தவிர புகழ்வதற்கல்ல” என்று ஆரம்பித்து “மனிதர்கள் செய்யும் நல்ல விடயங்களை அவர்களது எலும்புகளுடன் சேர்த்துப் புதைத்துவிடுவார்கள்; தவறுகள் தான் மரணத்துக்குப் பிறகும் இருக்கும்” என்று

சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீனிளது கல்லை
Image source - www.findagrave.com

எழுத்துக்களின் தெளிவுக்காக
செம்மைப்படுத்தப்பட்ட பிரதி
Image source -
Jaffna Medical Museum, Teaching Hospital Jaffna

தொடர்ந்து சீசர் உரோமுக்காக உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் கொண்டு வந்த சேர்த்த செல்வத்தைப் புகழும் மொழிகள் ஒரு சொற்சிலம்பமே. அன்டனியின் உரை அங்கு கூடியிருந்த மக்களிடையே கிளர்ச்சியை ஏற்பத்தியது.

மருத்துவர் கிறீனுக்குக் கிடைத்த புகழுரைகள்

மருத்துவர் கிறீனது மறைவை அடுத்து கிறீனது குடும்பத்தவர்களுக்குப் பலரிடமிருந்தும் புகழுரைகள் கடிதங்கள் வாயிலாகக் கிடைத்தன. அவற்றில் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

**மருத்துவர் வண. ஹென்றி மார்ட்டின் ஸ்கடர்
(மருத்துவர் ஜோன் ஸ்கடரின் மகன்):**

மருத்துவர் சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீன்
மேன்மக்களில் ஒருவர். மிகவும் தெளிந்த
பார்வை கொண்ட பண்பட்டவர். எப்போதும்
அறிவுப்புலம் கொண்டு செயற்படுவர். சுயநலம்
என்பது சிறிதுமற்றவர். மிகப் பரந்த இதயமும்
நேர்மையும் தாராள மனப்பாங்கும்
கொண்டவர். நம்பிக்கை, மெய்யுறுதிப்பாடு,
விருப்பார்வம் மிக்க அச்சமற்ற கிறித்தவர். நான்
அவரிடத்தில் அன்பாக இருந்தேன். என்றும்
அவருக்கு வணக்கம் செலுத்துவேன்.

**வண. W.W. ஹொலாண்ட்
(அமெரிக்க இலங்கை மிசனரி 1846-1892):**

மருத்துவர் கிறீன் திறமைமிக்க முதன்மையான
மருத்துவராகவும் சத்திரசிகிச்சை
வல்லுநராகவும் விளங்கியதுடன் தான் ஆற்றும்
மருத்துவப் பணியில் தன்னார்வம்
மிக்கவராகவும் அர்ப்பணிப்புள்ளவராகவும்
திகழ்ந்தார். அதேவேளை விஞ்ஞான அறிவில்
முழுமையான ஆர்வம் கொண்டு அதனைப்
பின்பற்றி வந்தார்.

புதிய விடயங்களை, மூலங்களை அறிவதிலும்
செயல்முறைகளைத் தெரிந்து கொள்வதிலும்
எப்போதும் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். அறிவுக்
கூர்மையும் நெஞ்சுரமும் கொண்டவராக
இருந்தபோதிலும் பெண்மையின் மென்மையும்
அவரிடமிருந்தது. அவர் மேற்கொண்ட சத்திர
சிகிச்சைகளை உள்ளூர் மக்கள் வியப்புடன்
நோக்கினர்.

**பிராங் கே. சாண்டர்ஸ் (யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில்
கடமையாற்றிய அமெரிக்க ஆசிரியர்):**

அவரது நினைவுகள் இன்றுபோல் என்றும்
நிலைத்திருக்கும். ஒரு போதும் எம்மை விட்டு
நீங்காது. தமது மக்களிடையே கடமையாற்றும்
மருத்துவர்களை உருவாக்குவதில் அவர் கவனம்
செலுத்தினார். இன்று இலங்கை முழுவதும்

கடமையாற்றும் முன்னணி மருத்துவர்கள்
அனைவரும் கிறீனிடம் மருத்துவம்
கற்றவர்களே.

**மருத்துவர் ஜே. வைத்திலிங்கம் (உதவி
குடியேற்றநாட்டு சத்திரசிகிச்சை நிபுணர் - கிறீனது
முதல் வகுப்பில் பயின்ற மாணவர்) :**

மருத்துவர் கிறீன் சுயநலம் என்பது சிறிதும்
அறியாதவர். உலகின் மீது பரிவுமிக்கவர்.
விசாலமான மனம் கொண்டவர். அவர்
வெற்றிகரமாக மேற்கொண்ட
சத்திரசிகிச்சைகள் ஆர்வத்தை
ஏற்படுத்தியதுடன் அவரிடம் நான் மருத்துவம்
பயிலுவதற்கு பிரதான உந்துதலாகவும்
அமைந்தன.

**மருத்துவர் சம்மான் வைத்திலிங்கம் (கிறீனது 5
ஆவது மருத்துவ மாணவ அணியில் மருத்துவம்
பயின்றவர்):**

மருத்துவர் கிறீனுடன் 10 வருடங்கள்
பணியாற்றியுள்ளேன். பிரித்தானிய அரசாங்கம்
கிறீனது மருத்துவப் பணியை எல்லா
வழிகளிலும் பராட்டியது. இலங்கையிலிருந்து
மட்டுமன்றி இந்தியாவிலிருந்தும் கிறீனிடம்
மருத்துவ ஆலோசனைகளைப் பெற்றனர். அவர்
தமிழை சரளமாகவும் இலகுவாகவும் பேசும்
வல்லமை மிக்கவராக விளங்கினார்.
தமிழர்களிடையே வழங்கிவரும் மரபுத்
தொடர்கள், பழமொழிகளில் மிகுந்த புலமை
யுடையவர். 19 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த
மிகச் சிறந்த மனிதர்களில் கிறீனும் ஒருவர்.

யாழ்ப்பாண மருத்துவ வரலாற்றின் முதலாம்
இயல் நிறைவுறுகிறது.

குறிப்பு: “மேகம் கவிந்த தாரகை” -
இந்தியாவில் வெளிவந்த சிறந்த
திரைப்படங்களில் இதுவும் ஒன்று. குடும்பத்தின்
நலனுக்காக தன் வாழ்வைத் தியாகம் செய்த
பெண்ணின் கதை. இத்திரைப்படத்தின்
இயக்குநர் ரித்விக் கட்டக் அவர்களது
வாழ்க்கை வரலாறும் மேகம் கவிந்த தாரகை
என்ற பெயரில் வெளியாகியுள்ளது.

(தொடரும்)

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில், தமிழர்களின் தொன்மையான வரலாறு இன்னும் மகாவம்ச இருளால் மூடப்பட்டிருக்கும் சூழலில், இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் அண்மைக்காலத்தில் இடம்பெற்ற தொல்லியல் ஆய்வுகள் இலங்கையில் பூர்வீகமாக வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் இருப்பியல் தகவல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளன. அந்தவகையில் 'இலங்கையின் அண்மைக்கால தொல்லியல் ஆய்வுகள்' என்ற இத்தொடர் சமகாலத்தில் இலங்கையில் குறிப்பாக வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளில் இடம்பெற்றுவரும் தொடர் அகழாய்வுகளில் கண்டறியப்பட்ட தொல்லியல் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில், பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக் காலத்தில் இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடம் நிலவிய நாகரிகம், அவர்களின் கலாச்சார பண்பாட்டு அம்சங்கள், பொருளாதார சமூக நிலவரங்கள், வெளிநாட்டு உறவுகள், உறவுநிலைகள், சமய நடவடிக்கைகள் போன்ற அம்சங்களை ஆதாரபூர்வமாக வெளிக்கொணர்வதாக அமைகின்றது.

● பரமு புஷ்பரடணம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஷ்ட பேராசிரியரான பரமு புஷ்பரடணம் அவர்கள், தனது இளமாணி மற்றும் முதுமாணிப் பட்டத்தை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும், கலாநிதிப் பட்டத்தைத் தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றுக்கொண்டார்.

இவர் எழுதிய பதினைந்து நூல்களில் நான்கு நூல்கள் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும், மூன்று நூல்கள் மாகாண சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும் பெற்றன. இவர் 82இற்கும் மேற்பட்ட தேசிய, சர்வதேச ரீதியிலான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளதடன், இதுவரை 55 சர்வதேச மற்றும் தேசிய கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றியுள்ளார்.

வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் 18 இடங்களில் இவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளில் மூன்று அகழ்வாய்வுகள் தொடர்பான விடயங்கள் நூல்வடிவில் வெளிவந்துள்ளன.

பெரிய புளியங்குளம் தமிழ்க் கல்வெட்டும் முள்ளியான் சூடிமனை ஆழ்பாடுகளும்

புளியங்குளம் கல்வெட்டு

வன்னியில் 700 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழ்க் கல்வெட்டு கண்டுபிடிப்பு

வன்னியில் பேராசிரியர் ப. புஷ்பரடணம் தலமையில் தொல்லியல் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் தொல்லியற் திணைக்கள ஆய்வு உத்தியோகத்தர்கள் திரு. கபிலன், திரு. மணிமாறன் ஆகியோர் இணைந்து மேற்கொண்டு வரும் தொல்லியல் ஆய்வின் போது வன்னியில் மரையடித்த குளத்திற்கு அருகே பெரியபுளியங்குளம் என்ற இடத்தில் கி.பி 12-13 ஆம் நூற்றாண்டு

காலத்தைச் சேர்ந்த தமிழ்க் கல்வெட்டுடொன்றை அடையாளம் கண்டுள்ளனர். இக்கல்வெட்டு அப்பிரதேச மக்களால் அங்குள்ள வயல்வெளியில் இருந்து எடுத்துவரப்பட்டு அங்குள்ள வைரவர் ஆலயத்தில் தெய்வச்சிலைகளை வைப்பதற்கான பீடமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அக்கல்லில் உள்ள எழுத்துக்களின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த வவுனியா பிரதேசசபை ஆய்வு உத்தியோகத்தர் திரு. ஜெயதீபன் இது பற்றிய செய்தியை திரு. மணிமாறனுக்கு தெரியப்படுத்தியதன் பேரில் இக்கல்வெட்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தொல்லியல் பிரிவினரின் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

பல வரிகளில் எழுதப்பட்டிருந்த கல்வெட்டின் உடைந்த கீழ்ப்பாகமே தற்போது எமக்கு கிடைத்துள்ளது. அதில் ஐந்து வரிகள் காணப்படுகின்றன. அதன் முதலாவது வரியில் உள்ள எழுத்துக்கள் பல பெருமளவு சிதைவடைந்த நிலையில் காணப்படுகிறது. அதனால் அவ்வரியில் சொல்லப்பட்ட பெயர்களை அல்லது செய்திகளை அறியமுடியவில்லை. ஏனைய நான்கு வரிகளையும் தெளிவாக வாசிக்க முடிகிறது. அவற்றைத் தமிழக கல்வெட்டு அறிஞர், பேராசிரியர் சுப்பராயலு பின்வருமாறு வாசிக்கிறார்.

1.
2. ஆஞ்ஞை மூன்று த
3. (ன்ம) ஆஞ்ஞை வல்ல
4. வரையன் சத்தியம் இ
5. து அழிப்பார் நர(கம்) புகுவார்.

ஒரு ஆலயத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட தானத்தை அல்லது அரசால் அல்லது ஒரு நிறுவனத்தால் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்தை மீறி நடப்போர் அழிந்து நரகத்திற்கு போவது நிச்சயம் என்ற செய்தியைச் சொல்வதே இக்கல்வெட்டை எழுதியதன் நோக்கம். இதில் வரும் 'மூன்று த (ன்ம)' என்ற சொல் 12-13 ஆம் நூற்றாண்டில்

வன்னியில் செயற்பட்ட தமிழ் வணிக கணங்களை அல்லது வேளக்காரர், இடங்கை, வலங்கை ஆகிய தமிழ் படை அமைப்புக்களை குறிக்கலாம். வல்லவராயன் என்ற பெயர் வன்னியில் ஆட்சி புரிந்த அரசனை அல்லது விநாயகக் (கணபதி) கடவுளைக் குறித்திருக்கலாம். தமிழகத்தில் 11-12 ஆம் நூற்றாண்டு காலத்திற்குரிய கல்வெட்டுக்களில் வரும் வல்லவராயன் என்ற பெயர் விநாயகரைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டமை இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. ஆயினும் கல்வெட்டின் எஞ்சிய பாகம் கிடைக்கப்பெறும் பட்சத்தில் ஊகமாகச் சொல்லப்பட்ட விளக்கம் உறுதிசெய்யப்படும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் இருந்து தற்போது கிடைத்த கல்வெட்டு, அங்குள்ள காட்டுப்பகுதியில் ஒரு கட்டிட அழிபாடுகள் இடையே இருந்து எடுக்கப்பட்டமை தெரியவந்துள்ளது. இதனால் இக்கல்வெட்டின் மிகுதிப்பாகம் அக்கட்டிட அழிபாடுகள் இடையே இருக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம். தொடர்ந்தும் இங்கு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதால் கல்வெட்டின் எஞ்சிய பாகமும், வேறு கல்வெட்டுக்களும் அங்கு கிடைக்க வாய்ப்புண்டு. எவ்வாறாயினும் வன்னிப் பகுதியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முதலாவது இடைக்காலத் தமிழ்க் கல்வெட்டு என்ற வகையில் வன்னி பற்றிய ஆய்வில் இக்கல்வெட்டுக்கு தனி முக்கியத்துவம் உண்டு என்பதில் மாற்றுக்கருத்திற்கு இடமில்லை.

முள்ளியான் காட்டுப் பகுதியில் யாழ்ப்பாண இராசதானிக்காலக் குடிமனையின் அழிபாடுகள்

கிளிநொச்சி மாவட்டத்திற்கு உட்பட்ட இயக்கச்சிக் கோட்டையில் இருந்து தென்கிழக்கே ஏழு கிலோமீற்றர் தொலைவில் உள்ள நித்தியவெட்டை முள்ளியான் என அழைக்கப்படும் காட்டுப்பகுதியில் அழிவடைந்த புராதன வீடு ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதியில் களவாய்வில் ஈடுபட்ட யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தொல்லியற் சிறப்புக்கலை

முள்ளியான் கட்டல அழிபாடுகள் ஆய்வின்போது

மாணவர்களுக்கு அவ்வூர் மக்கள் அங்குள்ள காட்டுப்பகுதியில் அழிவடைந்த அரண்மனை ஒன்று இருப்பதாகக் கூறப்பட்ட தகவலை அடுத்து அவ்விடத்திற்குச் சென்று தொல்லியல் ஆய்வினை மேற்கொண்டோம்.

இக்கட்டிட அழிபாடுகளை அவ்வூர் மக்களில் பலர் அரண்மனை எனவும், வேறு சிலர் இயக்கச்சி கோட்டையுடன் தொடர்புடைய சிறைக்கூடம் எனவும் அழைக்கின்றனர். ஆனால் கட்டிடத்தின் அமைப்பையும், அதன் காலத்தையும் நோக்கும் போது, அது முன்பொரு காலத்தில் அங்கு வாழ்ந்த மக்களது வீடாக இருக்கலாம் என்பதை உறுதிப்படுத்த முடிகிறது. இவ்வீடு காட்டின் நடுவேயுள்ள பெரியகுளத்திற்கு அருகேயுள்ள உயர்ந்த மேட்டுநிலத்தில் செங்கட்டிகள், களிமண், சுதை என்பன கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளது. இரண்டு அறைகளைக் கொண்ட இக்கட்டிடம் ஏறத்தாழ ஒன்பது மீற்றர் நீளமும், நான்கரை மீற்றர் அகலமும் கொண்டது. இவ்வீட்டின் பின்பக்க அறைச் சுவரில் சிறிய யன்னல் ஒன்று இருந்ததற்கான அடையாளம் காணப்படுகிறது. கட்டிடத்தின் பெரும்பாலானசுவர்கள் அழிவடைந்து விட்டாலும், கட்டத்தின் மூன்றுபக்க அத்திவாரங்களை தெளிவாகப் பார்க்க முடிகிறது. கட்டிடத்தின் முன்பக்கம் அடர்ந்த காடாக இருப்பதால் அதன் அத்திவாரத்தை தற்போது அடையாளம் காணமுடியவில்லை. ஏனைய மூன்று

முள்ளியான் கட்டல அழிபாடுகள் ஆய்வின்போது

அத்திவாரங்களில் இருந்தும் எழுப்பப்பட்ட சுவர்கள் ஒவ்வொன்றும் ஏறத்தாழ ஒருமீற்றர் தடிப்பைக் கொண்டன. அதிலும் இரண்டு அறைகளைப் பிரித்து நிற்கும் நடுச் சுவரின் தடிப்பு ஏனைய அத்திவாரச் சுவர்களைவிடச் சற்றுக் கூடுதலாகக் காணப்படுகிறது. பேராசிரியர் பொ. இரகுபதி சுவர்களின் தடிப்பை ஆதாரமாகக் காட்டி இக்கட்டிடம் இரு மாடிகளைக் கொண்ட வீடு எனக் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வீட்டின் கூரை, ஓடுகளைக் கொண்டு வேயப்பட்டதற்கான ஆதாரங்கள் எவையும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. இதனால் இதன் கூரை, மரங்கள் - பனை ஓலைகள் கொண்டு வேயப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருதலாம்.

இவ்வீட்டை அமைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட செங்கட்டிகளின் அளவும், அவற்றின் தொழில் நுட்பமும் ஐரோப்பியர் ஆட்சியில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட செங்கட்டிகளின் காலத்திற்கு முன்னர் பயன்படுத்தப்பட்ட காலத்தைச் சேர்ந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன. மேலும்

இக்கட்டிட அழிபாடுகளிடையே இருந்து எடுக்கப்பட்ட மட்பாண்ட ஓடுகள், சுடுமண்ணால் செய்யப்பட்ட நீர்ப்பாசனக் குழாய்கள் என்பவற்றின் காலம் ஏறத்தாழ கி.பி. 15 ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டதாகக் காணப்படுகிறது. இவற்றை ஆதாரங்களாகக் கொண்டு இவ்விட அமைக்கப்பட்ட காலம் யாழ்ப்பாண அரசுகாலம் அல்லது அதற்கு முந்திய காலத்தைச் சேர்ந்ததெனக் கூறமுடியும். ஆகவே வடஇலங்கையில் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்பட்ட காலத்தால் முந்திய குடிமணையாக இதைக் கருத முடியும்.

வடஇலங்கையில் புராதனக் குடியிருப்புக்களைக் கொண்ட இடங்களில் வடமராச்சி கிழக்குப் பிரதேசமும் ஒன்றாகும். 1980 களில் பேராசிரியர் இரகுபதியும், பின்னர் இக்கட்டுரை ஆசிரியரும் வெற்றிலைக்கேணி, உடுத்துறை, செம்பியன்பற்று, முள்ளியான், கட்டைக்காடு ஆகிய இடங்களில் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளில் இவ்விடங்களில் இற்றைக்கு 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதற்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. யாழ்ப்பாண அரசு காலத்தில் கடல் வழியாகவும், வன்னியில் இருந்து தரைவழியாகவும் கொண்டுவரப்பட்ட பொருட்களுக்கான வரி அறவிடும் கடவைகள் மேற்கூறப்பட்ட இடங்களில் இருந்ததற்கு வரலாற்று இலக்கியங்களில் ஆதாரங்கள்

ஓல்லாந்தர் கால காவல் அரண்

காணப்படுகின்றன. ஆனால் போத்துக்கேயர், ஓல்லாந்தர் ஆட்சியைத் தொடர்ந்து இவ்விடங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் படிப்படியாகப் பிற இடங்களுக்குச் சென்றதாக இவர்களின் ஆட்சிக்கால ஆவணங்கள் கூறுகின்றன. ஆயினும் இவ்விடங்களில் இருந்து கடல் வழியாகவும், தரை வழியாகவும் பொருட்கள் கடத்தப்பட்டதால் அவற்றைத் தடுப்பதற்காகவே ஓல்லாந்தர் யாழ்ப்பாணத்தைக் காட்டிலும் அதிக எண்ணிக்கையிலான கோட்டைகளை இயக்கச்சி, ஆனையிறவு, வெற்றிலைக்கேணி போன்ற இடங்களிலும், கடற்கரையை அண்டிய இடங்களில் காவல் அரண்களையும் அமைத்தனர். இந்நிலையில் முள்ளியான் காட்டுப் பகுதியில் கண்டுபிக்கப்பட்ட கட்டிட அழிபாடுகள் ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முன்னர் செறிவான தமிழர் குடியிருப்புக்கள் அங்கிருந்ததன் அடையாளமாகக் காணப்படுகிறது. இது போன்ற வீடுகளின் சிதைவுகளும், பாழடைந்த ஆலயங்களின் அழிபாடுகளும் இவ்வட்டாரத்தின் காட்டுப் பகுதிகளில் இருப்பதாக இப்போது தெரிய வந்துள்ளது. எதிர்கால ஆய்வுகளால் அவை புதுவெளிச்சம் பெறலாம்.

(தொடரும்.)

முள்ளியான் கட்டிட அழிபாடுகளிடையே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மட்பாண்ட ஓடுகள்

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தி என்பது அந்நாட்டின் நிலைபேறுகைக்கு ஸ்திரத்தினை வழங்குகின்றது. இலங்கையில் உள்ள வளசெழிப்பு நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு பெரும்பங்காற்றக் கூடியது. இலங்கையின் கால்பங்குக்கும் அதிகமான நிலப்பரப்பைக் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்கள் கொண்டுள்ளன. இந்தவகையில் இலங்கையில் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் நிலப்பரப்பு, அதில் அடையாளப்படுத்தக்கூடிய வளங்கள் அல்லது இதுவரை கண்டறியப்பட்ட வளங்கள் தொடர்பாக தெளிவுடுத்துவதாகவும், அந்த வளங்களின் இப்போதைய பயன்பாடற்ற முறைமையை மாற்றியமைத்து உச்சப்பயனைப் பெறுதல், அதனூடே வடக்கு - கிழக்கின் விவசாயத்துறை, உட்கட்டமைப்பு, கடல்சார் பொருளாதாரம் என்பவற்றை அபிவிருத்தி செய்வது பற்றியும் 'உள்ளூர் பொருளாதார அபிவிருத்தியும்' என்ற இந்த கட்டுரைத்தொடர் விளக்குகின்றது.

● அமரசிங்கம் கேதீஸ்வரன்

பொருளியல் துறையில் சிரேஷ்ட வளவாளராகவும், பயிற்றுனராகவும் செயற்பட்டு வருகின்ற அமரசிங்கம் கேதீஸ்வரன் அவர்கள் கிளிநொச்சி மாவட்ட செயலகத்தின் பிரதி திட்டமிடல் பணிப்பாளராவார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியல் துறையில் இளமாணி மற்றும் முதுமாணிப்பட்டம் பெற்ற இவர் 2012ஆம் ஆண்டு 'திட்டமிடல் மூல தத்துவங்கள்' என்ற நூலினை வெளியிட்டுள்ளார்.

கோழி வளர்ப்புத் தொழிற்சாலை : வளங்களும் வாய்ப்புக்களும்

வா

ழ்வாதாரத் தொழில் முயற்சித் துறைகளில் உயிரின வளர்ப்புத் துறையானது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இவ் வளர்ப்புத் துறை விலங்குகளையும் பறவைகளையும் உள்ளடக்குகின்றது. பறவை வளர்ப்பில் முதன்மையாக அமைந்திருப்பது கோழி வளர்ப்பாகும். இவை இறைச்சி, முட்டை ஆகிய

இரு பெரும் நோக்கங்களுக்காக வளர்க்கப்படுகின்றன. சமூகத்தில் பலரும் இந்த வாழ்வாதார முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். குறைந்த முதலீட்டுடன் இத்தொழிலை ஆரம்பிக்க முடிவதுடன் இயலுமையின் விருத்திக்கேற்ப படிப்படியாக அதிகரித்துச் செல்லவும் முடியும் என்பது பலரும் இத்தொழிலில் இணைவதற்கு அடிப்படைக்

காரணமாக அமைகிறது. சுயதேவைப்பூர்த்தி, உபதொழில், நவீன தொழில்நுட்பத்துடன் இணைந்த முதன்மை தொழில் வரை இந்த கோழிவளர்ப்பை விருத்தி செய்ய முடியும் என்பதால் பலருக்கும் இது விருப்பத் தொழிலாகிறது.

உள்ளூர் போசாக்கு பேணுகையில் புரத நுகர்வை குடும்பங்களுக்கு உறுதி செய்யும் கொல்லைப்புற கோழிவளர்ப்பு முறையானது வாழ்வாதார தொழில்முனைவுக்கு அப்பால் எல்லா சமூக மட்டங்களிலும் வாழ்வோரையும் பங்கேற்கச் செய்கிறது. கோழி, வாழ்வியலுடன் இணைந்த பறவையாக அனைத்து வீடுகளிலும் காணப்படுவது ஒரு சிறப்பம்சமாகும்.

வீட்டுமட்டத்தில் உடனடியான தேவைப்பாட்டை, விருந்தினர் வந்தவுடன் ஏற்படும் அவசரத்தையெல்லாம் சமாளிக்கும் ஒரு பொறிமுறையாக கொல்லைப்புற கோழிவளர்ப்பு காணப்படுகின்றது. எமது சமூகத் தேவையை பூர்த்திசெய்யவே இதன் பங்களிப்பு போதுமானதாக இருப்பதால் தேசிய மட்டத்தில் முட்டை உற்பத்தியின் மதிப்பீட்டில் இதன் உற்பத்தியளவு பதிவு செய்யப்படுவதில்லை.

கோழி வளர்ப்பில் தரமுயர்த்தப்பட்ட பறவைகள், உள்ளூர் இனங்கள் என்ற இரு பிரதான வகைப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. அடிப்படையில் இவ்விரு வளர்ப்பு முறைகளும் பல்வேறு காரணங்களால் வேறுபடுகிறது. இதனை தனித் தனியாக பிரித்து தகவல்களை பெற முடியாத காரணத்தினால் ஒரே நிலையில் இணைத்தே பார்க்க வேண்டியுள்ளது. கிழக்கு மாகாணத்தில் 2021 களின் தகவல்களின் அடிப்படையில் 1,650,745 முட்டை, இறைச்சி மற்றும் உள்ளூர் இனக் கோழிகள் காணப்படுகின்றன. வட மாகாணத்தில் 2,360,978 கோழிகள் காணப்படுகின்றன. கிழக்கு மாகாணத்தின் திருகோணமலையில் 401,678 கோழிகளும் மட்டக்களப்பில் 564,849 கோழிகளும் அம்பாறையில் 684,218 கோழிகளும் காணப்படுவதாக தரவுகள் கூறுகின்றன. வட மாகாணத்தின் யாழ்ப்பாணத்தில் 752,109 கோழிகளும் கிளிநொச்சியில் 269,571 கோழிகளும் மன்னாரில் 331,525 கோழிகளும் முல்லைத்தீவில் 345,723

கோழிகளும் வவுனியாவில் 662,050 கோழிகளும் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றன.

கோழிவளர்ப்புத் தொழிற்சூறையில், எண்ணிக்கை அடிப்படையில் செறிவை மதிப்பிடுவதனை விட உடமை அடிப்படையில் மதிப்பிடுவதே பொருத்தமாகும். ஏனெனில் கொல்லைப்புற கோழிவளர்ப்பு என்பது இவ்விரு மாகாணங்களிலும் மிக பிரதான தொழில்துறைகளில் ஒன்றாக காணப்படுகின்றது. வீட்டு மட்டத்தில் போசாக்கு, வருமானம், சுயநுகர்வு ஆகிய மூன்று பெரு நோக்கங்களை ஒரே நேரத்தில் அடைந்து கொள்வதில் பாரம்பரிய இனங்களின் வளர்ப்பு முறை

கொல்லைப்புறக் கோழி வளர்ப்பு

Image source - bstamil.com

பங்களிப்புச் செய்து வருகிறது. இதன் உற்பத்தியளவு, முறைசார் வகைப்படுத்தலில் தரவு சேகரிப்புக்கு உட்படுவதில்லையாயினும் நிலைத் தன்மையுள்ள ஒரு தொழில்துறையாகவே இது இடம்பெற்றுவருகிறது. அதிகளவு பராமரிப்புச் செலவின்றி திறந்த வளர்ப்பு முறையாக பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதால் அதிக லாபம் தரும் தொழிலாகவும் உள்ளது. எதிர்பாராத இழப்புகளுக்கு உட்படக்கூடிய இத்தொழில் துறையிலிருந்து பெறப்படும் உற்பத்தி ஒப்பீட்டளவில் அதிகம். எனினும் நாட்டின் மொத்த முட்டை, இறைச்சி தேவையில் இது முழுநிலை பங்களிப்பை வழங்கவில்லை என்பது இதன் விருத்தி குறித்து விவாதத்தைக் கிளப்பியுள்ளது. அண்மைக்

உள்ளூர் போசாக்கு பேணுகையில் புரத நுகர்வை குடும்பங்களுக்கு உறுதி செய்யும் கொல்லைப்புற கோழிவளர்ப்பு முறையானது வாழ்வாதார தொழில்முனைவுக்கு அப்பால் எல்லா சமூக மட்டங்களிலும் வாழ்வோரையும் பங்கேற்கற் செய்கிறது.

காலத்தில் தரமுயர்த்தப்பட்ட உள்ளூர் இனக் கோழிகள் பண்ணை முறையில் வளர்ப்புச் செய்யப்பட்டு, நாட்டுப்புற இனமாக சங்கைக்கு வருவதனால் பாரம்பரிய கோழி வளர்ப்புத்துறை பெற்றிருந்த முதன்மை இடம் சரிவடைந்து வருகிறது.

பண்ணை முறையில் கோழி வளர்ப்பில் ஈடுபடும் நல்லின தரமுயர்த்தப்பட்ட வளர்ப்பாளர்களினாலேயே முட்டை, இறைச்சி சந்தையின் கேள்வி ஈடுசெய்யப்படுகிறது. இந்த வகையில் பண்ணை முறை வளர்ப்பாளரின் உடமை அடிப்படையில் நோக்கும் போது, வடமாகாணத்தின் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 25 இற்கும் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 51,848 பேரும், 25 - 50 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 5,229 பேரும், 50-100 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 1,608 பேரும், 100 - 500 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 572 பேரும், 500 - 1000 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 35 பேரும், 1000 இற்கும் மேல் கோழிகளை வளர்ப்போர் 8 பேரும் காணப்படுகின்றனர்.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் 25 இற்கும் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 4993 பேரும், 26 - 50 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 2,752 பேரும், 51 - 100 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 1030 பேரும், 101 - 500 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 442 பேரும், 501 - 1000 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 13 பேரும், 1001 இற்கும் மேல் கோழிகளை வளர்ப்போர் ஒருவரும் காணப்படுகின்றனர்.

மன்னார் மாவட்டத்தில் 25 இற்கும் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர்

7,446 பேரும், 26 - 50 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 3306 பேரும், 51 - 100 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 907 பேரும், 101 - 500 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 82 பேரும், 500 - 1000 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 05 பேரும், 1001 இற்கும் மேல் கோழிகளை வளர்ப்போர் 05 பேரும் காணப்படுகின்றனர்.

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் 25 இற்கும் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 15,212 பேரும், 26 - 50 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 1,838 பேரும், 51 - 100 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 463 பேரும், 101 - 500 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 213 பேரும், 1000 இற்கும் மேல் கோழிகளை வளர்ப்போர் 07 பேரும் காணப்படுகின்றனர்.

வவுனியா மாவட்டத்தில் 25 இற்கும் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான கோழிகளை வளர்க்கும் சுயதேவை உற்பத்தியாளர்கள் 1,446 பேரும், 26 - 50 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 4,932 பேரும், 51 - 100 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 2,084 பேரும், 101 - 500 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 470 பேரும், 1000 இற்கும் மேல் கோழிகளை வளர்ப்போர் 24 பேரும், 1001 இற்கும் மேல் கோழிகளை வளர்ப்போர் 07 பேரும் காணப்படுகின்றனர்.

இதே போல் கிழக்கு மாகாணத்தின் திருகோணமலையில் 25 இற்கும் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 11,843 பேரும், 25 - 50 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 54,061 பேரும், 50 - 200 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 11,719 பேரும், 200 இற்கும் மேல் கோழிகளை

வளர்ப்போர் 8,689 பேரும் காணப்படுகின்றனர்.

மட்டக்களப்பில் 25 இற்கும் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 5872 பேரும், 25 - 50 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 4,196 பேரும், 50 - 200 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 1,937 பேரும், 200 இற்கும் மேல் கோழிகளை வளர்ப்போர் 933 பேரும் காணப்படுகின்றனர்.

அம்பாறை மாவட்டத்தில் 25 இற்கும் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 11,835 பேரும், 2550 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 4,629 பேரும், 50 - 200 வரையிலான கோழிகளை வளர்ப்போர் 2,837 பேரும், 200 இற்கும் மேல் கோழிகளை வளர்ப்போர் 805 பேரும் காணப்படுகின்றனர்.

இவ்வகையில் ஆராயும் போது வடகிழக்கின் கோழி வளர்ப்புத் துறையில் குடிசன மட்டத்திலான கொல்லைப்புற சிறு உடைமை வளர்ப்பில் ஈடுபடுபவர்களே அதிகம் காணப்படுகின்றனர். கிழக்கு மாகாணத்தில் 26,900 பேரும் வடக்கு மாகாணத்தில் 7,957 பேரும் பண்ணை முறையில் 50 கோழிகளுக்கு மேல் வளர்ப்பவர்களாக காணப்படுகின்றனர். இந்த வகையில் கோழி வளர்ப்பு கிழக்கு மாகாணத்தில் விரிவாக்கம் பெற்றுள்ள அளவுக்கு வடக்கில் விருத்தி பெறவில்லை என்பது கவனிக்கப்படத்தக்கது. முட்டை, இறைச்சி தேவைக்காக வடமாகாணம் அதிகளவில் பிற மாகாணங்களில் தங்கியிருப்பதற்கும் இதுவே காரணமாகும்.

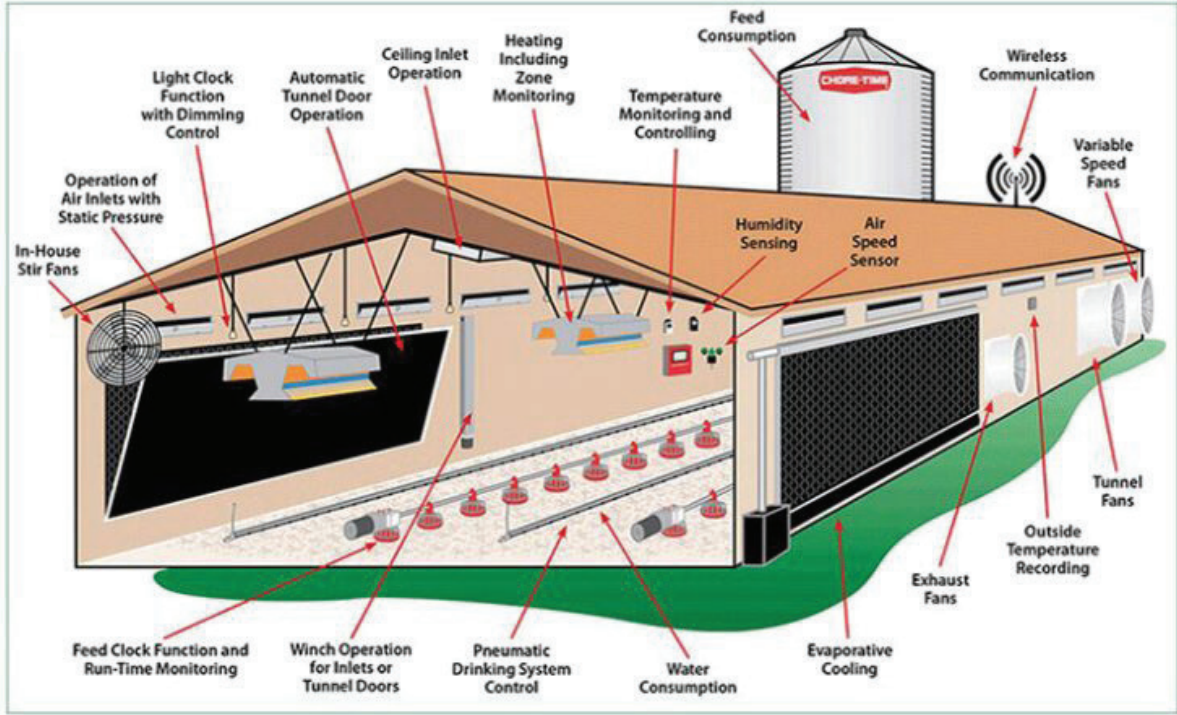
கால்நடை வைத்திய சேவையில் காணப்படும் பற்றாக்குறையும் உள்ளீட்டு தீவனங்களை உற்பத்தி செய்வதில் ஏற்பட்டுள்ள அதீத உற்பத்திச் செலவும் பண்ணை முறையிலான கோழி வளர்ப்பை விருத்தி செய்வதில் காணப்படும் பிரதான தடைகளாக அமைகின்றன. வட மாகாணத்தில் 35 கால்நடை வைத்திய அதிகாரி பிரிவுகளும், கிழக்கு மாகாணத்தில் 45 கால்நடை வைத்திய அதிகாரி பிரிவுகளும் செயல்படுகின்றன. இவ் 80 பிரிவுகளிலும் போதியளவு கால்நடை வைத்தியர்களோ, கால்நடை போதனாசிரியர்களோ பணியில்

இல்லாமல் இருப்பதனால் கால்நடைகளுக்கு எதிர்பாராமல் ஏற்படும் பல்வேறு நோய்களையும் இறப்புக்களையும் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது. கால்நடை தீவன உற்பத்தியில் பிரதான பங்கை வகிக்கும் சோழிச் செய்கையில் நிகழ்ந்த படைப்புழு தாக்கத்தினால் ஏற்பட்ட உலகளாவிய நெருக்கடி, உள்ளூர் சோழி உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட கணிசமான உற்பத்திக் குறைவு, அயல்நாடான இந்தியாவிலிருந்து சோழத்தை இறக்குமதி செய்தலில் காணப்படும் டொலர் நெருக்கடி என்பன காரணமாக கால்நடை தீவனத்தின் விலை என்றமில்லாதவாறு உயர்ந்துவிட்டது. இதனால் பண்ணைத் தொழில் துறையில் கடும் பாதிப்பு ஏற்பட்டு பண்ணைமுறை வளர்ப்பாளர்கள் தமது தொழில்களை நிறுத்தி வைத்திருக்கும் அவலம் நேர்ந்திருக்கின்றது.

2021 காலப்பகுதியில் 571,614

முட்டைக்கோழிகளில் இருந்து நாள் ஒன்றுக்கு 121,836 முட்டைகள் வட மாகாணத்தில் பெறப்பட்டிருந்தன. இதே போல 27,002 கிலோ இறைச்சி நாளொன்றுக்கு பெறப்பட்டிருந்தது. கிழக்கு மாகாணத்தில் நாளொன்றுக்கு 320,546 முட்டைகளும் 35,722 ஒரு நாள் குஞ்சுகளும் 50,744 கிலோ கோழி இறைச்சியும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. ஆனால் இந்த நிலை 2023 இல் காணப்படவில்லை. உண்மையில் இத்துறையில் ஏற்பட்ட பாரிய பின்னடைவு அண்மைய பொருளாதாரப் பெருமந்தம் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ளது. இப்போது இந்தியாவிலிருந்தே முட்டை இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றது.

கோழி வளர்ப்புத் தொழிற் துறையின் சமூக மட்ட அவசியம் கருதி பல்வேறு அரசு, அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மீள மீள நிதி முதலிட்டு வருகின்றன. நவீன தொழில்துறையாக்கத்திலும் பார்க்க பாரம்பரிய வாழ்வாதார விருத்தியில் இத்துறை முதன்மையானதாக இருப்பினும் மெய் வருமானம் தொடர்பிலும் தொடர்ந்தேர்ச்சி தொடர்பிலும் பாரிய தோல்வியைத் தழுவிய தொழிற் துறையாக இது இருந்து வருகிறது. 2010 உள்நாட்டு போரின் முடிவுக்குப் பின்னர், சர்வதேச ரீதியில் மீள் கட்டமைப்புக்கென ஒதுக்கப்பட்ட நிதியில், மக்கள் பங்கேற்புத் திட்டம் என்ற வகையில் கோழிவளர்ப்பு முன்னுரிமைப்படுத்தப்பட்டு, வாழ்வாதார

நவீனப்படுத்தப்பட்ட கோழிப்பண்ணை மாதிரி

Image source - www.baofengwarehouse.com

ஊக்குவிப்புக்கள் பல நிலைகளில் வழங்கப்பட்ட போதும், அதிலிருந்து பண்ணைத் தொழிலாக அது விருத்தியடையவில்லை என்பது பொருளாதார ரீதியில் ஒரு பாரிய தோல்வியாகும்.

ஆயினும், இத்தொழில் இன்னமும் மீள மீள முதலீடு செய்யப்படுகிறதென்பது அதன் குறுகிய கால நலனும் பெறுகையும் காரணமாக எழும் நம்பிக்கைக்குச் சான்றாகும். உயிரின வளர்ப்பில் அதிக சந்தை வாய்ப்பை கொண்ட இத்தொழில்நுட்ப துறையானது சுய தேவைப் பூர்த்தி, குறுகிய கால வருமானம், நீண்டகாலத் தொழிலாதாரம் ஆகிய பண்புகளால் இன்னமும் நிறைவான வாய்ப்புகளுடன் தொடரக்கூடியதாக உள்ளது. அதனை பண்ணை முறைக்கு மாற்றி விருத்தி செய்யக்கூடிய உள்ளகக் கட்டுமான வளங்கள் வடக்கு கிழக்கில் நிறையவே உள்ளன. கோழி வளர்ப்புத் தொழில்துறை சார்ந்து விருத்தி செய்யப்படக் கூடிய 3 வகையான பிரதான பிரிவுகளான,

1. கொல்லைப்புறக் கோழி வளர்ப்பு
2. இறைச்சிக் கோழி வளர்ப்பு
3. முட்டைக் கோழி வளர்ப்பு

ஆகிய துறைகளில், வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் இம் மூன்று துறைகளிலுமே அபிவிருத்திக்கான உள்ளக வாய்ப்புகள் பெருமளவுக்கு காணப்படுகின்றன. இதில் இறைச்சி, முட்டைக் கோழி வளர்ப்பின் அளவை அதிகரிப்பதன் மூலம் மட்டும் பொருளாதாரச் சாத்தியப்பாடுடைய தொழில் துறையாக இதனை அபிவிருத்தி செய்வதுடன் வருமானம், வேலைவாய்ப்பு என்பவற்றையும் உயர்த்திக்கொள்ள முடியும். நிலம், உள்ளகக் கட்டமைப்புக்கள் ஆகியன போதியளவில் காணப்படும் நிலையில் முயற்சி, நிதி முதலீடுகளால் இத் தொழில்துறைப் போக்கை நகர வைக்க முடியுமாயின், வடக்கு கிழக்கு பொருளாதார தொழில்துறையில் கோழி வளர்ப்பை மேலும் பலப்படுத்தி நன்மைகளை பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

(தொடரும்.)

நாள்தோறும் நாம் உணவாகக் கொள்ளும் தானியங்கள், காய்கறிகள், சுவையூட்டிகள், பாலுணவுகள் என்பவற்றின் குணங்கள் மற்றும் பயன்பாடு பற்றிக் கூறும் நூல் பதார்த்தகுணம் என்று அறியப்படும். அகத்தியர், தேரையர் முதலானோரின் பெயர்களில் பதார்த்தகுணம், குணபாடம் போன்ற தலைப்புகளில் பலநூல்கள் கிடைக்கின்றன. இவ்வகையில் இலங்கை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆக்கப்பெற்ற நூல்களுள் ஒன்றே இருபாலைச்செட்டியார் என்று அறியப்படும் ஒரு மருத்துவரால் ஆக்கப்பெற்ற பதார்த்தகூடாமணியாகும். இற்றைக்கு ஏறத்தாழ இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோரின் இலங்கை வருகைக்குப் பின்னர் ஆக்கம் பெற்ற இந் நூலில் இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளுக்கு இவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு உணவு வகைகள் தொடர்பில் கூறப்பட்டுள்ளவற்றை 'பதார்த்த கூடாமணி' என்ற இத் தொடர் ஆராய்கின்றது.

● பால.சிவகடாட்சம்

பால. சிவகடாட்சம் அவர்கள் இலங்கையின் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தாவரவியலை பிரதான பாடமாகக் கொண்டு உயிரியல் விஞ்ஞானத்துறையில் (B.Sc. Hons) சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவர். இலண்டன் இம்பீரியல் கல்லூரியில் (London Imperial College) டிப்ளோமா சான்றிதழும், இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டமும் பெற்றுள்ளதுடன் ரொறொன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் B.Ed பட்டமும் பெற்றுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் விவசாய உயிரியற் பீடத்தில் மூத்த விரிவுரையாளராகவும் அதன் தலைவராகவும் பதவி வகித்த இவர் பின்னர் கனடாவில் உள்ள ரொறொன்ரோ கல்விச்சபையின் நிர்வாகத்தின் கீழுள்ள மார்க் கார்டினோ கல்லூரியில் விஞ்ஞான மற்றும் உயிரியற் பாட ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

இலங்கையிலிருந்து 1971 - 1973 காலப் பகுதியில் விஞ்ஞானக் கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவந்த 'ஊற்று' என்ற மாத சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியராகவும், 1970-1971 காலப்பகுதியில் வெளிவந்த தமிழமுது இலக்கிய மாத இதழின் ஆசிரியர் குழுவின உறுப்பினராகவும் பணியாற்றிய சிவகடாட்சம் (அவர்கள்) தொடர்ச்சியாக ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் இலக்கிய கட்டுரைகளையும் எழுதி வருகின்றார்.

கோடைகாலத்தில் குளிர்ச்சிதரும் வத்தகப்பழம்

குறிப்பு : இலங்கையில் வத்தகப்பழம் என்றும் இந்தியாவில் தர்ப்பூசணி என்றும் பரவலாக அறியப்படும் இப்பழம் கோடைகாலத்தில் அருந்துவதற்கு மிகவும் சிறந்த ஒரு பழம் என்பதைப் பலரும் அனுபவபூர்வமாக அறிந்துவைத்துள்ளார்கள். இக்கட்டுரையில் வெளிநாட்டில் வாழும் தமிழர் பலரும் அறிந்துவைத்திருக்கும் தர்ப்பூசணி என்னும் பெயரையே பெரிதும் பயன்படுத்தியுள்ளேன்.

“வத்தகப் பழம் குளிர்ச்சி மன்னிடும் பைத்தியம்போம் சத்திபோம் பித்தம் தீரும் தவறிலாக் கொடி ஈதல்லால் ஒத்த கக்கரியும் வெம்மை ஒழித்துச் சீதளம் உண்டாக்கும்”

பதார்த்தகூடாமணி

“ஒரு தர்ப்பூசணியைச்

சாப்பிட்டுப்பார்த்தால் தேவதைகள் என்ன சாப்பிடுகிறார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்” என்று சொன்னாராம் மார்க் ருவைன் (Mark Twain) என்னும் புகழ்பெற்ற அமெரிக்க எழுத்தாளர். இனிமையான தர்ப்பூசணிப்பழத்தின் மூதாதையர் மிகுந்த கைப்புச் சுவையும் வெளிர் பச்சைநிறச் சதையும் உடைய பேய்க்கொம்மட்டியை ஒத்திருந்தார்கள் என்பதுதான் ஆச்சரியம். நாலாயிரம்

ஆண்டுகளாகத் தெரிவு இனப்பெருக்கம் (selective breeding) மூலம் பேணப்பட்ட தர்ப்பூசணி இனங்கள் பல்வேறு நாடுகள் மற்றும் கலாச்சாரங்களில் பரவி, இனிப்புச் சுவையும் சிவப்புச் சதையும் கொண்ட இன்றைய தர்ப்பூசணி பிறக்க வழிவகுத்தன.

மற்றைய பழங்களைப் போலல்லாமல் குளிர்ந்த, நிழலான இடத்தில் வைத்திருந்தால், தர்ப்பூசணி வாரங்கள் அல்லது மாதங்கள் கழித்துக்கூட உண்ணக்கூடியதாக இருக்கும். சூடான போன்ற ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் வரண்ட காலங்களில் பயன்படுவதற்காகத் தர்ப்பூசணிப்பழங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு சேமித்து வைக்கப்படுகின்றன. இதே காரணத்திற்காக எகிப்தியர்களும் இப்பழத்தின்பால் ஈர்க்கப்பட்டனர். பண்டைய எகிப்தியரின் நம்பிக்கையின்படி அவர்களது மன்னர்கள் இறந்தபோது அவர்களுக்கு நீண்ட பயணம் இருந்தது. மன்னர்களின் அந்தப்பயணத்தில் அவர்களுக்கு நீர் ஆதாரம் வழங்கக்கூடியது இந்தத் தர்ப்பூசணிப் பழம்தான் என்பது அவர்களது நம்பிக்கை. எகிப்திய அரசன் தூத்தன்காமனது (Tutankhamun) கல்லறை உட்பட 4,000 ஆண்டுகளுக்குமுன் கட்டப்பட்ட எகிப்திய பிரமிட்டுகளில் தர்ப்பூசணியின் விதைகள் மற்றும் ஓவியங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

இஸ்ரேலில் உள்ள விவசாய ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் தோட்டக்கலை நிபுணரான ஹாரி பாரிஸ் (Harry Paris), தர்ப்பூசணியின் தோற்றம் மற்றும் பரவல் பற்றிய தடயங்களை பல ஆண்டுகளாக சேகரித்து வருகிறார். சுமார் 4,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எகிப்தியர்கள் தர்ப்பூசணிப் பயிர்களை வளர்க்கத் தொடங்கினர் என்பதற்கான ஆதாரங்களை அவர் கண்டறிந்துள்ளார். எகிப்தியர்கள் தர்ப்பூசணி இனங்களைப் பயிரிடத் தொடங்கியவுடன், அப்பயிரில் அவர்கள் மாற்ற முயன்ற முதல் பண்பு அவற்றின் சுவை என்று சந்தேகிக்கிறார் பாரிஸ். பண்டைய தர்ப்பூசணியின் கைப்புச்சுவைக்குக் காரணமாக இருந்தது ஒரு மரபணு (gene) மட்டுமே. இதனால் தர்ப்பூசணிக் கூட்டத்தில் இருந்து இனிப்புச் சுவை கூடிய இனங்களைத் தேர்வு செய்து கலப்பினங்களைத் தோற்றுவிப்பது அவ்வளவு கடினமாக

வத்தகப் பழம்

Image source - www.gardeningknowhow.com

இருந்திருக்காது என்கிறார் பாரிஸ்.

தர்ப்பூசணியின் சர்க்கரை உள்ளடக்கத்தை தீர்மானிக்கும் மரபணுவின் சிவப்பு நிறத்திற்கான மரபணுவும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்காரணமாக தெரிவுக் கலப்பினப் பயிர்ச்செய்கை வழியாக இனிப்புச்சுவையுடன் கூடவே தர்ப்பூசணியின் சதையின் நிறமும் செந்நிறமாக மாறத்தொடங்கியது. இவ்வாறு மிக நீண்டகாலமாக சுவையின் பொருட்டும் வடிவத்தின் பொருட்டும் தெரிவு செய்யப்பட்டு வந்துசேர்ந்ததுதான் இனிப்புச்சுவையும் மென்மையான சிவப்பு நிறச் சதையும் கொண்ட இன்றைய தர்ப்பூசணி.

பொது ஆண்டுக்கு முந்திய 400 தொடக்கம் பொது ஆண்டு 500 வரையிலான காலப்பகுதிக்குரிய பதிவுகள் வாயிலாக தர்ப்பூசணி வடகிழக்கு ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து மத்திய தரைக்கடல் நாடுகளுக்குப் பரவியிருப்பதை அறியமுடிகின்றது. வர்த்தகம் மற்றும் பண்டமாற்றம் பொருட்டு இடம்பெற்ற நீண்ட பயணங்களுக்குத் தேவைப்படும் குடி தண்ணீருக்கான ஓர் இயற்கைவளமாகத் தர்ப்பூசணி அறியப்பட்டது. தர்ப்பூசணியின் இந்தத் தனித்துவமான பங்களிப்பு அதன் பிராந்தியப் பரவலுக்குப் பெரிதும் கரணமாயிருக்கலாம். தர்ப்பூசணி இந்தியாவில் 7 ஆம் நூற்றாண்டிலும், சீனாவில் 10 ஆம் நூற்றாண்டில் பயிரிடப்பட்டது.

தர்ப்பூசணியின் பண்டைய ஹீப்ரு மொழிப்

பெயர் 'அவட்டிஹிம்' (avattihim) என்பதாக ஆய்வாளர் பாரிஸ் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார். இந்தப் பெயருக்கும் தர்ப்பூசணியின் பிற தமிழ்ப்பெயர்களான வத்தகம், வத்தகை, என்பவற்றுக்கும் ஏதோ ஒரு தொடர்பு இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது.

கோடைகாலத்தில் உடலைக் குளிர்ச்சியாக வைத்திருக்கவும் வியர்வையால் ஏற்படக்கூடிய நீரிழிப்பைச் சரிசெய்யவும் நிறைய தண்ணீர் குடிப்பது அவசியம். அதேசமயம் இக்காலப்பகுதியில் நீர் நிறைந்த உணவுகளை உட்கொள்வதும் ஒரு சிறந்த வழியாகும். தர்ப்பூசணி பழத்தில் 91% தண்ணீர் உள்ளது, 6% சர்க்கரை உள்ளது. கொழுப்பு குறைவாக உள்ளது. உள்ளடக்கத்தில் 91% தண்ணீரைக் கொண்டுள்ள தர்ப்பூசணி உடலுக்கு நீரேற்றத்தை வழங்குகிறது. தர்ப்பூசணியின் சாற்றை மற்ற பழச்சாறுகளுடன் கலந்தும் குடிக்கலாம். அரை அங்குலம் தடிப்பாக வெட்டப்பட்ட நான்கு தர்ப்பூசணித் துண்டங்கள் ஒருவருக்கு ஒரு நாளைக்குப் போதுமானது. தர்ப்பூசணியில் கூடிய இனிப்புள்ள பிரக்டோஸ் (Fructose) என்னும் இயற்கை சர்க்கரை உள்ளது. கூடிய கிளைசெமிக் குறியீடு உள்ள தர்ப்பூசணியை அதிக அளவில் உட்கொண்டால் அது இரத்த சர்க்கரை அளவை பாதிக்கலாம்.

தர்ப்பூசணி இருதய ஆரோக்கியத்தையும் பாதுகாக்கின்றது. தினசரி இப்பழத்தை உட்கொள்வது உடல் எடை, உடல் பருமன், இரத்த அழுத்தம் என்பவற்றைக் குறைக்க உதவும் என்று ஒரு ஆய்வில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

தர்ப்பூசணிக்கு ஒட்சியெதிரிக் குணங்கள் உண்டு. பல்வேறு ஊட்டச்சத்துக்கள் நிறைந்த இப்பழத்தில் லைகோபீன், வைட்டமின் ஏ மற்றும் வைட்டமின் சி என்பவை நிறைந்து காணப்படுகின்றன. தர்ப்பூசணிப்பழத்தை ஒரு பானமாக அருந்துவது உடலின் முக்கியமான உயிரியல் செயல்பாடுகளை மேம்படுத்த உதவுகிறது.

லைகோபீன் மற்றும் பீட்டா கரோட்டின் போன்ற கரோட்டினொய்ட் இரசாயனங்கள் நிறைந்து இருப்பதே தர்ப்பூசணிப் பழத்தின் கடும் சிவப்பு நிறத்துக்குக் காரணம். தர்ப்பூசணியில் உள்ள லைகோபீன் இரசாயனம் டிஎன்ஏ

பிறழ்வைத் தடுப்பதன் மூலம் புற்றுநோய் வளர்ச்சியைக் குறைக்க உதவுகின்றது.

தர்ப்பூசணியில் உள்ள நொதிக்கக்கூடிய ஒலிகோசுக்கரைட்டுகள், டைசுக்கரைட்டுகள், மோனோசுக்கரைட்டுகள் என்னும் சர்க்கரை வகைகள் குறுகிய சங்கிலி கார்போஹைட்ரேட்டுகள் (short chain carbohydrates) என அறியப்படுபவை. இவை சிறுகுடலில் உறிஞ்சப்படுவது கடினம் இதன்காரணமாக அதிக அளவு தர்ப்பூசணி சாப்பிடுவது வயிற்று உப்புசம், மலச்சிக்கல், வயிற்றுப்போக்கு மற்றும் வலி போன்ற குடல் அசௌகரியங்களுக்கு வழிவகுக்கும். தற்போது உள்ள தர்ப்பூசணி இனங்கள், நட்டு 100 நாட்களுக்குள் முதிர்ச்சியடைந்த பழங்களைத் தருகின்றன. குறுகிய காலத்தில் இலாபம் பெற்றுத் தரக்கூடிய பழப்பயிர்களுள் தர்ப்பூசணி ஒன்றாகும். இப்பயிருக்கு அதிக நீர் தேவைப்படாது.

உலகின் மொத்த தர்ப்பூசணிகளில் மூன்றில் இரண்டு பங்கை சீனா உற்பத்தி செய்கிறது. 2020 ஆம் ஆண்டில், தர்ப்பூசணிகளின் உலகளாவிய உற்பத்தி 101.6 மில்லியன் டன்களாக இருந்தது. மொத்தத்தில் 60% (60.1 மில்லியன் டன்கள்) சீனாவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. இரண்டாம் நிலை உற்பத்தியாளர்களில் துருக்கி, இந்தியா, ஈரான், அல்ஜீரியா மற்றும் பிரேசில் ஆகியவை அடங்குகின்றன. இவை வருடாவருடம் 2 தொடக்கம் 3 மில்லியன் டன் தர்ப்பூசணியை உற்பத்திசெய்கின்றன. Citrullus lanatus (THUNB.) MATSUMURA & NAKAI என்பது தர்ப்பூசணி அல்லது வத்தகப்பழத்தின் தாவர விஞ்ஞானப் பெயர்.

பின்குறிப்பு: வத்தகப்பழம் அல்லது தர்ப்பூசணி (water melon) என்று அறியப்படும் பழம் வேறு, வெள்ளரிப்பழம் (snap melon) வேறு. பழுத்ததும் வெடித்துவிடும் மஞ்சள் நிறமுடைய வெள்ளரிப்பழமும் கோடைகாலத்தில் குளிர்ச்சியைத் தரும் ஒரு பழமாகும். ஆனால் இனிப்புச்சுவை குறைந்தது. கியூகம்பர் (Cucumber) என்று ஆங்கிலத்தில் அழைக்கப்படும் காய் தமிழில் கக்கரிக்காய் என்று அறியப்படுகின்றது. பேய்க்கொம்மட்டி என்பது ஒரு மருந்து மூலிகையாகும். இது மிகவும் கைப்புச்சுவையுடையது. நச்சுத்தன்மை உடைய இதனைக் காய்கறிகளுள் ஒன்றாகக் கருதுவதில்லை.

(தொடரும்.)

திரை கடலோடி திரவியம் தேடியவர்கள் தமிழர்கள். உலக வணிகத்துறையில் மிகமுக்கியமான இடம் தமிழர்களுக்கு இருந்தது. ஆனால் அவையெல்லாம் இன்றோ பழங்கதைகளாகிவிட்டன. வணிகம் என்றாலே, தமக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லாதது போலவும், தம்மால் ஒருபோதும் வணிகத்துறையில் சாதிக்கவே முடியாதென்பது போலவும் நம்மவர்கள் ஒதுங்கி, ஒடுங்கிக் கொண்டுள்ளனர். உண்மையில் இத்தகைய முற்கற்பிதங்கள் தான் வணிகத்துறையில் அவர்கள் நுழைவதற்கும், சாதிப்பதற்கும் தடைக்கற்களாக இருக்கின்றன. அவற்றைக் களைந்து, சரியான படிமுறைகளுக்கூடாக, உலகின் எதிர்காலத்துக்குப் பொருத்தமான வணிகத்தில் காலடி எடுத்து வைத்தால், நம்மாலும் சாதிக்க முடியும். இவை வெறுமனே மேம்போக்கான வார்த்தைகள் அல்ல. ஈழத்தில், புலோலி என்ற கிராமத்தில் பிறந்து, அமெரிக்காவின் சிலிக்கன் பள்ளத்தாக்கில் வணிகத்துறையில் சாதித்த பின்னர் வெளிவருகின்ற கட்டுரையாளரது பட்டறிவின் மொழிதலே இது. 'ஈழத்திலிருந்து சிலிக்கன் வலி வரை' என்ற இக்கட்டுரைத்தொடர் உலகில் மிகப்பிரபலமான தொழில் நுட்பதாரிகளைப் பற்றியும் அவர்களது ஆரம்ப நிலை தொழில் நிறுவனங்களை (Startup Companies) அமைக்கும் போது எதிர் கொண்ட சில முக்கியமான நுணுக்கங்களை (Nuances) அடிப்படையாகக் கொண்டும், கட்டுரையாளரின் வணிகரீதியான சாதிப்பு அனுபவங்களைப் பகிர்வதாக அமைகிறது.

● கணபதிப்பிள்ளை ரூபன்

கணபதிப்பிள்ளை கந்தரூபன் (ரூபன்) அவர்கள் யாழ் மாவட்டத்தின் புலோலியைச் சேர்ந்தவர். போர் காரணமாக ஆபிரிக்காவுக்கு இடம்பெயர்ந்து பின் அங்கிருந்து ஐக்கிய அமெரிக்காவிற்கு சென்று இளமாணி, முதுமாணிப் பட்டங்களை இயந்திரவியலில் பெற்றுள்ளார்.

கடந்த மூன்று தசாப்தங்களில் பல புதிய தொழில் நிறுவனங்களை உருவாக்கி பல கோடி டொலருக்கு விற்பனையுள்ளார். மேலும் இவர் "Accidental Entrepreneur by Ruban" என்ற தலைப்பில் நூற்றிற்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளை தன்னுடைய அனுபவங்களை உள்ளடக்கி ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார்.

பிள்ளைகளை ஆளுமைமிக்கவர்களாக வளர்ப்பது எப்படி?

தம்மின்தம் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து மன்னுயிர்க் கெல்லாம் இனிது

தீருக்குறள்

விளக்கம் : பெற்றோரைக் காட்டிலும் பிள்ளைகள் அறிவிற சிறந்து விளங்கினால், அது பெற்றோருக்கு மட்டுமேயன்றி உலகில் வாழும் அனைவருக்கும் அக மகிழ்ச்சி தருவதாகும்.

க

டல் கடந்து கண்டங்கள் கடந்து ஈழத் தமிழர்களான நாங்கள் இன்று உலகின் பல நாடுகளிலும் வாழ்ந்து வருகின்றோம். எமது தாய் நாடான ஈழத்தில் குடும்பங்களாகவும் சிறு சமூகங்களாகவும் ஓர் அடையாளத்துடன் வாழ்ந்துவந்த நாம், எமது நாட்டின் இனப்போர் மற்றும் பொருளாதார வீழ்ச்சியால் எமது பிறந்த நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டி வந்தது.

எமது மூதாதையினர் பல்வேறு தொழில்களை இயற்கையை நம்பியே செய்து வந்தார்கள். அதற்கு அவர்கள் காலையில் சூரிய உதயத்திற்கு முன் எழுந்து வயலுக்கோ கடலுக்கோ சென்று, மத்தியான சுடு வெயிலில் வேலை செய்து மாலையில் இருள் வரும்வரை உழைத்தார்கள். அதேபோல் அவர்கள் பிள்ளைகளும் கஷ்டப்படக் கூடாது என்பதற்காக பாடசாலைகளை அமைத்து, பள்ளிக்கு அனுப்பி படிக்க வைத்தார்கள். அவர்களது குறிக்கோள் தமது அடுத்த தலைமுறை தங்களைப் போல் கஷ்டப்படாமல் வாழ வேண்டும் என்பது. அவர்களது எதிர்பார்ப்பின் படி நம்மில் பலர் மேற்கு நாடுகளுக்கு வந்து வளமாக வாழ்கின்றோம். அது சந்தோஷப்பட வேண்டிய விடயம் மட்டுமன்றி அதற்காக பெற்றோர்களைப் பாராட்டவும் செய்யவேண்டும்..

Image source - cio.economicstimes.indiatimes.com

ஈழத்திலும் மேலை நாடுகளிலும் எமது பிள்ளைகளின் தற்போதைய வாழ்க்கைச் சூழல் தாராளமாகவே மாறிவிட்டது. எங்களது வாழ்க்கையின் அனுபவங்களும் கண்ணோட்டமும் மிக வித்தியாசமானவை. நாம் இன்று வாழும் தேசத்தில் (அமெரிக்கா) எங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வாய்ப்புகள் ஏராளம். பாடசாலைகளில் கற்பிக்கும் முறை தொடக்கம் தொழில்நுட்பத் தொடர்புகளால் அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய கல்வி மிக அதிகம். அதேநேரம், இச் சூழலால் எமது பிள்ளைகளுக்கு உண்டாகும் மன அழுத்தங்களும் அதிகம். இந்தச் சூழ்நிலையில் குழந்தைகளை சந்தோசமானவர்களாகவும் அவர்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்களை மன அழுத்தங்கள் இல்லாமல் சந்திக்கவும் செய்ய, பெற்றோர்கள் கடைப்பிடிக்கக் கூடிய நான் அறிந்த சில குறிப்புகளை இக் கட்டுரையில் பகிர உள்ளேன்.

Busy time vs Free time : எமது மேற்குலக வாழ்க்கை வேலைப்பளு மிக்கது. வேறு செயல்களில் ஈடுபட எமக்கு நேரம் குறைவு. இதனாலும் பிறரின் அழுத்தங்களாலும், எமது பிள்ளைகளை பல வகுப்புக்களில் சேர்த்து, அவர்கள் சிந்திப்பதற்கான நேரத்தை பறிக்கிறோம். ஒவ்வொரு விடயத்திற்கும்,

எமது பிள்ளைகளுக்கு ஒலிம்பிக்கிற்கு போகப் போவது போல் வகுப்பு, பயிற்சி, வீட்டுப் பயிற்சியென்று கொடுத்து, அவர்களது சுய கற்றலை தடைசெய்கிறோம். நாங்களும் எமது முதற் பிள்ளையை வளர்க்கும்போது இந்த வலையில் சிக்கியிருந்தோம். பின், சனி - ஞாயிறு வகுப்புகளை குறைத்து, அவர்களின் சிந்தனைக்கு அதிக நேரம் கொடுத்தோம்.

Private vs Public School:

இது ஓர் சர்ச்சைக்குரிய விடயம். எனது பார்வையில்

அரச பள்ளியில் பிள்ளைகள் படிப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு பல வழிகளில் நன்மை கிடைக்கின்றது. அரச பள்ளியில் மாணவர்கள் அதிகம். அதனால் அவர்கள் பலதரப்பட்ட மாணவர்களுடன் பழகி விதம் விதமான அனுபவங்களைக் கற்றுக் கொள்வார்கள். பன்மைத்துவம் மிக்க சமூகப் பொருளாதார வாழ்வின் பின்னணியிலிருந்து வரும் மாணவர்களோடு படித்து போட்டியிட்டு மேலே வருவதன் மூலம், அவர்கள் எதிர்கால உலகத்தில் பல்வேறுபட்ட நிலைமைகளை எதிர் நோக்க தயாராகக்கூடிய வலுவோடு வளருவர். தனியார் பள்ளியின் செலவு மிகவும் கூடியது. அதனை வங்கியில் முதலீடு செய்தால், குழந்தைகள் வளர்ந்தபின் அவர்கள் வியாபாரம் தொடங்கவோ அல்லது முதல் வீடு வாங்கவோ கொடுக்கலாம்.

Learning many things vs doing few things passionately :

பிள்ளைகளின் சிறு வயதில் அவர்களுக்கு கலைகளை அறிமுகப்படுத்துவது நல்லது. அதன் மூலம் அவர்களது திறமைகளையும், ஆர்வங்களையும் அவர்கள் கண்டறிய முடியும். வயது கூடக்கூட அவர்கள் செலவழிக்கக் கூடிய நேரம் குறைந்து போகும்.

அதனால் அவர்கள் ஆர்வம் செலுத்தும் விடயங்களை அவதானித்து, அவற்றை மட்டும் தெரிவு செய்து, கற்கற் செய்வது அவசியம். அப்படிச் செய்யாது போனால், குழந்தைகள் எப்போதும் களைப்பாக இருப்பதுடன் மகிழ்ச்சியற்ற பிள்ளைகளாக மாறிவிடுவார்கள். சில தேர்ந்தெடுத்த விடயங்களில் ஆர்வத்துடன் நீண்ட காலம் தொடர்ந்து செயல்படுவது (மேலைத்தேய) பல்கலைக்கழகத் தெரிவின்போது பிள்ளைகளுக்கு சாதகமான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்துகிறது என்று ஆராய்ச்சி அறிக்கைகள் கூறுகின்றன.

Natural vs Forced leadership : எமக்கு பிள்ளைகள் செய்யும் எல்லா விடயங்களிலும் தலையிட வேண்டுமென்று ஆசை. இதனால், பிள்ளைகள் தங்களின் விருப்பத்திலும் பார்க்க பெற்றோரின் விருப்பத்திற்கு இசையவேண்டி ஆகிறது. இதன் மூலம் பிள்ளைகளுக்கு வரும் மன அழுத்தங்களையும் கவலைக் கோளாறுகளையும் பெற்றோர்கள் அவதானிக்க மறுக்கிறார்கள். சில விடயங்களில் பிள்ளைகள் தலைமைத்துவம் எடுப்பார்கள்; சில விடயங்களில் பங்கேற்பாளராக இருப்பார்கள். இது பாடசாலைக்கு வெளியிலிருக்கும் நிஜ வாழ்க்கைக்கு அவர்களை தயார்ப்படுத்தும்.

Parents guiding vs doing the work : நாம் படித்த காலத்தில், எமது பெற்றோருக்கு நாம் படிப்பது என்னவென்று கூட தெரியாது. அவர்கள் எமது படிப்பில் அக்கறைகாட்டுவது குறைவு. அவர்களுக்குத் தெரிந்த ஏதேனும் ஒரு கலையை அல்லது ஒரு தொழிலை வேண்டுமானால் சொல்லித் தருவார்கள். இப்போது பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளின் வேலைகளை தாமும் சேர்ந்து செய்வது மட்டுமன்றி சில சந்தர்ப்பங்களில் பிள்ளைகளை அவர்களது வேலைத்திட்டங்களை செய்யவே விடுவதில்லை; முழுமையாக அவற்றை பெற்றோர்களே செய்கின்றனர். பிள்ளைகள் சுயமாக முயற்சியெடுத்து ஒரு செயலைச் செய்வதன் மூலம், அவற்றிலுள்ள குறை நிறைகளை தாமே உணர்ந்து, பிற்காலத்திற்குத் தேவையான பாடங்களை கற்றுக்கொள்ள முடியும்.

Social Skill Development : எனது சமூகத்தில் இரண்டு விதமான பிள்ளைகளை அவதானித்து இருக்கிறேன். ஒன்று எப்போதும் பெரியவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு அவர்கள் சொன்னது போலவே செய்பவர்கள். மற்றவர்கள், பெரியவர்களை மதிக்காமல் தங்கள் பாட்டில் திரிபவர்கள். என்னைப் பொறுத்தவரை இது இரண்டுமே சரியான வழியல்ல. சின்ன வயதிலிருந்தே பிள்ளைகளுக்கு பகுப்பாய்வுத் திறனுடன் கதைக்கப் (விவாதிக்க) பழக்குவது நல்லது. நான் இப்படித்தான் செய்வேன் என்று அடம் பிடிக்காமல், ஒரு செயலுக்கான விளக்கத்தையும் விளைவுகளையும் எடுத்துரைப்பதன் மூலம் பெரியவர்களின் நல்லெண்ணத்தைப் பெறமுடியும்.

Precision Coaching : இங்கு எமது சமூகத்தில் அதிகமான பெற்றோர்கள் படித்தவர்கள். அதனைப் பயன்படுத்தி, பிள்ளைகள் எந்தப் பாடங்களில் எந்த அத்தியாயங்களில் சிரமப்படுகிறார்கள் என்று கவனித்து உதவி செய்வதால், பிள்ளைகள் கல்வியில் நன்றாகச் செயற்பட முடியும். அமெரிக்கப் பள்ளிகளில் கட்டுரை எழுதுவது, புத்தகங்கள் வாசித்து அதைப்பற்றி சுருக்கம் எழுதுவது, வகுப்பில் அவற்றைப் பற்றி வாதிப்பது என்று பல விதமாக கற்பிப்பார்கள். இது எமது முந்தைய படிப்பு முறையை விட மிக வித்தியாசமானது. பிள்ளைகளை தனியார் வகுப்புகளில் சேர்ப்பது மேற்குறித்த கல்வி நடவடிக்கைகளில் மேம்பட உதவும்.

Free work vs Paid job : இங்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஒரு சில மணித்தியாலங்கள் தொண்டர் பணி செய்யும்படி கேட்பார்கள். இது ஒரு நல்ல விடயம். பிள்ளைகளுக்கு தொண்டு செய்யும் மனப்பான்மையை வளர்ப்பது மட்டுமன்றி மற்றவர்களின் பிரச்சினைகளையும் அறிய ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆனால் சில பெற்றோர் பிள்ளைகளை அளவுக்கதிகமாக தொண்டர் சேவை செய்ய வைப்பார்கள். இதனால் பிள்ளைகளுக்கு ஏனைய வேலைகள் செய்ய நேரம் இல்லாமல் போகும். பிள்ளைகள் சிறுவயது முதலே உழைக்கப் பழக வேண்டும்

பிள்ளைகளின் சிறு வயதில் அவர்களுக்கு கலைகளை அறிமுகப்படுத்துவது நல்லது. அதன் மூலம் அவர்களது திறமைகளையும், ஆர்வங்களையும் அவர்கள் கண்டறிய முடியும். வயது கூடக்கூட அவர்கள் செலவழிக்கக் கூடிய நேரம் குறைந்து போகும்.

Image source - www.dallasnews.com

என்பது எனது கருத்து. வேலை செய்வதன் மூலம் மேல் அதிகாரிகளுடன் எப்படி பழகுவது, கூட வேலை செய்பவர்களுடன் எப்படி அனுசரித்துப் போவது என்பதில் சிறிய வயதிலேயே அனுபவம் கிடைக்கும். அத்தோடு, பணம் உழைப்பது எவ்வளவு கடினம் என்று தெரியவருவதுடன், வேலைத்தலத்தில் பல்வகையான தொழில்களுடனும் தொழில் செய்யும் ஆட்களுடனும் பழக சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்.

Tell them about Your life Challenges : ஈழ நாட்டவர் பல இடையூறுகளுக்கும் மத்தியில் உயிர் பிழைத்து, நாடுகள் கடந்து, புது மொழிகள் கற்று, பல வாழ்க்கைச் சவால்களை மீறி இங்கு வாழ்கிறோம். நம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஓர் நீண்ட (சோக) கதை பின்னால் இருக்கின்றது.

அதை நாங்கள் மூடி மறைத்து, பிள்ளைகளுக்கு நல்ல கதைகளை மட்டும் சொல்லி வளர்க்கக் கூடாது. அவர்களுக்கு எமது வாழ்க்கைப் பயணத்தைப் பற்றி சொல்ல வேண்டும். கூறும்போது அவர்கள் உதாசீனப்படுத்துவதாக இருந்தாலும், அவர்கள் வளரவளர அதைப்பற்றி புரிந்து கொள்வார்கள். நாங்கள் விடாமல் தொடர்ந்து ஈழத்தமிழரின் கஷ்டங்கள், பண்பாடுகள் பற்றிச் சொன்னதால், எனது மூத்த மகள் இப்போது

பல்கலைகழகத்தில் தமிழை, முக்கியமாக ஈழத்தமிழ் எவ்வாறு உலகின் ஏனைய தமிழிலிருந்து வித்தியாசப்படுகிறதென்று, ஆராய்ச்சி செய்யுமளவிற்கு முன்னேறியிருக்கிறார்.

Finally accept it is their life : அனைவரது வாழ்க்கையின் முக்கிய குறிக்கோள், எமது பிள்ளைகள் எங்களிலும் பார்க்க நன்றாகப் படித்து வாழ்க்கையில் எமது அந்தஸ்திலும் மேலே போகவேண்டும் என்பது. நாமெல்லாம் இங்கு ஒன்றுமில்லாது வந்து, இப்போது அமெரிக்காவின் நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்திருக்கிறோம்.

இது ஓர் பெரிய உயர்வு. எமது பிள்ளைகள் எமக்கு மேலே உயர்வது என்பது இலகுவான விடயமல்ல. அவர்கள் காலவோட்டத்தில், இன்னும் ஒன்றோ இரண்டோ சந்ததியில், சராசரி அமெரிக்கர்களாகவே மாறிவிடுவார்கள். அது தான் புலம்பெயர்ந்தவர்களின் வாழ்க்கைக் கதை. அதனால் பிள்ளைகளை கொடுமைப்படுத்தாமல், அவர்களுக்கு அறிவு சொல்லி, வழி காட்டி, ஊக்கப்படுத்தி, மகிழ்ச்சியாக வளர்ப்பதன் மூலம் எமது சமூகத்தின் நிலையை உயர்த்தலாம்.

(தொடரும்)

கால்நடை வளர்ப்பு என்பது இலங்கையின் முக்கியமான ஒரு பொருளாதாரக் கூறு. மனிதனின் புராதன தொழில்களில் கால்நடை வளர்ப்பு மிகமுக்கியமானது. பால், முட்டை, இறைச்சி, எரு, வேலைவாய்ப்பு என பல வழிகளிலும் கால்நடை வளர்ப்பு மக்களுக்கு வருவாயை ஏற்படுத்தும் துறையாகும். அத்துடன் நுகர்வோரின் புரத மற்றும் முக்கியமான ஊட்டச் சத்துகளின் தேவையை பூர்த்தி செய்வதாகவும் கால்நடை வளர்ப்பு அமைகிறது. பொருளாதார நெருக்கடியால் இலங்கை தள்ளாடும் சூழ்நிலையில், கால்நடை வளர்ப்பினூடாக கிராமிய மட்டத்திலும், தேசிய மட்டத்திலும் போசணமட்டத்தை உயர்த்துவதோடு, இதை மேம்படுத்துவதனூடாக இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை எவ்வாறு மேம்படுத்தலாம் என்பது தொடர்பான வழிமுறைகளை அனுபவரீதியாகவும், ஆய்வியல் ரீதியாகவும் முன்வைப்பதாக 'இலங்கையின் கால்நடை வளர்ப்பு பொருளாதாரம்' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது.

● சிவபாத சுந்தரலிங்கம்
கிருபானந்தகுமரன்

கால்நடை மருத்துவரான சி. கிருபானந்தகுமரன் அவர்கள் பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் தனது கால்நடை மருத்துவ பட்டப்படிப்பினை மேற்கொண்டார் (BVSc, MVS). தமிழக, இலங்கை ஊடகங்களில் கால்நடை மருத்துவம் மற்றும் விவங்கியல் நடத்தைகள் தொடர்பான தொடர்களை எழுதி வருகிறார்.

சுத்தமான பாலுற்பத்தி

நதக் கட்டுரை சுத்தமான பாலுற்பத்திச் செயற்பாட்டின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி ஆராய்கிறது. பால்

அதிகளவான ஊட்டச் சத்துக்களைக் கொண்ட உயிர்த் திரவமாகும். கறந்த பால் மிக விரைவாக பழுதடையக் கூடியது. பல நுண்ணங்கிகளின் செயற்பாட்டுக்கு மிகச் சிறந்த ஊடகமாக தொழிற்படக் கூடியது. இந்த நுண்ணங்கிகள் பல்கிப் பெருகி பாலின் கட்டமைப்பை பாதிக்க, பால் அதன் உறுதித் தன்மையில் இருந்து சிதையத் தொடங்குகிறது. இதன் காரணமாக பாலை சாதாரண சூழ்நிலையில் அறை வெப்பநிலையில் நீண்ட நேரம் வைத்திருக்க முடியாது. பாலைக் கறக்கும் பண்ணையாளர்கள் பசுவிலிருந்து கறந்து சில மணி நேரங்களிலேயே பாவனைக்கு பயன்படுத்த வேண்டும் அல்லது முறையான களஞ்சியப் படுத்தலைச் செய்யவேண்டும். பாடுபட்டு பாலை

உற்பத்தி செய்துவிட்டு பழுதடையச் செய்யவிடுதல் மிகப் பெரும் நட்டத்தையே பண்ணையாளருக்கு தரும். இந்தக் கட்டுரை பாலைக் கெடாமல் பாதுகாப்பது தொடர்பானது. முடிந்த வரை கறக்கும் முழுப் பாலையும் பயன்படுத்துவதற்கு உதவும் வழிகாட்டியாகும். அதாவது பாலின் ஆயுட்காலத்தை அதிகரித்தல் தொடர்பானது.

பாலை நுண்ணங்கிகள் மாத்திரம் பழுதடையச் செய்வதில்லை. நுண்ணுயிர் கொல்லிகள், மதுவ நஞ்சுகள், கலப்படங்கள், சூழல் மாசுகள் என பல காரணிகள் பங்களிப்பு செய்கின்றன. முடிந்தவரை இந்த காரணிகள் பாலைப் பாதிப்படையாமல் செய்ய வேண்டும். இதைத்தான் சுத்தமான பாலுற்பத்தி என்கிறோம். பாலுற்பத்தியை அதிகரிக்கப் போராடும் பலர் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பாலை பாதுகாப்பது

பாலில் காணப்படும் நுண்ணுயிரிகள்

Image source - www.istockphoto.com

சேமிக்காமல் விட்டால் நுண்ணங்கிகளின் பெருக்கம் கூடி பால் பழுதடையும். மேலும் பாலை விரைவாகவும் சரியான பாதுகாப்பு வசதிகளிலும் கொண்டு செல்லாது போனாலும் பழுதடையும். கறக்கும், சேமிக்கும் பாத்திரங்களின் சுத்தம் மிக அவசியம். பல இடங்களில் வெளிக்களங்களில் பால் கறக்கப் பயன்படும் பாத்திரங்கள் முறையாக பராமரிக்கப்படுவது கிடையாது. இதனாலும் பால் கெட்டுப்போகிறது.

தொடர்பாக கவனம் எடுப்பதில்லை என்பது கவலையான விடயமாகும். இது மனித உணவுப் பாதுகாப்புடன் தொடர்புபட்டது என்பதை மறந்து போய்விடுகிறோம்.

பாலைப் பாதிக்கும் காரணிகளை ஆராய்வோம்.

1. சுகாதாரமற்ற பால் கறத்தல் செயல்முறைகள் -

இங்கு பால் கறக்குமிடம், மாடு, பால் கறப்பவர் போன்ற காரணிகள் அசுத்தமாக இருக்கும் பட்சத்தில் பாலை பழுதடையச் செய்யக்கூடிய ஏதுக்களாக அமைகின்றன. இதன் காரணமாக அழுக்குகள், நுண்ணங்கிகள் பாலை அடைந்து அதனை பழுதடையச் செய்யலாம்.

2. மாடுகளுக்கு ஏற்படும் நோய்கள் - மாடுகள் மடியழற்சி போன்ற நோய்களுக்கு உட்படும் போது பால் பழுதடைகிறது. இதன் காரணமாக பாலிலுள்ள கலங்களின் (somatic cell count) எண்ணிக்கை அதிகரிக்கிறது. இது பாலின் தரத்தை அளவிடும் முக்கிய குறிகாட்டியாகும். நோயுள்ள மாட்டின் பால் ஏனைய மாட்டின் பாலுடன் கலக்கும் போது அந்தப் பாலும் பழுதடைகிறது.

3. பாலை முறையாக களஞ்சியப்படுத்தாமை - கறக்கும் பாலை முறையான வெப்பநிலையில்

4. சில இரசாயனப் பதார்த்தங்களின் சேர்வை /

கலப்படம் - பண்ணைகளை சுத்தப்படுத்தும் திரவங்கள், களை கொல்லிகள், கிருமி நாசினிகள் போன்றவையும் மாடுகளுக்கு பயன்படுத்தும் நுண்ணுயிர் கொல்லிகள், குடற் புழு நீக்க மருந்துகள் போன்றனவும் பாலின் சுகாதாரத் தன்மையை பாதிக்கலாம். நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் போன்ற கால்நடை மருந்துகளின் மீள்பெறுகை (withdrawal period) காலத்தை கணக்கில் எடுக்காமல் பாலை விற்றல் நுகர்வோரைக் கடுமையாக பாதிக்கக் கூடியது. அத்துடன் பாலின் உள்ளடக்கத்தை மாற்றவல்ல தண்ணீர், யூரியா, சீனி போன்ற பொருட்களும் பாலைப் பாதிக்கவல்லன.

5. சுகாதாரமற்ற தண்ணீர் - பால் பாத்திரங்கள், பால் கறக்கும் இயந்திரங்கள், கொட்டகைகள், மாடுகள் போன்றவற்றை கழுவவும் குடிக்கக் கொடுக்கவும் சுத்தமான, தேவையான தண்ணீர் அவசியம். இது கிடைக்காத போது பாலுற்பத்தியும் அதன் சுகாதாரமும் கடுமையாக பாதிக்கப்படும்.

6. பாலின் தரத்தை அடிக்கடி பரிசீலிக்காமை

- பாலின் தரம், உள்ளடக்க விபரம், நுண்ணங்கிகளின் அளவு, தன்மை, கலப்படங்கள் தொடர்பாக தொடர்ச்சியாக பரிசோதனைகளைச் செய்து பார்க்காமை

கைகளினால் பால் கறத்தல்

Image source - thedairyalliance.com

காரணமாக தரம் குறைந்த பால் சந்தைக்கு வரக்கூடும். இது மொத்தப் பாலின் தரத்தையும் பாதிக்கலாம்.

இப்படியான காரணிகளை விலாவரியாக ஆராய்ந்து அவற்றை சீர்செய்வதன் மூலம் சுத்தமான பாலுற்பத்தியை செய்ய முடியும்.

பால் கறப்பவரின் சுகாதாரம், பால் கறக்கும் முறைகள் பாலின் தரத்தை பாதிக்கும் வழிகள்

பால் கறப்பவர் பாலின் தரத்தை தீர்மானிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிப்பவராகிறார். அவர் அழுக்கானவராக நோய்ப்பட்டவராக இருக்கும் போது அவர் கறக்கும் பாலின் தன்மையும் தரமும் கெட்டுப் போகிறது. பசுவின் முலைக் காம்பில் இருந்து கறக்கப்படும் பால் நோய்களற்று சுகாதாரமாகவே வருகிறது. பால் கறப்பவர் போன்ற வெளிக்காரணிகள் காரணமாகவே பாலின் தன்மை பெருமளவில் கெடுகிறது. சில முக்கியமான சுகாதார நடைமுறைகளைக் கைக் கொள்ளும் போது பால் பாதுகாக்கப்படுகிறது. அவற்றை ஒவ்வொன்றாக ஆராய்வோம்.

1. பால் கறப்பவரின் கைகளைச் சுத்தமாக பேணுதல்

- பெரும்பாலும் மாடுகளின் முலைக் காம்புகளிலிருந்து வெறும் கைகளாலேயே கறக்கிறார்கள். அந்தக் கைகள்

சுகாதாரமற்றதாக, நோய்க் கிருமிகளைக் கொண்டிருந்தால் அது கறக்கப்படும் பாலையும் பாதிக்கின்றது. எனவே ஒவ்வொரு மாட்டிலிருந்தும் பால் கறக்க முன் நன்கு சவர்க்காரமிட்டுக் கைகளைக் கழுவ வேண்டும். பால் கறப்பவரின் கையில் கூரிய நகங்கள் இருக்கக் கூடாது. காயங்கள் இருக்கக் கூடாது. ஒரு மாட்டில் பால் கறந்து ஏனைய மாட்டுக்கு பால் கறக்கச் செல்லும் முன் மீள கைகளை சவர்க்காரமிட்டுக் கழுவ வேண்டும். இலங்கையில் பல திறந்தவெளி மாட்டுப் பண்ணைகளில் பால் கறப்பவர்கள் தனித்தனி மாடுகளுக்கு என்று கைச் சுத்தம் பேணுவதில்லை. மாடுகளைத் தொட்டு கட்டியபின் மீளவும் கைகளைக்

கழுவுவது கிடையாது. இந்த மாதிரியான பண்ணைகளின் பாலின் தரம் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. அந்தப் பால் நீண்ட நாட்களுக்கு வைத்திருக்க முடியாமல் பழுதடைகிறது. இதனால் பெருமளவு வருமானத்தை அவர்கள் இழக்கின்றனர். தற்போது தரமான கையுறைகள் விற்பனையில் உள்ளன. அவற்றை வாங்கிப் பயன்படுத்தலாம்.

2. பால் கறப்பவரின் உடைகள், ஏனைய சுகாதார நிலைகள் -

இலங்கையில் பால் கறக்கும் பல பண்ணையாளர்கள் அழுக்கான உடையணிந்தும் சுகாதாரமற்றும் பால் கறப்பவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். பால் கறப்பவர் சுகாதாரமான ஆடை அணிந்திருக்க வேண்டும். குளித்து சுத்தமானவராக இருக்க வேண்டும். கறக்கும் பாலுக்குள் அவருடைய தலை முடி போன்றவைகளும் உமிழ்நீர், சளி போன்றனவும் கலக்காமல் பார்க்க வேண்டும். முக்கியமாக கறப்பவர் நோய்கள் அற்றவராக இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக வயிற்றுப் போக்கு, காச நோய் போன்ற சுவாச நோய்கள் இல்லாது இருக்க வேண்டும். பால் கறப்பவர்கள் அடிக்கடி நோய்கள் தொடர்பான மருத்துவ பரிசோதனைக்கு உட்பட வேண்டும். பாலில் அவரின் நேரடியான உடற் பாகங்களின் தொடுகை இருக்கக்கூடாது.

3. பொருத்தமான பால் கறத்தல் முறைகள் -

பல வருடங்களாக பால் கறக்கும் பண்ணையாளர்களுக்கு மாட்டின் காம்புகளுக்கு பாதிப்பு ஏற்படாமல் பால் கறக்கத் தெரியும். எனினும் புதிய தலைமுறைப் பண்ணையாளர்கள் கறக்கும் முறைகள் காரணமாக காம்புகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. மடியழற்சி போன்ற நோய்கள் ஏற்படுகின்றது. பால்கறக்க முன் மாட்டை அதற்கு தயார்ப்படுத்த வேண்டும். ஒக்சிடோசின் எனும் ஒமோனின் சுரப்பு தூண்டப்பட்டால் தான் பால் வெளியேறும். அதனை தூண்டும் விதமாக மாட்டைத் தயார்ப்படுத்த வேண்டும். முரட்டுத் தனமாக எடுத்தவுடன் முலையை கையாண்டால் மாடு மன அழுத்தத்துக்கு உள்ளாகி ஒக்சிடோசின் குறைந்து பால் வருவது குறையும். கன்றை காணும் போதும், பாத்திரங்களின் சத்தத்தின் போதும், மடியைக் கழுவும் போதும், சில அன்பான பால் கறப்பவரைக் காணும் போதுகூட மாடுகளில் ஒக்சிடோசின் அதிகம் சுரந்து பால் வெளியேறும். பெரிய பண்ணைகளில் இசையைக் கொண்டு மாடுகளை பால் கறக்கத் தயார்ப்படுத்துகின்றனர்.

பொதுவாக முதல் தடவை கறக்கும் பாலை வெளியே பீய்ச்சியடிக்க வேண்டும். அதில் நுண் கிருமிகள் இருக்கலாம். பால் கறக்க முன்னும், கறந்த பின்னும் அதற்கெனவுள்ள தொற்று நீக்கிகளை பாவிக்கலாம். மாடுகள் பால் கறந்து சில நிமிடங்களுக்கு அவற்றின் முலைத்துவாரங்கள் திறந்தபடியே காணப்படுவதால் அவற்றை நிலத்தில் படுக்க விடக்கூடாது. வைக்கோல் புற்களை உண்ணக் கொடுத்தால் முலைத் துவாரங்கள் மூடுவதற்கு நேரம் கிடைக்கும். இல்லாது போனால் நுண் கிருமிகள் உள்ளே போகலாம். பாலின் நிறம், குணம் மாறும் போது உடனடியாக கால்நடை வைத்தியரிடம் செல்ல வேண்டும். சிகிச்சை பெற வேண்டும்.

சில வேளைகளில் ஒரு முலை மடியழற்சி நோயால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கும் போது நாம் முறையற்ற விதத்தில் தொடர்ச்சியாக ஏனைய முலைகளையும் கையாண்டால் மற்றைய

முலைகளுக்கும் ஏனைய மாடுகளுக்கும் நோய் பரவலாம். நோய்ப்பட்ட மாட்டையும் நோய்ப்பட்ட முலையையும் கடைசியாகக் கையாண்டால் நோய் பரவுவதைத் தடுக்கலாம்.

பால் பாத்திரங்கள் சுத்தமாக கழுவி தொற்று நீக்கப்பட்டு பாவிக்கப்பட வேண்டும். பால் பாத்திரங்களில் தேங்கும் பால் மீதிகள் நுண்ணங்கிகளின் தாக்கத்துக்கு உட்பட்டு அடுத்தநாள் பாலை பழுதாக்கலாம். பல பண்ணையாளர்கள் பிளாஸ்டிக் வாளிகளிலும் ஏனைய சுகாதாரமற்ற பாத்திரங்களிலும் பால் கறக்கின்றனர். இதனால் பால் பாதிப்படையும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. அண்மைக் காலங்களில் அரசு, அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் பொருத்தமான பால் பாத்திரங்களை வழங்குவதைக் காணமுடிகிறது. பொருத்தமான பால் பாத்திரங்களில் கொண்டு வரப்படாத பால் நிராகரிக்கப்படுகிறது. இந்த பாத்திரக் கையாளல் பால் கறப்பவரின் தலையாய கடமையாகும்.

4. பயிற்சிகள் மற்றும் விளக்கங்கள் -

பால் கறப்பது தொடர்பாகவும் பாலை பால் பாத்திரங்கள் பேணுதல், நோய்த் தடுப்பு முறைகள் தொடர்பான பயிற்சிகளை பால் பண்ணையாளர்களுக்கு அவசியம் வழங்க வேண்டும். பல மாடுகள் வைத்திருக்கும் பண்ணையாளர்கள் பால் கறக்கும் இயந்திர முறைக்கு மாற வேண்டியதன் அவசியம் தொடர்பாக விளக்கமளிக்கப்பட வேண்டும். இயந்திரக் கறவை, நேர விரயத்தைத் தடுப்பதோடு பால் பழுதாக்குவதையும் குறைக்கும். முறையான பால் கறத்தல் தொடர்பான கையேடுகள், இணைய காணொலிகளைப் பார்த்து, பல நுட்பங்களை அறிந்து கொள்ள முடியும். அண்மைக் காலத்தில் பால் சுகாதாரம் தொடர்பான பயிற்சிகள் பண்ணையாளர்களுக்கு வழங்கப்படுவது சாதகமான முன்னேற்றமே.

மாட்டின் சுகாதாரமும் பால் சுத்தமும்

பாலின் தரத்தை தீர்மானிப்பதில் மாடுகளின் சுகாதாரம் முக்கிய பங்காற்றுகிறது. மாடுகள்

இயந்திரம் மூலம் பால் கறத்தல்

Image source - thedairyalliance.com

ஆரோக்கியம் தளர்ந்து காணப்படும் போது அது பால் உற்பத்தியைப் பாதிக்கிறது. பால் பழுதடைகிறது. அந்தப் பால் பல நோய்களை பரப்பும் காவியாக மாறுகிறது. மாடுகளின் சுகாதாரம் எவ்வாறு பாலைப் பாதிக்கிறது என்பது பார்ப்போம்.

1. மடியழற்சியும் அதன் பாதிப்பும் - பாலை உற்பத்தி செய்யும் மடியில்/முலைச் சுரப்பியில் ஏற்படும் நோய்த்தொற்றுதான் இந்த மடியழற்சி. மடியழற்சி ஏற்படும்போது பாலுற்பத்தி குறைவதோடு, கடுமையாக இந்த நோய் ஏற்படுமாயின் மடி பாலை உற்பத்தி செய்ய முடியாமல், பட்டுப்போகும் நிலை தோன்றும். மடியழற்சியை குணமாக்க கரும் மருத்துவச் செலவும் சுகாதார நடைமுறைகளும் தேவை. மடியழற்சி ஏனைய முலைகளுக்கும் ஏனைய விலங்குகளுக்கும் பரவக் கூடிய கரும் ஆபத்துமிக்கது. பண்ணையின் பொருளாதாரத்தையே ஆட்டம் காண வைக்கக் கூடியது. வெளிநாடுகளில் மடியழற்சிக்கு தடுப்பூசிகள் உள்ளன. இலங்கை போன்ற நாடுகளில் வருமுன் காக்கும் வகையான நடைமுறைகளையே கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

2. தொற்று நோய்களை தவிர்த்தல் - சில நோய்கள் பால் மூலம் பரவக்கூடியன. குறிப்பாக காச நோய், brucellosis எனும் கன்று வீச்சு நோய், கால்வாய் நோய் போன்றவற்றைக்

குறிப்பிடலாம். கால்வாய் நோய் போன்றவற்றை தடுப்பூசிகள் மூலம் தடுக்க முடியும். காச நோய், கன்று வீச்சு நோய்கள் மனிதனுக்கும் பரவக் கூடியதாகையால் கரும் அவதானம் தேவை.

3. மாடுகள் வாழும் சூழல் - மாடுகளின் தொழுவம் மற்றும் சுற்றுப்புறம் அசுத்தமாகவும், சேறு சகதியுடன் காணப்படும் போது பல நோய்கள் இலகுவாகத் தொற்றக் கூடும். இலங்கையின் உலர் வலயப் பகுதிகளிலுள்ள பெரும்பாலான தொழுவங்கள் நாட்கணக்கில் மாடுகளின் எரு, சிறுநீர் நிறைந்து சுத்தம் செய்யப்படாமல் இருப்பதைக் காணமுடியும். இதனால் நோய்கள், குடற்புழுக்கள், நுளம்பு, ஈக்கள் பெருக வாய்ப்பு உள்ளது.

4. சுத்தமான மாடுகள் - மாடுகள், சேறு சகதி இன்றி கழுவப்பட்டு சுத்தமாக இருக்க வேண்டும். பால் கறக்க முன்னும் பின்னும் மடியை கழுவி தொற்று நீக்கம் செய்ய வேண்டும். இதன் மூலம் பால் கறவையின் போது அழுக்குகளால் பால் கெடாமல் பார்க்க முடியும்.

5. மாடுகளின் உடல் நிலை - மாடுகள் சரியாக உணவு உண்டு நோய்கள் அற்று இருக்க வேண்டும். சரிவர உணவு, ஊட்டச் சத்துக்களை உண்ணாத மாடுகள் மெலிந்தும்

நோய் எதிர்ப்பு சக்தி குறைந்தும் காணப்படும் போது பாலுற்பத்தி குறைவதோடு பாலின் தரமும் குறையும். மடியழற்சி போன்ற நோய்களின் போது somatic cells எனும் கலங்கள் அதிகரிக்கும். somatic cell count எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும் பால், கொள்வனவின் போது நிராகரிக்கப்படுவதோடு நுகர்வுக்கு தகுதியற்றதாகவும் மாறி விடுகிறது.

6. பயன்படுத்தும் தண்ணீரின் அளவும் தரமும்
- பாலில் 87-88% தண்ணீரே உள்ள நிலையில் தேவையான சுத்தமான தண்ணீர் கிடைக்க வகை செய்ய வேண்டும். அசுத்தமான தண்ணீர் பல நோய்களைத் தர வல்லது. தண்ணீர் மாடுகளை குளிப்பாட்டவும், தொழுவத்தை சுழுவவும் பயன்படுவதால் அதற்கும் தேவையான சுத்தமான தண்ணீர் அவசியமாகிறது.

7. மாடுகளின் மனநிலை - மாடுகள் நோய் மற்றும் ஏனைய புறக் காரணிகளால் அயர்ச்சிக்கு (stress) உள்ளாகின்றன. இதனால் பாலுற்பத்திக்கு தேவையான oxytocin, prolactin போன்ற ஓமோன்களின் அளவு குறைகிறது. இதனால் முடிந்த வரை அயர்ச்சியை குறைக்க வழி செய்ய வேண்டும். நோய்களை கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.

8. கால்நடை வைத்திய சேவையின் அவசியம்
- தொடர்ச்சியான நோய்த்தடுப்பு முறை, சிகிச்சைகளை கால்நடை வைத்தியரிடம் பெற வேண்டும். நோய் முற்றும் வரை காத்திராமல் ஆரம்ப நிலையிலேயே மடிநோய் போன்றவற்றை கட்டுப்படுத்த வேண்டும். பொருத்தமான மருந்துகளை பாவிக்க வேண்டும். குறிப்பாக பாலின் மூலம் மருந்துகள் மனிதனை அடையாமல் தவிர்க்கும் படியான சிகிச்சைகள் மற்றும் நடைமுறைகள் அவசியம்.

9. நோய்ப்ப்பட்ட, தேவையற்ற மாடுகள் - மடியழற்சி போன்ற நோய்களால் பாதிக்கப்பட்ட சிகிச்சை பலனற்ற மாடுகளை கழிக்க வேண்டும்.

இப்படியாக மாடுகள் சார்ந்த காரணிகள் பால்

உற்பத்தியையும் அதன் சுகாதாரத்தையும் பாதிக்கின்றன.

பால் கறக்கும் சூழலும் பால் சுகாதாரமும்

சுத்தமான பாலுற்பத்திக்கு பால் கறக்கும் இடத்தினதும் மாடு வாழ்கின்ற இடத்தினதும் சுத்தம் மிக அவசியமானதாகும்.

1. சுற்றுச்சூழல் - மாடுகள் வளர்க்கப்படும் இடம் அழுக்கானதாகவும் நோய்கள் பரவக் கூடிய விதத்திலும் காணப்படுதல் பால் சுகாதாரத்தை பாதிக்கும். முடிந்தவரை தினமும் அந்த இடத்தை சுத்தம் செய்து வைக்க வேண்டும். அத்துடன் பால் கறக்கும் இடமும் பால் கறக்கும் இயந்திரங்களும் சுத்தமாகவும் தொற்று நீக்கம் செய்யப்பட்டதாகவும் இருக்க வேண்டும். பால் கறவை இயந்திரம் மூலமும் மடியழற்சி போன்ற நோய்கள் பரவக்கூடும்.

2. ஒரு முகாமைத்துவம் - இலங்கையின் பெரும்பாலான கொட்டகைகளில் கால்நடைகளின் ஒரு தேங்கியிருப்பதைக் காண முடியும். எருக்களின் தொடுகை காரணமாக நோயுற்ற மாடுகளில் இருந்து சுகதேகி மாடுகள் தொற்றுக்கு உள்ளாக நேரிடும். மாடுகள், எரு காணப்படும் நிலத்தில் படுக்கும் போது குறிப்பாக முலைக்காம்பு தொடுகையுறும் போது மடியழற்சிக்கு உள்ளாக நேரிடும். எனவே முடிந்த வரை ஒரு முகாமைத்துவத்தை சரியாகச் செய்ய வேண்டும்.

3. பீடைகள் மற்றும் சிறிய விவங்குகள் - கொட்டகைகளுக்கு வரும் ஈக்கள், நுளம்புகள், உண்ணிகள், தெள்ளு, பூச்சிகள், எலிகள் போன்றவை பல நோய்களை பரப்பக் கூடியன. எனவே அவை வரக்கூடிய வழிகளை தவிர்க்க வேண்டும். பண்ணையை அண்மித்து அவை பெருகும் இடங்களை அழிக்க வேண்டும்.

4. தண்ணீர் தேங்குதல்/ தண்ணீர் முகாமைத்துவம் - மழை காலங்களில் கொட்டகைகளுக்குள் வரும் தண்ணீர் மற்றும் வெளியே தேங்கும் தண்ணீர் என்பன பல நோய் நுண்ணங்கிகளும் பீடைகளும் பெருகும் வாய்ப்பை வழங்கக் கூடியதால் அவற்றை

சரியாக முகாமை செய்ய வேண்டும்.

5. காலநிலை - ஒப்பீட்டளவில் வெய்யில் காலத்தை விட மழை காலத்தில் தான் மடிசார்ந்த நோய்கள் வருவதால் அந்தப் பருவத்தில் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

6. உயிர்ப் பாதுகாப்பு - பண்ணைகளின் நுழைவுகளில் நோய் பரப்பக் கூடிய மனிதர்கள், வாகனங்கள், விலங்குகளை வரவிடாமல் தவிர்க்க வேண்டும். நுழையும் வாகனங்கள், வாகனச் சக்கரங்கள், உபகரணங்கள் தொற்று நீக்கப்பட வேண்டும். மனிதர்கள் மாற்று உடைகள், காலணிகளை பண்ணைக்குள் பாவிக்க வேண்டும்.

7. உணவு/ மணம் - கால்நடைகள் உண்ணும் உணவு மற்றும் தண்ணீரின் வாடை சில வேளை பாலிலும் வரும் என்பதால் அப்படியான உணவுகளை தவிர்க்க வேண்டும்.

8. வெளிக்களங்களில் பால் கறத்தல் - இலங்கையின் உலர்வலயப் பகுதிகளில் பெரும்பாலான கால்நடைகள் வெளிக்களங்களில் வளர்க்கப்படுவதால் பால் கறத்தலும் அங்கேதான் இடம்பெறுகிறது. இதனால் பால் கறத்தலின் சுகாதாரம் சரிவர கடைப்பிடிக்கப் படுவதில்லை. முடிந்தவரை அந்த நிலைமைகளில் குறைந்தபட்ச சுகாதார நடைமுறைகளையாவது கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

9. கலப்படங்கள் - இயற்கையான பாலின் உள்ளீடுகளை மாற்ற பலர் தண்ணீர், சீனி, யூரியா போன்றவற்றை கலக்கின்றனர். இதனாலும் பாலின் தரம் குறைகிறது. இது மனித

சுகாதாரத்தை பாதிக்கவல்லது.

10. மேய்ச்சல் இடங்கள் மற்றும் வழங்கப்படும் உணவுகளின் தரம் - தரமற்ற புற்களைக் கொண்ட மேய்ச்சலிடங்களில் மேயும் பசுக்களின் பாலிலும் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. மேலும் தரம் குறைந்த பழுதடைந்த உணவுகளை வழங்கும் போதும் மாடுகள் சுகயீனம் அடைவதோடு பாலுற்பத்தியும் பாதிக்கப்படுகிறது. முடிந்தவரை தரமான புல், செறிவுணவு கிடைக்க வகைசெய்ய வேண்டும்.

பால் தொடர்பாக பயன்படும் இயந்திரங்கள் மற்றும் பாத்திரங்கள் தொடர்பான பால் சுகாதாரமும்

பாலை கறப்பது சேமிப்பது கொண்டு சேர்ப்பது என சகலதகுக்கும் பயன்படுத்தப்படும் பாத்திரங்கள் காரணமாகவும் பாலின் தரம் பாதிக்கப்படுகிறது.

1. பல இடங்களில் மேற்படி பால் பாத்திரங்கள் அரைகுறையாகவே கழுவப்படுகின்றன. முறையாக உலர்த்தப்படுவதில்லை. இதனால் பாலின் மீதிகள் தேங்கி பல

அசுத்தமான மாட்டுத் தொழுவம்

Image source - 10weekstovegan.in

நுண்ணுயிர்களுக்கான வாழ்விடமாக மாறுகின்றன. மறுநாள் சுத்தமான பாலை ஊற்றும் போது அதுவும் பழுதடைகிறது. இந்தப் பாலை கொள்முதல் செய்யும் போது ஏனையவர்களின் பாலும் பாதிப்படைகிறது. பால் பாத்திரங்களை பால் எடுத்த பின் நன்கு சுத்தமான தண்ணீரில் கழுவி தொற்று நீக்கி காயவிட வேண்டும். மறுநாள் எடுக்கும் போதும் சுத்தமாக கழுவ வேண்டும்.

2. கறக்கப்படும் பால் நுண்ணங்கிகள் வளர முடியாத வெப்பநிலையில் (4 பாகை செல்சியஸ் வெப்பம்) குளிர் சாதனங்களில் வைத்து சேமிக்கப்பட வேண்டும். பலரது, மாலை கறக்கப்படும் பால் மறுநாள் கொடுக்கப்படும் போது பழுதடைந்து போகிறது. முடிந்தவரை அதற்குரிய குளிர்சாதன வசதியில் சேமிக்கவேண்டும். சேமிக்கும் பாலை தூசி துணிக்கைகள், அழுக்குகள், எலி, பூச்சிகள் பாதிக்காமல் பார்க்க வேண்டும். அரச மற்றும் அரச சார்பற்ற அமைப்புகள் பண்ணையாளர்களுக்கு குளிர் சாதன வசதிகளை மானிய அடிப்படையில் அதிகளவில் வழங்க வேண்டும்.

3. பால் பாத்திரங்களை ஏனைய பாத்திரங்களில் இருந்து தள்ளி வைப்பதோடு பால் கறக்க பயன்படும் பாத்திரங்களை வேறு தேவைக்கு பயன்படுத்தக் கூடாது.

4. முடிந்தவரை தரமான ஊடகங்களால் செய்யப்பட்ட பாத்திரங்களையே (stainless steel) பாவிக்க வேண்டும். நெளிந்த சிதைந்த பாத்திரங்களில் நுண்ணங்கிகள் ஒளிந்து மறையக்கூடியதால் அவற்றை அகற்ற வேண்டும். பிளாஸ்டிக் பாத்திரங்கள் சிதைவடையக் கூடியதால் அந்த சிதைவுகளில் நுண்ணங்கிகள் காணப்படும்.

5. முதல் கறந்த மற்றும் பிறகு கறந்த பால் தொடர்பான அறிவுறுத்தலுடன் கூடிய லேபிள்களை பாத்திரங்களில் ஒட்டினால் முதல் கறந்த பாலை முதலிலேயே பயன்படுத்தலாம். நேரம் செல்லச் செல்ல பாலில் நுண்ணங்கிகள் பெருகுவதால் இந்த ஏற்பாடு பலன் தரும்.

இலங்கையில் பால் கறக்கும் பல பண்ணையாளர்கள் அழுக்கான உடையணிந்தும் சுகாதாரமற்றும் பால் கறப்பவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். பால் கறப்பவர் சுகாதாரமான ஆடை அணிந்திருக்க வேண்டும். குளித்து சுத்தமானவராக இருக்க வேண்டும். கறக்கும் பாலுக்குள் அவருடைய தலை முடி போன்றவைகளும் உமிழ்நீர், சளி போன்றனவும் கலக்காமல் பார்க்க வேண்டும்.

6. பாலைப் பாதிக்கவல்ல இரசாயன பதார்த்தங்கள், தொற்றுநீக்கிகள் பாலுடன் தொடுகையுறாமல் பார்க்க வேண்டும்.

7. பாலை கொண்டு செல்லும் பாத்திரங்களும் பால் கறவை இயந்திரங்களும் சுகாதாரமாக இருப்பது அவசியம். முன்னர் சொன்ன நடைமுறைகள் இதற்கும் பொருந்தும்.

8. பக்கற்றில் அடைக்கும் பால் மற்றும் ஏனைய பெறுமதிசேர் பால் பொருட்கள் எனில் முறையான சேமிப்பு மற்றும் பொதியிடல் முறைகள் கையாளப்பட வேண்டும். தரமான சேமிப்பு, பொருத்தமான வெளி உறைகள் பாவிக்கப்பட வேண்டும். அடிக்கடி தரக் கட்டுப்பாட்டு பரிசோதனை அவசியம்.

சுத்தமான பால் உற்பத்தியின் பெரும்பாலான விடயங்களை ஆராய்ந்துள்ளேன். பால் சுகாதாரம், பாலின் தரத்தையும் மனித சுகாதாரத்தையும் உறுதி செய்கின்றது; கறக்கப்பட்ட பின்னர், பாலில் ஏற்படும் பாதிப்பினால் உண்டாகும் வருமான இழப்பையும் தடுக்கிறது. எனவே முடிந்தவரை பாலை சுத்தமாக உற்பத்தி செய்வோம்.

(தொடரும்.)

இந்தியவம்சாவழி தொழிலாளர்களின் இலங்கை வருகை, அவர்களின் பிரஜாவுரிமை போன்ற பல விடயங்கள் தொடர்பேசப்பொருளாக அமைந்திருக்கின்றன. ஆனால் கோப்பி பயிர்செய்கைக்குப் பின்னரான இந்தியவம்சாவழித் தமிழரின் வாழ்க்கை சூழல் எவ்வாறு அமைந்ததென ஒரு சில ஆய்வுகளே வெளிவந்துள்ளன. "கண்டி சீமையிலே2 - சதிகளையும் சூழ்ச்சிகளையும் கடந்த வரலாறு என்ற இந்த வரலாற்றுத்தொடர் அந்த இடைவெளியை நிரப்புவதாக அமைகின்றது. இலங்கையில் கோப்பிப்பயிர்செய்கை முடிவுற்று தேயிலை பயிர்செய்கைக்கான ஆரம்பத்தினை எடுத்துக்கூறுகின்றது. இந்தியாவில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் தேயிலை தோட்டங்களில் பட்ட இன்னல்களையும் இடர்களையும் எடுத்துரைப்பதாக அமைகின்றது. கண்டி சீமைக்கு அழைத்துவரப்பட்ட தொழிலாளர்களின் உண்மை நிலையினை வரலாற்றுப் பார்வையினூடாக ஆதாரங்களுடன் எடுத்தியம்புகின்றது. இது வெறுமனே மக்களின் வாழ்வியல் பிரச்சினைசார் விடயங்களை மாத்திரம் தெளிவுப்படுத்தாமல், தொழில்துறை, அரசியல், பொருளாதார, சமூகம் சார்ந்த பல்பரிமாண அம்சங்களினை வெளிக்கொணர்வதாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

● இரா. சடகோபன்

இரா. சடகோபன் என்று எழுத்து உலகில் அறியப்பட்ட இராமையா சடகோபன் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் புவியியல் சிறப்பு பட்டதாரி ஆவார். அதன்பின் ஒரு சட்டத்தரணியாக தன்னை உயர்த்திக் கொண்ட இவர் இதுவரை பத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவற்றில் மூன்று நூல்களுக்குத் தேசிய சாகித்திய விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

விஜய் சிறுவர் பத்திரிகையின் ஸ்தாபக ஆசிரியரான இவர், 'சுகவாழ்வு' சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியரும் ஆவார். இதனைத் தவிர மலையக மக்கள் மேம்பாடு தொடர்பாகப் பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு நூல்களையும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார். சடகோபன் ஊடகத்துறையில் ஆற்றிய பணிக்காகச் சிறந்த ஊடகவியலாளருக்கான ஜனாதிபதி விருதையும் பெற்றுள்ளார்

சடுதி மரணங்களின் காலம்

1970

களை அடுத்து வந்த அரை தசாப்த காலம் தோட்டத் தொழிலாளர் சமூகத்தை பேய்

பிடித்து ஆட்டிய காலமாகவே இருந்தது. நூற்றுக்கணக்கானோர் பசி, பட்டினி காரணமாக ஆங்காங்கே செத்து மடிந்த போதும் அரசாங்கம் எதையுமே கண்டுகொள்ளாமல் அப்படியெல்லாம் ஒன்றும் நடக்காதது போல் பாவனை

செய்துவந்தது. அரசாங்கத்தின் பங்குதாரர்களாக ஒட்டிக்கொண்டு பதவியை கட்டிக்காத்துக் கொண்டிருந்தவர்களான இடதுசாரிக் கூட்டணியினரும் அரசாங்கத்தின் நிலையையே பிரதிபலித்தனர். 1975 ஆம் ஆண்டில் தோட்டப் பகுதி மக்களின் சுகாதார நிலைமை தொடர்பில் ஆய்வு ஒன்றை நிகழ்த்திய பெருந்தோட்ட பகுதிக்கான கூட்டுக் கமிட்டி செயலகம், அரசாங்கத்தின்

இந்த அசமந்தப் போக்கை வன்மையாகக் கண்டித்தது.

இந்த ஆய்வு நடவடிக்கையில் முக்கிய ஆய்வாளராக இருந்து கடமையாற்றிய பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த கலாநிதி. ப்ரையன் செனவிரத்ன பின்வருமாறு கருத்து தெரிவித்தார் :

“குழந்தைகளும் முதியோர்களுமே பெரும்பாலும் ரத்த சோகைக்கும் மந்தபோசணை நிலைமைக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டு இறுதியில் மரணத்தை எதிர் நோக்குகின்றார்கள். இந்த நிலைமைக்கு மிகப் பிரதான காரணம், உணவின் அரைகுறையான புரதச்சத்து இல்லாத உணவை சாப்பிடுவதனாலாகும். அரசாங்கம் என்னதான் இந்த நாட்டில் இதுவரைக்கும் ஒரு பட்டினி சாவுகூட ஏற்படவில்லை என்று தனது உத்தியோகபூர்வ அறிக்கையில் கூறி தம்பட்டம் அடித்துக் கொண்டாலும், எனது ஆஸ்பத்திரி வாட்டில் அனுமதிக்கப்பட்ட பல நோயாளிகள் உயிரிழந்திருப்பதை என்னால் புள்ளி விபரங்களுடன் நிரூபிக்க முடியும். இவர்கள் மந்த போசணையாலும் இரத்த சோகையாலும் வயிறு பாதிக்கப்பட்டு பட்டினியின் அதி உச்ச பாதிப்புக்கு உட்பட்டு மரணத்தை தழுவிக்கொண்டுள்ளனர்.”

மேற்படி கலாநிதி டாக்டர் ப்ரையன் செனவிரத்ன அவர்களின் அறிக்கையை தோட்டத்துரைமார் சங்கமும் கூட ஏற்றுக்கொண்டுள்ளதுடன் அந்த சங்கத்தின் சுகாதார சேவைகள் நலத்திட்டத்தின் தலைவர் டாக்டர் சி.வி.ஆர். பெர்னாண்டோ ஏற்கனவே தோட்டப்புறங்களில் காணப்பட்ட இறப்பு வீதங்களை விட தற்போதைய இறப்பு வீதம், மந்த போசணை காரணமாக இரண்டு மடங்காக அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றதென சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். இது தொடர்பில் செய்தி வெளியிட்டிருந்த 1975 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் வெளியான சங்கத்தின் செய்தி இதழ், செய்தி ஒன்றை வெளியிட்டிருந்தது. அச் செய்தி, 1973 ஆம் ஆண்டை விட பெருந்தோட்ட பகுதி மரண வீதங்கள் 1974 ஆம் ஆண்டு இரண்டு மடங்காக அதிகரித்து

இருக்கின்றது என்பதைக் கூறுகிறது. இப்படி சடுதியாக மரணங்கள் அதிகரிப்பதற்கு இந்த பகுதியில் தொற்றுநோயோ வேறு எவ்வித இயற்கை அனர்த்தங்களோ ஏற்படவில்லை. அப்படியானால் இந்த அதிகரிப்புக்கு காரணம் பஞ்சமும் பட்டினியும், அது தொடர்பான நோய்களுமாகவே இருக்கவேண்டும் என்பது வெள்ளிடைமலை. மேற்படி அதிகரித்த மரணங்கள் சிறு பிள்ளைகள், குழந்தைகள், முதியோர்களிலேயே பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது என்பது மிக வருத்தத்துக்குரிய விடயமாகும்.

இது இப்படியிருக்க, திரு.பெர்னாட் சொய்லா அவர்களை தலைவராகக் கொண்டு செயல்பட்ட முகவர் இல்லங்கள் மற்றும் தரகர் நிறுவனங்களுக்கான ஆணைக்குழு அதன் அறிக்கையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தது :

” இலங்கை முழுவதற்குமான தேசிய ரீதியிலான புள்ளிவிபரங்களின்படி பொதுவான இறப்பு வீதம் மற்றும் தாய் சேய் இறப்பு வீதங்கள் ஒப்பீட்டளவில் தோட்டப் பிரதேசங்களில் மிக அதிகமானதாகவே காணப்படுகின்றது என்பதை மறுக்க முடியாது. இதற்கு முக்கிய காரணமாக இவர்களுக்கான ஊதியம் ஒப்பீட்டளவில் மிகக் குறைவாகக் காணப்படுகின்றமை, உணவுப் பொருட்களின் விலை அதிகரிப்பு, உணவுப் பண்டங்களின் பற்றாக்குறை முதலானவை காணப்படுகின்றன. இவர்கள் மிகக் குறைந்த வருமானத்தைக் கொண்டு ஜீவனம் நடத்த முடியாதபடி படுகுழியில் தள்ளப்பட்டுள்ளனர் என்று கூறலாம். மறுபுறத்தில் முதலாளிமார் சம்மேளனமானது தமது உற்பத்திப் பொருட்களின் விலை அதிகரித்து விடக்கூடாது என்பதற்காக, எந்த விதத்திலும் தொழிலாளரின் ஊதியத்தை கூட்டிக்கொடுக்க விடாப்பிடியாக மறுத்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்கான ஊதிய அதிகரிப்பு, உணவுப் பண்டங்களின் கிடைக்கும் தன்மை என்பன தொடர்பில் அரசாங்கத்துக்கு எதிரான போதுமான அழுத்தங்களை தொழிற்சங்கங்கள் கொண்டுவரத் தவறிவிட்டன என்ற குற்றச்சாட்டும், தொழிலாளர்கள்

அனைவரையும் தோட்டங்களுக்குள் சிறைப்பிடித்து அவர்களை இறுக்கிக் கட்டிப் போட்டு ஒரு ஏகாதிபத்திய அடக்குமுறைக்குள் வைத்திருப்பதும், அவர்களது நிராதரவு நிலைக்குக் காரணமாகும் என அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். “

இத்தகையதொரு மிக நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் இருந்து விடுபட தொழிற்சங்கங்கள் மிகவும் பிரயத்தனப்பட்டன. அதன் பிரகாரம் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸின் அழைப்பின் பேரில் 13 தொழிற்சங்கங்கள் இணைந்து போராட்டமொன்றை முன்னெடுக்க முஸ்தீபுகளை மேற்கொண்டன. ஏற்கனவே இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் 1966 ஆம் ஆண்டு தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு ரூபா 180 மாதச் சம்பளமாக கொடுக்க வேண்டுமென ஒரு கோரிக்கையை அரசாங்கத்திடம் முன் வைத்திருந்தது. எனினும் அதனை வென்றெடுக்கப் போதுமான நடவடிக்கைகளை அவர்கள் மேற்கொள்ளவில்லை. எனவே அந்தக் கோரிக்கை எந்தவித முன்னேற்றமும் இல்லாமல் இருந்த இடத்திலேயே அப்படியே வைக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது அந்த கோரிக்கையுடன் சேர்த்து மேலும் சில கோரிக்கைகளை இணைத்து 10 நாள் வேலை நிறுத்தம் ஒன்றை அறிவித்தனர்.

அவர்களின் கோரிக்கைகளின் பிரகாரம்,

1) 180 ரூபா மாதச் சம்பளம் வழங்கப்பட வேண்டும்.

2) ரப்பர் தொழிலாளர்களான ஆண் - பெண்களுக்கு இடையிலான வேதன முரண்பாடு தீர்க்கப்பட வேண்டும்.

3) சேவைக் காலம் முடிவுறுத்தப்படும் போது சேவை செய்த ஒவ்வொரு வருடத்திற்கும் ஒரு மாதத்துக்கான வேதனம் பணிக் கொடையாக வழங்கப்பட வேண்டும்.

4) மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கான ஒன்று கூடும் சுதந்திரம், நீக்கப்பட வேண்டும்.

5) அதிகரித்து வரும் வாழ்க்கைச் செலவு புள்ளிக்கேற்ப வேதனம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும்.

6) ஆரம்பத்தில் இருந்தது போலவே கூப்பன் மட்டும் ரேஷன் பண்டங்களின் தொகை அதிகரிக்கப்பட வேண்டும்.

7) மாவு மற்றும் சீனி ஆகியவற்றின் விலைகள் குறைக்கப்பட வேண்டும்.

8) தோட்டங்கள் சுவீகரிக்கப்படும் போது தோட்டச் சேவையாளர்கள் இடமாற்றம் செய்யப்படலாகாது.

மேற்படி வேலைநிறுத்தப் போராட்டம் 1973 டிசம்பர் 18 ஆம் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த வேலை நிறுத்த போராட்டத்தில் பெருந்தோட்டத் துறை சார்ந்த தொழிற்சங்கங்களைத் தவிர, நகர்ப்புறத்து வியாபாரத் துறைசார்ந்த தொழிற்சங்கங்கள், பொதுசேவைத் துறையைச் சேர்ந்த தொழிற்சங்கங்கள் என்பனவும் அரசாங்கத்துக்கு ஆதரவான தொழிற்சங்கங்களும் கூட பங்குபற்றின.

இந்த வேலை நிறுத்தத்தை ஏற்பாடு செய்திருந்த பெருந்தோட்ட தொழிற்சங்கங்களுக்கான கூட்டுக் கமிட்டி வெளியிட்டிருந்த துண்டுப் பிரசுரத்தில் பின்வரும் அறிவித்தல் செய்யப்பட்டிருந்தது :

” இன்றைய தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஊதியம் அவர்களை நிரந்தரமான பிச்சைக்காரர்களாக ஆக்கவே போதுமானதாக உள்ளது. அவர்கள் வறியவர்களிலும் வறியவர்களாக ஆக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் தம் உயிரை கட்டிப்பிடித்து தக்க வைத்துக் கொள்வதற்காக பெரும் வாழ்க்கை போராட்டமே நடத்த வேண்டியுள்ளது. அவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் என்ற ஒன்று இல்லாது இருப்பதுடன் மாதாந்தம் வழங்கப்பட வேண்டிய வேலை நாட்களும் குறைக்கப்படுகின்றன. அவர்கள், வேலையில் கிடைக்கும் சொற்ப நாட்களுக்கான கூலிகளை வைத்துக்கொண்டு முழு மாதத்தையும் ஓட்டவேண்டி இருக்கிறது. இந்த இறுதிக் கட்டத்திலாவது அவர்களது கோரிக்கை கவனிக்கப்படாது விட்டால் பெரும் போராட்டங்கள் வெடிப்பதை அரசாங்கத்தால் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் போய்விடும்.”

கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா

'ஸயத்திரிபுந்து வீதிக்கு'

பஞ்சம் தலைவிரித்தாடிய போது அதற்கான காரணத்தை அறிந்து, தீர்த்து வைக்க முயற்சிசுக்காமல் பஞ்சத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு பிச்சைக்காரர்களாக வீதிகளில் அலைந்த மக்களை, நகர வீதிகளை அசிங்கப்படுத்துகிறார்கள் என்று கூறி, லொரிகளில் ஏற்றிச்சென்று கிழக்குப் பிரதேசத்தின் காட்டுப்பகுதிகளில் நிராதரவாக விட்டு வந்த கொடூரமான வரலாறு கூட மலையக மக்களின் வரலாற்று ஏடுகளில் உண்டு. இத்தகைய வரலாற்றைக் கிளறும்போது அது உண்டாக்கும் வேதனையை இதனைப் படிப்பவரும் உணரலாம்.

1974 ஆம் ஆண்டு நாட்டில் நிலவிய பஞ்ச நிலைமை தொடர்பிலும் அது எந்த அளவுக்கு மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களை பாதித்தது என்பதனையும் விபரித்து, காங்கிரஸ் செய்திப் பத்திரிக்கை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது :

“அவர்கள் உடுத்தியிருந்த நைந்து கிழிந்துபோன ஆடைகளின் ஊடாக அவர்களது விலா எலும்புகள் துருத்திக்கொண்டு வெளியே

தெரிந்தன. கண்கள் குழி விழுந்து பஞ்சடைந்து போய் முகத்தில் இரு புண்களாக காணப்பட்டன. நீண்டகாலமாக தண்ணீரையே கண்டிராத தூசி படிந்த பரட்டை முடியுடனான தலைகள். அவர்கள் எலும்புக்கு மேல் தோலை போர்த்திய நடைபிணங்களாக இருந்தார்கள். அந்த உடம்புக்குள் சதையும் ரத்தமும் இருந்ததா என்பது சந்தேகத்துக்கு உரியதாகவே தெரிந்தது. அவர்கள் மரணப் படுகுழியை நோக்கி மெல்ல நடந்து செல்பவர்களாகவே காணப்பட்டார்கள். அவர்கள் நடை பாதைகளை அணி செய்பவர்களாக ஒருபோதும் இருக்கவில்லை. பார்ப்பவர்களின் கண்களை உறுத்துபவர்களாகவே காணப்பட்டனர். அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்டது எல்லாம் கொஞ்சம் சத்துள்ள உணவு மட்டும் தான். நீண்ட காலமாக அது அவர்களுக்கு வழங்கப்படாமல் இருந்தது.”

சகிப்புத் தன்மையை இழந்த மலையகத் தொழிற்சங்கங்கள் மலையகத் தொழிற்சங்கங்களுக்கான கூட்டு கமிட்டியின் தலைமையின் கீழ் சுமார் 6 லட்சம் தொழிலாளர்களை ஒன்று திரட்டி, 1974 டிசம்பர் 14 ஆம் திகதி ஒரு மாபெரும் வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தினை ஏற்பாடு செய்தனர்.

முதல் நாள் போராட்டத்தின் போது ஐக்கிய தோட்டத் தொழிலாளர் யூனியன் மற்றும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்ந்த யூனியன்களும் இவர்களுடன் சேர்ந்து பங்குபற்றினர். இவர்களைத் தவிர சிலோன் மேற்கண்டைல் யூனியன், தபால்தந்தி உத்தியோகத்தர்கள் யூனியன் ஆகிய தொழிற்சங்கங்கள் இந்தப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு தெரிவித்தன. தபால் தந்தி யூனியன் வெளியிட்ட ஒரு செய்திக்குறிப்பில் அவர்கள் பின்வருமாறு தெரிவித்திருந்தனர் :

“இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்துக்கு முதுகெலும்பாக இருப்பவர்கள் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களே. அவர்கள் உழைக்காது விட்டால் இந்த நாட்டின் பொருளாதாரம் முன்னேற முடியாது. அவர்களது நியாயமான கோரிக்கைகளுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும். அவர்களது தனி மனிதத் தேவைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் வழங்கப்பட வேண்டியது மிகவும் முக்கியமானதாகும். அவர்களது இந்த வேலைநிறுத்த போராட்டத்துக்கு எமது இதயம் கனிந்த வாழ்த்துக்கள்.” என்று வாழ்த்து தெரிவித்த அவர்கள் ” இங்கே சர்வதேச மனித உரிமைச் சாசனத்தில் உள்வாங்கப்பட்டிருக்கும் மனிதநேயம், அன்பு, கருணை, சகிப்புத்தன்மை என்பன முற்றிலும் அற்றுப் போய்விட்டதா?” என்றும் கேள்வி எழுப்பி இருந்தனர்.

இந்த வேலைநிறுத்தம் நடந்துகொண்டிருந்தபோது அப்போது விவசாய கைத்தொழில் அமைச்சராகப் பதவி வகித்த கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வாவிடம் இவர்களது கோரிக்கைகள் அடங்கிய மகஜர் ஒன்று கையளிக்கப்பட்டது. அது தொடர்பில் அவர் கவனிப்பதாக உறுதியளித்த போதும் அது காப்பாற்றப்படவில்லை. டிசம்பர் 28 ஆம் திகதி இவ் வேலைநிறுத்தப் போராட்டம் கைவிடப்பட்டது. ஆயினும், தங்களது கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படாவிட்டால் எதிர்காலத்தில் மீண்டும் போராட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

இவ்விதம் எல்லா போராட்டங்களுமே தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் வியர்த்தத்தை நோக்கியே இட்டுச்சென்றன. இந்த விடயம் 1974 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 14 ஆம் திகதி பாராளுமன்றத்தில் விவாதத்திற்கு

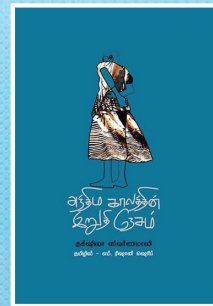
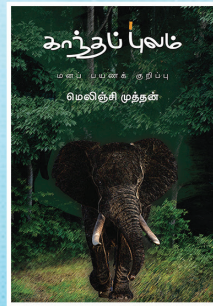
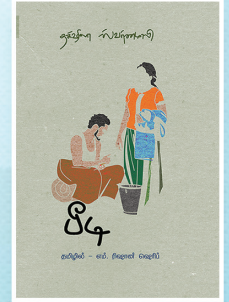
எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அதன்போது உரை நிகழ்த்திய மஸ்கெலியா தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் காமினி ஆரிய திலக்க தனது தொகுதியில் மாத்திரம் பல பேர் உணவு பற்றாக்குறையால் பட்டினி கிடந்து இறந்து போய்விட்டனர் என்று குறிப்பிட்டார். அவரைத் தொடர்ந்து பேசிய ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸின் தலைவர் ஏ. அசீஸ், தொடர்ச்சியான பசியும் பட்டினியும் தோட்டத் தொழிலாளர்களை தொழிலாளர்கள் என்ற அந்தஸ்தில் இருந்து பிச்சைக்காரர்கள் என்ற நிலைமைக்கு தரம் தாழ்த்தி உள்ளதாகவும், பெண்கள் விபசாரம் செய்து பிழைக்க வேண்டி நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

இவ்விதம் தொழிலாளர்கள் வறுமை என்ற கிடுக்குப் பிடிக்குள் சிக்கிக் கொண்டிருந்த போது மற்றுமொரு பாரிய பிரச்சனையாக அவர்களின் தோட்ட நிலங்கள் துண்டாடப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. உள்ளூர் இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்குதல் என்ற போர்வையில் பெரும்பான்மையினரான சிங்களவர்களுக்கே நிலங்களை வழங்குவதை அரசு கொள்கையாகக் கொண்டிருந்ததால் பலரும் தத்தமது வாழ்விடங்களையும் செய்த தொழிலையும் கூட இழந்தனர். அவர்களது வாழ்க்கையின் பாதுகாப்பு அவர்கள் கையில் இருந்து பறிக்கப்பட்டது. படிப்படியான இந்த அடாவடித்தனங்கள் மலையக மக்களின் இருப்பை மலையகத்திலிருந்து இல்லாமல் செய்து, சனத்தொகைச் செறிவைக் குறைத்து, அவர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவம் கிடைத்துவிடாமல் பார்த்துக்கொண்டன.

இவற்றுக்கெல்லாம் சமாந்தரமாக மற்றுமொரு சதித்திட்டமும் நடத்தப்பட்டது. தனியார் தோட்டங்கள் அரசுடமையாக்கப்பட்டதால் இனிமேல் தோட்டங்களில் தொழிற்சங்கங்கள் செயல்படத் தேவையில்லை என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்பட்டது. தோட்டங்கள் எல்லாமே அரசாங்கச் சொத்துக்களாக இருக்கின்றபடியால் இனி அரசாங்கமே தொழிலாளரின் நலனை கவனித்துக் கொள்ளும் என அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் அது ஒரு சாத்தியப்பாட்டுடனான அறிவித்தலாக இருக்கவில்லை. அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அது ஒரு நிறைவேறாத கனவாகவே இருந்துவிட்டு போய்விட்டது. (தொடரும்.)

ஆதிரை வெளிப்பீடு

ஆதிரை வெளிப்பீடுகள்

கனடாவில் கிடைக்கின்றன.

தொடர்புகளுக்கு

+1 647 972 3619

SEND MONEY to SRI LANKA

FIRST TRANSFER FEE FREE *

Immediate Payment to Any Account

Cash Pickup at any

get **5%** Discount*
on Purchases

0207 341 7300
www.spoton.money

Authorised and regulated by the Financial Conduct Authority (FRN 510848)
SpotOn Money is a trading name of Monex International Limited, a company incorporated in England and Wales,
and registered as a money service business with HMRC (12161278)

* T & C Apply

RE/MAX COMMUNITY THE MOST TRUSTED REAL ESTATE AGENTS IN CANADA

- » We are building a family of elite agent, become a part of the family
- » We are voted as most trusted realtor by consumers
- » Our Services

Real Estate
Networking

Real Estate
Investment

Real Estate
Buying and Selling

remaxcommunity.ca

/remaxcommunityinc

/remax_community

/remaxcommunity

/UCD-3WoKApsSL2P4SqInHVIA

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

**தமிழால் இணையும்
தமிழ் செய்திச் சஞ்சிகைத் தளம்**

 vanakkamlondon.com

 [/vanakkam.london](https://www.facebook.com/vanakkam.london)

 [/vanakkamlondon](https://www.instagram.com/vanakkamlondon)

 [/Vanakkam_London](https://twitter.com/Vanakkam_London)

 [/TheVanakkamLondon](https://www.youtube.com/TheVanakkamLondon)

Protection For You & Your Family

Our services

- Life Insurance «
- Critical Illness Protection «
- Mortgage Protection «
- Travel/Super Visa Insurance «
- Dental & Medical Benefits «
- Disability Benefits «
- Long Term Care «
- Employee Benefits «
- RESP, RRSP & TFSA «

Are You Getting Million Dollar Advice?

Sritharan Thurairajah CLU, CHS

416-918-9771 | 416-321-2500
 info@life100.ca www.life100.ca
 10 Milner Business Court, Suite 208,
 Scarborough, ON M1B 3C6

Simple Solution in a Critical Situation

Xebiro has multiple technology companies under its umbrella, whereby we help any organization with any of their technological service needs. These companies have been in operation for the last few years and have helped more than 200 companies worldwide. Our team works seamlessly with businesses around the world – from the UK, Canada, Australia, USA, Norway, Switzerland, France, Poland, Singapore, and Sri Lanka.

OUR GROUP OF COMPANIES

Codelantic offers one-stop solutions in the field of custom web application, mobile app development and software solutions.

OntoMatrix is a full-service digital marketing company with flawless techniques and innovative ideas that assist the brands to reach the heights of success.

ExentAI aims to research and develop innovative solutions for problems arising across a range of domains and industries for users or customers using state-of-the-art AI technologies.

EmbryoZ offers an extensive investor database of seasoned industry professionals to connect with. In addition to this, we provide you with multiple supporting service providers to ease off your work.

Itaffix is a leading technical support company providing 24/7 services supporting all the IT needs of businesses to resolve their core technical issues.

BurgeonFirst is focused on closing the funding gap between the 'friends and family' stage and the Venture Capital stage.

BUSINESS PROCESS OUTSOURCING

FinAccDirect is a financial process outsourcing company offering outsourced bookkeeping services, outsourced tax preparation services & company secretarial services.

LegalLiaise is an independent boutique law firm trusted to meet the diverse needs of business clients around the world.

callOcare helps businesses reach out to their customers in the best possible way with 24x7 phone answering services, real-time reporting and 100% call recording facilities.

LeadHRM Services provide customized Human Resource Services to corporate houses & companies across varied industries that want their people to grow and achieve success

CSR INITIATIVE

NurtureLeap is a foundation that focuses on the youth of Northern Sri Lanka to create professionals by providing them real world training and exposure to international organisations.

London

#32 Spring Street,
 Paddington W21JA.
 Phone : +44 203 5001380
 Email : contact@xebiro.com

Colombo

#7 - 3/1, Galle Road,
 Colombo 06.
 Phone : +94 112 559854
 Email : contact@xebiro.com

Jaffna

#63, Sir Pon Ramanathan Road,
 Kallady, Thirunelvely, Jaffna
 Phone : +94 212 212797
 Email : contact@xebiro.com

RE/MAX
SRI LANKA

**RE/MAX SRI LANKA UNDER NEW LEADERSHIP
AND WITH A RENEWED VISION**

We are proudly relaunching RE/MAX Sri Lanka under new ownership. With a history of excellence & a fresh wave of innovation, we're here to revive the spirit of the Real Estate Industry.

WHAT WE DO?

- Franchising
- Real Estate Investment
- Real Estate Networking
- Real Estate Buying & Selling

www.remax.lk

[remaxlanka](https://www.facebook.com/remaxlanka)

[remax_sri.lanka](https://www.instagram.com/remax_sri.lanka)

[remaxsri_lanka](https://twitter.com/remaxsri_lanka)

யாழ் மணீனில்

வீடு, காணி,
வியாபார ஸ்தாபனங்கள்
வாங்குவதற்கு,
விற்பதற்கு அல்லது
வாடகைக்கு

நம்பிக்கையுடன் நாடுங்கள்

RE/MAX
ELITE

☎ 021 224 2855 | 0777 44 1113 📱

இடம்: இல. 115 கே.கே.எஸ் வீதி சுன்னாகம்
(பீப்பிள்ஸ் லீசிங் கட்டிட தொகுதி, 1^{ம்} மாடி)

BUY-SELL-RENT HOME AND LANDS

🌐 WWW.REMAXELITE.LK

Unleash Your Potential

www.netwyn.place

10 Thornmount Drive, Scarborough, ON M1B 3J4

+1 416-906-1414

**Coworking Space • Private Office
Event Space • Boardroom**

BOOK YOUR TOUR TODAY

